NİSAN-MAYIS-HAZİRAN 2009 / 02 • 106422 • YIL 13 • SAYI 54 • 6 TL

JAZZ, BLUES, EMPROVİZE MÜZİK DERGİSİ

JAZZ

Kerem Görsev

Ozan Musluoğlu

Jülide Özçelik

Telveten

Charles Lloyd

Blue Note 70 Yaşında

Kurt Rosenwinkel

Michel Camilo

9 771300 884003 02

BOYUT YAYIN GRUBU

İŞ SANAT'TA CAZ

İş sanat

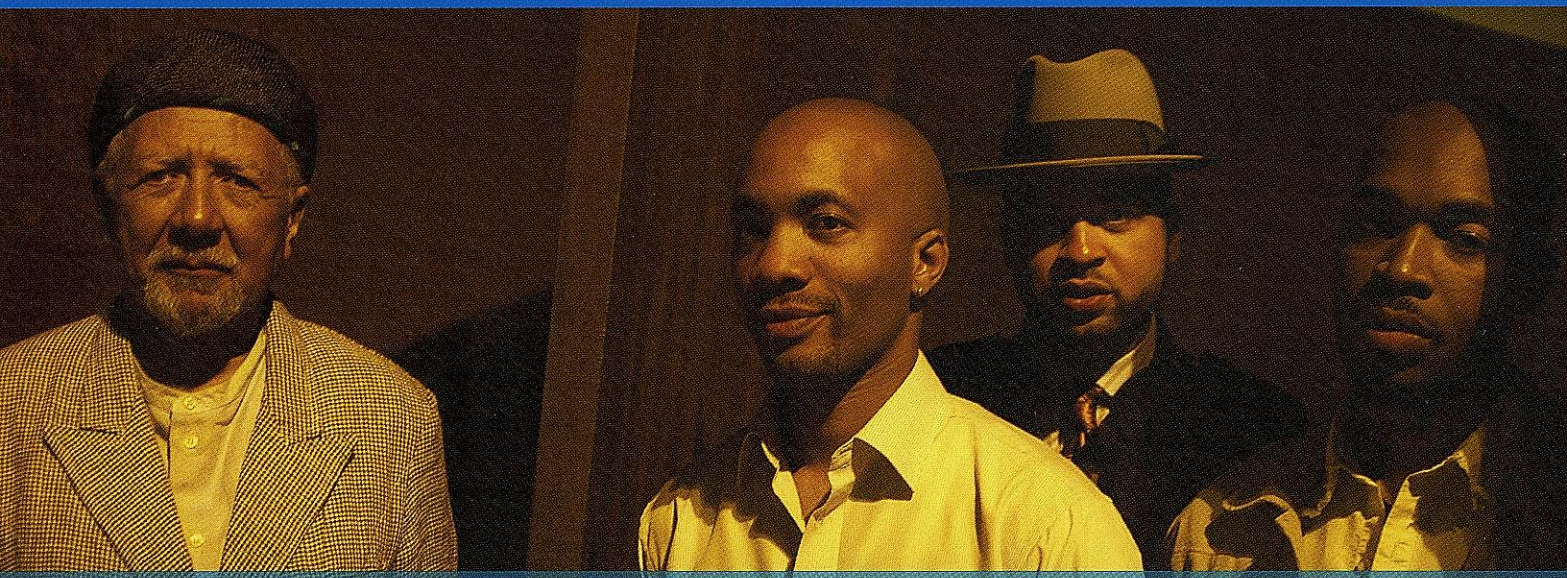

2 Nisan Perşembe, 20.00

Cazın Ustaları
CHARLES LLOYD NEW QUARTET

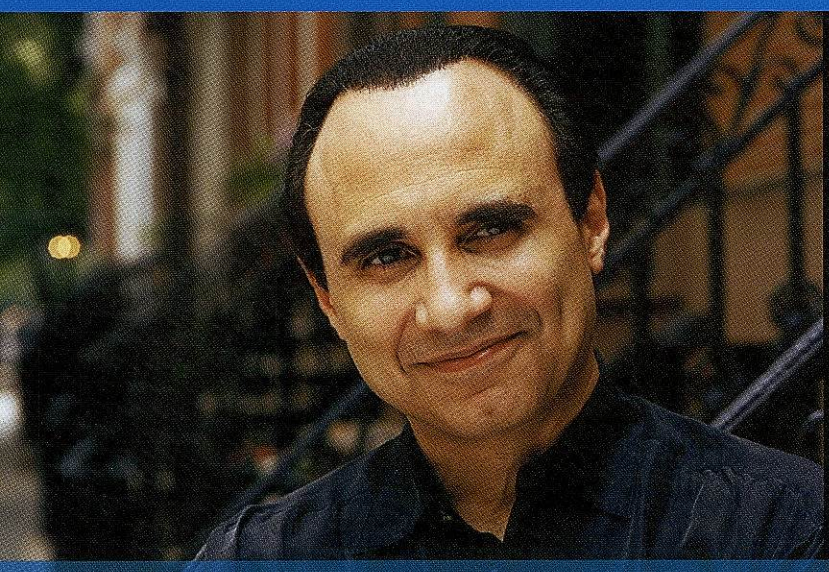

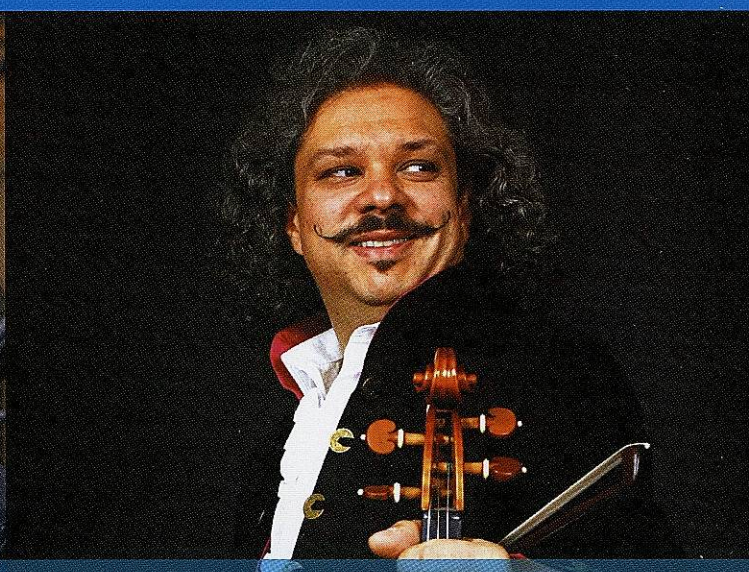

9 Mayıs Cumartesi, 20.00

MICHEL CAMILO TRIO
ROBY LAKATOS ve GRUBU

biletix

Bilet için: biletix.com | (216) 556 98 00 | Biletix satış noktaları
Ayrıntılı bilgi için: **issanat.com.tr** | (212) 316 10 83

NARDIS

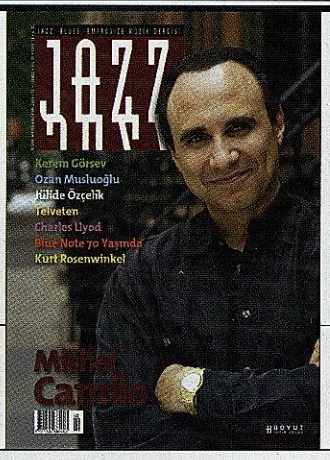

JAZZ

Sayı: 54
Nisan-Mayıs-Haziran 2009
Kapak: Michel Camilo

Merhabalar,

Son günlerde Türkiye gündemi her ne kadar sanattan biraz uzak gibi görünse de jazz'ın devleri ardı adına İstanbul'u ziyaret etmeye devam ediyor. Özellikle de Nisan ayının ilk haftası jazz severler için yoğun bir şekilde geçecek.

İş Sanatt'ta **Charles Lloyd**, Babylon'da **Ron Carter** konserleri olurken Mayıs ayının kaçırılmayacak konseri ise **Michel Camilo**. Dergimizin de kapak konusu olan Michel Camilo ile röportajı 2002 yılında sanatçının İstanbul konseri sırasında Serhan Yedig yapmıştı. Sadece internet sayfasında kalan bu röportajı gözlerden kaçmaması için, arkadaşımızın izni ile yayımladık.

Ülkemizdeki jazz gündemi ise gerçekten çok yoğun. Sanatçılarımızın önemli bir kısmı kayıt işleri peşinde koşturuyorlar. Bu kriz ve sektör sorunları karşısında bize gerçekten inanılmaz geliyor. İşte **Kerem Görsev**, Fatih Erkoç, **Ozan Musluoğlu**, Jülide Özçelik ve **Yinon Muallem** ve Şirin Pancaroğlu ortak çalışmaları hep bu sayımızın röportaj konuları arasına giriverdi bile. Bu röportajları Tunçel Gülsoy yaptı. Yurtdışında yaşayan gitarist **Timuçin Şahin** ve **Kurt Rosenwinkel** de Sevim Yolaçtı'nın sorularını dergimiz için cevapladılar.

Bu sayımızda sizlere tanıtmak istediğimiz yazarımız **Serdar Karabatı**. Devrim Dikkaya'nın sorularını cevapladı.

Pekçoğunuzun bildiği gibi bu yıl jazz dünyasının en önemli firması olan **Blue Note**'un kuruluşunun 70. yıldönümü. Özellikle Paris'te pekçok özel konserler, mini festivaller düzenleniyor. Keşke biz de yapabilseydik diyoruz ama hiç olmazsa sizlere bu firmayı kuruluşundan bu güne tanıtalım istedik. Bu özel yazıyı sizler için **Can Ergelmiş** derledi.

İstanbul haricinde İzmir'de, Ankara'da, Bursa'da, Eskişehir'de artık düzenli jazz çalınan mekanlar var. "Neler Olacak" konularımız arasında bunların belli başlı olanlarının programlarını bulabilirsiniz.

Yaza daha bir umutla, festival hazırlığı içinde olacağız. Bugün Santana konserinin haberi geldi bile.

Hepinize jazz dolu bir bahar dileği ile...

Zuhal FOCAN
focan@nardisjazz.com

YAYIMLAYAN: BOYUT YAYINCILIK A.Ş.
Genel Yönetmen ve Sorumlu Müdür
Bülent ÖZÜKAN

Genel Sanat Yönetmeni
Murat ÖNEŞ

Yayın ve Reklam Yönetmeni
Zuhal FOCAN
focan@nardisjazz.com

Tasarım **Bülent USTAOĞLU**

Katkıda Bulunanlar
Aslı DELİKARA, Bilge CANDAN, Can ERGELMİŞ, Devrim DİKKAYA, Dilek Himam ER, Derya DOĞU, Feridun ERTAŞKAN, Filiz KÜÇÜK, Füsun LEVET, İmge ÖZBEK, Nilgün UNUR, Özgen ÖZMAN, Sarp DAKNİ, Seda BİNBAŞGİL, Selim BENBA, Serhan YEDİG, Sevim YOLAÇTI, Sümeyra GÜMRAH, Uğur HÜKÜM, Ümit ONARTAN.

YÖNETİM / REKLAM
Genel Müdür
Nilgün ÖZÜKAN

Genel Müdür Yardımcıları
Matbaa: **Memduh ARSLAN**
Müessese: **Ejvet OKTAY**

Reklam Grup Yönetmeni
Selim EREM

Satış/Pazarlama Destek Grubu
Zeynep BİÇİCİ

Reklam Rezervasyon: Özlem Korkmaz
ozlem.korkmaz@boyut.com.tr
Abone: Sedef Varıcı
sedef.varici@boyut.com.tr

www.boyut.com.tr

Dağıtım
DPP A.Ş.

Baskı
Boyut Matbaacılık A.Ş.

Yönetim Yeri
Matbaacılar Sitesi 1. Cadde
No: 115 34204
Bağcılar / İSTANBUL
Tel: +90 212 413 33 33
Fax: +90 212 413 33 34

ISSN 1300-8846

© Her türlü yayın hakkı, Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu gereğince Boyut Yayın Gurubu'na aittir. Tanıtım amacıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

BOYUT YAYIN GRUBU

© 2009 BOYUT YAYINCILIK ve TİCARET A.Ş.

13. İstanbul Jazz Festivali
Fotoğraf: Muammer Yanmaz
2006

içindekiler

1 NARDIS

4 RIFFS
- JAZZ'ARAZZI Zuhal Focan
- MC NELLY SMITH Devrim Dikkaya-Dilek Himam Er
- NO BORDERS RICHIE BEIRACH Selim Benba
- YAZARLARIMIZ; SERDAR KARABATI Devrim Dikkaya

18 ŞU JAZZ DEDİKLERİ
- Ali Sönmez

20 FİRMALAR – SOUND'LAR
- CRAMMED Orhan Kahyaoğlu

28 RÖPS.
- MICHEL CAMILO Serhan Yedig
- KEREM GÖRSEV Tunçel Gülsoy
- OZAN MUSLUOĞLU Tunçel Gülsoy
- TELVETEN Tunçel Gülsoy
- JÜLİDE ÖZÇELİK Tunçel Gülsoy
- KURT ROSENWINKEL Sevim Yolaçtı
- TİMUÇİN ŞAHİN Sevim Yolaçtı
- ANA VIDOVİC Nilgün Unur

46 ÖZEL DOSYA
- BLUE NOTE 70 YAŞINDA

49 NELER OLACAK
- CHARLES LLOYD Can Ergelmiş
- CHARLES LLOYD Feridun Ertaşkan
- BABYLON Sarp Dakni
- CRR Sümeyra Gümrah
- NARDIS JAZZ CLUB Zuhal Focan
- İSTANBUL JAZZ CENTER Zuhal Focan
- GHETTO Aslı Delikara
- SEVDA CENAP AND Zuhal Focan

63 NELER OLDU
- 16. AVRUPA JAZZ FESTİVALİ Sirel Ekşi
- BÜYÜK İSİMLERİN BÜYÜK ORKESTRASI Aycan Teztel
- ESKİŞEHİR AMATÖR JAZZ İmge Özbek Reyhan
- JAZZ LODOSU, Devrim Dikkaya
- GÜNÜMÜZDE JAZZ: Hülya Tunçağ
- WAYNE SHORTER İLE KULİSTE Ümit Onartan
- WAYNE SHORTER Murat Beşer
- BONNIE TAYLOR Murat Beşer
- DAVE MC KENNA Victor Bensusan
- LOUIE BELLSON Victor Bensusan
- BLOSSOM DEARIE Victor Bensusan
- PARIS'TEN Uğur Hüküm
- KUŞADASINDA BAHAR Fusun Levet

82 HI - FI
- HABERLER Derya Doğu
- EXTREME AUDIO HABERLER

84 KLİNİK
- BAND IN A BOX- CHORD SOLO TEKNİKLERİ Cem Tuncer

86 DAVUL HAKKINDA -3
- Bilge Candan

88 CD VİTRİNİ
- Kerem Görsev (Diversion), Fatih Erkoç / Kerem Görsev Trio (The Lady from İstanbul), Ozan Musluoğlu (Coincidence), Murat Öztürk (Candies), Yinon Muallem & Şirin Pancaroğlu (Telveten), Sumru Ağıryürüyen (Issız), Joshua Redman (Compass), Pat Metheny & Anna Maria Jopek (Upojenie), Benny Golson (New Time New 'tet), Pablo Milanes & Chucho Valdes (Mas Alla de Todo), Madeleine Peyroux (Bare Bones), Miles Davis (Kind of Blue at 50 (2CD+DVD), Duke Ellington (Original Album Classics (5 CD), Joe Lovano – US Five (Folk Art), Trio ELF (746), Tierney Sutton Band (Desire), Paolo Recchia (Introducing), Chuck Loeb (Between Two Worlds), Jun Miyake (Stolen from Strangers), Vangelis (The Exile of Dreams), Koçani Orkestar (The Ravished Bride).

- Seda Binbaşgil'in Seçtiği Yeniler

96 BULMACA
- Serdar Karabatı

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

Jazz camiası içinde pekçok şeyi yakından ve birinci ağızdan duymak gibi bir önceliğimi kullanma kararı alarak, ben de kendime köşe yapmaya karar verdim. Bildiğiniz gibi bir müzisyen eşi, editör ve jazz külüp işletmecisi olmanın getirdiği "olayların içinde" olmaktan dolayı duyduklarımı sizlerle paylaşmaya karar verdim. Bunların bir kısmı daha sonra "geniş haber olmaya aday" konular olabileceği gibi bir kısmı da "aramızda kalmasın" olmasını istediklerimdir. Bu sayımızın "jazz-arazzi" konuları şöyle;

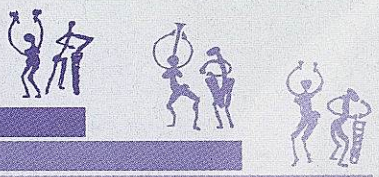

JAZZ-ARAZZİ

Erdem Helvacıoğlu'nun üçüncü solo albümü "Wounded Breath" ABD'de yayımlandı.

Türkiye'de döneminin en önemli yeni müzik bestecilerinden Erdem Helvacıoğlu'nun yeni albümü "Wounded Breath", ABD'li plak şirketi Aucourant Records tarafından yayımlandı.

"Wounded Breath" albümü, ambient, elektro akustik ve çağdaş klasik müziğin çarpıcı bir sentezi. Albümde, Helvacıoğlu'nun, Luigi Russolo, Musica Nova, Insulae gibi dünyanın en prestijli elektronik müzik yarışmalarından ödüller almış olan beş uzun eseri bulunmakta. 61 dakikalık bu albümde beş farklı öykü ile beş farklı ambiyans yer almakta. Eserlerde yaratılan atmosferler ile dinleyici kendini, kimi zaman Arktik Okyanusu'nun soğuk sularında, kimi zamansa cam bilyeler arasında; bazen bir ateş dansını izlerken, bazen de mutsuz bir adamın kendini arayışında, ya da son nefesini vermekte olan bir kadının geçmişinde bulacak. Albümde yer alan tüm eserler, Helvacıoğlu tarafından, Morton Subotnick, Paul Lansky, Scanner, Christian Fennesz gibi dünyanın önde gelen elektronik müzik bestecilerinin de yer aldığı İngiltere'deki Huddersfield Çağdaş Müzik Festivali, Arjantin'deki Sonoimagenes, Meksika'daki Visiones Sonoras, ABD'deki New Albion, İrlanda'daki Sonorities ve Fransa'daki Bourges Synthese gibi festivallerde seslendirildi. Helvacıoğlu'nun, New York'ta New Albion Records tarafından yayımlanan bir önceki albümü "Altered Realities", "All About Jazz", "Textura" ve "Cyclic Defrost" müzik dergileri tarafından 2007'de, kendi türü içinde dünyada yayımlanan en iyi 20 albüm arasında seçilmişti. "Wounded Breath" albümü, Aucourant Records plak şirketinin web sitesinden www.aucourantrecords.com ve diğer online ve dijital albüm satış noktalarından elde edilebilir.

Albüm ve sanatçı hakkında detaylı bilgiye ulaşmak için www.erdemhelvacioglu.com , www.myspace.com/erdemhelvacioglu ve www.aucourantrecords.com sitelerini ziyaret edebilirsiniz.

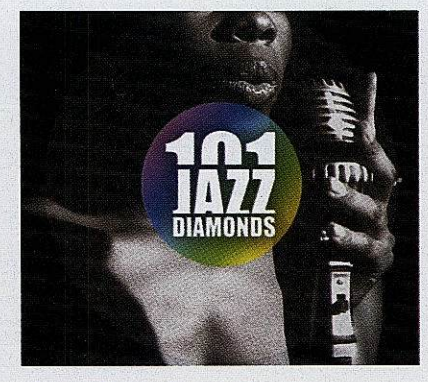

101 Jazz Diamonds - 6 CD

Daha önce yayınlanan 101 Greek Diamonds ve 101 Cuban Diamonds albümlerinin hemen ardından Sony Music'in büyük ilgi gören "101 Diamonds" serisinden yepyeni bir albüm "101 Jazz Diamonds" piyasaya çıkıyor.

Jazz tarihinde swing, bebop, fusion ve modern jazz'a yarattıkları tarzlarla yön veren müzisyenlerden ölümsüz eserler; Dizzie Gillespie, Miles Davis, Count Basie, Herbie Hancock, Dave Brubeck, Louis Armstrong, George Benson, Benny Goodman, George Duke, Dexter Gordon, Gerry Mulligan, Charlie Byrd, Bill Evans, Duke Ellington... Vokal teknikleriyle nesiller boyu izlenmiş en önemli yorumcular; Billie Holiday, Nina Simone, Ella Fitzgerald, Sarah Vaughan, Carmen McRae, Aretha Franklin ve daha pekçok isim bu 6 CD'de yer alıyor.

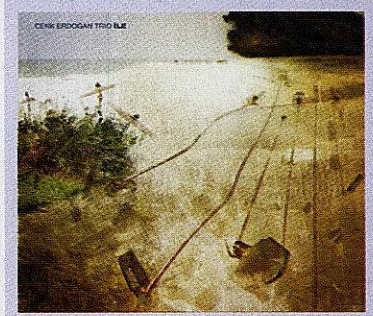

Ödüllü Cenk Erdoğan

Türsak tarafından düzenlen Yeşilçam Ödülleri'nde "en iyi müzik" ödülü "Issız Adam"a yapılan müziklerle Cenk Erdoğan, Cengiz Onural ve Bora Ebeoğlu'dan oluşan Aria Müzik'in oldu. Uzun süredir Aria bünyesinde Issız Adam, Sis ve Gece, Kabuslar Evi, Yol Arkadaşım, Bıçak Sırtı gibi pek çok film ve televizyon dizisine müzikler yapan Cenk Erdoğan Türkiye'nin ünlü jazz müzisyenleri ile jazz kompozisyon çalıştı, aynı zamanda Türk klasik müziği alanında da çalışmalar yürüterek perdesiz gitar üzerine uzmanlaştı. Perdesiz gitarda bağlama ve tanburdan etkilenen özel bir teknik kullanarak jazz armonizasyonlarını geleneksel melodilerle birleştiren Cenk Erdoğan, yurtdışındaki uzmanların da dikkatini çekerek 2004 yılında perdesiz gitar üzerine atölye çalışmaları düzenlemek üzere Amerika'da bulunan "Berklee College of Music" ve "Queens College of Music"e davet edildi. Türkiye'de pek çok atölye çalışması ve konser gerçekleştiren Cenk Erdoğan, ayrıca Cengiz Onural'ın "Bir Nefes Hayat" adlı albümünde aranjör, Gevende ve Mircan Kaya'nın albümlerinde gitarist, Serkan Çağrı'nın "Âlâ" albümünde "Resim" isimli parçanın bestecisi olarak yer aldı. Cenk Erdoğan'ın gitarına Arda Baykurt'un davulu ve Alper Kılıç'ın kontrbasının da eklenmesi ile ortaya çıkan trionun, yapımcılığını Sinan Sakızlı'nın üstlendiği ilk albümü "İle" 2008 yılı sonunda Baykuş Müzik tarafından yayınlandı.

www.cenkerdogan.net - www.myspace.com/cenkerdogan

İnsan, ayakları yerde uçabilir mi?

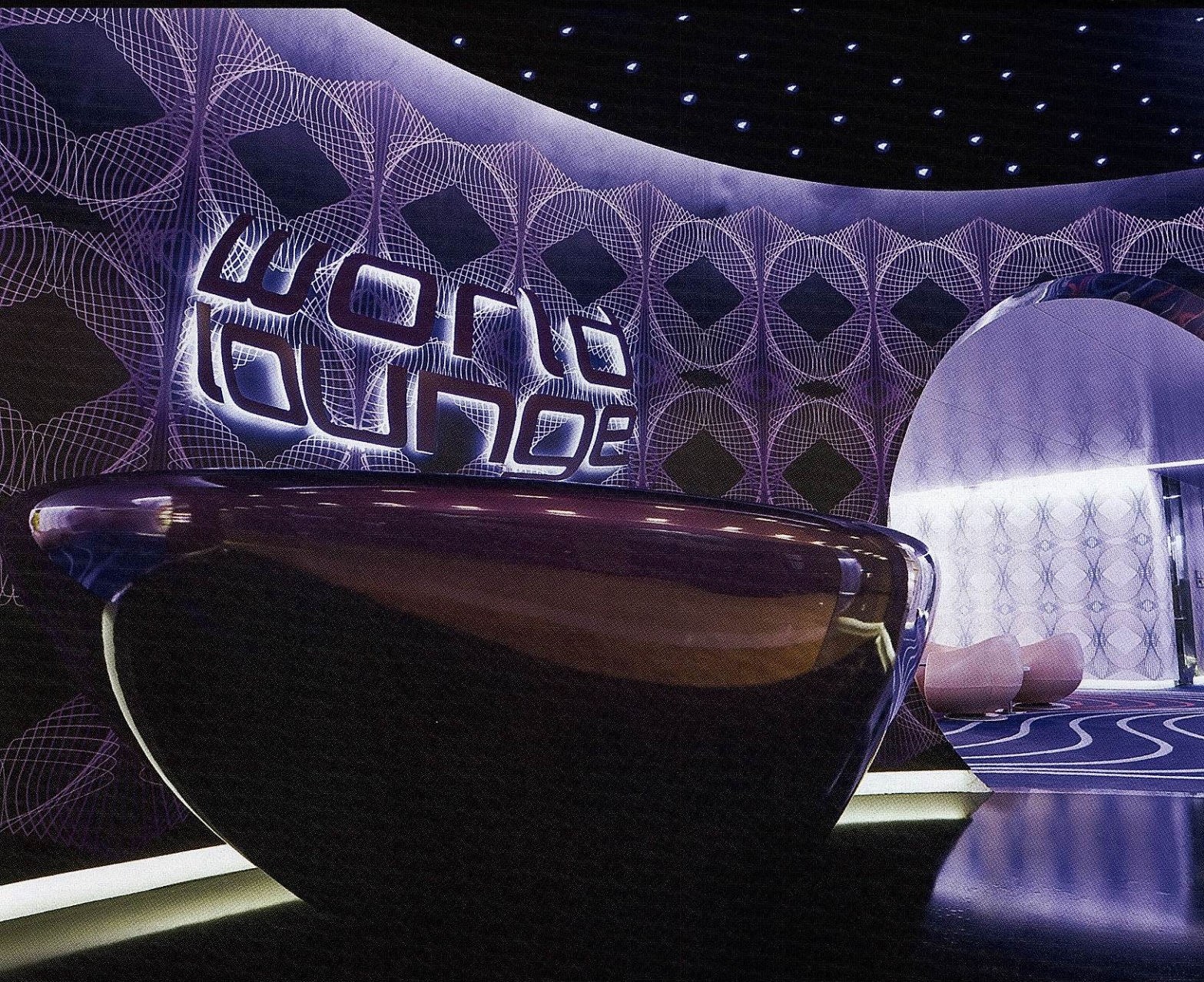

World Lounge'a gelin, kendiniz görün.

Uçağınızı beklerken sıradışı ve keyifli bir tecrübe yaşamak için siz de World Lounge'u keşfedin.

World Lounge'dan; Crystal, Travel ve Platinum Worldcard sahipleri yararlanabilir.
World Lounge, Atatürk Havalimanı Dış Hatlar Gidiş Terminali'nde, pasaport kontrolünü geçince sol koridorun sonunda, alt katta.

YapıKredi

WORLD

worldcard.com.tr

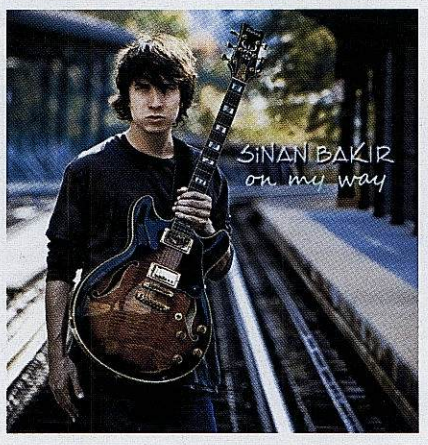

Sinan Bakır'ın "On My Way"i...

Amerika'da yaşayan ve geçtiğimiz sayımızda röportajına yer verdiğimiz jazz gitaristimiz Sinan Bakır, geçtiğimiz aylarda ilk albümü "On My Way""i yayınladı. Amerika'da yayınlanan ve olumlu eleştiriler alan albümü Hartford Courant Gazetesi'nden Richard Kamins, "Parlak bir çıkış, güçlü melodilerden oluşan akıcı bir müzik, başlangıçta duyulan gitarın sesi sonuna kadar gücünü koruyor" şeklinde nitelendirdi. Kamins Sinan'ı dikkatle izlenmesi gereken genç bir besteci ve gitarist olarak selamlarken, Hartford Advocate Dergisi yazarı Dan Barry albümü sağlam bir başlangıç olarak yorumladı ve gitaristi yeni gelen parlak bir yetenek olarak tanımladı.

Konserlerin yanısıra tanıtım amacıyla Amerika'daki bölgesel radyo ve TV programlarına katılan Bakır, trio formatındaki albümde NY jazz çevrelerinin tanınmış müzisyenleriyle çalıştı.

Türkiye'de ileriki tarihlerde müzikal çalışmaları hedefleyen sanatçının "On My Way" albümüne muzikseverler mp3 ve CD formatında dünyanın her yerinden www.sinanbakir.com sitesi uzerinden ulaşabilirler.

Kasım 2008'de Springfield, Massachusets'de Rotary Records Studyolarında, Warrren Amerman tarafından kaydedilen ve 2009 şubat ayında CD olarak yayınlanan Bakır'ın orijinal bestelerinden oluşan albümdeki sanatçı ve parça isimleri şöyle:

Sinan Bakir (elektrik gitar, besteler), Thomson Kneeland (bas), Mark Ferber (davul).

On My Way, Into the Blue, Oddity, Stop N' Go, Ice Orbits, Steps, Karma, Evergreen, Blues For Istanbul, Play!, Peace.

Dragos'ta jazz...

Tarihi iki köşkten oluşan Dragos Park Oteli'nde yer alan Eylül Restoran'da Atilla Dündar ile jazz geceleri başladı. İsviçre, Dubai,ve Fransa gibi dünyanın bir çok ülkesinde çeşitli konseptlerde smooth jazz müziği yapan sanatçı uzun yıllar Frankfurt Frank Farian stüdyolarında jenifer Ruj gibi sanatçıların albüm çalışmalarını yapmış ve Aşk gemisi Maxim Georgia ile tüm dünyayı dolaşmıştır. Son 15 yılda Türkiyede bir çok ünlü sanatçının aranjörü ve yönetmeni olarak çalışmalarını sürdüren sanatçı Dragos Park Otel'de her gece saat 22:00 ila 24:00 arası çeşitli Türk temalarını da içeren bir repertuarla jazz'ın büyüsüne sizleri davet ediyor. Ayrıca bir trio ile çalışmalarını daha da genişleterek cumartesi geceleri smooth jazz severlere unutulmaz jazz keyfi yaşatacak.

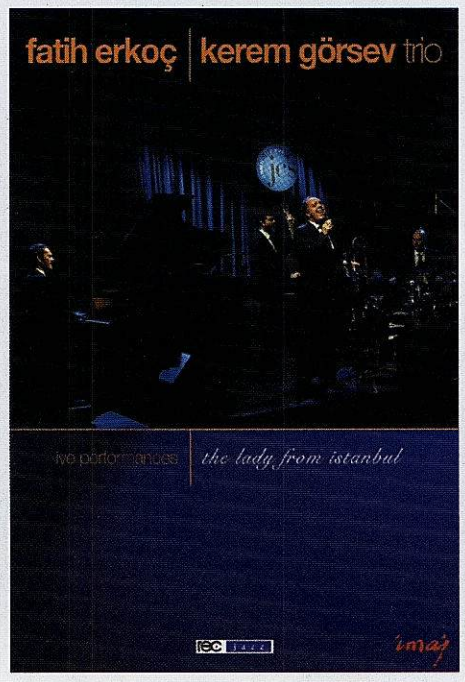

Fatih Erkoç ve Kerem Görsev'in ortak çalışması DVD ve CD olarak piyasaya çıktı.

Fatih Erkoç ve Kerem Görsev'in çoğunlukla jazz standartı olan özel bir repertuarı seslendirdikleri, 26 parçadan oluşan kayıtları piyasada. Bu albümün en ilginç yanı söz ve müziği Fatih Erkoç'a ait bulunan 4 parçanın da yer alması. Projenin yönetmeni Ercan Saatçi. Kayıtlar ise İstanbul Jazz Center'da yapılmış. Fatih Erkoç (vo, tb), Kerem Görsev (p), Kağan Yıldız (b), Cengiz Baysal (d).

Feridun Ertaşkan'ın haberi; Jazz'ın 62 yıllık tarihine tanıklık eden ünlü İngiliz dergisi Jazz Journal kapanıyor!

62 yıllık derginin sahibi ve yayıncısı Eddie Cook, son sayısı olan 2009 Şubat nüshasında okurlarına bir mektup yazarak kapanma kararının önde gelen sebebinin karısı Janet'in ölümü olarak gösterdi. Cook, aralıksız olarak 1948 yılından bu yana yayınlanan derginin kapanmamasının tek yolunun dergiyi satın alacak ve onu yayımlamaya devam edecek başka bir yatırımcı olduğunu söyledi.

Alt başlığında "Dünyanın en büyük jazz dergisi" olarak tanımlayan Jazz Journal Şubat son sayısının kapağına Herbie Hancock'ı koymuş. John Watson imzalı yazıda Herbie Hancock'la ilgili "Blue Notes ve Ötesi" isimli konuyu ele almış.

Mark Gardner imzalı bir başka yazıda ise trompetçi John Marshall ile yapılan "Marshall's Art" isimli bir söyleşi var. Derginin son sayısının bir başka yazısı ise Steve Voce imzalı "Scratching te Surface" isimli yazı.

Umarız dergi kendine yeni bir yatırımcı bulur da 62 yıllık bir tarih kapanmak zorunda kalmaz.

Jehan Barbur Uyan'dı...

Jehan Barbur 12 Nisan 1980'de Lübnan /Beyrut'ta doğdu. 98 senesine kadar İskenderun'da yaşadı. 1998-2002 seneleri arasında Ankara Bilkent Üniversitesi'nde Amerikan Kültürü ve Edebiyatı Bölümü'nde okudu ve bu bölümden mezun oldu. Üniversite yıllarında müzik ve tiyatroyla amatör olarak ilgilendi. 2002 yılında Bilkent Üniversitesi'nden mezun olduktan hemen sonra İstanbul'a müzik yaşamına profesyonel olarak devam etmek için taşındı. Birçok projede farklı müzisyenlerle vokalist ve söz yazarı olarak çalıştı. Şubat ayında Ada Müzik etiketiyle raflarda yerini alan "Uyan" albümü, Jehan Barbur'un ilk solo çalışması. Prodüktörlüğünü Pilli Bebek'ten de tanıdığımız bas gitarist Cudi Genç ile beraber üstlenen Jehan Barbur, albümde söz yazarı ve besteci kimliğiyle de karşımıza çıkıyor. Kapak tasarımından şarkıların içeriğine, müziğinden kullanılan fotoğraflara kadar albümün kendine has, özgün, yalın ve nitelikli bir rengi bulunmakta. Albümde Cudi Genç, Emre Tankal, Adem Gülşen, Cem Aksel, Cem Tuncer, Nilgün Dülger ve Erim Akman gibi değerli isimlerle çalışılmış. Duru bir ses, duru bir müzik ve sıcacık şarkılar. Her şarkı bir hikaye ve kendini tüm berraklığıyla dinletebilen bir masal niteliğinde...

Her fırsatta kullanmak isteyeceksiniz...

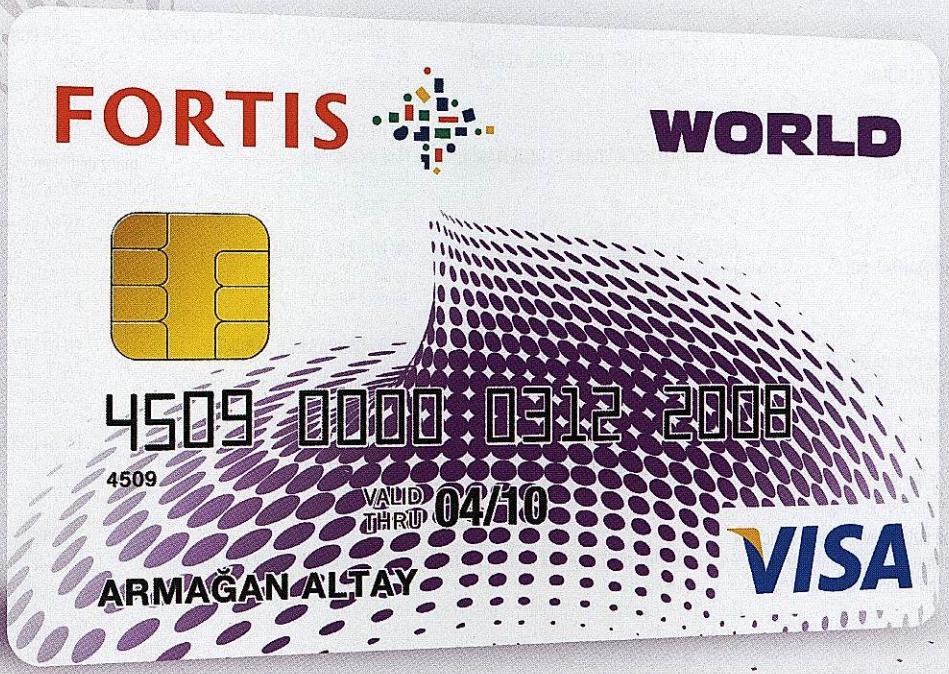

FORTIS

Almak istediğiniz her şeye Fortis Worldcard fırsatlarıyla sahip olmak için KART yazın, 3787'ye yollayın.
Yüzbinlerce noktada taksit yaptıran, Worldpuan kazandıran Fortis Worldcard'ınızı her fırsatta kullanın!

www.fortisworldcard.com | 444 0 144

51. Grammy ödülleri sahiplerini buldu

51. Grammy müzik ödülleri, geçtiğimiz ay ABD'nin Los Angeles kentinde düzenlenen törenle sahiplerini buldu. Geceye damgasını, efsanevi İngiliz hard rock grubu Led Zeppelin'in eski vokalisti Robert Plant ve country şarkıcısı Alison Krauss'un oluşturduğu düet vurdu.

60 yaşındaki Plant ve 23 yaşındaki Krauss'un "Raising Sand" isimli albümleri, "En İyi Albüm" seçilirken, ikili toplamda 5 ödül aldı. İkili, "Please Read The Letter" şarkılarıyla "Yılın Kaydı", "Rich Woman" şarkılarıyla "En İyi Pop Vokal", "Killing the Blues" şarkılarıyla "En İyi Country Vokal" ve "Raising Sand" albümleriyle "En İyi Folk Albümü" ödüllerinin de sahibi oldu.

Robert Plant, ödül töreninde yaptığı konuşmada "şaşkına döndüğünü" belirterek, "bu, pazar günlerini geçirmek için iyi bir yolmuş" dedi. 8 dalda ödüle aday olan rap şarkıcısı Lil Wayne de gecede 4 ödül kazandı.

Wayne, "En İyi Rap Albümü", "En İyi solo Rap Performansı", "En İyi İkili Rap Performansı" ve "En İyi Rap şarkısı" ödülünün sahibi oldu.

İngiliz Rock grubu Coldplay de 3 dalda Grammy kazandı. Grup, "Viva La Vida" şarkılarıyla "Yılın Şarkısı", "Viva La Vida Or Death And All His Friends" albümleriyle "En İyi Rock Albümü" ve "En iyi Grup Pop Performansı" dallarında ödül aldı.

83 yaşındaki Blues şarkıcısı B.B. King de törende "En İyi Geleneksel Blues Albümü" ödülünü aldı. Bu, King'in 15. Grammy ödülü oldu. Açılışta sahne alması planlanan Amerikalı R&B şarkıcısı Rihanna törene katılmadı. Rihanna'nın törende şarkı söyleyemeyeceği son anda duyuruldu.

Törende ödül alan bazı sanatçılar, albümler ve şarkıların listesi şöyle:

EN İYİ ÇAĞDAŞ JAZZ ALBÜMÜ:
Randy In Brasil
Randy Brecker

EN İYİ JAZZ VOKAL ALBÜMÜ:
Loverly
Cassandra Wilson

EN İYİ JAZZ ENSTRÜMANTAL SOLO:
Be-Bop
Terence Blanchard, soloist

BİREYSEL YA DA GRUPÇA HAZIRLANMIŞ EN İYİ JAZZ ENSTRÜMANTAL ALBÜMÜ:
The New Crystal Silence
Chick Corea & Gary Burton

EN İYİ LARGE JAZZ ENSEMBLE ALBÜMÜ:
Monday Night Live At The Village Vanguard
The Vanguard Jazz Orchestr

EN İYİ LATİN JAZZ ALBÜMÜ:
Song For Chico
Arturo O'Farrill & The Afro-Latin Jazz Orchestra

EN İYİ GELENEKSEL BLUES ALBÜMÜ:
One Kind Favor
B.B. King

EN İYİ ÇAĞDAŞ BLUES ALBÜMÜ:
City That Care Forgot
Dr. John And The Lower 911

YILIN KAYDI:
Please Read The Letter
Robert Plant & Alison Krauss

YILIN ALBÜMÜ:
Raising Sand
Robert Plant & Alison Krauss

YILIN ŞARKISI:
Viva La Vida
Guy Berryman, Jonny Buckland, Will Champion & Chris Martin, songwriters (Coldplay)

EN İYİ YENİ SANATÇI:
Adele

EN İYİ KADIN POP VOKAL PERFORMANSI:
Chasing Pavements
Adele

EN İYİ ERKEK POP VOKAL PERFORMANSI:
Say
John Mayer

EN İYİ GELENEKSEL POP VOKAL ALBÜMÜ:
Still Unforgettable
Natalie Cole

EN İYİ SOLO ROCK VOKAL PERFORMANSI:
Gravity
John Mayer

İKİLİ YA DA BİR GRUPLA SESLENDİRİLMİŞ EN İYİ ROCK PERFORMANSI:
Sex On Fire
Kings Of Leon

EN İYİ HARD ROCK PERFORMANSI:
Wax Simulacra
The Mars Volta

EN İYİ METAL PERFORMANSI:
My Apocalypse
Metallica

EN İYİ ENSTRÜMANTAL ROCK PERFORMANSI:
Peaches En Regalia
Zappa Plays Zappa Featuring Steve Vai & Napoleon Murphy Brock

EN İYİ ROCK ŞARKISI:
Girls In Their Summer Clothes
Bruce Springsteen, songwriter (Bruce Springsteen)

EN İYİ ROCK ALBÜMÜ:
Viva La Vida Or Death And All His Friends
Coldplay

EN İYİ ALTERNATİF MÜZİK ALBÜMÜ:
In Rainbows
Radiohead

EN İYİ KADIN R&B VOKAL PERFORMANSI:
Superwoman
Alicia Keys

EN İYİ ERKEK R&B VOKAL PERFORMANSI:
Miss Independent
Ne-Yo

İKİLİ YA DA BİR GRUPLA SESLENDİRİLMİŞ EN İYİ R&B PERFORMANSI:
Stay With Me (By The Sea)
Al Green Featuring John Legend

EN İYİ GELENEKSEL R&B VOKAL PERFORMANSI:
You've Got The Love I Need
Al Green Featuring Anthony Hamilton

EN İYİ URBAN/ALTERNATİF PERFORMANS:
Be OK
Chrisette Michele Featuring will.i.am

EN İYİ R&B ŞARKISI:
Miss Independent
Mikkel S. Eriksen, T.E. Hermansen & S. Smith, songwriters (Ne-Yo)

EN İYİ R&B ALBÜMÜ:
Jennifer Hudson
Jennifer Hudson

EN İYİ ÇAĞDAŞ R&B ALBÜMÜ:
Growing Pains
Mary J. Blige

EN İYİ KADIN COUNTRY VOKAL PERFORMANSI:
Last Name
Carrie Underwood

EN İYİ ERKEK COUNTRY VOKAL PERFORMANSI:
Letter To Me
Brad Paisley

İKİLİ YA DA BİR GRUPLA SESLENDİRİLMİŞ EN İYİ COUNTRY PERFORMANSI:
Stay
Sugarland

EN İYİ SESLENDİRİLMİŞ COUNTRY İŞBİRLİĞİ:
Killing The Blues
Robert Plant & Alison Krauss

EN İYİ ENSTRÜMANTAL COUNTRY PERFORMANSI:
Cluster Pluck
Brad Paisley, James Burton, Vince Gill, John Jorgenson, Albert Lee, Brent Mason, Redd Volkaert & Steve Wariner

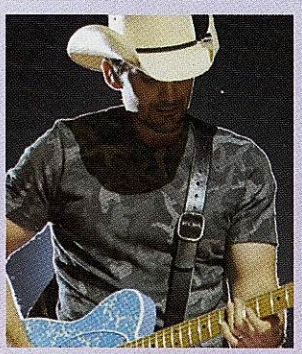

EN İYİ COUNTRY ŞARKISI:
Stay
Jennifer Nettles, songwriter (Sugarland)

EN İYİ COUNTRY ALBÜMÜ:
Troubadour
George Strait

EN İYİ BLUEGRASS ALBÜMÜ:
Honoring The Fathers Of Bluegrass: Tribute To 1946 And 1947
Ricky Skaggs & Kentucky Thunder

EN İYİ NEW AGE ALBÜMÜ:
Peace Time
Jack DeJohnette

EN İYİ GOSPEL PERFORMANSI:
Get Up
Mary Mary

EN İYİ GOSPEL ŞARKISI:
Help Me Believe
Kirk Franklin, songwriter (Kirk Franklin)

EN İYİ ROCK YA DA RAP GOSPEL ALBÜMÜ:
Alive And Transported
TobyMac

EN İYİ POP / ÇAĞDAŞ GOSPEL ALBÜMÜ:
Thy Kingdom Come
CeCe Winans

EN İYİ SOUTHERN, COUNTRY YA DA BLUEGRASS GOSPEL ALBÜMÜ:
Lovin' Life
Gaither Vocal Band

EN İYİ GELENEKSEL GOSPEL ALBÜM:
Down In New Orleans
The Blind Boys Of Alabama

EN İYİ ÇAĞDAŞ R&B GOSPEL ALBÜMÜ:
The Fight Of My Life
Kirk Franklin

EN İYİ LATİN POP ALBÜMÜ:
La Vida...Es Un Ratico
Juanes

EN İYİ LATİN ROCK YA DA ALTERNATİF ALBÜMÜ:
45
Jaguares

EN İYİ LATİN URBAN ALBÜMÜ:
Los Extraterrestres
Wisin y Yandel

EN İYİ TROPİKAL LATİN ALBÜMÜ:
Señor Bachata
José Feliciano

EN İYİ BÖLGESEL MEKSİKA ALBÜMÜ:
Amor, Dolor Y Lágrimas: Música Ranchera
Mariachi Los Camperos de Nati Cano
ve Canciones De Amor
Mariachi Divas

EN İYİ TEJANO ALBÜMÜ:
Viva La Revolucion
Ruben Ramos & The Mexican Revolution

EN İYİ NORTENO ALBÜMÜ:
Raíces
Los Tigres Del Norte

EN İYİ BANDA ALBÜMÜ:
No Es De Madera
Joan Sebástian

EN İYİ GELENEKSEL FOLK ALBÜMÜ:
At 89
Pete Seeger

EN İYİ ÇAĞDAŞ FOLK / AMERİKANA ALBÜMÜ:
Raising Sand
Robert Plant & Alison Krauss

EN İYİ AMERİKAN MÜZİĞİ ALBÜMÜ:
Come To Me Great Mystery — Native American Healing Songs
(Various Artists)
Tom Wasinger, producer

EN İYİ HAWAİLİ MÜZİK ALBÜMÜ:
'Ikena
Tia Carrere & Daniel Ho

EN İYİ ZYDECO YA DA CAJUN MÜZİK ALBÜMÜ:
Live At The 2008 New Orleans Jazz & Heritage Festival
BeauSoleil & Michael Doucet

EN İYİ REGGAE ALBÜMÜ:
Jah Is Real
Burning Spear

EN İYİ GELENEKSEL DÜNYA MÜZİĞİ ALBÜMÜ:
Ilembe: Honoring Shaka Zulu
Ladysmith Black Mambazo

EN İYİ ÇAĞDAŞ DÜNYA MÜZİĞİ ALBÜMÜ:
Global Drum Project
Mickey Hart, Zakir Hussain, Sikiru Adepoju & Giovanni Hidalgo

EN İYİ POLKA ALBÜMÜ:
Let The Whole World Sing
Jimmy Sturr And His Orchestra

ÇOCUKLAR İÇİN EN İYİ MÜZİK ALBÜMÜ:
Here Come The 123s
They Might Be Giants

ÇOCUKLAR İÇİN EN İYİ ANLATI ALBÜMÜ:
Yes To Running! Bill Harley Live
Bill Harley

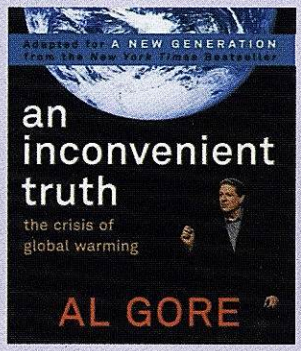

EN İYİ ANLATI (ŞİİR, AUDIO KİTAP & HİKAYE İÇEREN) ALBÜM:
An Inconvenient Truth (Al Gore)
Beau Bridges, Cynthia Nixon & Blair Underwood

EN İYİ KOMEDİ ALBÜMÜ:
It's Bad For Ya
George Carlin

EN İYİ MÜZİKAL GÖSTERİ ALBÜMÜ:
In The Heights
Kurt Deutsch, Alex Lacamoire, Andrés Levin, Lin-Manuel Miranda, Joel Moss & Bill Sherman, producers; Lin-Manuel Miranda, composer/lyricist (Original Broadway Cast With Lin-Manuel Miranda And Others)

EN İYİ TOPLAMA SOUNDTRACK ALBÜMÜ:
Juno
(Various Artists)

EN İYİ FİLM ŞARKISI SOUNDTRACK ALBÜMÜ:
The Dark Knight
James Newton Howard & Hans Zimmer, composers

BİR FİLM, TV PROGRAMI YA DA DİĞER GÖRSEL MEDYA ÜRÜNÜ İÇİN YAZILMIŞ EN İYİ ŞARKI:
Down To Earth (From Wall-E)
Peter Gabriel & Thomas Newman, songwriters (Peter Gabriel

EN İYİ ENSTRÜMANTAL KOMPOZİSYON:
The Adventures Of Mutt (From Indiana Jones And The Kingdom Of The Crystal Skull)
John Williams, composer (John Williams)

EN İYİ ENSTRÜMANTAL DÜZENLEME:
Define Dancing (From Wall-E)
Peter Gabriel & Thomas Newman, arrangers (Thomas Newman)

BİR YA DA BİRKAÇ VOKALİSTİN EŞLİK ETTİĞİ EN İYİ ENSTRÜMANTAL DÜZENLEME:
Here's That Rainy Day
Nan Schwartz, arranger (Natalie Cole)

EN İYİ ALBÜM PAKETLEMESİ:
Death Magnetic
Bruce Duckworth, Sarah Moffat & David Turner, art directors (Metallica)

EN İYİ ÖZEL KUTU YA DA SINIRLI SAYIDA ÜRETİLMİŞ ALBÜM PAKETLEMESİ:
In Rainbows
Stanley Donwood, Mel Maxwell & Christiaan Munro, art directors (Radiohead)

EN İYİ ALBÜM NOTLARI:
Art Of Field Recording Volume I: Fifty Years Of Traditional American Music Documented By Art Rosenbaum
Art Rosenbaum, album notes writer (Various Artists)

EN İYİ TARİHİ ALBÜM:
Art Of Field Recording Volume I: Fifty Years Of Traditional American Music Documented By Art Rosenbaum
Steven Lance Ledbetter & Art Rosenbaum, compilation producers; Michael Graves, mastering engineer (Various Artists)

EN İYİ SES MÜHENDİSLİĞİNE SAHİP ALBÜM (KLASİK OLMAYAN):
Consolers Of The Lonely
Joe Chiccarelli, Vance Powell & Jack White III, engineers (The Raconteurs)

YILIN PRODÜKTÖRÜ (KLASİK OLMAYAN):
Rick Rubin
* Death Magnetic (Metallica) (A)
* Home Before Dark (Neil Diamond) (A)
* Mercy (Dancing For The Death Of An Imaginary Enemy) (Ours) (A)
* Seeing Things (Jakob Dylan) (A)
* Weezer (Red Album) (Weezer) (A)

EN İYİ REMİXLENMİŞ KAYIT (KLASİK OLMAYAN):
Electric Feel (Justice Remix)
Justice, remixers (MGMT)

EN İYİ SURROUND SES ALBÜMÜ:
Mussorgsky: Pictures At An Exhibition; Night On Bald Mountain; Prelude To Khovanshchina
Michael Bishop, surround mix engineer; Michael Bishop, surround mastering engineer; Robert Woods, surround producer (Paavo Järvi & Cincinnati Symphony Orchestra)

EN İYİ SES MÜHENDİSLİĞİNE SAHİP ALBÜM (KLASİK):
Traditions And Transformations: Sounds Of Silk Road Chicago
David Frost, Tom Lazarus & Christopher Willis, engineers (Miguel Harth-Bedoya, Alan Gilbert, Silk Road Ensemble, Wu Man, Yo-Yo Ma & Chicago Symphony Orchestra)

YILIN PRODÜKTÖRÜ (KLASİK):
David Frost
* Berlioz: Symphonie Fantastique (Gustavo Dudamel & Los Angeles Philharmonic)
* Right Through The Bone — Julius Röntgen Chamber Music (ARC Ensemble)
* Schubert: Sonata In D Maj.; Liszt: Don Juan Fantasy (Min Kwon)
* Traditions And Transformations: Sounds Of Silk Road Chicago (Miguel Harth-Bedoya, Alan Gilbert, Yo-Yo Ma, Silk Road Ensemble, Wu Man & Chicago Symphony Orchestra)

EN İYİ KLASİK ALBÜM:
Weill: Rise And Fall Of The City Of Mahagonny
James Conlon, conductor; Anthony Dean Griffey, Patti LuPone & Audra McDonald; Fred Vogler, producer (Donnie Ray Albert, John Easterlin, Steven Humes, Mel Ulrich & Robert Wörle; Los Angeles Opera Chorus; Los Angeles Opera Orchestra)

EN İYİ ORKESTRAL PERFORMANS:
Shostakovich: Symphony No. 4
Bernard Haitink, conductor (Chicago Symphony Orchestra)

EN İYİ OPERA KAYDI:
Weill: Rise And Fall Of The City Of Mahagonny
James Conlon, conductor; Anthony Dean Griffey, Patti LuPone & Audra McDonald; Fred Vogler, producer (Donnie Ray Albert, John Easterlin, Steven Humes, Mel Ulrich & Robert Wörle; Los Angeles Opera Orchestra; Los Angeles Opera Chorus)

EN İYİ KORO PERFORMANSI:
Symphony Of Psalms
Sir Simon Rattle, conductor; Simon Halsey, chorus master (Berliner Philharmoniker; Rundfunkchor Berlin)

EN İYİ ENSTRÜMANTAL SOLO PERFORMANS (ORKESTRA İLE):
Schoenberg/Sibelius: Violin Concertos
Esa-Pekka Salonen, conductor; Hilary Hahn (Swedish Radio Symphony Orchestra)

EN İYİ ENSTRÜMANTAL SOLO PERFORMANS (ORKESTRASIZ):
Piano Music Of Salonen, Stucky, And Lutoslawski
Gloria Cheng

EN İYİ CHAMBER MÜZİK PERFORMANSI:
Carter, Elliott: String Quartets Nos. 1 And 5
Pacifica Quartet

EN İYİ KÜÇÜK ENSEMBLE PERFORMANSI:
Spotless Rose: Hymns To The Virgin Mary
Charles Bruffy, conductor; Phoenix Chorale

EN İYİ KLASİK VOKAL PERFORMANSI:
Corigliano: Mr. Tambourine Man: Seven Poems Of Bob Dylan
Hila Plitmann (JoAnn Falletta; Buffalo Philharmonic Orchestra)

EN İYİ ÇAĞDAŞ KLASİK KOMPOZİSYON:
Mr. Tambourine Man: Seven Poems Of Bob Dylan
John Corigliano (JoAnn Falletta)

EN İYİ KLASİK CROSSOVER ALBÜM:
Simple Gifts
The King's Singers

EN İYİ KISA FORM MÜZİK VİDEOSU:
Pork And Beans
Weezer
Mathew Cullen, video director; Bernard Rahill, video producer

EN İYİ UZUN FORM MÜZİK VİDEOSU:
Runnin' Down A Dream
Tom Petty & The Heartbreakers
Peter Bogdanovich, video director; Skot Bright, video producer.

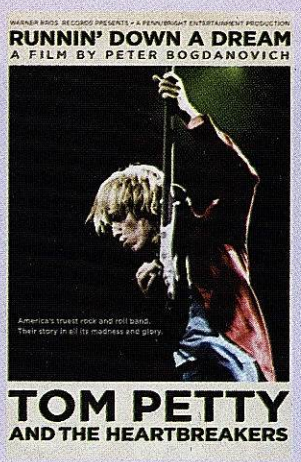

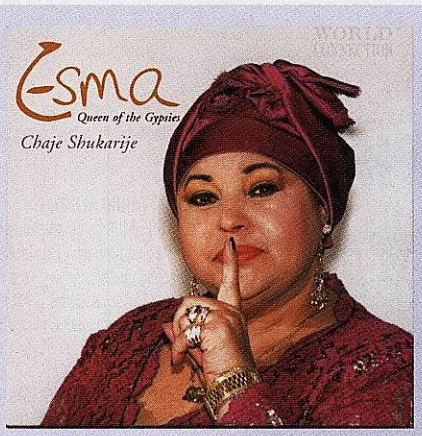

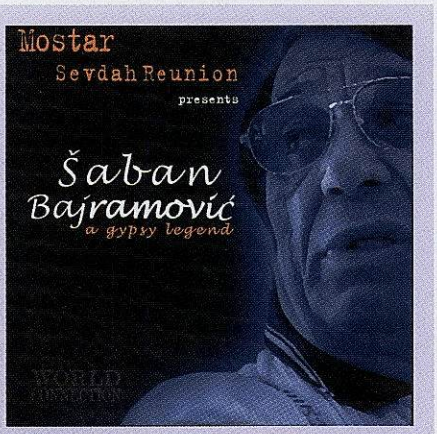

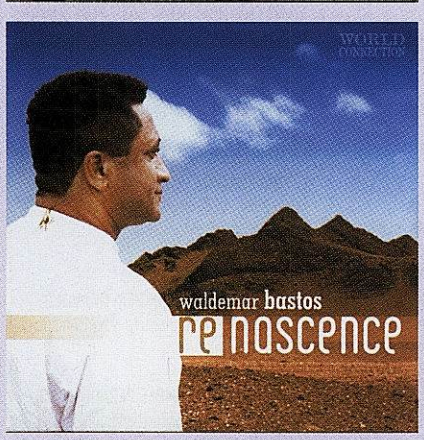

World Connection'lar Piyasada...

Etnik müzik çalışmaları ile bilinen World Connection yeni albümler ile piyasaya girdi.

Tito Paris, Acustico, World Connection (2007)

Tito Paris, 1963 São Vicente, Cape Verde doğumlu. Gitar ve aynı zamanda bas çalıyor. Arkasında büyük bir kültür birikimi bulunan sanatçı Cape Verde'nin geleneksel müziği olan morna'lar, coladeira'lar ve funana'yı Portekiz'in modern sound'ları ile birlikte seslendirdiği büyük bir popülaritesi var. Sanatçı yaptığı albümle şimdi sahip olduğu bu popülariteyi dünyaya taşımaya çalışıyor.

Sandra Luna, Tango Varon, World Connection (2003)

Arjantinli Sandra Luna'nın 2003 çalışması Tango Varon hala almayanlar için tekrar ithal edilmiş. 15 parçanın yer aldığı çalışma tango severleri mutlu edecek. Waldemar Bastos, Renascence, World Connection (2004) Angola, Zaire doğumlu sanatçı oldukça karmaşık bir yaşam geçirmiş. Portekiz, Almanya, Brezilya, Luanda ve pekçok ülkede yaşamış. Renascence 2004, onun son kaydı.

Saban Bajramoviç, Mostar Sevdah Reunion (2001)

Balkan gypsy kralı Şaban Bayramoviç Niş doğumlu bir müzisyen.

İlk kaydını 1964'de yapan sanatçı yaklaşık 650 bestenin sahibi. 2008'de kalp krizinden ölen Şaban Bayramoviç'in 2001 kaydı piyasada.

Esma, Chaje Shukarije, World Connection, (2000)

World Connection'dan sizler tanıtacağımız son çalışma yine bir gypsy albümü.

Makedonyalı Esma Redzepova'nın annesi Türk, babası ise bir Sırp Yahudisi.

Çingenelerin zülme uğradığı bu dünyada ben de bir Çingeneyim, diyerek insan hakları ve insani yardım amaçlı 30 ayrı ülkede 8000'i aşkın konser vermiş,

Unicef tarafından ödüle layık bulunmuştur. Irkçılığa, etnik ve dinsel ayrımcılığa karşı sürdürdüğü mücadele ile 2002 Nobel Barış Ödülü'ne aday gösterilmiştir.

Sanatçının 2000 kaydı olan Chaje Shukarije piyasada.

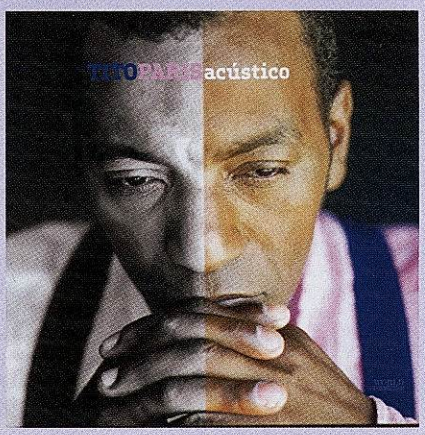

Etnik severlere; Connection Cultures...

Marcel Khalife Caress, Naima Fariyaad piyasada...

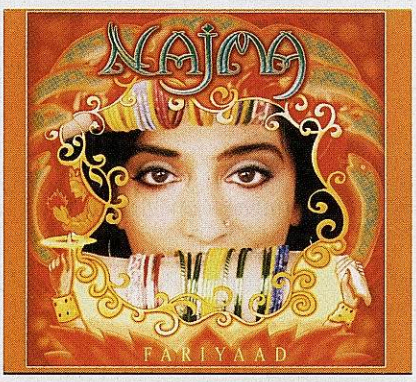

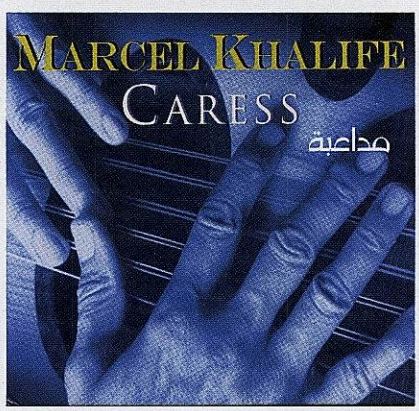

Il Divo'dan "The Promise" CD ve DVD formatında piyasada.

Popüler şarkılara getirdikleri opera yorumları ile büyük başarı yakalayan Il Divo yeni albümleri "The Promise" ile Türkiye'de! Farklı ülkelerden, farklı müzik disiplerinden gelen dört farklı sanatçı! Ve eşsiz bir uyum!

Il Divo, Urs Bühler, Sébastien Izambard, David Miller, Carlos Marín'in bir araya gelmesinden oluşan çok özel bir grup. Il Divo, şimdiye dek çıkardıkları birbirinden başarılı albümlerin ardından şimdi yepyeni albümleri "The Promise" ile kariyerlerinin en zengin ve içerik olarak en çeşili albümü ile müzikseverlerin karşısına çıkacak! Geniş yelpazedeki parçaları arasında hiç şüphesiz en çok dikkat çekeni, Leonard Cohen'in "Hallelujah" şarkısının yorumu (şarkıyı Jeff Buckley de yorumlamıştı). Ayrıca Frankie Goes To Hollywood'un "The Power of Love" parçası, ABBA'nın "Winter Takes It All" şarkısı da albümde yorumlanan diğer şarkılardan...

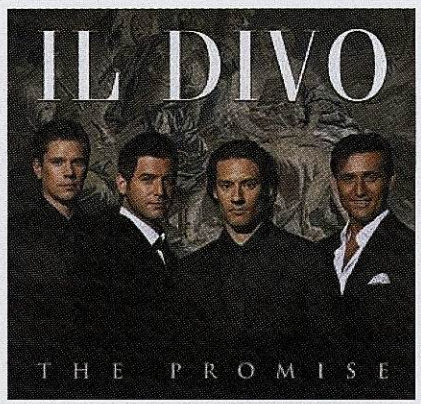

MODE

COVERS

ARTISTS

ALBUMS

TITLES

FAVOURITES

QUEUE

Dijital Müziğin Yeni Formu

Yeniliğin ve zerafetin yeni ikonu BeoSound 5, bakmak, dinlemek ve yaşamak için tasarlandı.

BeoSound 5, dijital müziğinizi mükemmel ses kalitesi ile görünür kılıyor.

İstinyePark Showroom 0212 345 54 66

BANG & OLUFSEN

Emi Classics

Dünyanın en geniş klasik müzik kataloğuna sahip Emi Classics, şu ana kadar yayımlanmış 25 çeşitten oluşan ve dünya çapında 3 milyonluk rekor bir satış başarısı gösteren Best 100 serisine bir yenisini ekleyerek tüm zamanların en özel eserlerini sunmaya devam ediyor. 6 CD ve yüzlerce eserden oluşan "Best Encores 100" albümü ile klasik müzik arşivinizde önemli eksikleri tamamlayabilirsiniz.

Best 100

Dünyanın en geniş klasik müzik kataloğuna sahip EMI Classics, şu ana kadar dünya çapında 3 milyonluk rekor bir satış başarısı gösteren Best 100 serisine bir yenisini ekleyerek tüm zamanların en özel eserlerini sunmaya devam ediyor. 6 CD ve yüzlerce eserden oluşan "Best Tenor Arias 100" albümü ile klasik müzik arşivinizde önemli eksikleri tamamlayabilirsiniz!

Best Tenor Arias 100

Cd 1 – Handel And Mozart Arias
Cd 2 – Verdi Arias
Cd 3 – Puccini And The Verismo School
Cd 4 – Italian And Spanish Arias
Cd 5 – French Arias
Cd 6 – Russian And German Arias

Trompetçi ve Miles Davis'in biyografi yazarı Ian Carr 25 şubatta Londra'da öldü.

Ian Carr, kendisine örnek aldığı Miles Davis'ten etkilenerek jazz-fusion akımının öncülerindendi ve de Miles Davis'in biyografisini yazmıştı, 25 Şubat günü Londra'da hayatını kaybetti. Carr, 75 yaşındaydı.

Carr, bir yazar, araştırmacı, besteci ve de grup lideri olarak jazz tarihine hem yeni parçalar yazarak hem de jazz'ı bir müzik ve felsefe olarak açıklayarak yardımcı oldu.1969'un sonlarına doğru kurduğu grubu Nucleus ile jazz'ı rock'n'roll ile harmanlamıştı. Jazz'dan alışık olduğumuz nefesli enstrumanları elekro gitar ve bas ile birleştirerek insanı içinde hareket ettiren, sürekli kendini ileri taşıyan ve de doğaçlamalarla renklendirilmiş bir tarz yaratmışı. 1970 yılındaki Montreaux Jazz Festivali'nde bu grubu ile büyük sükse yaratmıştı. 2000'li yıllarda zaman zaman tekrar toplansa da, Nucleus 80'lerde dağılmıştı. Grubun müziği tamamiyle Miles Davis'in rock'tan esinlenmiş olduğu dönemleri anımsatıyordu.

70'lerde grup popülerliğinin zirvesindeyken 'Belladonna', 'Alleycat' ve 'Out of the Long Dark' gibi çok popüler olan albümler çıkarmıştı. Ian Carr ayrıca önemli kitaplar da yazmıştı. Bunların arasında ilk kitabı olan 'Music Outside: Contemporary Jazz in Britiain' ve de en önemlisi olan 'Miles Davis: A Critical Biography' vardı. 'Miles Davis: A Critical Biography', Carr'ın yazarlık hayatının zirvesiydi. Bu kitapta Miles Davis'in çalışı ve de müziğe getirdiği yeniliklerin derin incelemeleri yer alıyordu. Kitap hakkında The New York Times'da yapılan yorumlarda hem Carr'ın bir yazar olarak ne kadar yetenekli ve başarılı olduğundan, ayrıca da müziğin teknik kısmını her çeşit okuyucu kitlesine nasıl başarılı bir şekilde açıkladığından bahsediliyordu. Bu kitap daha sonra 90'larda 'Miles Davis: The Definitive Biography' adıyla revize edilerek tekrar basılmıştı. The New York Times yazarı Bill Zavatsky bu kitap için: 'Carr'ın kitabı, Miles Davis'in müziğin hakkında konuşalamayacak bir şey olduğu ve de sadece müziğin kendi adına konuşabileceği tezini yıkmaya en yaklaşmış olan kitaptır' demişti.

Jazz'ın, lakabıyla meşhur ünlü tenor saksofoncularından David 'Fathead' Newman yakalandığı hastalıktan kurtulamayarak 21 ocak 2009'da vefat etti.

David 'Fathead' Newman geçen yil yakalandığı pankreas kanseriyle olan mücadelesine yenik düştü. 1933 yılında Teksas'ta doğan Newman 24 Şubat'ta 76. yaşına girecekti.

1933 yılında Teksas, Dallas'ta doğan Newman henüz çocuk denecek yaşlarda Charlie Parker'ın da yönlendirmesiyle doğduğu yer olan Dallas civarında çalmaya başladı. Ardından Buster Smith ve Ornette Coleman ile saksofoncu Red Connors'ın grubunda çaldılar. 1950'lerin ilk yıllarında R&B ağırlık gruplarda çalan Newman, R&B ve soul içindeki en uzun ve en kalıcı işbirliğini ünlü Ray Charles ile tam 10 yıl beraber çalışarak yaptı. Geçen on yılın ardından yolları ayrıldı ve Newman 2 yıl daha Dallas'ta kaldı, ardından New York'a taşındı. 1970-71 yıllarında kısa bir süre tekrar Ray Charles ile birlikte çaldılar, ardından Red Garland ile çaldı. Son yıllarını HighNote firmasıyla birlikte albüm prodüksüyonu işlerinde de çalışarak geçiren Newman bu konuda da iyi çalışmalara imza attı. Saksofonun tenor, alto, soprano dahil hepsinde çalan Newman'ın oldukça yumuşak ve rahat iletişim kuran, soul yanı güçlü bir çalışı vardır. David Newman'a bu lakap okuldaki müzik dersinde, müzik öğretmeni Mr. Miller tarafından takılmış bir lakaptır. Birgün hocası müzik dersinde notaları baştan aşağı yanlış okuyup, iyi nota takip edemeyen Newman'ın yanına gelir elindeki sopasıyla kafasına tık tık vurarak 'mankafa, ahmak' anlamına gelen 'fathead' diye seslenir. İyi bir 'humor' duygusu olan Newman bu lakabı kendine dert edeceğine onunla birlikte yaşamayı seçer. Lakabın hikayesi böyledir...

David 'Fathead' Newman'ın ardından Hank Crawford da öldü...

Şimdi de aynı kuşağın bir başka ünlü müzisyeni Hank Crawford'un 74 yaşında ölüm haberi düştü ajanslara.

Newman benzeri bir müzisyen, tenor saksafoncuydu Crawford'da. Aynı kuşağın üyesi, jazz, blues ve soul'un içinde yoğrulmuş bir hayat...

Başta Ray Charles olmak üzere, bir çok müzisyenle çalmış, renkli bir saksofon sound'una sahip, blues ve soul etkili bir müzisyendi Crawford. Müzisyenler şehri Memphis'de doğup büyüdü. İlk yeteneklerini kilisede gösterdi. Okulda iken okul grubunun üyesiydi. O günün sınıf arkadaşları arasında bugünün jazz efsaneleri olan George Coleman, Harold Mabern, Charles Lloyd gibi büyük isimler vardı.

Kardeşi Dolores Crawford'un açıkladığı ölüm haberinde geçen yıl düştüğü sağlık sorununun da bahsediliyor, anlaşılan tedavi sonuç vermemiş.

40'ların sonu, 50'lerde Hank Crawford günün gelişen R&B, dans, ritm ağırlıklı müziğin içinde yer aldı kuşağının Ben Bracnh, Tuff Green, Al Jackson, Ike Turner, gibi isimleriyle. İlk eğitim sonrası Nashville'e taşındı. Tenesse üniversitesinde okudu, bir yandan kayıtlar yaptı. Yolu ünlü Ray Charles'la kesişti 59'da, 63'e kadar birlikte çaldılar. 70'li yıllarda funk ağırlıklı bir müziğin içinde buldu kendisini, 80'lerde jazz'in kaynaklarını merak etti, 2000'lerde Memphis'e döndü, son yıllarını ailesiyle birlikte geçirdi.

Ünlü jazz davulcusu Louie Bellson öldü

Amerikalı jazz davulcusu Louie Bellson'un (84), Los Angeles'da 14 Şubatta yaşama veda etti.

Müzisyene geçen kasım ayında parkinson hastalığı tanısı konulmuştu.

Bellson, Duke Ellington, Count Basie, Benny Goodman, Oscar Peterson ve Louis Armstrong gibi ünlü jazz müzisyenleriyle çalışmıştı. "Tek başına bir senfoni orkestrası gibi çalan davulcu" diye anılan Bellson, 60 yıllık müzik yaşamında 200'den fazla jazz albümünde çalmıştı. Davul ve perküsyonla ilgili 10'dan fazla kitap yazan Bellson'un cenazesi, Los Angeles'ta düzenlenen cenaze töreninden sonra doğduğu Illonis eyaletindeki Moline kentinde toprağa verildi.

Dilek Himam (dilek@genccazcilar.org)
Erdem Korkmaz (erdem@genccazcilar.org)

McNally Smith College of Music

Dergimizin bir önceki sayısında New York New School'a yer vermiştik. Elbette, jazz müziği için New York'ta olmak çok önemli ama ABD'deki başka okullarda da kapsamlı ve nitelikli eğitim verilmekte olduğunu biliyoruz.

Bu sayıda biraz Batı'ya, Minnesota'ya gideceğiz. Minnesota'nın Saint Paul şehrinde yer alan McNally Smith College of Music ile iletişime geçtik ve okul ile ilgili bilgileri sizlerle paylaşmak istiyoruz. Ancak, okuldan önce genel olarak Minnesota ve özel olarak Saint Paul üzerinde biraz durmakta fayda var. Saint Paul Minnesota'nın başkenti ve Minneapolis ile birlikte (ki bu iki şehir ikiz şehirler olarak anılıyor) eyalet nüfusunun % 60'ı bu iki şehirde yaşamakta. ABD'nin en büyük okuma yazma oranına sahip olan Minnesota aynı zamanda uluslararası çapta kabul görmüş bir sanat çevresine sahip.

McNally Smith College of Music yaklaşık 35 sene önce 130 öğrenciyle başladığı eğitim hayatına günümüzde 500'ün üzerinde öğrenci ve 80 kişilik eğitimci kadrosuyla müziğin çeşitli alanlarında eğitim vererek devam etmekte. ABD'deki National Association of Schools of Music adını taşıyan birliğin üyesi olan okulda çeşitli öğrenci kulüpleri, yeni öğrenciler için oryantasyon ve çalışma imkanları bulunmakta. Özellikle öğrencilerin çalışarak hem harçlıklarını çıkarmaları hem de deneyim kazanmaları son derece faydalı oluyor.

Okulda çeşitli lisans ve önlisans düzeyinde 2-4 yıllık eğitimler ile daha kısa süreli sertifika programı şeklinde olan kurslar mevcut. Lisans düzeyinde eğitimler incelendiğinde dört adet programla karşılaşmaktayız. Bunlar; kompozisyon ve şarkı yazımı, prodüktörlük, müzik endüstrisi ve performans. Kısaca inceleyecek olursak kompozisyon bölümünde; şarkı yazımı ve şiirsel performans, hareketli görüntüler için ses kompozisyonu, enstrümantal müzik kompozisyonu ve prodüksiyon odaklı eğitim verilmekte. Prodüktörlük bölümünde; kayıt teorisi, müzik teorisi, laboratuar çalışmaları ve kayıt teknolojiler gibi başlıklara ait dersler var. Müzik endüstrisi programı ise müzik işletmeciliğinin bir sanat ve ticari ürün olarak müzik işletmeciliği için gerekli geleneksel ve yeni gelir kaynaklarını anlamaya yönelik bir ders içeriğine sahip. Telif hakları, anlaşma imzalamak, lisans bedelleri, pazarlar, perakendecilik ve dijital dağıtım konuları gibi içeriklerden oluşan dersler yer almaktadır.

Performans olarak incelendiğinde ise okulda verilen eğitimler vokal, üflemeliler (saksofon, klarnet, flüt, trompet, trombon), klavye, gitar, bas, yaylı çalgılar ve perküsyon bölümlerinden oluşmakta. Vokal alanında eğitim alan öğrencilere vokal tekniği; jazz, rock, soul ve Latin repertuarından uygulamalar ve müzikal yorumlama odaklı bir müfredat mevcut. Öğrenciler sahnede, sınıfta, stüdyo ortamında ve çeşitli yerel kulüplerde uygulama yapmaktalar. Üflemelilerden herhangi birinde eğitim almakta olan öğrencilere birebir uygulama, jazz armonisi, standartlar, akor/gam çalışmaları, güncel literatür ile jazz, fusion, r&b gibi türleri kapsayan ensemble çalışmaları uygulamalı olarak sunulmakta. Klavye eğitimi almak isteyen müzisyenler uygulamalı teori ve yorumlamaya dayanan teknik bir içeriğin yanında, güncel literatürden örnekler, sight reading ve MIDI sistemler odaklı eğitim almakta. Gitar ve bas eğitiminin içerikleri teori, uygulama, yorumlama ve literatürden örnekler olarak birbirine benzerlik gösteriyor. Her iki alanda geniş sayılabilecek ve çeşitli türlerde uzmanlaşmış eğitmene sahip McNally Smith. Ancak, yaylılarda bu durum biraz değişiyor. Eğitmen profili yaylı çalgılar bölümünde biraz daha dar. Dolayısıyla, yaylılardan birinde eğitim almakla ilgilenen müzisyenlerin bu okulu tekrar değerlendirmelerinde fayda var. Perküsyon eğitimi almak isteyen adaylar yine teorik ve uygulamalı eğitimler ile çeşitli perküsyon setlerinde çalışma yapma imkanı bulmaktalar.

Her ne kadar müzik endüstrisinin merkezinde müzisyenler yer alsalar da işin mutfağı da dinlediğimiz müziklerin etkileyiciliğinde belirleyici faktörlerden biri. Dolayısıyla, günümüzde kayıt teknolojileri son derece önem kazanmış durumda. İlgilenen öğrenciler McNally Smith bünyesinde kayıt teknolojileri konusunda ses mühendisliği, prodüksiyon ve tüm yönleriyle tur yönetimi gibi alanlarda sektör deneyimine de sahip olan eğitmenlerden ders alabiliyorlar. Böylece, sadece enstrüman üzerine değil müzik ailesinin farklı kollarında da çalışma imkanı bulunabiliyor. Bir diğer seçenek olarak da, daha kısa süreli ve düşük bütçeyle 1 yıllık programlara katılmak mümkün. Müzik endüstrisi, kayıt teknolojileri ve performansa dayalı (vokal, gitar, bas, perküsyon ve klavye ile sınırlı) eğitim programlarına katılmak da tercih edilebilir.

Bu sayıda sadece enstrüman veya performans üzerine değil, farklı ve günümüzde de giderek önem kazanmış olan alanlarda eğitim veren bir okulu okuyuculara duyurmayı uygun gördük. Böylece, müzikle ilgilenen ve formal eğitim almak isteyen adayların çok çeşitli eğitim ve kariyer seçeneklerinin olduğunu daha net bir şekilde görebileceklerini düşünüyoruz.

Önceki satırlarda okulun bazı sosyal imkanlarından söz etmiştik. Okula ABD dışından öğrenciler de kabul ediliyor ancak istenilen çeşitli belgeler bulunmakta. Öncelikle yeterli TOEFL puanının alınması gerekiyor. Zaten ABD'deki tüm okullar belirledikleri bir TOEFL puanı mutlaka istiyorlar. McNally ise en az IBT TOEFL'dan 65, bilgisayarlı sistemdeki sınavdan 180 ve kağıt üzerinde yapılan sınavdan 500 istiyor. Ayrıca, her bölümün kendine özgü öğrenci kabul yöntemleri var. Başvuru işlemleri, konaklama imkanları, ücretler, burs imkanları, ders programları, ayrıntılı ders içerikleri gibi çeşitli konularda merak ettikleriniz hakkında bize caz@genccazcılar.org adresinden ulaşabilirsiniz.

Selim Benba
selim.benba@gmail.com

"No Borders"

Richie Beirach ülkemizde fazla tanınmayan, aslında jazz'ın çok önemli figürlerinden biri olan bir piyanist... Saksofoncu David Liebman ile yapmış olduğu oldukça sofistike çalışmalar ile bilinen Beirach'ın 2002 çalışması "No Borders" klasik piyano repertuarından seçkin eserlerin jazz uyarlamalarından oluşuyor.

Klasik müzik bugün algılandığı gibi en ince detayına kadar tasarlanmış, yazılıp çizilmiş ve bu şekilde yorumlanması zorunlu olan bir müzik türü değildi. Bach, Haydn, Mozart, Beethoven, Chopin ve diğer bir çok besteci aslında birer doğaçlama ustası idiler. Klasik müzik 20. yüzyılın ikinci yarısında gerek yaygınlaşan kayıtlar gerek konserlerin artması sonrasında daha tutucu ve durağan bir havaya büründü. Klasik bestecilerin eserlerinden esinlenip doğaçlama unsurları ile birlikte jazz formlarında seslendirilmesine sıkça rastlıyoruz. Bu yorumlarda kanımca "kitsch" olma ve eserin hakkını verememe tehlikesi vardır. Melodi ve armoni olarak en üst seviyede tasarlanmış ve kulaklarda yer etmiş başyapıtların üzerine yapılacak doğaçlamalar ve çeşitlemelerin yavan ve sıradan olmaları ve eserin ana temasının "mutlak güzelliği"nin gölgesinde kalınması sıkça rastlanılan bir durumdur... "No Borders" albümüne az önce bahsettiğim nedenler ile önyargı ile yaklaştığımı itiraf etmek zorundayım. CD'nin açılış parçası olan "Kinderszenen-Opus 15 No.1" in ilk akorlarını duyar duymaz önyargımın yerle bir olduğunu, sanatsal seviye ve "gusto" açısından üst seviyede bir çalışmanın beni beklediğini anladım.

Romantik dönem bestecilerinden Robert Schumann'ın çocukluk anılarını işlediği ve piyano müziğin temel taşlarından biri olan bu eseri Beirach lirik bir intro ile açıyor. Sonrasında kontrbas ve fırça ile çalınan davul, yoğun bir etkileşim ile sahne alıyorlar. Hemen sonrasında kontrbasta Georg Mraz 'ın muazzam entonasyonu ve müzikalitesi ile bezenmiş melodik solosu başlıyor. Ardından up-time swing'e dönüşen ritm ile Beirach'ın solosu geliyor. Duayen davulculardan Billy Hart'ın solosunun sonrasında parça, başladığı gibi sakin ve lirik bir havada bitiyor. İkinci parça kolay kolay yanına yaklaşılmaya cesaret edilemeyecek bir başyapıt: Ludwig Van Beethoven'ın "Pathetique (acıklı, dokunaklı)" olarak da nitelendirilen op. 13, 8 no.lu do minör piyano sonatının "adagio cantabile" başlıklı yavaş bölümü... Klasik müzik repertuarının en tanınmış eserlerinden biri olan bu bölümü Richie Beirach son derece özgün bir şekilde yorumlamış. Davul, kontrbas ve piyano, büyük ustaya saygı gösterircesine orijinal melodiden fazla uzaklaşmadan, yine de yaratacılıklarını göstererek son derece dingin bir şekilde yorumluyorlar. Davulda Billy Hart'ın zillerinin sound'u ve Georg Mraz'ın karanlık kontrbas tonu insanı adeta hipnotize ediyor. Sonrasında Eric Satie'nin 1 no.lu Fa Minör Gnossiene'i geliyor. Bill Evans'ın da yoğun olarak etkilendiği Fransız minimalist bestecinin tanınmış eserini Beirach önce solo piyano ile çalıyor. Sonrasında up-tempo ritm ile davul ve kontrbas kendisine katılıyor. Beirach'ın kanımca albümde çaldığı en etkili ve ifadeli solosunun sonlarına doğru atmosfer doruğa

ulaşıyor. Davul solo ve arkasından gelen melodinin tekrarı ile parça sona eriyor. Empresyonist dönemden bir Fransız usta olan Gabriel Fauré'nin yine çok tanınmış ve jazz müzisyenleri tarafından ele alınmış sol minör pavane'ı ile CD devam ediyor. Bill Evans'ın senfoni orkestrası eşliğinde yapmış olduğu bir albümde de yer alan bu parçanın medium-swing temposu ve konvansiyonel yorumlanışı pek bir sürpriz içermiyor. Bir sonraki parça yine Fransız empresyonizminin en üst noktası olan Debussy'nin "Des pas sur la neige" (Karda Ayak İzleri) başlığını taşıyan piyano için prelüd'ü... Bu parçayı trio ile birlikte kemanda Gregor Huebner yorumluyor. Son derece melankolik ve hüzünlü olan bu eser jazz trio ve keman gibi jazz için sıra dışı bir enstrümantasyon ile yeniden yaşam buluyor. Bach'ın sol minör Siciliano'su "Chick Corea'vari" bir tavır ile çalınıyor. Genelde Bach'ın jazz ile yorumlanmaya en uygun bestecilerden biri olduğu düşünülür. Jacques Louisser, Swingle Singers, Modern Jazz Quartet, Manhattan Transfer gibi birçok topluluk Bach'ın birçok eserini defalarca jazz formunda seslendirmiştir. Şahsen bu yorumlardan olduğu gibi Beirach'ın Bach'ından da pek haz almadığımı itiraf etmek zorundayım. Bach'ın derinliği ve yüceliği bence farklı formlar ve tarzlar ile birleşince buharlaşıyor ve kayboluyor.

Federico (Frederic) Mompou solo piyano ve şarkıları ile tanınan bir 20.yüzyıl Katalan bestecisi... Mompou'nun "Impressions Intimas No.1"" la minör tonda davulun ve kontrabasın doğaçlama eşlikleri ile serbest bir ritmde çalınıyor. Elvin Jones'u andıran Billy Hart'ın davul eşliğini duyunca "Keşke Coltrane yaşasa idi ve bu yorumda doğaçlama yapsaydı..." diye düşündüm...

Mompou'dan sonra albümün en parlak parçası geliyor. Chopin'in 4 no.lu mi minör piyano için prelüd'ü muhteşem bir kontrbas solo ile açılıyor. Prelüd'ü hiç çağrıştırmayan bu soloyu up-tempo, senkoplar ile bezenmiş serbest bir piyano doğaçlama takip ediyor. Bu doğaçlamada da eserin melodi ve yapısını hatırlatabilecek hiçbir unsur duyulmuyor. Post-bop tarzda son derece dinamik bir jazz piyano trio müziği dinliyoruz. Billy Hart'ın uzunca davul solosu sonrasında prelüdün melodisi kendini belli etmeye başlıyor. Beirach'ın özgün armonileri ile ustaca bezediği prelüd, kendisi de bir doğaçlama üstadı olan Chopin'e çağdaş bir soluk getiriyor. Albümün en güzel parçası, solo piyano ile orijinaline çok sadık bir şekilde, sakin bir havada ve hüzün içinde bitiyor. Albüm, genel konsepti dışında Beirach'ın 11 Eylül 2001'de New York Dünya Ticaret Merkezi'nde hayatlarını yitirenlerin anısına yazdığı ve doğaçlama içermeyen "Steel Prayers – Ballad for 9/11 WTC" adlı bestesi ile kapanıyor... Gregor Huebner'i albümde ikinci kez bu parçada dinliyoruz. Beirach'ın besteci yönünü de bu eserde tanıma fırsatını buluyoruz.

"No Borders" aslında müziğin sınır tanımadığını, değişik disiplinler arasında sanıldığı gibi keskin çizgiler olmadığını dinleyicilere hatırlatan bir çalışma... Tüm müzikseverlere hararetle tavsiye ederim.

Sevgiyle ve müzikle kalın...

DRAGOS
PARK

EŞSİZ BİR KONFOR
EŞSİZ BİR KEYİF
DAİMA SİZE ÖZEL...

www.dragosparkhotel.com
info@dragosparkhotel.com

Sahil Yolu Caddesi No: 20/22 Dragos - Maltepe / İSTANBUL
Tel : +90 (216) 399 64 64 (pbx) - Faks: +90 (216) 457 54 00

Devrim Dikkaya
devrim@gencjazzcilar.org

JAZZ insanları

Serdar Karabatı: Körlemesine Değil, Bilgiyle

JAZZ dergisini uzun süre takip edenler, derginin temel omurgasını bazı isimlerin oluşturduğunu gözlemlerler. Düzenli olarak her sayıda yer alan bu kalemlerin yazı kalitesi, onların karakterlerini yansıtmakta, doğal olarak da derginin sadık okurlarının oluşmasını sağlamaktadır.

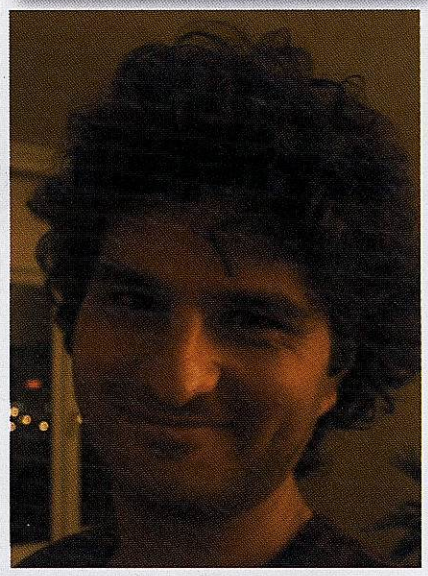

Ali Sönmez'le başlayan JAZZ dergisi yazarlarının tanıtıldığı bu dizinin ikinci konuğu, kendi deyimiyle "okurda merak uyandırmayı" amaçlayan Serdar Karabatı oldu.

Genç kuşak yazarlar arasında bilgi birikimi ve "Körleme", "Bulmaca" gibi yaratıcı sayfaları ile öne çıkan yazarımızı sizler gibi bizler de yakından tanımaktan oldukça keyif aldık.

"Bandırma'dan Jazz'ın Başkentine Yolculuk..."

Türkiye'nin henüz basılmamış (*Hülya Tunçağ yazdı, bekliyoruz!*) jazz tarihinde hiç kuşkusuz epeyce sayfayı dolduracak olan İstanbul Bilgi Üniversitesi'nde öğretim üyesi olan Serdar Karabatı, Bandırma doğumludur.

Çocukluğu Bandırma'nın denizden esen sert rüzgârlarına, gün boyu jet gürültülerinin eşlik ettiği sokaklarında geçer. Ortaokul ve liseyi Şişli Terakki Lisesi'nde okur. Jazz'ın ülkemizdeki başkenti bu kentin, Nişantaşı-Osmanbey ve Şişli hattında geçen öğrencilik yaşamı oldukça renklidir. Başarılı geçen öğrencilik yaşamı Boğaziçi Üniversitesi Psikoloji bölümünde devam eder. Aynı okulda yaptığı yüksek lisans ve İşletme doktorası ardından şu an Bilgi Üniversitesi'nde yardımcı doçent olarak görev yapmaktadır. *"Uzun zamandır akademik kariyerin içindeyim, artık meslek ile hayat tarzı karışmış durumda."*

Boğaziçi'ni bitiren bir insanının entelektüel derinliğinin tesadüf olamayacağı bellidir. Fakat yazarımızın müzik sevgisinin gelişiminde Karabatı ailesinden gelen kültürel genlerinin payı yok mudur? *"Jazz sevgimin oluşmasında birkaç unsur etkili olmuştur. Ailede çalgı çalan yoktu, ama çocukluğumda evde eski AGFA bantlarda hafif müzik tabirine uyacak bir şeyler dinlendiğini hatırlıyorum. Ortaokul ile birlikte radyo önem kazandı. Çok kanallı yayınlar öncesinden bahsediyorum; seksenlerin başları ve ortaları."*

Jazz sevgisinin filizlenmesinde aile bireylerinin, özellikle öğrencilik dönemlerinde aynı evi paylaştığı ağabey ve ablasının etkisi vardır. *"...abimin klasik müziğe merakı vardır, evde küçük de olsa bir koleksiyon mevcuttu. Cuma akşamları İDSO konserlerine gidilirdi. Bunun da mutlaka etkisi olmuştur diye düşünüyorum, sonuçta enstrümantal müzik başka bir dinleme gerektiriyor. Ancak jazz'a ilk Stüdyo FM, daha sonra Teoman Baber'in programlarını takip ederek aşina oldum sanırım. Baber'in programını "son plağımızı çalıyoruz..." diyerek bitirişi zihnimize işlemiştir. Radyo programları deli gibi kasete çekilir ve saklanırdı o yıllarda. Başka kaynak pek yoktu. Az bulunan müzikleri Nişantaşı'nda ve Gayrettepe'deki tek tük dükkanda bulmaya çalışırdık. Birkaç meraklı arkadaş olarak yaptığımız değiş tokuşlar da çok önemliydi."*

Jazz'la tanışma yaşının epey bir geç yaşandığı ülkemizde Serdar Karabatı'nın ilk idolleri rock ve klasik müzik camiasındandır. *"O yaşta kendini pat diye her jazz stiline kaptırman kolay değil. Bazı dinlediklerimi tam bir yere koyamıyordum ama kafada biriktiriyorsun bir şekilde herhalde. İlk gençlikte dinlediklerim esasen Queen, Pink Floyd ve özellikle Dire Straits gibi, çevremdeki hemen herkesin de sevdiği gruplardı. Çaykovski, Mussorgsky, Ravel gibi temel klasikler bir de. Sonra bir pop-jazz dalgası oldu. Özellikle bir Jean-Luc Ponty'dir, aldı başını gitti. Tabii Spyro Gyra'nın da çok etkisi olmuştur."*

"Jazz'la İlgili Ne Bulduysam Tükettim"

Orijinal albüm edinmenin zor olduğu yıllarda jazz adına ulaşılan her şey büyük bir değer taşımaktadır. *"...Atlantic'in bir serisi yayınlanmıştı, West Coast, Fusion, Bebop ve saire diye, çok şey öğrendim onlardan, ne kadar önemliymiş meğer o basit derleme."*

Bu yazı ile öğreniyoruz ki yazarımızın müzik sevgisinin derinliği kendiliğinden değil, ailesinin de desteği ile önemli eğitmelerin gözetiminde gelişmiş. *"O aralar müziğe ilgim çalgı çalma isteğine dönüştü. Ablam sayesinde Timur Selçuk'un Taksim'deki Çağdaş Müzik Merkezi'ne kaydoldum. Kamil Özler'den gitar dersleri almaya başladım. İki yıl kadar düzenli gittikten sonra, üniversite sınavı nedeniyle bıraktım."*

Jazz'a olan ilgisinin artmasında ilk yurtdışı deneyiminin önemli bir payı vardır. Özellikle jazz'ın kalbinin attığı merkezlere olan yolculuğunda... *"Abim artık Amerika'da yüksek lisans yapıyordu, ben ise 17 yaşındayım, bazen üçümüz, bazen ablam ve ben, iki ay*

boyunca Los Angeles, San Francisco, New York ve saire dolaştık epey, tabii ben tüm harçlığımı LP'lere ve birkaç başucu kitabına bırakıp geldim geri. Len Lyons'ın The 101 Best Jazz Albums: A History of Jazz on Records'ını satın aldığım anı hiç unutmam!"

Serdar Karabatı kitabevi sahibi karşısında, kendi deyimi ile yaşından daha ufak göstermektedir. Üstelik yabancı olduğunu fark ettirmesi üzerine, kitapçı biraz merak, biraz şaşkınlıkla vermiştir jazz kitabını. *"Amerika gezisiyle birlikte Down Beat'i takip etmeye başladım, Boğaziçi Üniversitesi'ne girince, orada da bazı okunacak şeyler olduğunu gördüm. Arada kütüphanenin en alt katındaki LP koleksiyonuna inerdim. Biraz garip bir yerdi, ama İlhan Mimaroğlu'nun elektronik müzik eserleri gibi ender bulunan kayıtlar mevcuttu. Tam hatırlamıyorum şu an nasıl işliyordu; sanırım belli günlerde dinleme seansları olurdu, görevlinin seçtiği bir plak, oturup dinlenirdi topluca."*

"İstanbul Festivali Müzik Sevgimi Derinleştirdi"

Boğaziçi günleri eski adıyla İstanbul Festivali jazz programının yükselmeye başladığı döneme denk gelmiştir. 80'li yılların sonunda Stephane Grapelli, Miles Davis, Stanley Clarke, Yellowjackets, John McLaughlin, Aydın Esen ve Ahmad Jamal gibi devleri dünya gözüyle dinler.

Üniversite eğitiminin son yılları Pozitif Müzik A.Ş.'nin ilk kuruluş yıllarına denk gelir. Babylon'un da kurucusu olan bu kurumun efsanevi yöneticileri ile tanışmaya, daha doğrusu kendini tanıtmaya gider. İş talebi hemen karşılık bulur, müzisyenlere mihmandarlık yapmaya başlar.

Bu dönemde jazz yazarlığının belki de temelini oluşturan bir gelişme yaşanır. Davul sanatçısı Can Kozlu'nun eğitmenliğinde Boğaziçi Üniversitesi'nde seçmeli bir jazz dersi açılmıştır. Bu dersin dönem ödevi olarak Pat Metheny Group'un "Still Life" albümüyle ilgili yorum yazar.

"Can abinin Pozitif ile de bağı vardı, Batı Afrika ritimleri üzerine kurs açmıştı, onlara katıldım, hepsi çok eğlenceliydi. Ve her biri çok ama çok önemliydi. Kısacası, nerede, ne bulursam kaptım, elime geçen her şeyi dinledim, okudum. Lisede birkaç kafadar sırf müzik dinlemek için kapanırdık hafta sonları. Arkadaşlık, merak, hepsi bir arada gelişti. Jazz farklıydı, hayatı anlama biçimime hitap ediyordu sanırım. Değişik dönemlerini keşfettikçe, jazz zevkim de değişti tabii. Her stilden sevdiklerim vardır, ama dinleyici olarak benim için 60-70'ler sanki 40-50'lerden daha ön planda gibi. Doksanların sonuyla ortaya çıkan, avantgarde diyebileceğimiz çalışmalar bir de."

"Artık Müzikte Farklı Olanı Arıyorum"

Serdar Karabatı jazz'ı sürekli takip etmekte. Artık müzikte kimin çaldığına çok önem vermediğini, dinlediklerinde farklılıklar peşinde olduğunu belirtmekte. *"Her şeyi arşivleme kaygım yok, ancak hala CD alan nesildenim! Albümleri sırf almış olmak için değil, özel sayılabilecek bir nedenle seçmiş olmak istiyorum. Bizzat dinlediğim ya da nette inceleyip beğendiğim grupların albümlerini alıyorum daha çok. Dergiye aktif olarak yazdığım zamanlarda hemen her konseri izliyordum; artık salonlardaki düzenden sıkılıyorum. Kulüp ortamı ise, mekân iyiyse, iyi derken jazz ruhuna uygun bir yerse, o zaman iş başka. Yine de seçerek gidiyorum.*

Evde, arabada da sürekli müzik dinlerim. Müzik arka planda çalışır yani hep. Zaman zaman biyografi okumayı seviyorum; şu sıralar Wayne Shorter için yazılmış Footprints'e göz atıyorum. Kendi kuşağımdan jazz müzisyenlerinin bazılarıyla yakın arkadaşlıklarım da gelişti, Kim ne yapar, ne çalar, epey haberim oluyor. Müzisyen geyikleri çok renklidir; aslında bunları derleyip fıkra kitabı gibi bir şey yapmak mümkün!"

Tunçel Gülsoy, Hülya Tunçağ, Zuhal Focan, Serdar Karabatı ve Orhan Kahyaoğlu.

"Körleme'den Kaçan Müzisyenler Tanıdım"

Serdar Karabatı dergiye ikinci sayısından beri emek veren yazarlardan. Kendi isteği ile yayından kaldırana kadar "**Körleme**" sayfası, çoğu okuyucunun ilk okuduğu bölümlerden biriydi. Halen derginin son sayfalarında yayınlanan "Bulmaca"sının da tiryakileri bulunmakta.

"Bulmaca çözmeyi sevmediğini ama Jazz'ın buna istisna yarattığını söyleyen okuyucular olmuştur mesela. Her iki sayfa da ilgilendiğim, dinlediğim müziklerin kronolojisi gibidir aslında. Hep çok eğlenmişimdir bu sayfaları hazırlarken."

"Benim Körleme'ler müzisyenler arasında da meşhur oldu, hatta birkaçı sürekli kaçtı! Köşemi ve yazılarımı takip etmiş olanların, özellikle gençlerin bunlardan iyi şeyler aldığını düşünüyorum. Dergicilikte önemli olan okurun merakını uyandırabilmek kanımca. Zaman zaman bunu iyi becerdiğimi düşünüyorum. Artık bilgiye ulaşmak kolaylaştı, o nedenle çok uzun yazmayı sevmiyorum. Tabii şunu da unutmayalım, iyisiyle kötüsüyle bu dergi ileride eskilere bakmak isteyenlerin tek Türkçe referansı olacak. Bizde jazz'ın gerçek anlamda ivme kazandığı bir dönemi belgeliyor. Çok önemli."

"Jazz severlerle Etkileşimde Olmayı Seviyorum"

Her yazar gibi okurlarından mesaj almakta mutluluk duymakta, ama ciddi bir akademiysen olarak dergi ile ilgili önemli saptamalarda da bulunmakta. *"Daha iyi bir iletişim kurulabilirdi tabii okurlarla. Tüm dergi için söylüyorum bunu. Web sitesi ya da dergiyle ilişkili etkinlikler olmadan, üstelik yılda yalnızca dört kez çıkan bir dergide, e-posta yeterince işlev görmüyor. Boyut Yayın Grubu, sağolsunlar, dergiyi hep destekledi, ama ileri götürmek için gerekli yatırımı da yapmadı. Ali Bey ve Hülya Hanım bu meseleye daha fazla sarılan insanlar, onların kendi çabalarıyla geliştirdikleri başka kanallar var, onları ayırıyorum."*

Ülkemizin jazz kitap kütüphanesi oldukça fakir. Zaman vermese de Serdar Karabatı'nın bu konuda bir müjdesi var. Bir müjde de "Bulmaca" müptelalarına...

"Öncelikli olarak, Bulmaca'yı internete taşıyarak daha etkileşimli hale sokmak istiyorum. Körleme'yi farklı bir şekilde ele alıp kitaplaştırmayı düşünmekteyim... Belki radyo programlarına geri dönerim, okurlarla, jazz severlerle etkileşimde olabildiğin bir mecra halen."

Bu yazı dizisi ilerde gösterecek ki, elinizde tutuğunuz bu dergiyi oluşturan yazarların bir araya gelmesi rastlantısal değil. Serdar Karabatı gibi yıllar içinde titizlikle büyüttükleri jazz sevgilerini paylaşmak için kendilerine ortam sağlayan JAZZ dergisine ise gönülden bağlılar. Tıpkı okurlarının da onlara bağlılıkları gibi...

Akademisyen derinliğini yazılarına ustalıkla yansıtan Serdar Karabatı'yı daha uzun süre takip edeceğiz.

Derleyen: Ali Sönmez
(ali.sonmez.2009@gmail.com)

Şu jazz dedikleri...

"Jazz bir fon müziği değildir. Tam olarak algılaman için tüm dikkatini vermen gerekir. Onu ancak bu şekilde özümseyebilirsin" – **Horace Silver**

Genç Koleksiyoncu: ANITA O'DAY

(18 Ekim 1919 - 23 Kasım 2006)

Chicago'da doğan Anita Belle Colton, ya da 65 yıl süren meslek yaşamında kullandığı adıyla Anita O'Day, 1940'lı yılların en iyi Big Band vokalistlerinden biri ve beyaz ırktan Jazz şarkıcılarının en önemlisi kabul edilir. Müzik kariyeri boyunca, yorumlarında armoni ve ritmle oynayarak sıra dışı bir şarkıcı olmayı seçen ve bu uğurda riski de göze alan nadir beyaz Jazz vokalistlerinden biri olan Anita O 'Day'in ne yazık ki alkolizm ve uyuşturucu bağımlılığı içinde geçen; sadakatsiz sevgililerin, dört başarısız evliliğin, bir tecavüzün ve birkaç kürtajın da yer aldığı oldukça fırtınalı bir özel hayatı olmuştur... Daha bebekken babasının evi terk etmesi üzerine annesi tarafından zor şartlar altında büyütülen Anita, 7 yaşındayken bademciklerini aldırmak için girdiği ameliyatta, doktorun yanlışlıkla küçük dilini de kesmesi yüzünden ilginç bir ses rengine ama kısıtlı bir ses aralığına sahip olmuştu. Çocukluk yıllarında herhangi bir şan eğitimi almamasına karşın, ilk kez 12 yaşındayken şarkıcı olarak seyirci karşısına çıktı. ABD'deki Büyük Ekonomik Buhran yıllarına rastlayan yeniyetmelik çağında, okulu terk edip dönemin ünlü dans maratonlarına katıldı. 1939 yılından itibaren profesyonel şarkıcılık kariyerine atılan ve soyadını O'Day olarak değiştiren bu sarışın, beyaz tenli, boğuk sesli genç kız (ki şöhrete kavuştuğu yıllarda herkes onu sadece ismiyle, Anita diye çağıracaktı), o yıl Chicago'da Off-Beat adlı kulüpte şarkı söylerken, Down Beat dergisinin editörü Carl Cons tarafından keşfedildi. Onun tavsiyesine uyarak, ünlü Three Deuces kulübünde sahne alan piyanist Max Miller'ın dörtlüsüne katıldı. Birkaç ay sonra Down Beat'te çıkan bir yazıda, Mildred Bailey ve Billie Holiday'le karşılaştırılan 20 yaşındaki şarkıcı, kısa süre içinde dönemin ünlü Jazz müzisyenleriyle tanıştı. 1941 yılının Ocak ayında, Irene Daye'in yerine, davulcu Gene Krupa'nın büyük orkestrasının şarkıcısı oldu. Dönemin diğer kadın Big Band şarkıcıları gibi, abiye gece kıyafetleri yerine, orkestra elemanlarının üniforması olan ceketin altına bir gömlek ve etek giyerek sahneye çıkmayı yeğleyen Anita, bu tutumuyla Big Band döneminin ilk ve belki de tek feminist şarkıcısı olarak tarihe geçti. Gene Krupa Orkestrası'nın önünde yaptığı ilk kayıtlardan birinde, 8 Mayıs 1941 günü, ünlü trompetçi Roy Eldridge'le birlikte, baştan çıkarıcı bir tonda seslendirdiği "Let Me Off Uptown" adlı şarkı, bir ayda 1 milyon adetten fazla satarak, bir anda tüm Amerika'da tanınmasını sağladı. Bu kayıt, aynı zamanda, biri beyaz, diğeri zenci iki şarkıcının ilk defa birlikte düet yaptıkları parça olarak da Jazz tarihine geçti. 1943 yılında davulcu Don Carter'la evlenmek için Gene Krupa Orkestrası'ndan ayrılmasının ardından, marihuana kullandığı gerekçesiyle tutuklanan Anita, 45 gün hapis yattıktan sonra müzik dünyasına geri döndü. O yılın sonunda, California'da Woody Herman Orkestrası'nda altı hafta görev yapan şarkıcı, 1944 yılının başında Stan Kenton'ın orkestrasına solist oldu. Bu orkestrayla yaptığı ilk kayıtlar arasında yer alan "And Her Tears Followed Like Wine" yine olağanüstü büyük ilgi gördü ve o yılın Kasım ayında listelerde 4 numaraya kadar yükseldi. Ancak Stan Kenton Orkestrası'nın ciddi havasına ve yoğun turne programına bir türlü ayak uyduramayan asi ruhlu şarkıcı, geçirdiği bir sinir krizinin ardından, 1945 yılının Nisan ayında bu topluluktan ayrıldı ve ertesi yılın başına kadar, yeniden Gene Krupa'nın orkestrasına katıldı. O arada kocasından davul çalmayı öğrendi ve Nat King Cole, Duke Ellington gibi isimlerle stüdyo kayıtları gerçekleştirdi. 1944 ve 1945 yıllarında Down Beat'in geleneksel anketinde, "En İyi Beyaz Jazz Şarkıcısı" seçilen ve yine 1945'te Esquire dergisinin 22 Jazz eleştirmeninin oylarıyla saptadığı "Yeni Yıldız" ödülünü alan Anita, kendi adı altında yayınlanan ilk 78'lik plakları, 1947 yılında kaydetti. Şarkıcılığa Swing döneminde başlamış olmasına karşın, mecburen vibratosuz stiliyle, daha ilk dönemlerinden itibaren modern Vokal Jazz'ın ve özellikle "Cool" tarzının örnek şarkıcısı sayılan Anita O'Day, Big Band'lerin hızla ortadan kalkmaya başladığı 1940'lı yılların sonundan itibaren solo kariyeri seçti. Hala ayakta kalmayı başaran Duke Ellington ve Benny Goodman Orkestraları'nda misafir şarkıcı olarak da sahne aldığı bu dönemde, kendini alkole ve uyuşturucuya iyice kaptıran şarkıcı, 1947 yılında ikinci kocası profesyonel golfçü ve iş adamı Carl Hoff'la birlikte marijuana bulundurmak suçundan gözaltına alındı ve 45 gün hapse mahkûm oldu. 1950 yılında London plak şirketi için yaptığı kayıtların ardından, muhbir bir müzisyenin polise verdiği tüyo sonucunda bu kez eroinle yakalanınca altı ay hapis yattı. Dışarı çıktığında, 10 yılı aşkın bir süre bağlı kalacağı ünlü emprezaryo ve plak prodüktörü Norman Granz'la anlaştı ve 1952-1963 yılları arasında, Granz'ın Clef-Norgan-Verve plak şirketleri için, hepsi belli bir kaliteyi tutturan, bazıları da Vokal Jazz tarihine geçen 16 albüm kaydetti. Meslek yaşamının ilk dönemlerinde Billie Holiday ve Ella Fitzgerald'a benzetilen Anita O'Day, özellikle "scat" tekniği açısından Fitzgerald'la boy ölçüşebilen tek kadın vokalist sayılıyordu. 1950'li yıllarda Norman Granz için, birbirinden değerli müzisyen ve orkestralar eşliğinde kaydettiği albümlerde "scat" yeteneğinin yanı sıra, standartlara getirdiği farklı doğaçlama tekniğiyle de seçkinleşen Anita, ya da o sıralarda kendisine takılan lâkabıyla "Jazz'ın Jezebel'i", dönemin en fazla taklit edilmeye çalışılan şarkıcısı olmuştu. O'Day'in meslek yaşamındaki zirve, hiç kuşkusuz, 1958 Newport Jazz Festivali'nde verdiği unutulmaz konserdir. Bu festivali belgeleyen efsanevi "Jazz On a Summer's Day" adlı filmde, gençlik yıllarındaki asi kız imajına ters düşecek biçimde, tüylü kocaman şapkası, siyah dar elbisesi ve beyaz eldivenleriyle, Paris'te butikten yeni çıkmış bir sosyete dilberi havası estiren Anita, özellikle konserde seslendirdiği "Tea for Two"daki müthiş, dinamik performansıyla belleklere kazındı. 1959 yılında Benny Goodman Orkestrası'yla Avrupa turnesine çıktı ve Don Weis'in yönettiği "Drum Crazy – The Gene Krupa Story" adlı filmde kendini oynadı. Tıpkı bir Jazz müzisyeni gibi, doğaçlama ağırlıklı yorumlarında kendine has stiliyle seçkinleşen şarkıcı, 1963 yılında çıktığı Japonya turnesinden sonra, 1970 yılına kadar, uyuşturucu bağımlılığından kaynaklanan çeşitli sağlık sorunları yüzünden Jazz sahnesinden uzaklaşmak zorunda kaldı. 1966 yılında, Los Angeles'ta, yüksek dozda aldığı eroin sonucunda komaya girip ölümün kıyısından döndükten sonra eroini bıraktı; ama alkol bağımlılığı devam ediyordu. 1970 yılında Berlin Jazz Festivali'nde müzik dünyasına geri dönen Anita O'Day, o günden sonra fırsat buldukça, genellikle Japonya'da, yapımcılığını da üstlendiği albümler kaydetmeyi sürdürdü. 1970 yılında "Zigzag", 1974 yılında da "The Outfit" adlı filmlerde şarkıcı rollerini canlandırdı. Yine 1970'li yıllarda ABD, Avrupa ve Japonya'da Jazz festivallerine katıldı. 1981'de tüm yaşam öyküsünü (özellikle de kendisini ölümün kıyısına kadar getiren eroin bağımlılığını) açık yüreklilikle anlattığı ve köpeği Emily'ye adadığı "High Times, Hard Times"ı (Uçulmuş Zamanlar, Zor Zamanlar) kaleme aldı. 1985'te, meslek yaşamının 50. yılını Carnegie Hall'da verdiği bir konserle kutlayan şarkıcı, ilk kez 1990'da "In a Mellow Tone" adlı albümüyle Grammy ödülüne aday gösterildi. Ancak 1993 yılında, 74 yaşındayken piyasaya sürülen "Rules of the Road" albümü ne yazık ki sesinin tükendiğini ortaya koydu. 1996'da ileri derecede alkolizm sonucu demans teşhisi konulan şarkıcı, 1997 yılında National Endowment for the Arts (Ulusal Sanat Vakfı) tarafından Amerikan Jazz Ustaları ödülüne layık görüldü. İleri yaşına, iyice zayıflamış sesine ve tutulduğu Alzheimer hastalığına rağmen, Los Angeles ve New York'taki Jazz kulüplerinde arada sırada da olsa sahne almayı sürdürdü. 13 senelik bir aradan sonra, 2006 yılının Nisan ayında "Indestructible!" adlı albümünü piyasaya süren Anita O'Day, 23 Kasım 2006'da, zatürree tedavisi gördüğü Los Angeles'taki hastanede, seksen yedi yaşında yaşama veda etti... Sıradışı yorumlarıyla, onu izleyen June Christy, Chris Connor ve Helen Merrill gibi beyaz ırktan Big Band şarkıcılarını derinden etkileyen, ama yaşamı boyunca popüler bir şarkıcı olmaktan özenle kaçınarak, Jazz müzisyenlerinin hayranlık duyduğu (kendi deyimiyle) bir "şarkı stilisti" olarak kalmayı yeğleyen Anita O'Day'in albümleri arasından yaptığımız seçimleri, her zamanki gibi, Jazz'a olan ilginize, bütçenize ve hedeflediğiniz koleksiyonun çapına göre sınıflandırdık. Öncelikli olarak alınması gereken, en başarılı yapıtlarını birer okla vurguladık. Bunlar arasından belli bir dönemde ülkemize ithal edilmiş olan CD'leri de birer ay-yıldızla işaretledik.

DERLEME ALBÜMLER

(İlk CD'lerini alacaklar ve kısıtlı bütçeler için)

* Let Me Off Uptown (1941-45) COLUMBIA/LEGACY 65625
* And Her Tears Flowed Like Wine (1941-48) ASV/LIVING ERA 5369
➲ Anita O'Day (1941-48) MASTERS OF JAZZ 8027 (2 CD)
* Compact Jazz (1952-62) VERVE 517954 G
➲ Jazz Masters 49 (1952-63) VERVE 527653 G
* Finest Hour (1954-63) VERVE 543600 G
➲ Anita O'Day (1955-62) GIANTS OF JAZZ 53145 G
* Ultimate (1956-62) VERVE 559707 G

ÖZGÜN ALBÜMLER

(Kapsamlı bir koleksiyonu hedefleyenler için)

* The Lady Is a Tramp (1952) VERVE 9278
* An Evening With Anita O'Day (1954-55) VERVE 9279
* This Is Anita (1955) VERVE 829261 G
➲ Pick Yourself Up (1956) VERVE 517329 G
➲ Anita Sings the Most (1957) VERVE 829577 G
➲ Anita Sings the Winners (1958) VERVE 837939 G
* At Mr. Kelly's (1958) VERVE 9284
* Swings Cole Porter with Billy May (1959) VERVE 849266 G
➲ Cool Heat (1959) VERVE 9286
* Anita O'Day and Billy May Swing Rodgers and Hart (1960) VERVE 235302 G
* Waiter, Make Mine Blues (1960) VERVE 9280
* Incomparable! (1960) VERVE 589516
* Trav'lin' Light (1961) VERVE 9290
➲ All the Sad Young Men (1961) VERVE 517065 G
* Time for Two (w/ Cal Tjader) (1962) VERVE 559808 G
➲ Anita O'Day and the Three Sounds (1962) VERVE 172222
* Recorded Live at the Berlin Jazz Festival (1970) MPS 20750 (LP)
* I Get a Kick Out of You (1975) EVIDENCE 22054
➲ Anita O'Day Live (1976) STAR LINE 9004
➲ In a Mellow Tone (1989) DRG 5209
* Rules of the Road (1993) PABLO 2310 950
* Indestructible! (2006) KAYO 10747

KOMPLE SETLER

(Anita fanatikleri için; ilk ikisi oldukça ucuz derleme setler!)

➲ Young Anita (1941-49) PROPER BOX 21 (4 CD Box) G
➲ Four Classic Albums (1952-57) AVID/TRADITION ALIVE (2 CD)
➲ Complete Anita O'Day Verve/Clef Sessions (1952-62) MOSAIC 188 (9 CD Box)

ÖLÜMSÜZ STANDARTLAR

GEE BABY, AIN'T I GOOD TO YOU?

Söz: Andy Razof
Müzik: Don Redman

Love makes me treat you the way that I do
Baby, ain't I good to you
Nothing in this world too good for a girl so good and true
Whoa, baby, ain't I good to you
I bought you a fur coat for Christmas
And a diamond ring, yes I did
And a big Cadillac car, and everything
What makes me treat you the way that I do
It must be love baby
That's why I'm so good to you
I bought you a fur coat for Christmas
And a diamond ring,
And a great big Eldorado, and everything
It must be love that makes me treat you the way that I do
Gee Baby, ain't I good to you

RADYO PROGRAMLARIMDA DEĞİŞİKLİKLER

Nisan ayından itibaren, TRT Radyo 3'ün programlarında ciddi değişiklikler yapılıyor.

•

16. yayın yılını sürdüren ŞU CAZ DEDİKLERİ, Nisan başından itibaren, yine Cuma geceleri, ama alışageldiğinizden bir saat önce, saat 22:00'de yayına girecek.

•

Yılbaşından beri Cuma'yı Cumartesi'ye bağlayan gecelerde, 02:30 - 03:15 arasında yayınlanmaya başlayan CAZIN DİVALARI (TRT tarafından değiştirilen adıyla CAZIN EFSANE SESLERİ), Nisan başından itibaren, TRT Radyo 3'te geceyarısından sonra EBU'dan paket yayına geçilmesi nedeniyle yayından kaldırıldı.

•

Yine bu yıl TRT Radyo 3'te yayınlanmaya başlayan CHANSON programım ise, aldığı tüm övgülere karşın, bu gelişmelerin kurbanı oldu ve yayından kaldırıldı. Umarım çok keyif aldığım bu programı, yakın bir gelecekte yeniden hazırlama olanağı bulurum.

•

Bu gelişmeler doğrultusunda, geçtiğimiz 3 yılda olduğu gibi, ŞU CAZ DEDİKLERİ'nde bir süre daha, önemli kadın Jazz şarkıcılarının kapsamlı tanıtımına devam edeceğim. Yani 3 aylık bir aradan sonra, "Cazın Divaları" ŞU CAZ DEDİKLERİ'nde, önce Shirley Horn'un, sonra da Anita O'Day'in albümleriyle sürecek.

ŞU CAZ DEDİKLERİ

Her Cuma gecesi 22:00 - 23:00 arasında, TRT Radyo 3'te.

Önemli kadın Jazz şarkıcılarının kapsamlı tanıtımı, Shirley Horn'un son dönemine ve Anita O'Day'in gençlik dönemine ait özgün albümlerle sürüyor.

3 Nisan	SH: Loving You (1997)
10 Nisan	SH: I Remember Miles (1998)
17 Nisan	SH: You're My Thrill (2000)
24 Nisan	SH: May the Music Never Ends (2003)
1 Mayıs	SH: But Beautiful (2005)
8 Mayıs	AOD: With Gene Krupa & Orchestra (1941-42)
15 Mayıs	AOD: With Stan Kenton Orch. & Others (1944-48)
22 Mayıs	AOD: The Lady Is a Tramp (1952) + An Evening With Anita O'Day -1 (1954)
29 Mayıs	AOD: An Evening With Anita O'Day - 2 + This Is Anita (1955)
5 Haziran	AOD: Pick Yourself Up With Anita O'Day (1956)
12 Haziran	AOD: Anita Sings the Most (1957)
19 Haziran	AOD: Anita Sings the Winners (1958)
26 Haziran	AOD: Swings Cole Porter (1959)
3 Temmuz	AOD: All the Sad Young Men (1961)

BİR KİTAP / BİR VİDEO

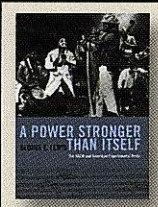

A POWER STRONGER THAN ITSELF
The AACM and American Experimental Music

Yazan: George E. Lewis
University of Chicago Press (ABD), 2008
ISBN: 0226476952
690 sayfa, Bez Ciltli
35 $

Çağdaş Jazz'a ve avangard emprovize müziğe biraz olsun ilgi gösterenlerin muhakkak duymuş olacağı bir kurum/ekoldür AACM (Association for the Advancement of Creative Musicians) yani Yaratıcı Müzisyenlerin Gelişimini hedefleyen Birlik. 1965 yılında, Chicago'da, piyanist Muhal Richard Abrams tarafından kurulan ve Jazz tarihindeki en uzun soluklu müzisyen kolektifi olmayı başaran AACM'in bünyesinden çıkmış/geçmiş, toplu doğaçlamayı, atonaliteyi ve Özgür Jazz tekniklerini benimseyen pek çok müzisyen, özellikle Pozitif'in üstün gayretleriyle, geride bıraktığımız 15 yıl içinde Türkiye'de konserler verdi: Roscoe Mitchell, Lester Bowie, Malachi Favors ve Joseph Jarman'lı Art Ensemble of Chicago'dan Anthony Braxton'a, Henry Threadgill'den Jack DeJohnette'e, Chico Freeman'dan Amina Claudine Myers'e kadar. Bop geleneğine bağlı olmayan zenci müzisyenlere öncelik tanıyan, ahlaki değerlere önem veren, belirli bir dünya görüşüne sahip olan AACM'in, öncü müzisyenleriyle kurumsal/ticari müziğe karşı ciddi bir direniş sergilediğini biliyorduk da, gerisi biraz müphemdi doğrusu. AACM'in 45 yıllık öyküsünü anlatmaya soyunurken, gerek çağdaş Jazz, gerekse Amerikan zenci kültürü, ve hatta dünya müziği üzerinde yaptığı etkinin önemini de açıklamayı görev bilen tromboncu George E. Lewis, 1971 yılında AACM'e katıldığında henüz 19 yaşındaymış. Yazar, "Foundations and Prehistory", "New Music, New York", "The Development of the Experimental Band", "Founding the Collective", "First Fruits", "The AACM Takes Off", "Americans in Paris", "The AACM's Next Wave", "The AACM in New York", "The New Regime in Chicago", "Into the Third Decade" ve "Transition and Reflections" başlıklı 12 bölüm içeren ve konuya ilgi duyanların büyük bir merak ve ilgiyle okuyacağı bu kitabını hazırlarken, kişisel deneyimlerinin yanı sıra, farklı kuşaklardan AACM üyesi 65 müzisyenle yaptığı, son derece dürüst, bazen komik, bazen acıklı ama daima bilgilendirici söyleşilerden de yararlanmış. Ayrıca sayfaların arasına, AACM saflarından geçmiş önemli öncü müzisyenlerin ve Walter Dyett gibi gizli kahramanların öykülerini de serpiştirmiş. Kitabın sonunda yer alan "Seçme AACM Diskografisi"nden albümler eşliğinde keyifle okunacak değerli bir çalışma.

ANITA O'DAY
The Life of a Jazz Singer

Yönetmenler:
Robbie Cavolina & Ian McCrudden
RED Distribution / AOD Productions
ABD, 2009 (2007), 90' + 90' (2 DVD)
Siyah-Beyaz & Renkli; 1.78:1
DD 2.0 Stereo
DVD Region 1 / NTSC
29.95 $

Bu kez sizlere henüz hiçbir yerde bulamayacağınız bir DVD'den söz etmek istiyorum. Yan sayfada yaşam öyküsünü aktardığım, Mayıs ayından itibaren radyo programlarında albümlerini dinletmeye başlayacağım Anita O'Day üzerine bu çok başarılı belgeseli geçtiğimiz yaz "screener" DVD'sinden izleme olanağı bulmuştum. 21 Temmuz'da ABD'de piyasaya sürüleceğini sevinçle öğrendiğim 2 DVD'lik seti, şimdiden sizlere tanıtmayı uygun gördüm. Gelmiş geçmiş en başarılı beyaz kadın şarkıcısı kabul edilen O'Day hakkında hazırlanmış bu çok kapsamlı belgeselde, onun egzistansiyalist bir özgürlük anlayışı içinde sürdürmeyi yeğlediği zorlu ve uzun meslek yaşamını; titizlikle araştırılmış görsel belgeler; Annie Ross gibi şarkıcılar, Johnny Mandel gibi aranjör ve orkestra şefleri ve çeşitli dostlarıyla yapılmış röportajlar; hakkındaki haber klipleri; katıldığı Dick Cavett Show, 60 Minutes ve CBS This Morning gibi TV programları; unutulmaz 1958 Newport Caz Festivali görüntülerini de içeren farklı dönemlerden gelen kulüp ve konser performansları; günlük hayatından görüntüler ve kendisiyle yaşamının son yıllarında yapılmış son derece açık ve dürüst bir söyleşi aracılığıyla, sebeplerini gayet net ortaya koyduğu alkol ve eroin bağımlılığı dışında, özel yaşamına çok fazla girmeden takip etme olanağını buluyoruz. O'Day'in samimi itiraflarından başka; Gene Krupa, Roy Eldridge, Stan Kenton, Louis Armstrong ve Hoagy Carmichael gibi müzisyenlerle gerçekleştirdiği konser kayıtları; ünlü piyanist ve müzik eğitmeni Billy Taylor'a Jazz şarkıcılığının ne olduğunu anlattığı bölüm; "Jazz On a Summer's Day"in yönetmeni de olan fotoğrafçı Bert Stern ile Jazz festivallerinin fikir babası ünlü emprezaryo George Wein'in şarkıcının Newport performansı hakkındaki yorumları; 80'li yaşlarında çıktığı Avrupa turnesi görüntüleri ve ölümünden bir yıl önce gerçekleştirdiği son plak kaydı, bana göre belgeselin en ilginç bölümleri. Bu yaz piyasaya sürülecek set için (hele de 2. DVD'sinde, Anita O'Day'le yapılmış söyleşilerden esas filmde yer verilmeyen 45 dakikalık bir bölümün yanısıra şarkıcının belgeselde kullanılan, süresi 45 dakikayı bulan konser görüntülerini toplu halde izlememizin de mümkün olduğunu öğrenince) şimdiden Amazon'a sipariş vermekte yarar görüyorum.

EFSANEVİ JAZZ MEKÂNLARI

MINTON'S PLAYHOUSE

210 West 118th Street, Harlem, New York, NY

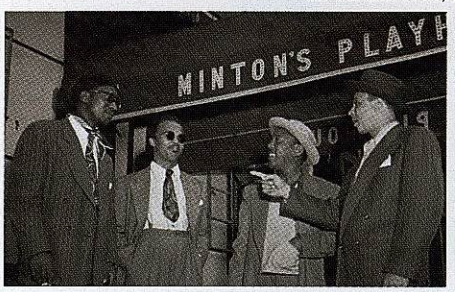

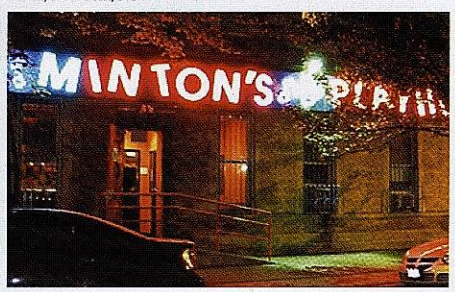

1938 yılında tenor saksofoncu Henry Minton'ın, Cecil Hotel'in giriş katında hizmete açtığı "Minton's Playhouse" (Minton'ın Oyunevi), Jazz tarihindeki ilk büyük devrimin tezgâhlandığı mekân olarak ün yapmıştır. Eski orkestra şefi Teddy Hill'in yönetimi devraldığı 1940 yılının sonbaharından itibaren, kulübün daimi müzisyenleri arasında yer alan iki genç, Thelonious Monk isimli bir piyanistle Kenny Clarke adlı bir davulcu özellikle dikkat çekmeye başlamıştı. Aslında müzisyenlerin izinli, eğlence yerlerinin çoğunun da kapalı olduğu Pazartesi geceleri gerçekleştirilen "Monday Celebrity Nights" (Pazartesi Şöhretler Gecesi) etkinliklerinde Lester Young, Coleman Hawkins, Ben Webster, Roy Eldridge, Don Byas, Hot Lips Page gibi Swing döneminin usta isimlerini ağırlayan kulüpte, diğer gecelerde yapılan Jam Session'larda sahne alan müdavim müzisyenler arasında Charlie Christian, Dizzy Gillespie ve bazen de Charlie Parker bulunuyordu. Bu öncü gençlerin geliştirdiği modern müziğe zaman içinde "Bebop" adı verilecek, Minton's Playhouse da "Birthplace of the Bebop" (Bebop'ın Doğum Yeri) olarak anılacaktı. Jazz'ın popülerliğini kaybettiği 60'lı yılların sonuna kadar, Harlem'in en önemli Jazz kulüplerinden biri olan, ancak (1970'de diskoteğe dönüştükten sonra) 1974 yılında kapısına kilit vurulan bu efsanevi mekân, 32 yıllık bir aradan sonra yenilenerek 19 Mayıs 2006'da "Uptown Lounge at Minton's Playhouse" adı altında, tekrar müzikseverlerin ve genç Jazz'cıların hizmetine girdi. Ne yazık ki eski kulüpten geriye kalan sadece kapının üstündeki devasa neon isim tabelası ve küçük sahnesinin arkasında fon teşkil eden Charles Granum'un 1948 yılında yaptığı ünlü duvar resmi... Rezervasyon alınmayan ve Pazar-Salı geceleri giriş ücreti bulunmayan kulüpte, her gece 22:00; 23:30 ve 01:00'de başlayan setleri izlemek için Çarşamba-Cumartesi arasında girişte 10 dolar ödemek ve en az iki içki içmek zorundasınız.

Daha fazla bilgi için: www.uptownatmintons.com

Orhan Kahyaoğlu
orhankahyaoglu@hotmail.com

Crammed Disc
Dünyevi ve Kozmopolit bir Müzik Politikası

1980'li yıllarla birlikte, sayısı çoğalan, Avrupa merkezli bağımsız firmaların çoğunun kozmopolit bir zihniyetle yola çıktıkları söylenebilir.

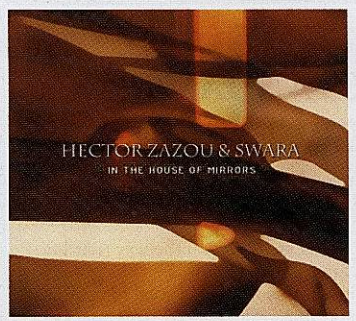

Aralarında tek bir müzik türünü merkez yapıp, onu zenginleştirip başkalaştırmayı seçen firmalar tabii ki vardır. Hem de çok başarılı olanları. Ancak çoğu yeni firma, uluslararası bir vizyonla hareket ederken, dönemin yeni global duyarlılığından çokça feyz alırlar. "Nedir bu yeni etkilenim alanı?" diye sorulduğunda, akla ilk olarak iki müzikal kanal gelir. Bunlar World Music ve Electronica'dır. Artık dünyanın dört bir yanına ulaşıp, dünya halklarının etnik ve folklorik kaynaklarına, sanatçılarına, sound'larına çabucak ulaşma imkanı doğmuştur. Öte yandansa, çağ teknolojik gelişme ve elektronika çağıdır. Metalik seslerden bile estetiğe varma olanağı doğmaktadır. Bu iki ana müzikal kaynak veya biçimleniş, ortaya benzersiz özgürleşme alanları üretir. Yeni iletişim teknolojisi yoluyla da geniş müziksever kesimlere bu başkalaşımı, zenginleşmeyi sunma imkanı çoğalmaktadır.

Müzik, son çeyrek yüzyıl, benzersiz bir karışım ve kaynaşım sound'larının tam olarak ağırlığını koyduğu bir zaman dilimidir. İşe, bir de, tekil müzisyen ve toplulukların özgün stilleri veya dünyalı şarkıcıların benzersiz vokal stil ve teknikleri girince, deneyselliğe doğru yol alan uçsuz bucaksız bir müzikal aura belirleyici olur. İşte Avrupalı bağımsız firmaların çoğu çok yönlü ve dünyevi açılımlara kapılarını aralarlar. Buna bir de kendi yaklaşımlarını, sanat ve müzik vizyonlarını katarak tabii.

Belçika, Brüksel'de 1980 yılında kurulan *Crammed Disc* adlı firma değindiğimiz özellikleri yayın politikasının parçası kılan, enteresan bir firmadır. Müziği kavrayış ve algılayışında da eklektik bir tavır ön plandadır. Müziğe dair sınırlamalar oluşturmaya yapısı gereği tepki gösteren bir firmadır bu. Kozmopolitlik, müziği ve albümlerini seçiş, kavrayışlarının kopmaz parçasıdır. Başka bir yüzüyle, firmanın deneysel arayışlara sempati ile baktıklarını da vurgulamak mümkündür. Klasik, akustik, elektrikli, elektronik her müzikal açılıma korkmadan sahip çıkarlar. İçe kapalı, mistik sound'lardan, dışa açık özgürlükçü deneylere kadar uzanan geniş bir müzik alanı içinde, yaklaşık otuz yıldır gezinmektedir, bu firma. İlk bakışta World Music'den elektronik müzik ve mutant pop'a uzanan geniş bir müzikal arenayı, albüm yayınlarının bir parçası kılmışlardır. Bu başlıklar içinde, dünyanın otuz ülkesinden sanatçı ve gruplarla ilişki halindedirler. Çoğu bağımsız firmadan farklı olarak, albümlerin, daha önce, single'larını da yayınlarlar. Özellikle son on-onbeş yıl, Brezilya'nın yeni folk ve pop dalgasını imleyen şarkıcıları firmalarının içine alırlar. Hatta, Brüksel'in yanında Brezilya'da da şirketin üretime yönelik bir temsilciliği oluşmuştur.

Görüldüğü gibi, *Crammed Disc*, birbiriyle yakın akrabalığı olmayan müzik türlerine ürkmeden girmeyi severken, elektronik ve onun türevi 'bozguncu' seslere ilgi göstermekten vazgeçmez. Bu, kategori dışı bir duruşun ifadesidir. Çoğu bağımsız firma gibi, onlar da müzikte bir sofistikeliğin izini sürerler. Hem de elektronika, hatta pop'a eğilmekten korkmadan. Zamanın ruhunu algılayışın, gözetişin kaçınılmaz tezahürüdür bu. Elektronika bugün ten'in ve kozmos'un iç içeliğini simgeler. Hatta, müzikte varoluşsal bir hesaplaşmanın olmazsa olmazıdır. Dünya müzikleri ise, global algılayışın, perspektifin temel işaretidir. *Crammed Disc* için ilginç olan, bu dünyevi arayışın tüketim kültür ve müziğine eklemlenmesidir. Onlar da 2000'li yıllarda *Bebel Gilberto* gibi satışı bir milyona ulaşan sanatçıları bile, alışılmış pop format ve sound'uyla varolmayan, tersine kendi özgün ses ve sound'unu dünyaya estetik bir özenle taşıyabilmiş isimlerdir. Firmanın ayırıcı yanı, etnik veya geleneksel olanı dahi, modern zamanları farklı ses ve tınılarla buluşturup, yepyeni bir sound'a sıçramalarıdır. Firma popüler müziği dışlamaz. Tersine, popüler kaynakları alıp, müzikal açıdan yoğurup, başka bir sound'a dönüştürmeyi prensip edinir. Bu bazen elektronikanın katkılarıyla, bazı durumlardaysa, otantik kaynaklara yaslanarak gerçekleşir.

Her zaman güvenle, el ele

Kanıta dayalı tıbbi uygulama, en iyi araştırma sonuçlarının,
klinik deneyim ve hasta beklentileri ile harmanlanmasıdır.
Hastalanabilirsiniz, ancak kanıta dayalı bilgilerle tedavi ediliyor musunuz?
Aydınlatılmış sağlıklı günlerde görüşmek ümidiyle.

Genel Cerrahi Uzmanı
Op. Dr. Barış Gürsoy

Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi Uzmanı
Op. Dr. Hakan Gündoğan

Muayenehane:
Bağdat Caddesi No:371/2 Erenköy İstanbul

Tel: **0216** 302 02 65

www.barisgursoy.com
www.hakangundogan.com

Bunun uzantısı olarak, firmanın bazı elektronik müzik çizgileri 'mutant pop' başlığı altında ele alınmaktadır. Mutant, biyolojik anlamıyla 'genleri değiştirilmiş' anlamına gelmektedir. İşte, pop müzik de bir biçimiyle genleri değiştirilerek benzerine hiç rastlanmayan tını, ses ve sound'larla karşımıza çıkmaktadır.

Crammed Disc'in pop algısı da tam bu duruşa denk gelir. Pop'un bilinen tüketim kriterlerinin doğurduğu aynılaşmaların topyekün dışında durma çabasıdır, bu. Firmanın, bunu tüm yönleriyle pop algısına yedirdiği tabii ki tartışma konusudur. Ama, büyük ölçüde bu müziğin müzikal köklerini değiştirme ve bu yolla ticari olanı dışlayıcı boyutlarını albümlerin bir bölümünde yakalamak olasıdır.

Firma, son derece stilistik, sınırlarda gezinen sound arayışlarına ek olarak, değindiğimiz tüm müzikal çizgiler arasında da bir karışıma, bazense kaynaşıma doğru yol alır. Etnik olanla elektronik olan arasında garip, benzerine hiç rastlanmayan bileşimler üreten sanatçı veya gruplarla ilişki halindedir. Firma, aynı felsefeden hareketle, deneysel müziklere de sempatik bakar. İlginç film müziklerine, bale müziği yayınına ilgi gösterir. Dikkati çeken, belirlenen tüm bu müzikal açılımlarda, baştan beri değindiğimiz ana müzik dallarının izlerine, etkilerine rastlanması. Albümlerin düzenleniş tarzı, prodüksiyonun biçimi, hep ortak bir duruşun, hissedişin, müzik renk ve tonlarının büyülü ortaklığıdır. Yani, firma süreç içinde, tüm ayrılıklarına rağmen, bir müzikal lisan oluşturmaya doğru, yıllar içinde yol almıştır. Bu ortak lisan en çok beliren fusion tarzında ve World Music çalışmalarında öne çıkar.

Firmanın sayısı 250'yi aşan albümünden söz etmiştik. Avrupa, Amerika, Afrika ve Uzak Doğu'daki otuz ülkeden şarkıcı ve grupların albümüyle karşılaşılır. Dünya müzikleriyle ilginç tanışmalar dikkat çekmektedir. İşin çekici yanı, bazı World Music gruplarının repertuarlarında inanılmaz çeşitliliğin öne çıkmasıdır. Yaptıkları çoğu kez etnik ve folklorik müziklerdir. Ama, aralarında, Klasik Batı Müziği'nden eletronikaya uzanan geniş bir müzikal alan arasında bazen has, bazen eklektik bağla dikkatimizi çeker. Öte yandan, yine bu türden grup ve şarkıcıların sound'larında jazz'dan funk'a, Latin müzik'ten Amerikan country'sine kadar uzanan geniş bir yelpazenin dolayımlı izdüşümlerine rastlanır. Elektronika'da ise kaotik müzikal atmosferlerin içinde gezinen, aynı oranda da pop'dan klasik müzik'e, rock'dan folklor'lara uzanan bir çeşitlilik dikkate değerdir. Zaten baştan beri vurguladığımız, firmanın kozmopolit eğiliminin kaçınılmaz sonucudur bu.

Firmanın kurucusu ve organizatörü, Marc Hollander adlı bir müzisyen. Firmanın Belçika merkezli ilginç grubu '*Aksak Maboul*'un üyesi, Hollander. Bu grup, firmanın özellikle ilk döneminde dikkate değer projelerinden biri. Sanatçı, süreç içinde, büyük ölçüde ömrünü *Crammed Disc*'in serüvenine veriyor. Onun Vincent Kenis'le kurduğu bir grubun müzik vizyonuyla, firmanın müzik mantığı arasında akrabalıklar kurmak mümkün. Bu grubun sound'unda jazz'dan elektronik müziğe, yapay Afrika'ya özgü motiflerden Balkan ve minimal müziğe, hatta Türk müziğine kadar uzanan geniş bir müzik spektrumu dikkat çekiyor. Hollander'de sanki grubunun müzik vizyonu ve çeşitliliğini, firmanın yayın politikasının parçası kılıyor. Firmanın az önce değindiğimiz yayın felsefesinin arka planında Hollander'in kültürel-müzikal çeşitliliğe, karmaşaya ve kaynaşıma duyduğu ilginin payları var. Nitekim, firma kurulduğu 1980 yılı ve ardından gelen on yıl içinde, tür çeşitliliğine büyük ilgi gösteriyor. Sanatçı, müzikal fusion'un yeni formlarını keşfettikçe, dünyanın dört bir yanından, enteresan grup veya şarkıcıyı firmanın ailesi içine alıp, onların ilginç albümlerini yayınlamaya yöneliyor. Bu süreç, bir aşamadan sonra *Crammed* ana başlığı içinde alt firmalar oluşturarak, onları yeni yapılanmalara yöneltiyor. Bizler bu türsel müzik yayın sınıflandırmalarına adım atmadan önce, 1980'li yılların bir panoramasını çizmeye çalışalım.

Bu zaman diliminde World Music ve electro-wave ana müzikal damar olarak belirtilirken inanılmaz bir fusion çeşitliliğine doğru yol aldıkları açık. Firmanın merkez ülkesi olan Belçika'nın yanında, Kongo, Birleşik Krallık, Japonya, Fransa, Irak, Norveç, İsrail, Etiyopya ve ABD'den grup ve sanatçılarla hazırlanan albümler dikkate değer. World-fusion bir çizgi ve elektronik ve deneysel müzikler yapan isimlerin *Crammed*'in sound ve müzik aurasına adım atışlarına şahit olunuyor. Bu albümlerde, içinde notalar ve resimler de bulunan kitapçıklar yer almakta. Yani, firma bir kültürel açılımın işareti olmayı daha ilk dönemde seçiyor. Normal albümlerin yanında remix'ler yayınlanıyor.

1980'li yıllarda, firmada, birbirinden çok farklı müzikal niteliklere sahip grup veya müzisyenler dikkat çekmekte. Müziği konusunda da fikirler verdiğimiz Hollander'in *Aksak Maboul*'unun bu dönem üç albümü birden yayınlanıyor. Bu grubun müziğinde fusion arayışları kadar ilginç bir deneysel açılım daha var. *Tuxedemoon* da firmanın baştan beri çekirdek gruplarından. Grubun sınıflandırılamayan bir sound'u var. Avrupa'da 'sürgün' yaşayan müzisyenlerden oluşan bir grup bu. Ardından gelen birçok grubu da etkileyen *Tuxedemoon*'un karanlık ve romantik bir ruh hali var ve bu özellik, o ilk günlerden bu yana devam etmekte. Bunun yanında, ilk döneminden bugüne grubun müziğinde futuristik bir yaklaşımın çok etkisi var. Ama, aynı oranda da garip bir lirizmle başbaşa kalınıyor. 'Desire/No Tears' adlı ilk dönem ürünlerinde elektronik ile akustik de içiçe yer almakta. Grup bu dönem drum machine, saksofon, kemanlar ve ilginç bir vokal arayışını müziğinin kökü kılıyor. İlk albümleri 'Desire' yıllar içinde bir kült çalışma olarak niteleniyor. Özellikle de bir tür elektro-punk hiti olan 'No Tears' parçaları. Bu kült grup, üretimine de hiç ara vermeden devam ediyor. Belki *Crammed Disc*'den albümü en çok çıkan grup niteliğinde. Bizim, derleme ve konserleri de dahil, tespit edebildiğimiz onyedi albümü var. Ve çarpıcı olan, sound'undaki inanılmaz eklektik duruş. Firma, katalogunda, bu grubu 'Cramboy' başlığı içinde lanse ediyor. Elektronika'dan farklı fusion deneyimlerine uzanan bir açılım bu.

Firmanın gelişim sürecinde dikkat çeken bir başka ilk dönem grubu *The Honeymoon Killers*. Avrupa çapında ilgi gören, proaktif müzik yapan bu grup, benzerine hiç rastlanmayan bir pop duyarlılığını dinleyicilerine saçıyordu. Ama bu dönemin, firmanın simgesi olan asıl önemli grubu *Minimal Compact* adını taşıyordu. Bu grup da, Tuxede-

moon gibi firmanın müzik yaklaşımını, sound'unu gördüğü ilgiyle de yönlendiren bir grup. 1984 albümleri 'Deadly Weapons'ın ardından çok sayıda stüdyo ve konser albümü yayınlayan grup, vokalisti Samy Bruback tarafından ilgi odağı olur. 1980'lerin ilginç esin kaynaklarından biridirler. Funky ve rock ritimlerinden etkili gitara ve Ortadoğu'nun yerel müziklerine kadar yapılan ilginç bir müzikal yolculuğun sembolüdür bu grup. Kendine has bir underground club müziğinin içinde gezinip dururlar. Elektronikanın olanaklarından ölçülü yararlanarak, yine tanımlanamayan, kategorize edilemeyen bir müzik üretirler. Eklektik ve değişken sound'lar yolculuğunun sembolüdür bu grup. *Crammed Disc* için de ilginç bir 'numune' olarak düşünülebilir. Bu dönemin firma özelinde dikkate değer bir başka grubu da *Bel Canto*'dur. Norveçli bu grubun, özellikle 1988'de çıkan 'White Out Conditions'la birlikte, müziğindeki güçlü melodiler, uzama ve etnik kaynaklara yönelik ilginç arayışlar hemen sound'ların içinde belirmekte. Grupta elektronik ve akustik enstrümanlar birlikte yer almakta. Bu gruba gösterilen ilginin nedenlerinden biri de şarkıcılar Anneli Marian Drecker'in harikulade sesi olagelmiştir.

Görüldüğü gibi gruplar düzeyinde de firma bir uluslararası arenaya daha bu dönem adımını atmıştır. 1980'lerde şarkıcı veya müzisyen-kompozitör kimliğiyle albümler üreten çok sayıda sanatçıya da rastlanmaya başlanmıştır. Firmanın müzikal açıdan zenginleşmesini daha çok bu türden isimler belirler, şekillendirir. Benjamin Law, bu bağlamda, firmanın ilk döneminden beri, dikkate değer bir isim olarak varolmuşur. Belçikalı bu elektronik müzik ustası, ardından gelen birçok müzisyeni de etkilemiştir. Müziğindeki yaratıcılık ve imge gücü, onu benzersiz bir estetik arayışa doğru iter. Elektronik kaynaklı bir estetik-soundu biçimlendirme uğraşındaki Lew'in, *Crammed Disc*'ten yıllar boyu birbirinden enteresan, biraz da deneysel karakterli albümleri çıkar.

Crammed Disc'in, bu ilk açılım ve gelişim yıllarında anılmaya değer isimlerin çoğu elektronik-etnik müziklerin bileşenleri içinde gezinen, bu yolla yeni ses ve deneylerin izini sürenlerden olmuşlardır. Örneğin, Orta Afrikalı şarkıcı Bony Bikaye ve Cezair asıllı Fransız besteci Hector Zazou'nun firmanın ilginç World Music, elektronika bileşeni içindeki arayışlara yönelimi öne çıkar. Örneğin, bu ikilinin 1983'de çıkan 'Noir &Blanc' adlı albümü es geçilemeyecek ilginçliklerle doludur. Bir tür Avrupa/ Afrika fusion'udur bu albümde beliren. Geleneksel Orta Afrika vokalleriyle uzlaşmaz analog elektronikleri arasındaki müzikal çarpışmadır, öne çıkan. Farklı bir kaotik kaynaşım müziğini ortaya çıkarmıştır, Zazou ve Bikaye. Uluslararası müzik arenasına yeni ve ilginç bileşenler kazandırmışlardır. Özellikle Hector Zazou, bu zaman diliminden itibaren, firmada en önemli yer işgal eden sanatçılardan bir olacaktır. Zazou'nun 1985'de kendi adına çıkan 'Reivax au Bongo'da bu kez Bony Bikaye dahil üç Kongo'lu şarkıcı-müzisyen ile onbeş klasik müzisyen ve vokalist buluşmakta. Buna ek olarak da, tabii ki, Zazou'nun kompozisyonları o kadar deneysel ve ilginçliklerle dolu ki, ardından bu firmadan

Grubun özgürlükçü ve deney yüklü arayışlarını en çok sembolize eden albümlerinden biri de geçmiş yıllarda çıkan 'Maskarada' albümü oldu.

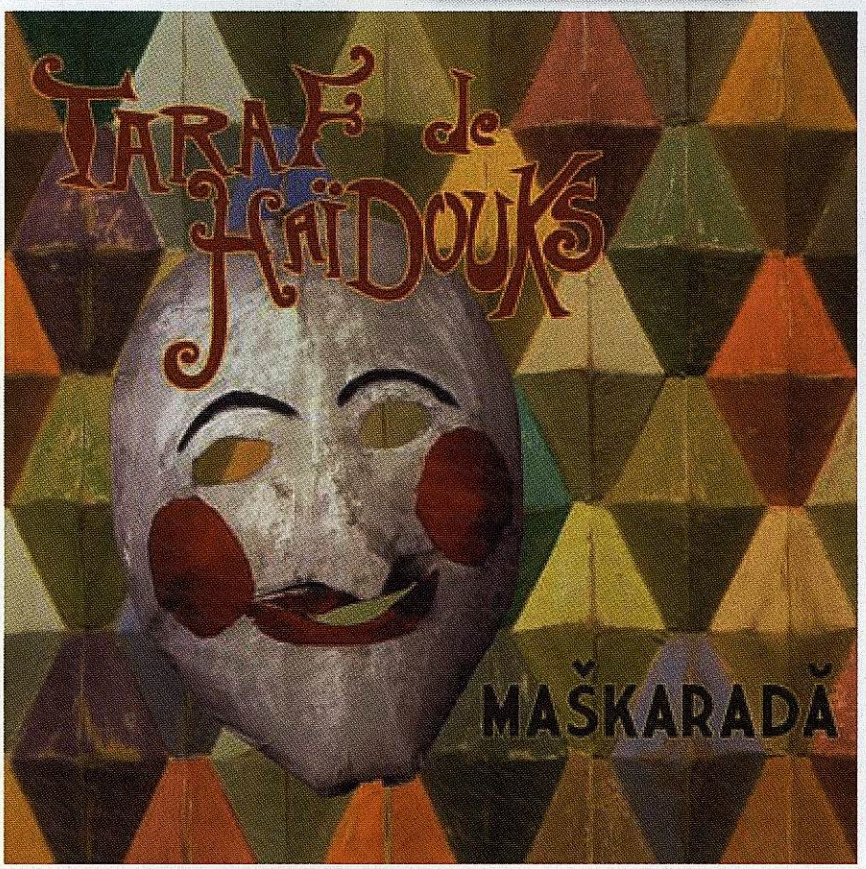

günümüze kadar çıkan 10'u aşkın albümünde, bu müzik adamını hep birbirinden farklı müzik mecralarında gezinirken buluyoruz. İleride müziği ve albümlerini daha da açımlayacağız.

Yine, firmanın World Music kategorisi içine 1980'ler sonrası yıllarda albümleriyle yerleşecek olan İranlı şarkıcı Sussan Deyhim'in, ABD'nin ünlü elektronik müzik bestecisi Richard Horowitz'le birlikte çıkardığı Elektro-İran müziği albümü 'Desert Equations' adını taşıyordu. Firmanın kendine has World Music'inin kapısını açmaya başlayan albümlerden biriydi bu.

Alt Firmalarıyla Crammed Disc

1980'li yıllarda, firma, ilginç bir çeşitlilikle gündem oluşturmayı başardı. Elektro-pop'çu Karl Biscuit, yine bir başka elektronik popcu Colin Newman'da bu dönemin ilginç *Crammed* isimlerinden. Bu ilk on yılın anımsatmaya değer bulduğumuz daha birçok ismi ve müzikal açılımı var. Firma, aslında, yeni bir trans kuşağının ilginç yüzlerini çokça simgelemekte, çok farklı müzikleri kendi sound'u içine yedirmektedir. Bunda da çekici bir humor duygusu çoğu kez firma sound'unda ağırlığı koymakta. Film ve bale müziği örneklerine rastlanmakta.

Firma büyüyüp genişlemeye, üretimini çoğaltmaya 1990'lı yıllarda başlıyor aslında. Kendi içinde alt firmaları da bu süreç içinde oluşturuyor. Albümlerini bir biçimiyle sınıflandırma yolunu seçiyor. Artık, bir takım türlerin daha net ayrılması anlamına geliyor bu. Zaten, bugünün *Crammed Disc*'inin müzik ve sound'unu, felsefesini temellendirmek için, 1990'lı yıllar ve sonrasını baz almanın daha anlamlı olacağı açık. Bir panoramasını çizdiğimiz 1980'li yıllar yayıncılığında, firma, izleyicisine ilginç ipuçları sundu. Örneğin, bu dönem çıkan albümlerde görüldüğü gibi, elektronik müzik, World Music ve farklı pop müzik açılımların ilginç işretleriyle karşılaşıldı. Ardından gelen iki

on yılda ise, firmanın müzik aurası gitgide genişledi ve o oranda da, bazı ana müzik dallarının belirginleşmesine şahit olundu. Firma, bu dönem, uluslararası arenada daha çok söz sahibiydi. Alt firmalar kuruldu. Biz de, bu alt firmaları ölçü alarak, Crammed Disc'i anlatma açımlamaya devam edeceğiz. Firma en büyük ve görece popüler patlamasını ise, 1998 yılında Ziriguibum'u kurarak gerçekleştirdi. Brezilya'da özel bir yapı ve temsilcilik kurarak, yeni Brezilya müziğinin öncüleri arasına girmeyi, bu ülke sanatçılarıyla ciddi satışlara ulaşmayı başardı.

Firmanın son yirmi yıl içindeki alt oluşumlarını örnekler ve anlayışları düzeyinde değerlendirirken, ilk olarak World Music kanalını açımlamaya çalışacağız. 'Crawworld' başlığı altında şekillenen bu yapılanmada birbirinden enteresan grup ve sanatçılarla tanışma olanağı bulduk. Çok farklı kıtaların yerel, folklorik ve etnik müziklerinde gezinirken, yer yer bu müziklerin çağdaş ve elektronik olanaklarla buluşmasına da şahit olundu. Biz, bu bilgilendirme sürecinde, firmanın tarihsel akış ve sıralamasından çok, kendi beğeni ve kriterlerimizden hareketle bu tanıtımımızı sürdüreceğiz.

Firmanın Balkan folk ve etnik müziklerine ilgisi bu süreçte hep dikkat çekti. Bu ilginin bir nedeni de, SSCB ve Doğu Bloğunun dağılmasıyla birlikte dünyanın, bu coğrafya ülkelerinin müziklerine daha yakın ve hızla ulaşma imkanının oluşmasıydı. *Crammed Disc*'de bunun farkına vararak, oldukça önemli Balkan grup ve şarkıcılarını ailesinin içine kattı. Onları, dünya ölçeğinde tanınır bir hale soktu. *Cramworld* adlı bu serinin ilk önemli gruplarından biri Romanyalı Roman müzisyenlerden oluşan *Taraf de Haidouks*. Bu grup 1991'den bu yana *Crammed* ailesi içinde, Roman müziğini benzersiz bir çağdaş normları yerleştirme çabasında bir grup. Bu müziğinin kök ve orijinalitesini hiç zedelemeden ilginç kaynaşımlara doğru yol alan *Taraf de Haidouks*, 1991'den itibaren, önce Batı, daha sonra ise tüm dünyayı turne ve konserleriyle gezen ilginç bir gruba dönüştü. Sound'unda, Roman müziğinin de özü olan doğaçlama ve yoğun lirizm, müziklerinin kopmaz parçası oldu. Grup, tüm Balkan kültürünü kucaklayan bir müzikalitenin dünya ölçeğinde öncü gruplarından biriydi. Bu firmadan da ilk albümü 1991'de 'Musique des Tsiganes de Roumanie' adıyla yayımlandı. 'Honourable Brigands, Magic Horses and Evil Eye' adlı 1994 çalışmasında, grup artık Roman müziğine apayrı neden ve deneysel yenilikler kazandırmıştı. 'Dumbala Dumba' (1998) ve 'Band of Gypsies' (2001) artık grubun bir olgunluk dönemi ürünleriydi. *Crammed Disc*'in World Music algısının da sembolü çalışmalardı bunlar. Dökümanterler ve canlı kayıtlardan oluşan bir DVD de 2005'de çıktı.

Grubun özgürlükçü ve deney yüklü arayışlarını en çok sembolize eden albümlerinden biri de geçmiş yıllarda çıkan 'Maskarada' albümü oldu. 20.yy'ın başlarında Bartoc vs. Birçok klasikçi, Balkan halk müziklerinden yararlanarak bir modernist açılıma yol aldılar. Günümüzdeyse kısmen halk müziği yapan, görece popüler sofistike gruplar, kendi stilleri ve vizyonlarıyla klasik müziği yeniden yorumladılar. Görüldüğü gibi, grup, Roman müziğine her boyutuyla çağdaş, yenilikçi açılımlar kazandıran bir orkestra oldu. Ve *Crammed Disc*'in world music algısına da önemli katkıları olan bir ünlü topluluk olarak tüm dünyayı dolaşıp, etkilediler.

Yine Balkanların son dönemindeki en ünlü Makedonyalı orkestrası *Koçani Orkestar*'da *Crammed*'in önemli gruplarından bir başkası. *Koçani*, Makedonya merkezli bir Roman grubu. Onlar da Balkan Roman müziğini dünyaya taşıyan ve kabul ettiren bir nefesliler orkestrası. Balkan Roman müzik kültürüne, özünü zedelemeden, yepyeni müzikal açılımlar kazandıran bu orkestranın sound ve müzikalitesinde Bulgar ve Türk ritimlerinin ayırıcı rolü var. Ama grup, bir World Music yapsa da, Latin ve funk esinlerine kadar, birçok çağdaş müzik türünün dolayımlı etkilerini parçalarına taşıyor. Balkanların Roman şarkılarını yepyeni bir vücuda döndürüyorlar. Ancak bu müziğin etnik karakterini hiç zedelemedikleri için seçkinler. Orkestranın bu firmadan üç albümü yayımlandı. Bunlardan, özellikle ikincisi 'Alone at My Wedding' müzikal özgünlüğün yanında, dinleyiciyi Balkan Romanlarının düğün şarkılarıyla tanıştırıyor. Etnik ve folklorik bu müziklere çağdaş bir kimlik kazandırıyorlar. Grubun firmadan çıkan üçüncü ve son albümü, 2008'in son ayında çıkan 'The Ravished Bride'da, orkestra müzisyenlerinin virtüozitesi yanında, kendine özel bir jazz algılarının öne çıktığı saptanabiliyor. Roman müzik ve kültürünü tüm hakikiliğiyle dünyaya taşıyan orkestrayı bugün tüm dünya tutkuyla izliyor. Orkestra, dünyanın tüm World Music festivallerinin vazgeçilmez konuğu durumunda.

Cramworld'un bünyesinde, Balkan ve ABD merkezli bir de *Balkan Beat Box* adlı bir grup bulunmakta. Grup, yeni bir elektroworld projesi olarak tanımlanıyor. Akdeniz duyarlılığıyla rock reggie etkilerini de yapısına taşıyan, kökü Balkan Müziklerine de yaslanan deneysel bir grup bu. Çok sıkı ve güçlü alt yapısı olan bu elektronik müzik dalgasını da temsil eden Balkan Grubunun 'Nu-Med' adlı albümü çağdaş popüler müziklerle Balkan-Akdeniz ve elektronikanın ilginç gezintileriyle dolu. Ayrıca, Roman müziğiyle elektronikanın kesişme-kaynaşma noktalarında beliren sound'ların temsilcisi grup ve

şarkıcıları bir araya getiren 'Various Artists – Electronic Gypsyland' başlıklı üç CD yayımladı. Roman müziğinin dünya ölçeğinde ulaştığı noktaları göstermesi açısından ilginç derlemeler bunlar. Firmadan yine Romanya merkezli *Mahala Rai Banda* grubunun aynı adlı albümünü anımsatmak gerek.

Cramworld'un bünyesinde dikkati çeken ilginç Afrikalı sanatçı ve orkestralar var. Afrika'nın yerel-etnik müziklerinin yine özü zedelenmeden çağdaş bir müzikal kimliye yansıyışını gösteren bu albümler yoluyla, çeşitli Afrika ülkelerinin ritim ve melodilerine tüm hakikiliğiyle ulaşma imkanı bulunuyor. Özellikle Kongo'nun özgün müzikleri içinde gezintilerle dolu, firmanın kendi müzik perspektifini de yansıtan albümler var elimizde. Örneğin, 'Congo Classics 1953-1955' adlı albüm, Kongo'nun 1950'lerdeki klasik müziğinin ne olduğu konusunda bizlere önemli ipuçları veriyor. 'Roots of Rumba-rock' adını taşıyor bu albüm. Belçika'da yaşayan ve Kongo müziği yapan *Zap Mama*'nın büyülü ritimlerle bezeli müziği, müzisyenlerin bireysel becerileriyle ilginç bir kaynaşıma, *Crammed*'vari bir yoruma yaklaşıyor. Ama, Kongo'ya özgü bir çağdaş World Music deneyi deyince, aklımıza daha çok *Kongono No 1* adlı 15 müzisyenden oluşan grup geliyor. Grubun 'Congotronics'leri ve 'Life at Cauleur Cafe' adlı konser albümlerinde World Music, elektronika ve rock'un farklı kaynaşımlarıyla başbaşa kalınıyor. Kongo'nun geleneksel ritim ve melodilerinin ilginç ve elektronik bir yeni yapıya ulaşması gibi. Bu grubun albümleri, tam anlamıyla firmanın "World Music"i algılayışının, kaynaşım tavrı ve tarzının sonuçları gibi. Çağdaş, duygu yüklü ve radikal bir Afrika tavrı, bu grubun albümlerinde belirleyici olan. Firmada Kongo müziğini merkez alan farklı albümler de var.

Cramworld'un repertuarında ayrıca Mali ve Bengal'li gruplara da rastlanmakta. Bunlar arasında, özellikle Mali merkezli *Tartit* topluluğu ve 'Abacabok' adlı albüm, bu ülkenin sınır coğrafyalarında üretilen bu etnik folklorik müziklerin hemen hiç dönüştürülmeden ürünlere yansıması özelliğini taşıyor. Timbuktu merkezli topluluk beş kadın ve dört erkekten oluşuyor. Uyarıcı-uyandırıcı, içinde bulundukları Sahara çölünün iklimi ve musikisinden açık etkilerle dolu bir müzik ortaya çıkartıyorlar. Müziklerinin hipnotik bir yanı var. Kadınlar oturup şarkı söylerken, yerel vurmalılar çalarken, erkekler akustik ve elektrikli telli enstrümanlar çalıyorlar. Kültürel kodlara bağlı, özel bir mistisizmi olan bu topluluk ve müziği için ilginç bir ruhanilikten, kuşatıcılıktan söz edilebilir. Bamako ve Kuzey Mali çöllerinde kaydedilen bir yapıt bu.

Crammed Disc'in bir kültür firması oluşunun ilginç işaretlerinden biri de İranlı önemli şarkıcı Sussan Deyhim ve çalışmalarıdır. 1980'li yıllarda, Richard Horowitz'le yaptığı albümü anmıştık. Şarkıcının, bunun ardından, 2000'de 'Madman of God' adlı mistik

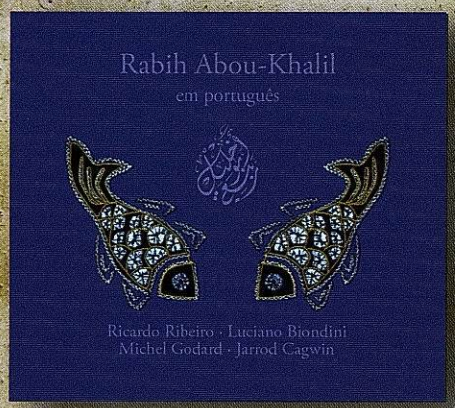

Rabih Abou-Khalil *Em Português* | ENJ-9520

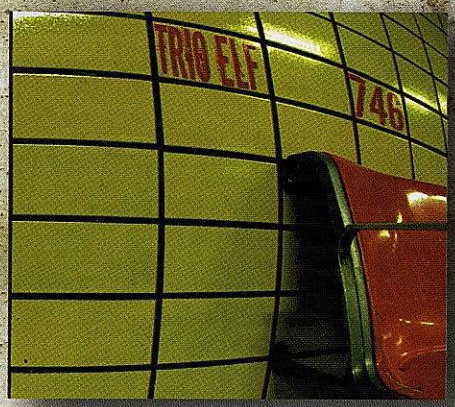

Trio Elf *746* | ENJ-9519

Renaud Garcia-Fons *Arcoluz* | ENJ-9478

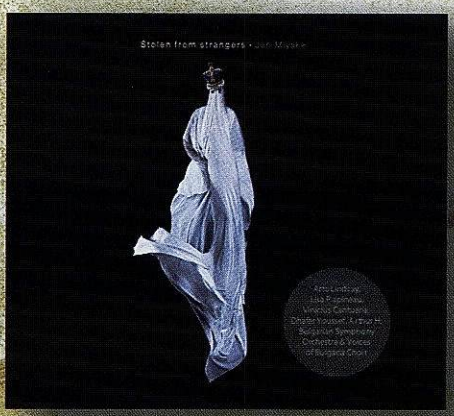

Jun Miyake *Stolen From Strangers* | YEB-7706

distributed by EQUINOX MUSIC & ENTERTAINMENT

enja yellowbird

www.enjarecords.com

www.yellowbird-records.com

ve çarpıcı bir albümü daha bu firmadan yayınlandı. Perslerin Sufi Müziğine yaslanan aşk şarkılarıyla, benzersiz bir yorumu günışığına çıkardı. Çağdaş teknolojiden vazgeçmeyen ama bu geleneksel ve mistik müzikleri özü ve formlarını hiç zedelemeden orijinal bir yapıya döndürüp yorumlayışları bu çalışmayı firmanın en çarpıcı albümlerinden biri kılmıştı. Deyhim'in 2002'de de Sufi felsefesindeki rolleri, müzikle birlikte gün yüzüne çıkıyor. İran'ın köklü mistik müzik geçmişi ve köklerine Deyhim yoluyla bir yolculuk yapma olanağı buluyor dinleyici. Ayrıca, Belçika merkezli, ama Morocco kökenli *Think of One* grubunun ilginç albümlerini de anımsatmakta yarar var.

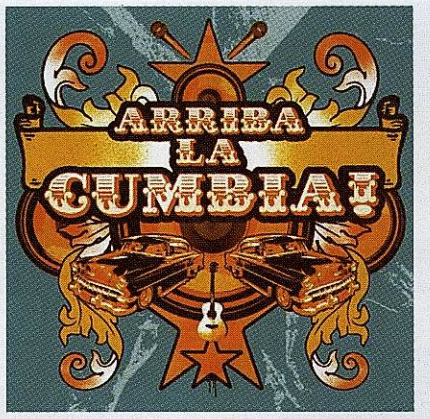

Crammed'in alt firma oluşumları bir takım müzikal sınıflandırmaların sonucunda ortaya çıkmıştı. Bunda, ağırlığı oluşturma, çoğu kez elektronik kuşatmalı müziklerin bulunduğu bölümler oldu. Örneğin, *SSR, Language ve Selector* adlı alt başlıkların içinde farklı elektronik müzik arayışlarının hakimiyeti dikkat çeker. Bu firmalara ait başlıklar içinde çok sayıda 'Various' başlıklı albümler çıktı. *SSR*, bunların en oylumlusu. *Juryman, Snooze, Tek 9, Telex, Phosphorus, Carl Craig, Aural* Expansion, *Moody Boyz ve Entropica* gibi grup ve sanatçılar bu dönemin en gözde isimleri. Albüm sayısı oldukça fazla olan *Juryman ve Snooze'ın* müziklerinde biçimlerinde müzikal ve estetik açılımlar çokça belirleyici. Bu grup veya sanatçıların albümlerinde hip-hop'tan funk'a kadar uzanan çeşitli müzik türlerinin izleri var. Aynı oranda folklor ve ilginç pop algılarının müzikal belirişi ön planda.

Aynı durum *Language ve Selector* alt başlıkları için de geçerli. *Selector* çok yeni ve bizce '4 Hero' dışında çarpıcı bir örnek yok. *Language*, bir nebze daha zengin. Bu üç alt başlık-alt firmanın da ana ortak paydası. Teknolojinin, elektronikanın çağın ruhuyla estetize edilme uğraşı. Ama, yine de bu alt firmaların bizi daha az ilgilendirdiğini söylemek gerek. Bizim açımızdan, biraz daha açımlanması gereken alt firmalardan biri de *Made to Measure* adını taşıyor. Bu başlığın içinde toplanan Crammed albümlerinin temel özellikleri: deneysel müzik yapan müzisyen ve grupların, nadir film müziği albümlerinin ve yine az sayıda çılan bale müziği ve soundtrack'lerinin Made to Measure bünyesinde bir araya gelmeleri. Örneğin, ilk dönemlerinden beri, firmanın en önemli iki sanatçısı Hector Zazou ve Benjamin Lew'in birçok albümü, bu alt firma dizisi içinde yer alıyor. Yine firmanın ilk dönem emektarı *Minimal Compact'ın* da bu bünye içinde albümleri bulunmakta. Firmanın kozmopolit müzik tavrını, kendi içinde en iyi yansıtan alt firma bu. Zaten, 1980'li yılların ilginç arayış grup ve sanatçıları bu başlığın altında toplanmış. Zelwer, Seigen Ono, Fred Frith, Yasuaki Shimizu ve tabii ki Karl Biscuit'in müzik tavırlarında yer yer elektronikadan yararlanmak söz konusu olsa da, aslında ortaya kategorize edilmeyen sound'ları türettiklerine fazlasıyla şahit olunuyor. Firmanın alternatif ruhunu en iyi yansıtan sanatçılar bunlar. Örneğin, Hector Zazou'nun son albümü 'In the House of Mirrors'da ulaştığı müzikal düzlem ve yeniliklere hala şaşkınlıkla bakıyor dinleyici. Klasik olandan en uçta elektrikli müzik deneylerine kadar uzanan, Afrika müzik ve ritimlerini müziğinden çoğu kez uzakta tutmayan bu sanatçının yeni albümü bile çok yönlülüğünü yansıtıyor. Bu alt firma, *Crammed*'in müzik tavrındaki kargaşa ve çeşitlilikle besleniyor. Hep, yeni estetik arayışlar ve deneysel boyutla başbaşa kalınıyor. Bu dizi içinde nadir sayıda film müziği ve bale sondtrack'leri de bulunmakta. Bu aile içinde de düşünülen ünlü Tuxedemoon grubunun aslında tüm albümlerinin *Cramboy* başlığı altında sınıflandırıldığından söz etmiştik.

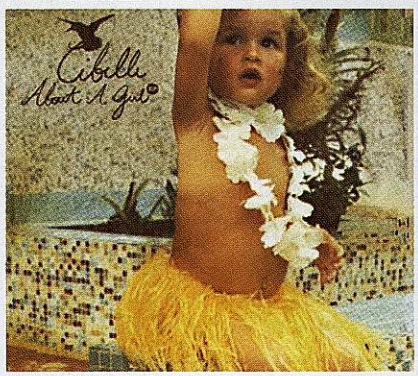

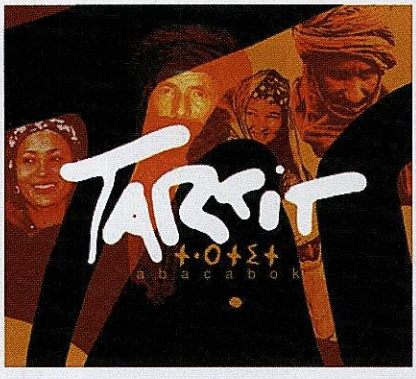

Crammed Disc, 1990'lı yılların ikinci yarısında onlarca ülkeden grup veya şarkıcıyı kapsamına alarak belli bir uluslararası tanınmışlığa ulaşmıştı. Firma, tam bir alternatif arayışı, çok kültürlülüğü, elektronikanın ulaştığı estetik boyutları işaretliyordu. Dünyada ve özellikle Avrupa'da belli bir izleyici-dinleyici kitle oluşturmuştu. Ancak, firma Brezilya ve bu ülkenin şarkıcılarıyla daha açık diyaloglara, anlaşmalara yönelmenin yanında, Belçika dışında ikinci merkezini de Brezilya'da kurdu ve gerçekten 1998'le birlikte *Ziriguiboom* adlı bir alt firma daha oluşturdu. Bu firma kısa zamanda firmanın kendisinin de tanımladığı 'Yeni Brezilya Sound'larının bir elçisi, merkezi oldu. Son on yıl içinde, özellikle birçok Brezilyalı şarkıcı, dünya ölçeğinde üne kavuştu. Brezilya'daki pop ve folklorik müzik açılımları tüm zenginliğiyle *Ziriguiboom* firması bünyesi içinde yapılandı. Has olan, Brezilya müzik kültürünün büyük ölçüde zedelenmeden yeni bir müzik ve düzenleme vizyonuyla gündem oluşturmasıydı.

Bebel Gilberto, bu firmanın dünyaca tanınmasında önemli rol oynayan bir şarkıcı. Özellikle de 'Tanto Tempo' adlı albümüyle tüm dünyaca tanınan bir şarkıcı oldu. Gilberto'nun yanında Cibelle, Suba, Zuco 103, Celso Fonseca birden çok albümleriyle farklı vokal stil ve teknikleriyle müzikal kaynaklardaki farklılık ve çeşitlilikle gerçekten Brezilya'nın yeni yüzünü yansıttılar. Groove ve funky çizgili Trio Mocoto'da Latin müziğin ulaştığı yeni boyutlar açısından, çarpıcı bir *Ziriguiboom* grubu oldular. Bu arada, Brezilya'nın bossa nova yıldızlarının bir araya getirildikleri Bossaeucanova albümleri de büyük yankılar uyandırdı.

Dj. Dolores ve Apollo Nove'nin albümleri de firmanın çok yönlü, yeni Brezilya müziği açılımının so sembolleri oldular.

Bu sanatçıların yanında, Brezilya müziğini şekillendiren ve genişleten çok sayıda derleme albüm yayınladılar. Geçen on yıl için *Crammed Disc'in* oldukça verimli bir kaynağı olarak müzik serüvenlerini sürdürdüler. Brezilya'nın folklorik ve popüler müzik kültürünün özenli biçimde yeniden dünyaya taşınması gibiydi bu. Çağımızın tüm müzikal yeniliklerine açık seslerle tanınıp varoluşunu sürdürdü *Ziriguiboom*. Bu serüvende, yer yer deneysel açılımlar da dikkatlerimizi çekti. Ama, doğruyu söylemek gerekiyorsa, birbiriyle dolaylı da olsa bağlantılar kurabileceğimiz *Crammed'in* alt firmalarıyla, *Ziriguiboom* arasında açık bir bağ kurmak biraz daha zor. Ama, bunun yanında, *Crammed'in* hakim sound'unun düzenleme tarzının ve aurasının izleri tabii ki bu Brezilya müziği şöleni firmasının müzik harcında yerini buluyor. Görüldüğü gibi, *Crammed Disc'in* son derece eklektik bir yayın politikası var. Kozmopolit tavrı çoğu alt firma müziklerinde hakim. Ama, bu farklı alt yapılanmaların varoluşu firmanın soundundaki ilginç sihri yok etmiyor. Biz, bu firmanın müzik tavrı ve politikasını ayrıntılı açıklarken, World Music ve deneysel müzik yayınlarına eğilimin biraz daha üstünde durduk. Bu da bizim seçim ve beğenilerimizle bağlantılı oldu. Dünyada müziğin geldiği nokta, arayış cümlelerindeki zenginlik bu firma yoluyla da gün ışığına çıkabiliyor. Yer yer elektronikanın ayrışan ses ve tınılarıyla bir takım albümlerde karşılaşsak da. Yine de bu *Crammed Disc'in* başındaki kadronun müzik vizyonu ile çok bağlantılı. Ayrıca günün nabzını ve duyarlılığını gözetmenin kaçınılmaz sonucu. *Crammed Disc*, uçta müzik çizgilerinin bir araya getirildiği bu kültürel duruşu işaretliyor. Aslında, adını bile anmadığımız daha onlarca *Crammed Disc* sanatçısı ve albümü var. Bizim hiç dinlemediklerimiz de. Ama, önemli olan nokta, firmanın bir global tutumu temsil etmesi. Hakim beğenilerden büyük ölçüde uzak durma uğraşısı vermeleri. Kendilerine özgü bir dünyalılık oluştururlarken, popa bile onu 'genetiğini değiştirerek' yaklaşmaya çalışmaları, verdikleri özenle ilgili. Bu da firmanın başındaki çok yönlü müzisyen Marc Hollander'in de katkı ve vizyonunun azımsanmayacak önemde olduğunu bir kez daha vurgulamak gerek.

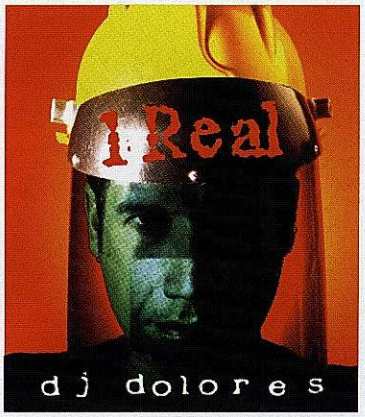

TELARC®

Jacques Loussier / Plays Bach - The 50th Anniversary Recording CD 83693

David Russell / For David CD 80707

Vicky Cristina Barcelona CD 85001

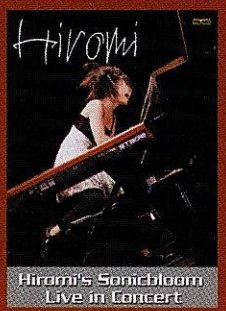

Hiromi / Hiromi's Sonicbloom Live in Japan DVD 73699

AT 75 YEARS YOUNG!
"THIS IS THE BEST PLAYING OF MY LIFE"
– Jacques Loussier

24 Haziran 2009 Istanbul Müzik Festivali konuğu. Tüm Jacques Loussier albümlerinde yaz sonuna kadar sanatçı onuruna özel kampanya.

Equinox Music & Entertainment
Ortabahce Caddesi
Sair Leyla Sok., Mizan Apt. 13/1
Besiktas 34353
Istanbul TURKEY
T. +90 212 327 2445 / 46
F. +90 212 227 4898
http://www.equinox-music.com

EQUINOX MUSIC & ENTERTAINMENT

Serhan Yedig
syedig@hotmail.com

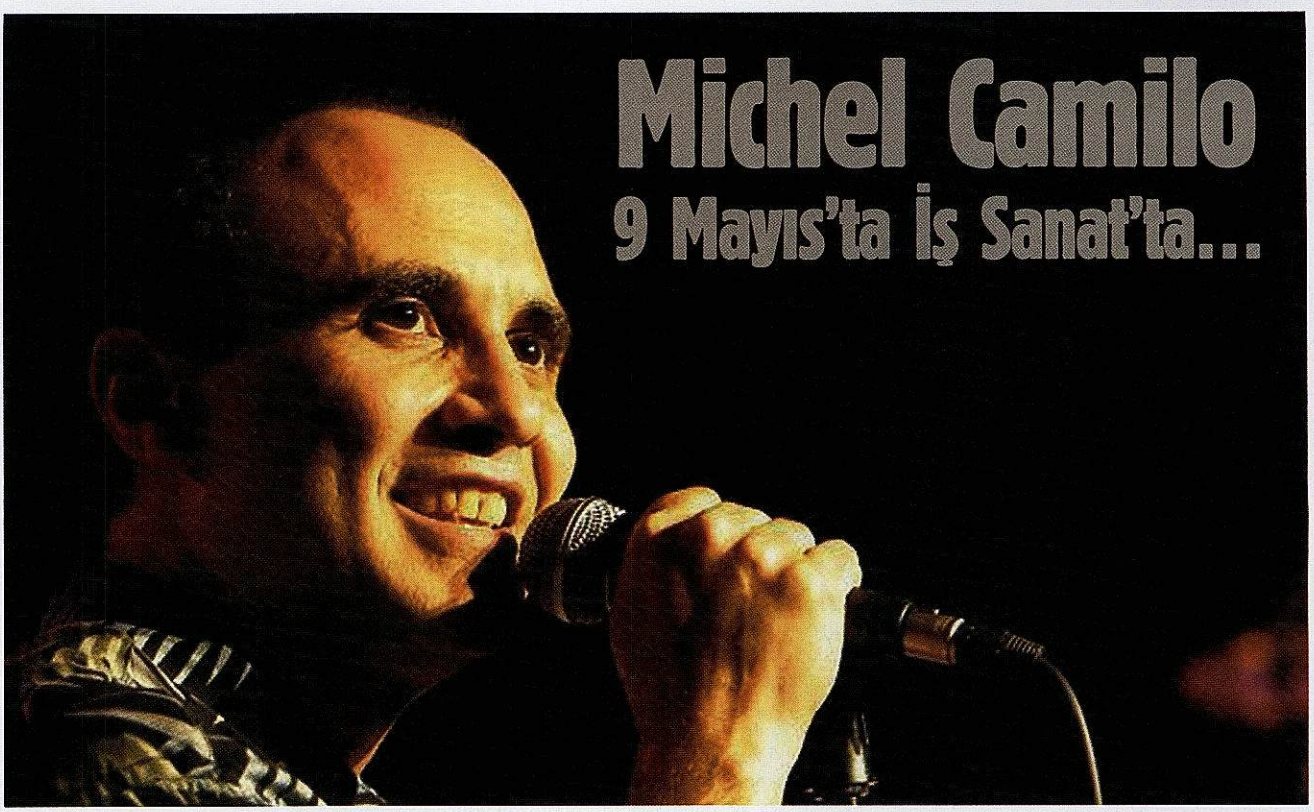

Michel Camilo
9 Mayıs'ta İş Sanat'ta...

Bir jazz, latin ve klasik piyano virtüözü... Piyanosu, besteleri ve ateşli müzisyenliğiyle türler arasında gezinirken beraber çalışmadık isim bırakmayan Michel Camilo, "Spirit of the Moment" albümü kaydettiği üçlüsüyle şimdide de İstanbul'da. Ama bu kadarla kalmıyor; konserin diğer konuğu İş Sanat'tan çok iyi tanıdığınız "şeytanın kemancısı" Roby Lakatos ve grubu. O da klasik, jazz ve kökeninde yatan Çingene müziğini aynı derece ustalıkla ve benzersiz bir incelikle bir araya getiriyor. Yaza yaklaştığımız bu günlerde müziği türler arasında bir yolculuğa dönüştüren bu usta müzisyenler, kendi topluluklarıyla size kelimenin tam anlamıyla "dinamit" gibi bir konser sunacak. Konserin sonunda ise birlikte yapacakları bis ile izleyicilere tam bir ziyafet yaşatacaklar

İş Sanat'a daha önce 2002 yılında bir konser vermek için gelen Michel Camilo ile arkadaşımız Serhan Yedig görüşmüştü. Müzik Söyleşileri adlı internet sayfasında kullandığı bu röportajın tamamını yayınlıyoruz. İzin verdiği için kendisine teşekkürler ediyoruz.

Michel Camilo / Sol elimi davulcu gibi ve geniş adımlarla kullanma alışkanlığım ustalardan miras

Michel Camilo eğlence müziği olarak algılanan Latin jazz'ına 1990'larda daha derin bakış açısı getiren, klasik müziğin birikimini taşıyan piyanistlerden. Jazz albümleri kadar konçertolarıyla da tanınıyor. 2002'nin ilk günlerinde New York'taki evinden aradığımızda çok heyecanlıydı. Hemen müjdeyi verdi: "Biliyor musunuz, 15 dakika önce TV haberlerinden yılın jazz albümü dalında Grammy'ye aday gösterildiğimi öğrendim!" Triangulo, 300 albümün arasından seçilip ödüle aday beş CD arasına girmeyi başarmıştı. "Yüreğimiz sizinle" dedik. İstanbul'a geliyordu konser vermeye. Ödülünü birlikte kutlamak için sözleştik...

The Rough Guide'a göre Dominik'teki dokuz amcanız yerel müzikçilermiş. Herhalde aile topluluğuyla çalıyorlardı. Gözünüzü bu atmosfere açtıktan sonra Klasik Batı Müziği'ne nasıl yöneldiniz?

Amcalarımdan sekizi besteciydi. Halk şarkıları bestelerlerdi. Biri piyano çalardı. Halalarımdan biri ise Klasik Batı Müziği piyanistiydi, öğretmendi. Evde piyano çalardı, her tür müziği dinlerdik. Onun teşvikiyle Ulusal Konservatuvar'a girdim. Piyano okudum, diploma aldım.

Piyanodan önce akordeon var galiba. Kaç yaşındaydınız başladığınızda?

4.5 yaşındaydım. Babam eczacıydı. Ama müziği severdi. Bana noel hediyesi küçük bir akordeon aldı. Duyduğum melodileri çalmaya başladım. Noel şarkılarını mesela. 6 yaşında kendi bestelerimi çalıyordum. Her şey çok doğal gelişti.

Biyografinizde aklımı karıştıran bir ayrıntıyı sormak istiyorum. 16 yaşında piyano eğitimine başladığınız, aynı yıl Dominik Senfoni Orkestrası'na perküsyoncu ve piyanist olarak girdiğiniz yazıyor. Piyanoda virtüözite düzeyine ulaşmanız kaç hafta sürdü?

İzninizle konuyu netleştireyim: 9 yaşında konservatuvarda piyano eğitimi almaya başladım. Bir yandan akordeon, perküsyon çalıyordum. 15 yaşında konservatuvarda lisans eğitimimi tamamladım. Kompozisyon öğretmenim senfoni orkestrasının şefiydi. Orkestra üyesi olmamı o sağladı. Müzik eğitimimi sürdürdüm. 21 yaşında mezun oldum.

Klasik Batı Müziği eğitimi sırasında öğrenciler genellikle yerel müzikten uzaklaşır, hatta tepki duyar. Sizin aranız nasıldı yerel müziklerle?

Diğer müzik türlerini severdim. 14 yaşında jazz'ı keşfettim. Müthiş piyanist Art Tatum'ı ilk kez radyoda duydum. O güne kadar jazz nedir bilmezdim. İnanılmayacak kadar büyük bir piyanistti Tatum. Sayesinde jazz'a bağlandım. Latin müziği çalan, jazz meraklısı birkaç arkadaşla birlikte grup kurduk. Konserler vermeye başladık. Bu arada ünlü Dominikli şarkıcılara konserlerinde eşlik ediyordum. Yerel müzikle bağımı hep güçlü tuttum. Konservatuvara gitmeden önce de yerel topluluklarda çalardım. Hiç yerel müziğe tepki duymadım. Amcalarımın besteciliği yerel müziğe bakışımı etkiledi. Klasikten daha kalitesiz olduğunu düşünmedim mesela. Hep şuna inandım: İyi ve kötü müzik vardır sadece. Her türün iyi ve kötü örnekleri olabilir. Bu yüzden Liszt, Chopin hatta Mozart gibi büyük besteciler dönemlerindeki popüler müzikten yararlanmış, esinlenmiş. Klasik müzik dünyasında benim gibi düşünen sanatçılarla karşılaştığım için çok şanslıyım. Mesela Leonard Slatkin, Labeque Kardeşler, Emanuel Ax...

Klasik müziği, jazz'ı seçmeniz ailenizdeki yerel müzikçilerde hayal kırıklığı yarattı mı?

Profesyonel değildi hiçbiri. Sadece şimdi New York'ta benimle yaşayan kız kardeşim profesyonel müzikçi, piyano öğretmeni. Jazz ve klasiği seçmem değil, müziği meslek seçmem ailem için endişe kaynağıydı. Çünkü o tarihte Dominik'te müzisyenlik meslek sayılmazdı. Bizim ailedeki herkes için müzik hobiydi. Dünya çapında ünlü bir müzikçi olduğumu görünce benimle gurur duymaya başladılar.

Broadway'de kazandı Juilliard'ta okudu

Konservatuvardan sonra eğitiminizi sürdürmek için Amerika'ya giderken jazz'ın Kabe'si sayılan Berklee yerine Juilliard'ı seçtiniz. Klasik virtüöz olmayı mı düşünüyordunuz?

Olaylar şöyle gelişti: Berklee'den burs kazandım. Fakat Dominik'te ciddi bir kriz yaşanıyordu. Ailem beni Boston'a gönderecek parayı bile bulamadı. Üç yıl sonra maceraya atılıp tek başıma New York'a geldim. Çok şanslıydım. Hemen iş buldum. Çeşitli gruplarla çalışmaya başladım. Ayrıca bir Broadway müzikalinde Bob Foss ile çalışıyordum. Kazandığım parayla Juilliard'a girdim. Jacop Lateiner gibi büyük bir hocanın öğrencisi oldum. Piyano tekniğimi geliştirdim.

Juilliard'taki yıllarınızda, jazz dünyasından usta kabul ettiğiniz piyanist kimdi?

Öncelikle Art Tatum. Enstrümanına hakimiyeti, armonik dili çok üstün. Ardından jazz'da virtüöz ekolünü izlemeye başladım. Oscar Peterson, Phineas Newborn, Mc Coy Tyner... Daha sonra üç büyük piyanisti keşfettim: Chick Corea, Keith Jarrett, Herbie Hancock... Bu arada Bill Evans'ın şiirselliğinden etkilendim. Mannes Koleji'nde okurken, onun da bu okulda kompozisyon eğitimi aldığını öğrenmiştim. Evans benim için çok önemlidir, çünkü jazz'a izlenimci armonik estetiği getirmiştir.

Piyano stilinizdeki dikkat çekici özellik, perküsyonist gibi kullandığınız sol eliniz. Bu yaklaşım kimden miras?

Eski ustalardan Danis B. Johnson'dan. Perküsyon efektinin yanısıra sol elin geniş adımlarla, güvenli kullanımı da ondan miras. Kübalı iki besteci ve piyanistin, Ernesto Lecuoma ile Faumell'in de önemli etkileri olduğunu söyleyebilirim. Her ikisi de Karaip piyano stilinin önemli isimleri. Sol ellerini davulcu gibi kullanıyorlar. Gershwin'den de bahsetmekte yarar görüyorum. Konçertolarını çaldım, birçok kez senfoni orkestrasıyla Rhapsody in Blue'yu seslendirdim...

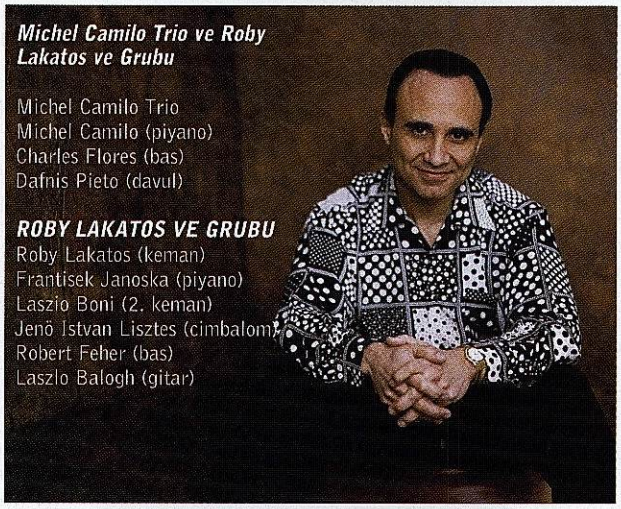

Michel Camilo Trio ve Roby Lakatos ve Grubu

Michel Camilo Trio
Michel Camilo (piyano)
Charles Flores (bas)
Dafnis Prieto (davul)

ROBY LAKATOS VE GRUBU
Roby Lakatos (keman)
Frantisek Janoska (piyano)
Laszlo Boni (2. keman)
Jenö Istvan Lisztes (cimbalom)
Robert Feher (bas)
Laszlo Balogh (gitar)

Latin sanatı köklü değişimde

Ritmik şovlarla, enerjiyle, dans ve eğlenceyle özdeşleşen Latin jazz'ında 1990'lardan bu yana mucizevi bir gelişme yaşanıyor. Siz ve Gonzalo Rubalcaba gibi klasik eğitimli piyanistler sayesinde ifade açısından daha zengin, derin müzikler duyabiliyoruz. Plak şirketlerini nasıl ikna ettiniz değişim için? Arkanızdan sizi destekleyecek yeni bir kuşak geliyor mu?

Gonzalo gibi ben de çok şanslıyım. Plak firmaları şablonların dışına çıkmamıza, hissettiklerimizi ifade etmemize izin verdi. Pek sık rastlanan bir olay değil bu. Çünkü genellikle size bir prodüktör verirler. Prodüktör uygun gördüğü şeyleri çalması için müzikçiyi zorlar. Albümlerimde kontrolu elimde tutmaya çalıştım hep. Plaklarımın prodüktörlüğünü üstlendim. Besteciliğimin avantajını da yaşadım. Bununla birlikte bizim gibi klasik eğitimli genç bir kuşak geliyor arkamızdan. Klasik kadar jazz tarihini de biliyorlar. Jazz'da yeni bir akım yaratıyoruz hep birlikte. Kültürel mirasımızın çok daha ilginç yönünü ortaya çıkarıyoruz. Ballad'lar, noktürnler, etüd tablo'larla birlikte Ravel, Debussy çalıyoruz. Bestelerde, yorumlarda yeni yaklaşımın izleri belirginleşiyor. Tüm bunları görmek bana gerçekten heyecan veriyor. Sanıyorum Latin jazz'ının ikinci altın çağını yaşıyoruz. İlki 1940-60 arasındaydı. İkincisi 1990'larda başladı. Bilmiyorum Kayek 54 adlı filmi izlediniz mi? Bu film önemlidir; Latin jazz'ında olan bitenleri çok iyi anlatıyor.

İzlemedim, fakat röportajda Charlie Haden bahsetmişti. Latin jazz'ındaki değişimde etkisi oldu mu? Söz müzik dışındaki sanatlardan açılmışken, yeni akımın resimde, edebiyatta, heykelde izleri görülüyor mu?

Yönetmeni riske girip kültürel ağırlıklı bir film yaptı. Fernando Tueva filmiyle genç kuşağı Latin jazz'ındaki yeniliklerle tanıştırdı. Birçok genç müzikçiyi bu alana yönelmeye teşvik etti. Müzikteki yeni ifade biçimleri diğer sanatları etkiliyor. Dominik'te yeni bir ressam kuşağı yetiştiğini görüyorum. Altos de Chazon adındaki vakıf, kurslarıyla ve sanata ayırdığı fonlarla arayış içindeki genç sanatçıların yolunu açıyor. Aralarından bazıları bu yıl Paris'te önemli yarışmaları kazandı. Birkaç yıldır jazz festivalleri için Küba'ya gittiğimde resimde, heykelde yepyeni bir kuşağın geldiğini görüyorum. Sevinçle söyleyebilirim ki Latin dünyasında müthiş sanatçılar yetişiyor. Bizler de gerektiğinde hayatımızdan özveride bulunup dünyayı dolaşıyor ve bu gelişmeleri duyuruyoruz. Hayallerimizi paylaşıyoruz müzikseverlerle. Genç müzikçiler yetiştirmek için çabalıyorum. Mesela nisan ayında Berklee'de yüksek lisans dersi vereceğim. Gençlere yarattığımız yeni sesi, ritmi anlatacağım... Bu arada mutluluğumu sizinle paylaşmak istiyorum. Biraz önce TV haberlerinde yılın jazz albümü dalında Grammy'ye aday gösterildiğimi öğrendim...

Demek ki İstanbul'a geldiğinizde ödülünüzü birlikte kutlayacağız...

(Kahkahalar) Umarım... Umarım kazanırım... Liste biraz önce açıklandı. Haberi paylaştığım ilk kişi siz oldunuz... Ödüle aday gösterilen yeni CD'im "Triangulo" tıpkı sizin söz ettiğiniz gibi ruhun derinliklerini araştıran, yeni bakış açıları deneyen bir çalışma.

CD'nin bu özelliğini Grammy jürisi de görmüş anlaşılan... Ben yine plak firmalarına dönmek istiyorum. Sony'den Verve'e, Verve'den geçen yıl Telarc'a geçtiniz. Sorun "ifade özgürlüğü"müydü?

Firmalarla birkaç albüm için anlaşma imzalıyoruz. Sony ile kontratımız bittiğinde, İspanya'dan gitarcı Tomatito ile bir albüm yapma teklifi aldım. Jazz'la flamenko arasında deneysel bir çalışma yapmamızı istediler. İki plaklık anlaşma imzaladık. İlki 2000'de yayımlandı. İkincisini önümüzdeki yıl kaydedeceğiz. Telarc ile jazz üçlüm ve solo çalışmalarımı yayımlamaları için kontrat imzaladım. Triangulo ilk albümdü. Mart

ayında bir albüm daha kaydedeceğim. Bunların dışında Decca ile klasik eserlerim için anlaşmam var. Konçertolarımı yayımlıyorlar. Farklı firmalarla yaptığım anlaşmalar sayesinde her türlü fikri, deneysel çalışmayı yapabiliyorum. Farklı yönlerde kendimi geliştirebiliyorum. Çok şanslıyım.

Jazz üçlüsü konçertolara esin kaynağı

Alışıldık, perküsyon ağırlıklı 10-15 kişilik Latin jazz'ı orkestraları yerine bas, davul, piyano üçlüsünü tercih ediyorsunuz. Klasikten, oda müziğinden gelen berraklık arayışı mı bunun nedeni?

Jazz üçlüsü için yazdığım müziğe "perküsyon grubu için oda müziği" adını verdim. Trio için yazmak istediğimde aklıma karşıtlıklar, farklı bir örgü geliyor. Grup çalışmasını seviyorum, doğaçlamayı da. Trio müziği demek üç dünya arasında sürekli diyalog demek. İşte bu nedenle trio formatında çalmayı seviyorum. Son dönemde solo konserlere yöneldim. Klasik konser salonlarının yöneticileri bu yönümü keşfetti. Resitallerde kendi müziğimin yanısıra, arada Scarlatti'nin, Chopin'in bir sonatını ya da Duke Ellington'un bir parçasını çalıyorum. Dinleyicilerin çok hoşuna gidiyor. Yakında solo bir albüm kaydedeceğim. Bununla birlikte big band konserleri de yapıyorum. Bu yıl Fransa'da Marsiac Jazz Festivali'nin kapanışında iki saat 20 dakikalık bir konser verdik. Dokuz bin kişi geldi dinlemeye. Defalarca bis yaptık. Fransa ve Almanya televizyonlarında canlı yayımlandı. Sevinç, coşku dolu bir konserdi. Ekonomik olmadığı için bu tür konserler tercih edilmiyor. 21 kişiyle turneye çıkmak büyük para istiyor. Benim için bugün kadar yarının müzikçisi olmak da çok önemli. Bunun için konçerto yazıyorum. Bu eserleri defalarca konserlerde seslendiriyorum.

Üç konçerto besteledniz. Bunlar büyük orkestralarca çalındı, övgüyle karşılandı. Klasikte tek ilgi alanınız konçerto formu mu?

Orkestra için bir uvertür besteledim. Uluslararası Dostluk Oyunları'nın açılışında seslendirildi. Tüm dünyaya TV'den canlı yayımlandı. Emmy ödülü kazandım. Senfoni yazmak isterdim. 2006 yılında teslim etmek üzere bir senfoni yazmam istendi. Kübalı besteci Tanya Leon ile altı ses ve beş perküsyonist için dört bölümlük "Bate" adlı bir süit yazdık. New York'ta Western Wind Ensemble seslendirdi. Solo klarnet için bir süit yazdım. Eddie Daniels prömiyerini yaptı. Labeque Kardeşler için bazı parçalarımı iki piyanoya uyarladım. CD yaptılar. Leonard Slatkin'in siparişi üzerine 10 piyano için bir eser besteledim. 2000 yılında düzenlenen bir piyano festivalinin açılışında seslendirildi.

Jazz üçlüsüyle çalmanız, jazz emprovizasyonları, konçerto gibi büyük senfonik formdaki eserlerinize ilham kaynağı oluyor mu?

İlk piyano konçertomun her bölümü trio için yazdığım bir parçadan yola çıkar. İlk bölümün teması "Yarey", ikinci bölümün "Remembrence", üçüncü bölümün teması "Lucky" adlı parçalar üzerine kurulmuştur. Her biri klasik müzik diliyle geliştirilmiştir. Diğer eserlerin çıkış noktası jazzda değil. Mesela geçen yıl sipariş üzerine Lorca'nın "Maniana" (Yarın) adlı şiiri üzerine eşliksiz altı ses için bir eser yazdım.

Lorca'ya şarkı yazdı, 400 bin sattı

Edebiyatla ilginiz nasıl, şairlerle ortak çalışmalar yapıyor musunuz?

Okumayı severim. Özellikle şiir okurum. Lorca en sevdiğim ozandır. Kısa hayatının dört ayrı döneminde dört ayrı tür şiir üretmiştir. İspanyol şarkıcı Anna Belen için Lorca'nın birçok şiirini besteledim. "Lorquima Poemas" albümünde bu şarkıları bir araya getirdi. CD yaklaşık 400 bin adet satıldı. İspanya'da yılın en iyi albümü ödülünü aldık. Dominikli bir şair bazı bestelerim için söz yazmıştı. Çok popüler şarkılar oldu. Fransa'nın yeni Jacques Brel'i olarak anılan Ninda Fernandes'in "Immu Makmu" albümünde bazı parçalarım yer alıyor. Bazı korolar şiirlerden yola çıkarak vokal eserler yazmamı istiyor. 2006 için sipariş veriyorlar. Zaman bulabilirsem yazacağım, insan sesi bana çok ilginç geliyor.

50 yaşına geliyorsunuz. Sizin gibi çok yönlü müzikçinin olgunluk çağındaki hayallerini merak ediyor insan...

Öncelikle hayalim bestecilikte, yorumculukta gelişimimi hep sürdürmek. Müziğimin tazeliğini koruması. İki hayalim var: İlki solo piyano albümü kaydetmek. Son beş yıldır bu fikir üzerine düşünüyorum. Yazdığım solo piyano süitini seslendireceğim. İkinci hayalim jazz üçlüm ve senfoni orkestrası için bir eser yazmak. İspanya'daki RTV Senfoni Orkestrası'ndan böyle bir eserin siparişini aldım. Bugüne kadar üçlümle konser albümü yapmadık. Bir konser albümü yayımlamak, konserin büyüsünü kayda aktarmak istiyorum. Bir de büyük ustalarla ortak çalışmalar yapmak istiyorum. Geçen yıl Chico Valdez ile konser turnesine çıktık. Gelecek yaz Joe Lovano ile konserler vereceğiz. 2004'te Tomatito ile stüdyoya gireceğiz.

Olgunluk çağındaki müzikçilere bu soruyu sorduğumda genellikle sadeleşme arzularından, daha az notayla daha çok duyguyu ifade etme çabalarından söz ediyorlar. Siz piyanoda gösterişli üslubunuzla tanınıyorsunuz. Değiştirmeyi düşünüyor musunuz?

Biraz önce bahsetmedim, çünkü bu hayalimi gerçekleştirdim. Geçen yıl piyasaya çıkan Triangulo albümü sadeleşme, notalardan tasarruf etme, yeni sözcük dağarcığı yaratma çabasının ürünüydü. Romantik yönümü yansıtıyordu. Şaşırtıcıdır farklı ülkelerin eleştirmenlerinden aynı olumlu tepkiyi aldı. Aslında her şey Tomatito ile yaptığım çalışmayla başladı. Lirik yönümü keşfettim. Gitarı bastırmamak gayretiyle piyanoyu ekonomik kullanmayı öğrendim. Bu fikirleri jazz üçlüme uyarladım. Bestelerde lirik yönüm ön plana çıktı. Büyük heyecanla girdim stüdyoya. Az sözcükle çok şey söyleyebilmek müthiş bir şey. Albümde Karaibler'in belirgin izi var. Gökyüzünün koyu mavisi, derinliği, hayat fışkıran rengarenk çiçekleri ve tabii (gülüyor) korkulu düşümüz tayfunların şiddeti müziğe yansıyor. Biz Dominikliler aynı zamanda tutkulu, romantik insanlarız. Sanıyorum bundan sonra benim müziğimde ve bir akım olarak Latin jazz'ında bu etkiyi daha çok duyacağız.

Ustalarıyla aynı yarışmada

Yılda ortalama kaç konser veriyorsunuz? Bu turnede hangi ülkelere uğrayacaksınız?

Yaklaşık 80 konser veriyorum. Bu turneye Roma'dan başlayacağız. İtalya, Türkiye, Almanya, Danimarka'da beş konser vereceğiz. Bana en ilginç geleni Milano'daki. Milano Senfoni Orkestrası'nın salonunda çalacağız. Müzikte sınırların kalktığını görmek çok güzel. Haziranda Madrit Senfoni ile çalacağım. Temmuzda Almanya'nın en önemli piyano festivali Klavier Ruhr'a resital vermek üzere davet edildim. Müzikte yeni bir çağa giriyoruz. Dinleyiciler geçmişten daha açık görüşlü. Farklı müzikleri kaliteleriyle değerlendirebiliyor.

HOROWİTZ HAYRANI:

Hayran olduğum piyanist Vladimir Horowitz . Arturo Benedetti Michelangeli'yi severim. Glen Gould'u unutmamak lazım... Sadece piyanistleri dinlemem. Eski parlak günler denince aklıma Rubinstein'ın Carnegie Hall'daki Chopin yorumlarıyla birlikte, John Coltrane, Charlie Parker, Dizzy Gillespie'nin plakları geliyor. Duke Ellington'ın big band estetiğinden hoşlandığımı söyleyebilirim. Bir de Count Bessie'nin...

AYDIN ESEN BÜYÜK PİYANİST VE BESTECİ:

Türk Müziği'ni iyi bildiğim söylenemez. Polyritmik özellikleri, farklı armonileriyle bana çok ilginç geliyor. Aydın Esen'in "Anatolia" albümünü dinlemiş, çok beğenmiştim. Bana sorarsanız gerçekten büyük piyanist, büyük besteci. Armen Donelian'ın (Türkiye kökenli Amerikalı Ermeni piyanist ve besteci) müziğini çok seviyorum. Geçen gelişlerimde bazı CD'ler hediye edilmişti. Aralarından bazılarını çok beğendim. Keşke İstanbul'a geldiğimizde çok yorgun olmasak, jazz meraklılarıyla buluşsak, jam-session yapsak.

babylon.com.tr
Babylon bir pozitif titreşimdir.
www.pozitif.info

babylon

BABYLON TURNS ISTANBUL ON

1989 pozitif 20 2009

"Pozitif 20. Yıl Konserleri"

1-2 NİSAN ÇARŞAMBA PERŞEMBE 21.30

RON CARTER "DEAR MILES"

Cazın ustasından Miles Davis'e övgü!

21 NİSAN SALI 21.30

OKAY TEMİZ HARALD SWENSSON PROJECT GEZİNTİ MEETING

Elektrik yüklü bir doğaçlama

2 MAYIS CUMARTESİ 23.00

INSPIRATION INFORMATION HORACE ANDY& ASHLEY BEEDLE

Massive Attack'in efsane vokalistinden yepyeni bir reggae projesi

7 MAYIS PERŞEMBE 21.30

İLHAN ERŞAHİN'S NUBLU PRESENTS: İSTANBUL SESSIONS FEATURING ERIK TRUFFAZ

Nublu'nun caz yüzü

16 MAYIS CUMARTESİ 23.00

DOUBLEMOON REMIXED PARTY

MAKOSSA & MEGABLAST
YAĞMUR KIZILOK
ON VISUALS

Avusturya'dan tüm dünyaya yayılan hipnotize edici dub, reggae, hip hop ve dans ritimleri

21-22 MAYIS PERŞEMBE 21.30 CUMA 23.00

OI VA VOI

Refugee'nin yaratıcıları Klezmer ateşini yeniden canlandırıyor!

"Açık Radyo." 94.9 bravoistanbul DIGITURK Hürriyet hurriyet.com.tr RADIO X-GEN FM 96 ISTANBUL TEMPO MATBAACILIK www.tempomat.com.tr

Tunçel Gülsoy
tuncelgulsoy@gmail.com

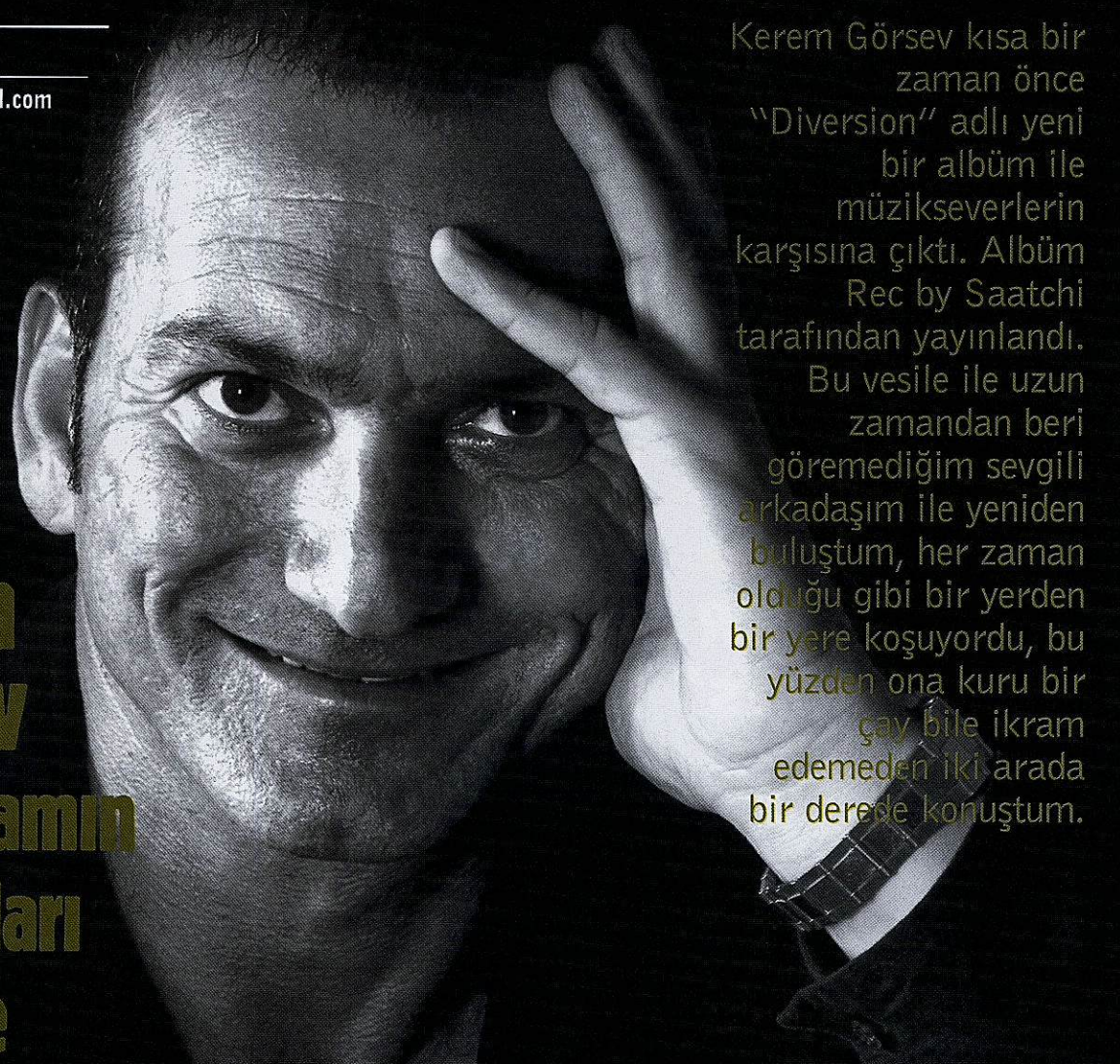

Kerem Görsev ile Yaşamın Sapmaları Üzerine

Kerem Görsev kısa bir zaman önce "Diversion" adlı yeni bir albüm ile müzikseverlerin karşısına çıktı. Albüm Rec by Saatchi tarafından yayınlandı. Bu vesile ile uzun zamandan beri göremediğim sevgili arkadaşım ile yeniden buluştum, her zaman olduğu gibi bir yerden bir yere koşuyordu, bu yüzden ona kuru bir çay bile ikram edemeden iki arada bir derede konuştum.

Yemek saatimi bu röportaj ile harcadım ama değdi, değdi çünkü Kerem Görsev ile konuşup da onun sonsuz bir kaynak gibi akan yaşam enerjisinden etkilenmemek mümkün değildi. Sonra eve döndüm, teybi bilgisayara yükledim, sohbetimizin ardından kayda neler geçmiş derledim. Az gittim uz gittim Kerem'in rengarenk dünyasına gittim, aşağıda okuyacağınız şeyler o röportajın ardında kalan kelimelerdir:

Yeni bir albüm yaptın, peki şimdi ne olacak, sence Kerem Görsev nereye gidiyor?

Hissettiğim şeyler sürekli olarak yaşamımda beni itiyor. "Diversion" artık bitti, onu Kağan Yıldız ve Ferit Odman ile birlikte yaptık, şimdi ise olay başka yerlere gitmeye başladı, şu sıralar 2 ayrı yeni proje üzerinde çalışıyorum. Bir tanesinin ismi Terapi, bir başka projem daha var. Onu da ruh durumumdaki gelişmelere göre gerçekleştireceğim. Genel olarak işlerim fena gitmiyor, halimden memnunum. Bu son albümüm bana değişik kapılar açmaya başladı, şu an dünyada değişik ülkelerde 1200 ayrı radyoda çalınıyor. Yeni Zelanda'dan, Avusturya'dan, İspanya'dan, Amerika'dan dinleyen kişilerden iyi geri dönüşümler alıyorum. Bu yüzden de yüzüm gülüyor, emek verdiğim, alın teri döktüğüm bir çalışmanın dünyanın değişik yerlerindeki müzikseverler tarafından sevilmesi, beğenilmesini duymak içimde güzel duygular uyandırıyor.

100 milyon doların olsa bu kadar mutlu olamazsın.

Bu albüm senin müzikal yolculuğunda nasıl bir fotoğraf veya gelinen nokta oldu?

Arzu ettiğim şeyin gerçekleştirme noktası diyebilirim. Onu diğer albümlerden farklı yapan şey bu albümde daha çok klasik müzik kokularını arkadaşlarımla daha çok paylaşmış olmam. Albüm klasik müzik istasyonlarında da çalıyor. Hepsini çalmıyorlar ama bir iki tanesini seçmişler. Seçtikleri parçalarda arşenin dokunuşu var. Şunu anladım, insan hayatı yaşadıkça bir takım tecrübelerini geliştirebiliyor. Daha dingin oluyor. Uzun yıllardan beri ilgilenmediğim klasik müzik şimdi benim hayatımda çok önemli bir yer tutmaya başladı. Klasik müzik çok asil ve ender bir müzik türüdür. Bu albüm için klasik müzik ile jazz'in Amerikan armonisi ve ritmleri ile birleşerek yeni bir büyünün bulunma mücadelesi de diyebiliriz. İnsanların kulaklarına şimdi eski albümlerine kıyasla daha çok klasik müzik kokuları geliyor. Albümün içerisinde mainstream jazz da var klasik müzik de var. Bu maya tutarsa dünyada daha da güzel şeyler yapabiliriz.

Bu albümde Ferit Odman ve Kağan Yıldız ile bir trio olarak çalıyorsunuz. Biraz da bana onlardan bahseder misin?

Ferit Amerika'dan yeni döndü, orada Mulgrew Miller'in ders verdiği okula gitmişti ve düşünebiliyor musun orada haftada 2 gün benim en sevdiğim piyanist olan Mulgrew ile çalıştı. Vallahi bundan büyük bir gurur duydum. Kağan klasik müzikten geldi, benimle çaldığı için söylemiyorum, gerek tekniği gerek de kişiliği ile çok iyi bir müzisyen ve kendimi ona çok yakın hissediyorum. Başka ortak noktalarımız var, ikimiz de konservatuar mezunuyuz, ikimiz de aynı ilkokulu, Dedeman Oteli'nin karşısındaki Şair Nedim İlkokulunu bitirmişiz, askerliğimizi de aynı yerde, Eti Mesut Tank Taburunda yapmışız. Ferit de askerliğini aynı yerde yaptı. Bizim grupta üç ayrı kafa var, 3 ayrı takımı tutuyoruz, Ferit Beşiktaşlı, Kağan Galatasaraylı, ben Fenerbahçeli'yim, grupta tam bir demokrasi var. Jazz'daki interplay sisteminde de böyle bir demokrasi vardır. Başka türlü olamaz, davulcunun ve basçının %33 solo hakları var, benim ise %34. Ama bu oranlarla meclisimizde koalisyon yapılamadığı için ben gene faşist bir şekilde grubu idare ediyorum ve susturuyorum.

Ben bu gençlerle arkadaşlık ederek çok şey öğrendim. Onların kafaları bize göre daha değişik yerlerde oluyor. Bir başka örnek de şimdi birlikte çalmaya başladığımız Engin Recepoğulları'dır. Engin tenor ve soprano saksofon çalıyor. Yeni bir kızla tanıştırdılar bizi, Elif Çağlar şimdi o da bizle şarkı söylüyor. Benim müzikal görüşümü parçalara ayırmak bunun içerisinde %20 vokal yer alır.

Bak bu anlayışın bir parçası olarak Fatih Erkoç ile yeni bir albüm yaptık. Geçmişte Allen Harris ile yaptığımız gibi bir albüm oldu. Ama bir de senfoni projem var, o da müzikal görüşümde %10 olarak yer alıyor. Ama geldiğim noktada artık kimseye bir şey ispat etmem gerekmiyor, bu yüzden acele etmemde gerekmiyor.

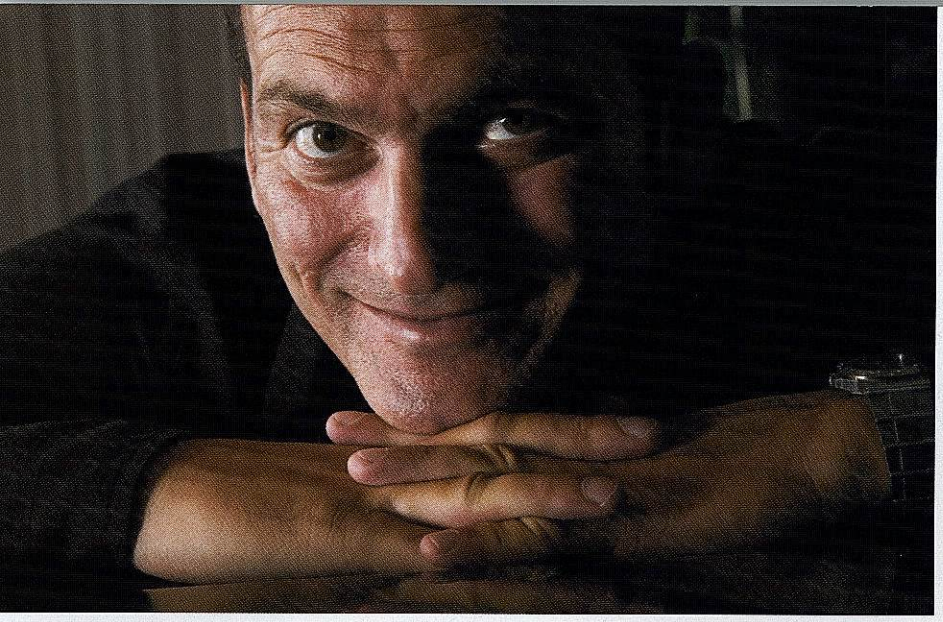

Gelelim işin kalanına, %60 oranında bunun içinde jazz trio konseptim var, bu bölümde Kağan ve Ferit var. Bir %10 da çift nefesli sazlı bir projem var. Tüm bu farklı projelerin buluşma noktası hepsinin akustik konsept olması. Enstrümanların naturel sesleri ön planda. 1940 ve 50'li yılların sesleri. Tüm bu değişik birikimleri, arkadaşlarımın etkilerinin katkılarıyla harmanlayarak bu dünyaya daha iyi ne verebiliriz onun peşinden gidiyoruz.

Biraz da son albümün "Diversion" hakkında konuşabilir miyiz?

Diversion kelime olarak tercüme edilirse bir çeşit "hedef saptırma" anlamında kullanılıyor. Neden bu ismi seçtiğime gelince, çünkü hayat birçok hedef saptırmalar içeriyor. Mesela seninle, de ki Ankara'ya gidiyorduk, Bolu'da yoldan saptık, bir yemek yedik ve sonra tekrar Ankara'ya doğru yola çıktık. İşte bu bir diversion oldu.

Albümde ayrıca benim taparcasına sevdiğim McCoy Tyner için de 2 tane parça var. "Mc Coy Steps 1 ve 2". Bunlar onun yürüyüş stilinden esinlenerek yazılmış parçalar. Tatlıları çok sevmemim ifadesi olan Tiramisu ve Mastic Pudding diye de 2 parça var. Eşimin 30 yıllık arkadaşı Selin Gülçelik Bodrum'da bizim komşumuz, çok güzel sakızlı muhallebi yapar, parçalar onun ilhamı ile yazıldı. Hatta albümün adının Diversion olması da onun fikri. Albümün kapanış parçası olan One Way ise benim kafama taktığım şeyin yönünde gittiğimi anlatır.

Peki nereye gidiyorsun ve ne istiyorsun?

Kerem Görsev istemediği hiçbir şeyi yapmaz. Hayatta hiç kimse bana ne karşılığında olursa olsun istemediğim şeyi yaptırmaz.

Ne istediğime gelince; Onurlu ve şahsiyetli bir şekilde ayakta kalarak ailemle hayatımın sonuna kadar mutlu bir şekilde jazz müziğimi yapmak istiyorum. Gençleri çok seviyorum, gerçi henüz 48 yaşındayım ben de genç sayılırım. Şimdiki gençlerde çok büyük bir araştırmacılık var, zaten bizim zamanımızda internet falan da yoktu, bunlarda her türlü bilgiye ulaşma imkanı var ve bu imkanları da kullanıyorlar. Meraklılar, her yere geliyorlar, enstrümanlarını taşıyorlar. Disiplinliler, alkolden uyuşturucudan uzaklar. Şahsiyetli ve düzgün çocuklar. Bu karmakarışık dünyada onların jazz müziğini seçmeleri çok hoşuma gidiyor. İdealleri uğruna pek çok şeyden feragat ediyorlar. Cambaz değiller, bana böyle arkadaşlar lazım. Moda diye değişik müzik akımlarının peşinden koşmuyorlar. Ne Ferit ne Kağan mainstream jazz'ın dışında bir şeyin peşinden gitmiyorlar. Bir de şu var, herkes de bunlarla çalmak istiyor. Megalomanlık olmasın ama benim grupta çalanların da sağda solda ismi cismi ön plana çıkıyor, değişik yerlerde çalıyorlar. Herkes yatırım fonları alıyor, benim de yatırım fonlarım Ferit ve Kağan. Engin de var. Ben 70 yaşıma gelince bunlar 45 lerinde olacaklar. Onlarla çalacağız, o güne kadar başka gençler keşfedeceğiz.

Dünyada jazz'ın değişimini nasıl görüyorsun?

Bana göre jazz'ın değişimi yok gelişimi var. Değişimin peşinden gidenlerin hepsi burunlarını sürterek akustik jazz'a geri döndüler. Gelişimi müzisyen yapıyor, değişimi prodüktörler yapıyor. Değişim sırasında prodüktörler ceplerini dolduruyorlar, o sırada müzisyenlere de bir şeyler kazandırıyorlar. Jazz dünyada klasik müzikten sonra var olan ikinci müzik tarzı, bunun neyini değiştirirsin ki, kim bunu değiştirmeye cesaret edebilir ki? Gelişim de var, bence günümüzde jazz'ı geliştiren müzisyenler Branford Marsalis gibi devrimci müzisyenlerdir. Eric Reeves, Jeff Tain Watts, Joey Calderazzo, Jacky Terrasson, Mulgrew Miller, bunların hepsi New York akustik jazz'ını geliştiren insanlardır.

Tabi birçok başka iyi müzisyenler de var.

Dünyanın gelişimi nasıl görüyorsun?

Bu krizlerde yaşantımızı normal olarak devam ettirse idik piskolojimizi bozmadan devam edebilirdik. Ama ne yazık ki hayat kolay değil ve çok zor. Fakat şunu da söylemek istiyorum, aslında bunlardan daha önemli tehlikelerle de karşı karşıyayız. İşte küresel ısınma, bundan daha önemli ne olabilir ki? Kutuplar eriyor, oradaki kutup ayılarının nesilleri tükeniyor. Bu arada insanlık hala 12 silindirli arabalar yapmaya devam ediyor. Hâlbuki artık küçülme zamanı, hibrid arabaların yapılması lazım, lüks şeylerden kendimizi soyutlamamız lazım. Bence en önemli sorun küresel ısınma ve dünyanın sonunu orada yaşayan 2 ayaklı canlılar yani insanlar getirecek. Dört ayaklıların dünyaya hiçbir zararı yok.

Biraz da özel hayatına dönelim, kızınla ilişkin nasıl?

Çok iyi bir ilişkimiz var, bak bu albümün kapağını kızım çizdi, o bir hayal kahramanı ve adı Vacicu. Bunun sebebi Nisan ile ikimizin de boş olduğu onun ödevlerini bitirip piyano çalmadığı anlarda birlikte National Geographic de hayvanlar alemini seyretmemiz. Orada gördüğümüz değişik hayvanlara bu gibi isimler veriyoruz. Ben onun çizdiği bir deseni kapağa koyunca kızım çok sevindi. Nisan şimdi 9 yaşında. Geçen gün ona bir blues parçası çalmayı öğrettim. Müziğe ben meraklı olduğum için meraklı. Spora da meraklı, Enka'nın yüzme takımında çalışıyor, tenis ve atletizm yapıyor. Bu çok güzel bir şey. Ben tüm gençliğin hem bedensel hem de kültürel olarak gelişmesinden yanayım. Bu tip yetişen çocukların artmasıyla ileride daha iyi günler göreceğiz, sadece iş hayatına değil kültür ve sanata da yatırım yapmak lazım.

Kerem Görsevin henüz gerçekleştiremediği bir ideali veya hayali var mı?

Olmaz mı, kimin yok ki dersin. Benim de birçok hayalim var. Şimdi bir yaylı sazlar ile gerçekleştireceğim bir proje istiyorum. Parçalarım hazır ama kafamda bazı sorularım var. Bu projemi New York Filarmoni ile yapmak istiyorum. Tabi gönül ister ki orkestrayı Johnny Mendell yönetsin, o şimdi 84 yaşında. Alan Broadbent de olabilir, onunla da yazıştık. Bir de Kamil Özler de var, Türk ve Türkiye'de yaşıyor. Onunla da konuşuyorum. Trompet, saksofon içerecek olan çift nefesli projem de henüz gerçekleşmedi. Kağan, Ferit ve ben de o projede çalacağız.. Daha şimdiden bunun için yapılmış 8 bestem var.

Peki, nasıl oldu da jazz'ın iş adamlığı yönünde bu kadar başarılı olabildin, nedir bu işin sırrı?

Çocuğunuz küçükken yatağınıza gelmeye başlar ve siz de ona izin verirseniz o çocuk her zaman yatağınıza gelir. Köpek terbiyesinde de benzer bir durum vardır. Benim babamdan miras kalan bir duruşum var. Bu işe başlarken bazı kurallar koydum, bana çok "snob" oldun dediler. Benim duruşum şu, para bana asla istemediğim bir müziği çaldıramaz. Çalacağım yerde kuyruklu piyano olması veya getirilmesi lazım, yoksa o işe gitmem. Parayı da kaçırırım, hatta geceleyin keşke gitseydim dediğim de olur ama sabah kalkınca iyi ki gitmemişim derim. Yaptığım işin bir ciddiyeti vardır ve ben ondan asla taviz vermem. Bir kere taviz verirsen gerisi gelir. Hayatta hiçbir zaman gerisinin gelmesine izin vermemelisin.

Bir sinema kahramanı olmak isteseydin kim olmak isterdin?

Fellini'nin "Amarcord" filminde bir karakteri oynamak isterdim. Ben genelde komedi filmlerini seviyorum, örneğin Charlie Chaplin'in filmlerine bayılıyorum. Broadway müzikallerini seviyorum. Frank Sinatra'nın gençliğinde oynadığı filmlere bayılıyorum, bu filmlerde gördüğümüz Big Band Orkestraları vardı. "Analyse This"de Tony Bennet'e bayıldım, "Round Midnight"da Herbie Hancock'un oynadığı rolü oynamak isterdim.

Gençlere söylemek istediğin bir son sözün var mı?

Var tabi, klasik müzik en değerli müzik eğitimidir, zorlukları olsa da klasik müziğin üstüne gidin. Benim yaptığım hatayı yapmayın, ben konservatuar eğitimimi bırakmıştım. Gerçi hayatta keşke diye bir şey yok ama üzülüyorum. Keşke ile yaşarsak hayatımız biter. Konservatuarı bitirin, sonra ne yapacaksanız yapın.

Tunçel Gülsoy
tuncelgulsoy@gmail.com

Bascı Ozan Musluoğlu'nun yeni albümü "Coincidence"

Herşey bir tesadüf ile başlar...

Ozan Musluoğlu bu ülkenin önde gelen genç müzisyenlerden bir tanesidir. Ben onu ilk tanıdığımda Şenova Ülker Big Band'de çaldığı basgitarı keşfedeli henüz çok olmamıştı. Ama o zamanlar bile sessiz sedasız çalarken soğukkanlılığı ve kendinden emin hali ile grubun yaratıcı enerjisini sağlam bir temel çivisi gibi birbirine bağladığı gözümden kaçmamıştı.

Daha sonra onu yıllar içerisinde yaptığı müzik ile birlikte büyüyen bir müzik insanı olarak izlemeye devam ettim, derken gün geldi Kerem Görsev beni aradı, Ozan'ın ilk albümünü yaptığını haber vererek aramızdaki eski bağı yeniden düğümledi. Sonra Ozan albümün ön baskısı ile evime geldi, evde oturup beraberce benim çok sevdiğim müzik sistemimden dinledik, Kef Reference 4 speaker'lar duyduklarımızı önce tartıştık, içimize sindirdik, o sindiremediklerimizi değiştirmeye karar verdi. Akşam Ozan benim evden giderken albümün miksajını değiştirmeye karar vermişti ve değiştirdi de. Bu arada onun yaşam öyküsünün daha gerilerine de gitme fırsatım oldu.

Ozan 1977 yılında Almanya'da doğmuş ve 16 yaşında basgitar çalmaya başlamış. 2000 yılında Bilgi Üniversitesi Müzik Bölümünü tam burslu olarak kazandıktan sonra 2001 yılında ilk kontrbas eğitimine Volkan Hürsever, James Lewis ve Kürşat And nezaretinde devam etmiş. Bu ustalardan aldığı ışık ile Kerem Görsev, Vanessa Rubin, Danny Grisset, Dena Derose, Allan Harris, Tuna Ötenel, İmer Demirer Donovan Mixon ve Neşet Ruacan ile çeşitli performanslarda aynı sahneyi paylaşmış. Bununla da yetinmeyerek Marc Johnson, David Friesen, Dominique Lemerle ve Robert Balzar gibi çok ünlü basçılarla workshoplar yapmış, ayrıca yurt içi ve yurt dışında katıldığı jam session'larda Mike Stern, Marcus Miller, Roy Hargroove, Willy Jones, Eric Reed, Erik Smith, Katy Roberts, Leslie Harrison, EJ Strickland, George Colligan ve Bernard Maury gibi önemli müzisyenlerle beraber çalma fırsatı yakalamış.

Bana göre hepimiz bu dünyaya bir amaç için geliriz. Bazı insanlar onu çok çabuk keşfederek peşinden tutku ile koşarlar. Kimileri onu geç keşfederler, bazıları ise ömürlerinin son nefesinde bile onu keşfedemezler. Birlikte benim evde müzik dinlediğimiz gece bittiğinde ben Ozan'ın ikinci gruba girdiğini kesinlikle öğrenmiş oldum.

O gece dinlediğimiz albümün öyküsünü ise Ozan şöyle anlattı:

2008 yılında uzun zamandan beri içimde olan bir kişisel albüm yapma sevdam artan bestelerimin de etkisiyle yeniden depreşti. Bütün bir yazı bu albümü tasarlayarak geçirdim. Kerem(Görsev) ağabeyim sağ olsun en büyük manevi desteği, motivasyonu, cesareti o verdi ve beni hep kalpten destekledi. Albümün her aşamasında tecrübelerini ve fikirlerini benimle paylaştı, yanımda olduğunun hissini her safhada bana hissettirdi. Ferit Odman çok sevdiğim eski dostum ve Bilgi Üniversitesinden de sınıf arkadaşım. Master için gittiği Amerika'dan henüz dönmemişti ama sık sık albümle ilgili düşüncelerimizi paylaşıyorduk. Bir yandan da ilkokul arkadaşım Ülkem Özsezen ile yıllar sonra hoş bir tesadüf sonucu Facebook'da karşılaşmıştık. İlk başta bir trio albümü yapma, kendi bestelerimi ve Antonio Carlos Jobim'in "Ligia"sını da İmer ağabeyimin çalmasını hayal ediyordum. Albümde tenor saksofon olsa ne güzel olur diye aklımdan geçirirken bu fikrimi İmer ağabey ile paylaştığımda İzmir'den yeni gelmiş olan Engin Recepoğulları'nı önerdi, tanıştık, buluştuk ve ertesi gün albümün tamamını sanki uzun yıllardır beraber çalıyormuş edasıyla çaldık. Bu da albümün ardındaki 2. tesadüf oldu. Her şey kendi doğallığında ve akıcılığında gelişti ve geçtiğimiz eylül ayında Ülkem'in San Grafik adlı aile şirketinin alt katında kendisi için kurduğu stüdyosuna 3 günde kaydettik gitti. Böylece kendi kuartetim ile bestelerimi çaldığım ve Coincidence-Tesadüf adını verdiğim ilk albümümü gerçekleştirmiş oldum.

Peki, albümün ardında nasıl bir birikim var diye merak ederseniz onu da öğrenme fırsatım oldu.

Ozan yıllarca değişik gruplarda çalışmış, hatta sık sık jazz'ın dışındaki bahçelerde de gezinmiş ve yerli yabancı birçok müzik insanından bir şeyler öğrenmiş bir müzik adamı. Ama kendi müziğine yönelirken en büyük ilhamını da 50-60'lı yılların jazz kuartetlerinden almış. O ilhamları yaşamı ile birleştiren

besteler yapmış ve zamanla yüreği iyice dolmuş. Kendisi gibi yürekleri başka çeşmelerde dolan Ferit ve Ülkem ile karşılaşma Ozan'a içlerindeki duyguları başka insanlar ile paylaşma vaktinin geldiğini hatırlatmış. Birlikte Ozan'ın hayalindeki 50'lerin kuartetini günümüzde yeniden canlandırmışlar, o devrin kayıtlarını referans alarak çalmışlar. Klasik jazz aranjmanları kalıplarını kullanmışlar. Herkes çıkınında ne varsa sofraya koyunca sonunda ortaya dört başı mamur bir sofra kurulmuş, birbirlerini dinleyerek çok güzel bir uyum yaratmışlar ve duygular yüreklerden su gibi akıp müzik olup albümden çıkmış. İmer Demirer Türkiye'nin bana göre en iyi jazz trompetçilerinden birisidir, o da Ozan'ı kırmayarak projeye katılmış ve bir derken 2 parça çalmış. Bunlardan ilki albümün açılış parçası olan "Dimensions" olmuş. Daha sonra da Ozan'ın başından beri kendisini çaldırmak istediği Antonio Carlos Jobim parçası Ligia'da da trompetini ele almış.

Ozan'la konuşurken bir ara da onun çocukluğuna doğru gittik:

Müziğe ailem Almanya'dan Türkiye'ye döndükten sonra başladım, annem babam ayrıldı, değişik okullarda okudum, lise yıllarına yaklaşırken kafamda basgitar vardı. Nedenini çok iyi hatırlamıyorum, belki de babamın müziğe çok meraklı olmasından kaynaklanıyordur. Babam ayrıca müzik sistemlerine de meraklı idi, evde hep Bob Marley dinledik, reaggie müziğinde işittiğim yoğun bas seslerinden etkilenmiş olabilirim. Ailede hiç müzisyen de yok. Lise yıllarında Steve Harris ve Iron Maiden hayranıydım.

Rahmetli babaannem ailede beni müzik konusunda destekleyen tek kişi idi. Bir gün onu Kadıköy Opera pasajındaki İlhan Börekçi'nin müzik aletleri satan dükkânına götürdüm. Orada uzun zamandan beri her gün vitrininde izlediğim Framus marka Alman malı basgitarı babaannem bana aldı. Bu şekilde serüvenim başladı. Önce çalmayı beceremedim, gitar bir süre dolapta yattı, 6 ay geçtikten sonra İlhan Börekçi'ye nasıl ders alacak bir hoca bulabileceğim konusunda danıştım. O da bana Mehmet Alapan'ı tavsiye etti ve tesadüf bu ya, ilk dersimiz için gittiğim pazar günü kolu kırıktı, önce yanlış geldim sandım ama değilmiş, bir gece önce trafik kazasında kolunu kırmış, görünce çok şaşırmıştım. Enstrüman ile ilgili temel dersleri bir süre beraber çalışarak öğrendim. Sonra da kasetler ve kitaplardan çalışarak kendim geliştirdim. Zamanla dinlediğim müzik yelpazesi de değişti, önce rock'dan başlamıştım, giderek 90'lar 2000'ler, fusion jazz, pop jazz ,Sypro Gyra, Chick Corea Electric Band'ler, daha sonra John Patitucci derken olayın şekli iyice değişti. Hatta Patitucci'nin bayağı bir fanı oldum. Yaşım ilerledikçe elektrikten uzaklaşıp tahta sesine ve akustik tınıya gider oldum. 2001'de başladığım Bilgi Üniversitesinde kafamda jazz ile ilgili havada sallanan şeyler yerlerini buldu, girdiğimde kimlik karmaşam da vardı ama orada sevdiğim ve yürümek istediğim yolu seçtim. Okulda ödevler projeler besteler yapmaya da başlamıştım.

Ben Bilgi Üniversitesine girerken elektrik bas bölümü için bursu almıştım ama okulda kontrbastan heyecanlandığımı fark ettim. O zamanki bölüm başkanı Ali Perret bana bu konuda destek oldu ve bölüm değiştirip kontrbas bölümüne geçtim ve kontrbas serüvenim başlamış oldu.

Bestelerim de zaman içerisinde form değiştirerek bugünkü halini yani 1950'li 1960'lı yılların tahta akustik jazz'ına döndü. Zaten insan hangi müziği daha çok dinlerse o forma yaklaşır. Planlamadım ama zamanla kendimi bu tip besteler yaparken buldum.

Amerika'ya bu güne kadar gidemedim içimde kaldı hala gitmek istiyorum ama geçtiğimiz Temmuz ayında evlendim, en büyük desteği ve özveriyi sevgili eşim Merve bir an olsun esirgemedi, varlığı her zaman yanımdaydı, bu bence çok güzel bir his. Galiba bundan sonra Amerika'ya ancak turist olarak gidebilirim.

Ben Ozan'ın günün birinde Amerika'ya turist olarak değil müzisyen olarak gideceğinden zerre kadar şüphe etmiyorum çünkü Amerika bu dünyada insan hayallerinin en çok değer gördüğü yerdir ve Ozan'ın çok güzel hayalleri var.

Geçtiğimiz Şubat ikinci albümümü de kaydettim onun mutluluğu ve heyecanı var bu aralar üzerimde. Albümde beş yıl üst üste Downbeat'te yılın trompetçisi seçilen Jeremy Pelt, tenor saksofonda JD Allen, piyanoda Danny Grisset ve davulda Darrell Green yer aldılar. Danny Grisset ile iki sene önce İstanbul Jazz Center'da tanışmıştık beraber Vanessa Rubin'e çalmıştık. Ara sıra yazışıyorduk, 18 Şubatta İstanbul Jazz Center'da konser vermek için Jeremy Pelt ile geleceğinin haberini almıştım. Hayalimi ilk olarak İstanbul Jazz Center' ın sahibi Aytek Sermet ile paylaştım ve bana çok doğru bir şey yaptığımı ve sonuna kadar arkamda olduğunu söyleyince yazışmalar başladı. Danny Grisset; Jeremy, JD ve Darrell ile konuştu. Herkes kayıt için sıcak bakıyordu, parçaları yolladım, bankadan kredi aldım, stüdyoyu o güne ayırttım ve şansıma sadece bir gün boştu. 21 Şubat günü İstanbul Teknik Üniversitesi Miam'da kayda girdik, bazı aksaklıklardan dolayı kayıt saat 3 gibi başlayabildi ve 6'da akşam verecekleri konserleri için ayrılacaklardı. Tüm parçaları o kadarcık süre içerisinde kaydettik, çok profesyoneldiler. Yeni albümün adı henüz belli değil, albümde yine 7 adet beste var. Kaydı Türkiye'nin yetiştirdiği en iyi sound engineer'lerından Alp Turaç ve Berk Kula yaptılar. Bu yeni albümümü mix ve masteringlerini bitirip, Aralık 2009 ya da Ocak 2010 da çıkartmayı planlıyorum. Gelecekte ne olmak istiyorum? İyi şeyler yapmaya çalışan ve motivasyonunu dış etkenlere karşı muhafaza edebilen bir insan olarak hayatına devam eden bir insan olmak istiyorum. Hayat yolunda önünüze hep farklı yollar çıkıyor, hep bir şeyler seçip sonra da onun neticelerine ve getirilerine katlanıyorsun. Tecrübeler yapılan yanlışların doğrulaştırılmaya çalışılmasıdır zaten. İyi şeyler yapıp geçmişe bakınca iyi şeyler yapmış bir insan olarak anılmak isterdim. Şunu anladım ki, bana göre işin doğrusu insanın kendisine hayatta küçük hedefler koyup ona ulaştıktan sonra da bir sonraki hedefe koşması imiş. Bunun bir maraton gibi olması iyi olur diye düşünüyorum, bence bu anlayış insanı hayata bağlı tutar, hedefe ulaşmanın verdiği mutluluk da güzel olur. Şimdi ben ilk hedefime ulaştım, ikinci hedefimin peşinden koşuyorum. 2010 İzmir Jazz Festivaline katılacağım, yeni besteler yapmaya devam edeceğim, umarım 10 sene sonra arkasına baktığında 10 albüm yapabilmiş bir müzisyen olabilirim ve bu konuları o zaman tekrar seninle konuşmuş olmak isterdim.

Ozan benden bir iç kapak yazısı da istedi, sonra gördüm ki yazının çok az bir kısmı albümde yer alabilmiş. Ama gene de bana göre aşağıda yazılan cümle inandığı yolda cesur bir yürekle ilerleyen bu genç müzisyeni iyi tarif ediyor:

Bu gün elinizde tuttuğunuz albüm modal parçaları da besteleyen bir basçının hayat amacını keşfetme, kendisini yeniden inşa etme öyküsünün bizlere ses olarak ulaşması ve yeni başlanılan uzun yolculukta alınan ilk soluk alma molasıdır. Çin kültüründe en uzun yolculuğun bile ilk atılan adımla başladığı ve yola çıkmanın yolun yarısını geçmek olduğu söylenir. Ozan gerçek bir müzik ozanı yolun diğer yarısında da bunları bizimle paylaşmaya devam edecek.

Yolun açık olsun genç arkadaşım, sevgiyle kal.

Tunçel Gülsoy
tuncelgulsoy@gmail.com

Yinon Muallem ve Şirin Pancaroğlu'nun yeni çalışmaları Telveten, Tel ve Ten bir olunca...

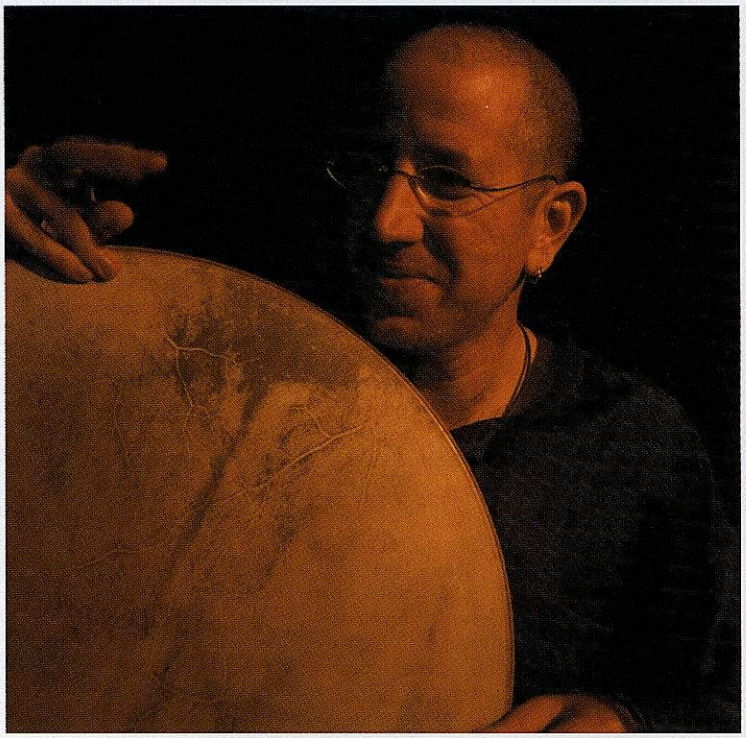

Telveten ikisini de ayrı ayrı sevdiğim, takdir ettiğim iki ayrı dünyanın müzisyeninin bir araya gelerek yaptıkları bir albüm. Şirin Pancaroğlu'nun harp'inin telleri Yinon Muallem'in perküsyonunun tenine değince ortaya bu güne kadar alışık olmadığımız güzel bir ses, güzel bir ahenk çıkmış. Tel ve ten'in bu yolculuğuna zaman zaman Azerbeycanlı kemençe üstadı Arslan Hazreti de katılmış.

Ben Şirin Pancaroğlu'nun doyumsuz güzellikteki eski albümlerini keyifle dinlemiş bir insanım, gönlümde her zaman onun ustası olduğu klasik enstrümanının güzelliklerini sıra dışı başka güzel müzisyenlerle paylaşmasını istemiştim. Daha evvel Kamil Özler ile çaldığı konserin daha sonra bir albüme dönüşmesini ummuştum ama ne yazık ki bu proje gerçekleşmedi. Yinon ile eski albümleri hakkında röportajlarım olmuştu, başka seslerle iş birliği yapma konusunda belki de bir perküsyoncu olmasından dolayı Yinon birçok değişik projede yer almıştı. Ama Telveten albümünü dinleyince bugüne kadar dinlediğim harp müziklerini unutmaya karar verdim ve iki ayrı dünyanın farklı ruhlarını yansıtan bu insanlarla bir araya geldim.

Doğal olarak ilk merak ettiğim şey nasıl bir araya geldikleri oldu, buna Şirin cevap verince söze de girmiş olduk:

Yinon benden benim ondan haberdar olmamdan daha önce haberdar olmuş. Onu daha önceden tanımıyordum, karşımda görünce biraz şaşırdım. Kapıyı çekinmeden vuracak kadar cesur olduğunu görünce hoşuma gitti. Bana göre kapalı kapıların ardından telefonla iş gören müzisyen olmamalı. Müzisyenlik bayağı risk almak demektir, insanlarla tanışmak onların yoluna çıkmak demektir.

Yinon ise Şirin'i onun hasret bağı albümünden tanımış. Türkiye'ye ilk geldiğinde bir arkadaşı ona soğuk bir kış günü bu albümü dinletmiş, dinlediği tınılar Yinon'u ısıtmış. O sırada Cihangir'deymiş, kar yağıyormuş, sonra aynı müziği defalarca tekrar tekrar dinlemiş. Yinon bu kadar çok defa dinlenebilecek albümlerin az olduğunu düşünüyor. Aradan iki yıl geçmiş, ama tanışma fırsatı olmamış. Bir gün Yıldız Üniversitesi'ne gittiğinde üzerinde Şirin Pancaroğlu yazılı kapıyı görmüş, merak etmiş ve çalmış. Şirin eski albümünde uzun saçlı imiş ama Yinon ile tanıştığında saçı kısa olduğu için Yinon onu görünce çok şaşırmış.

Bu arada şunu da söylemeliyim, Şirin'e sen ilk tanıştığında Yinon'u nasıl buldun diye sorduğumda Yinon onun namına "yakışıklı" dedi, Şirin ise bu konuda açık bir cevap vermedi. Fakat eskiden beri perküsyon ailesiyle bir şeyler yapmak istediği için kapısını çalan perküsyoncuyu geri çevirmemiş.

Perküsyoncu olduğunu öğrendim ama klasik müzik mi başka bir şey mi merak ettim. Klasik müzikte perküsyon namına fazla bir şey ilginç bir çalma geleneği yok. Orkestra içinde bir parça olarak duruyor. Yinon'un etnik müzik geleneğinden gelen bir müzisyen olarak çalması bana çok ilginç geldi. Birkaç gün sonra Yinon bazı perküsyon aletleri ile tekrar odama geldi ve benim bunlar perküsyonla çalınabilir dediğim şeylere baktık. Daha evvel duymadığım bir ses çıktı, harp ile çalmaya uygun bir çalış stili vardı, Yinon darbuka çalmıyor, dolayısı ile de öyle patlayan bir takım sesler çıkmıyordu. Derin ama ara renklerde bir çalma biçimi var. Bu da benim müziğimin içerisine çok kolayca girdi ve benim müziğimin içerisinde var olan ama arka planda kalmış bir şeyleri ortaya çıkarttı. Farklı bir çerçeve ortaya çıkarttı.

Albüm Kaf Müzik tarafından geçtiğimiz günlerde piyasaya verilmiş. İstanbul Teknik Üniversitesi Miam stüdyolarında Can Karadoğan tarafından kaydedilmiş, miksini ise Pieter Snapper yapmış. Kayıt çabuk olmuş ama Yinon bir müddet de kaydın üzerine dubbing yapmış.

Şirin'e göre bu albüme Telveten ismini koymalarının bir sebebi de müzik piyasaların-

daki her şeye bir isim bir etiket koyma merakı ile dalga geçmek olmuş. Sanki isim koymazsanız cisim olmuyor gibi, sanki müzik yok gibi bir hava var ortalıkta. Bence bu anlayış tüketim toplumunun çok önemli bir problemi olarak karşımızda duruyor.

Yinon ise başka bir telden veya açıdan olaya bakıyor:

Repertuar zengin oldu farklı stiller farklı müzikler bir araya geldik, ama melodiyi Şirin seçtiği için onun repertuarı albümde ağırlıklı oldu. Fakat tüm seçtiğimiz parçalar perküsyon için uygundular. Bu müzik benim genel olarak çaldığım müziklerden farklı olduğu için benim için çok ilginç bir tecrübe oldu.

Onlara birlikte çalıştıkları bu projede birbirlerinden neler öğrendiklerini sordum, önce Şirin söyledi biz dinledik:

Biz albümü yapmadan önce Yinon ile birlikte iki yıl çalışmıştık, daha sonra da bebeğim olduğu için biraz ara verdik. Klasik müzikte bir besteci vardır, onun yazdığı müziği çalabilmek için nota bağımlılığınız vardır. Burada ise nota bağımlılığından uzaklaşabileceğimiz müzikler seçtik ve bu uzaklaşmalar benim için iyi oldu. İntro'lar yazdık, eklemeler yaptık, parçanın biçimini bozduk. Ruh olarak ise ritmin çok ama çok önemli bir unsur olduğunu hissettim. Şimdi başka eserleri çalarken arkada bir ritm varmış gibi hissediyorum ve onları farklı çalmaya başladım. Ritimle çalmak beni daha farklı bir kalıba soktu. Sahne üzerinde iletişim kurmayı, temas etmeyi her zaman "şimdi" de kalmayı öğrendim. Klasik müzik dünyasından farklı bir şey bu yaşadıklarım.

Sonra Yinon harp'in melodisine cevap sundu:

Harp çok özel tek başına bir cennet gibi bir enstrüman, kendine özgü bir şey. Aslında harp kendi kendine yeterli bir şey ve pratik olarak da Şirin müziği kendisi çaldı. Ben onunla birlikte çalarken müziğin ruhunu bozmadan iç duyarlılığımı geliştirmeyi öğrendim.

Öğrendiğim bir başka şey de sabırlı olmak oldu. Ben genellikle çabuk tepki veren bir insanım. Albüm çalışmaları sırasında ilk başlarda birçok şey benim istediğim gibi gitmedi ama sonunda sabırla uğraşıp bu albümü çıkarttık. Şimdi de onu dinleyen insanlardan olumlu tepkiler alıyoruz.

2008 yılı benim için her açıdan çok zor bir yıl oldu. Bir kriz yaşadım, çok korktum, acaba bundan sonra müzik yapamayacak mıyım diye düşündüğüm oldu. Para sıkıntısı yüzünden başka şeyler yapmaya mecbur oldum. Ama bu süreçte kendimle ilgili başka şeyler buldum. Bu benim yaratıcılığımı ve besteciliğimi etkiledi. 2009 yılı da zor olacak, bunu da herkes biliyor.

Bu albüm projemizin çok geniş bir potansiyeli olduğunu düşünüyorum. Bunun ardından yeni bir albüm ve konserler gelebilir.

Sohbet tıpkı albümdeki gibi art arda gelen sololar ile gelişti, Şirin bundan sonra neler yapmak istediğini söyledi:

Yapmak istediğim şeyleri biliyorum ve onları şimdi yapmak istiyorum. Harp'e çoğul bir kimlik kazandırmak istiyorum. Bunların içerisinde farklı farklı Şirinler keşfediyorum. Şimdi daha çok yapılmış şeyleri değil de yapmak istediklerim ile ilgileniyorum. Değişik müziklerle ilgileniyorum harp ile henüz Türkiye'de yapılmamış şeyler yapmak istiyorum.

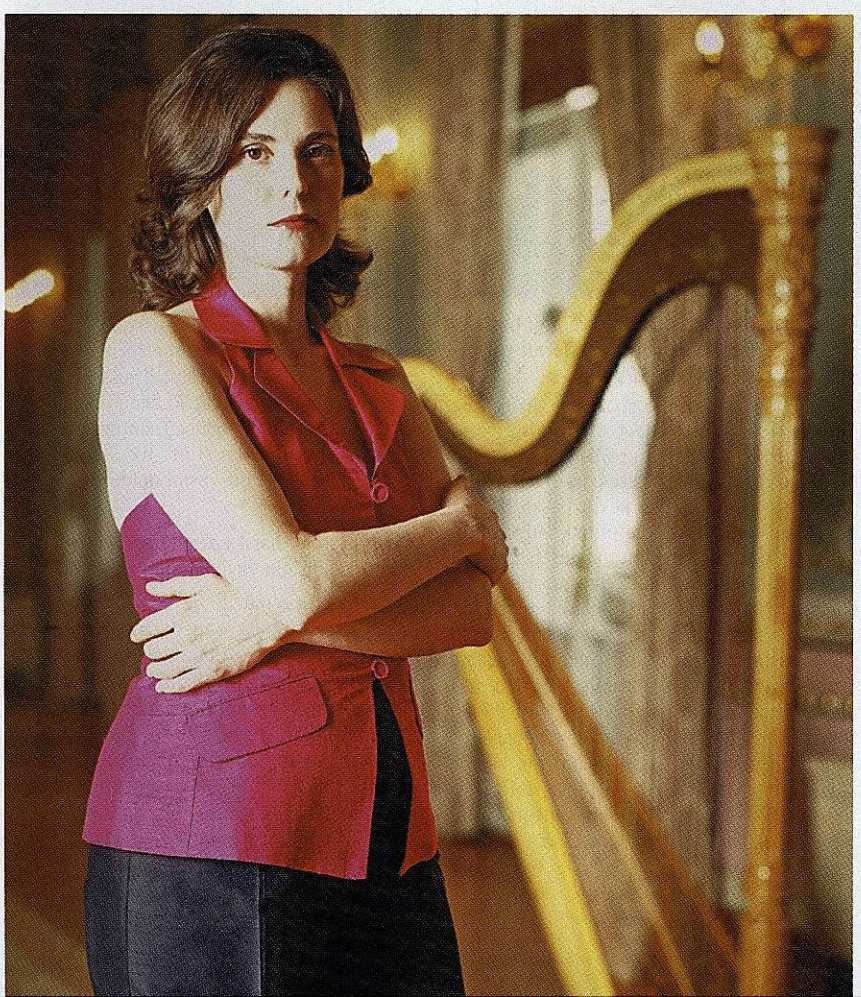

Yinon onun sözlerini tamamladı.

Müzik benim için her şeyden önce yeni şeyleri merak etmek ve keşfetmek olmalı. Yeni buluşmalar, yaşamda yeni şeylerle kesişmeler olmalıdır. Yeni müzikler ve enstrümanlarla buluşmalar ve kesişmeler yaşamalıyız. Enstrümanları ve kültürleri bir araya getirmek müziğin esaslarından birisidir. Müzik ile sınırlarımızı ve onları daha ne kadar genişletebileceğimizi hissedebiliriz. Bu bana keyif veriyor, Telveten de bu amaç yerine geldi.

Biz konuştuğumuzda Yinon baba olmak üzereydi, herhalde siz bu satırları okurken o da bir baba olarak aramıza gelmiş olacak. Şirin ise daha önce anne olduğundan konunun çocukları ilgilendiren bir boyutuna da değindi:

Çocuklar daha ritimseller ve bu albümü çok sevdiler, bu tuzluğa bir tuzluk olarak bakabilirsiniz ama bazen onun etrafında haresini de görebilirsiniz. Ritim her müziğin içerisinde var ama bazen bir harnin tuzluğun çevresinde zor görülmesi gibi görmesi zor olabilir. Klasik müzikte ritm her zaman mevcuttur ama daha arka plandadır ve biz bunu şimdi ortaya çıkartmış olduk. Tıpkı kahve gibi, şimdi sakızlı kahve de var ve onun da ayrı bir lezzeti var, bence bu albüm sakızlı bir kahve. Eski ağızlara yeni bir tat ilave ediyoruz.

Ben sakızlı ve kakuleli kahvelere meraklı bir müziksever olarak bu albümü çok sevdim. Bu yazı için nasıl bir kapanış cümlesi yazayım derken imdadıma Şirin'in web sayfasındaki tarihçi Arzu Öztürkmen'in yazısı geldi. Bana göre Arzu hanım benim sizlere sayfalar içerisinde anlatmaya çalıştığım duyguyu tek bir paragrafta çok ama çok güzel ifade etmiş:

Harp ve perküsyon, ilk bakışta birbiriyle tezat teşkil eden, birlikteliğine çok da alışık olmadığımız bir ikili olarak düşünülebilir. Şirin Pancaroğlu ve Yinon Muallem ikilisini dinlemek bütün bu öndüşüncelerimizi değiştiriyor. İkilinin dinletisi, repertuarının özgünlüğü açısından global müzik piyasasında yerini bulacak bir kalibrede. Dünyanın doymuş klasik müzik ortamında, Pancaroğlu ve Muallem bizleri her şeyden önce samimi bir müzik dünyasına sokuyorlar. "Greko-Romen" harp ile "üurk-Farisi" ritim çalgılarını buluşturan bu dinletiyi yalnızca bir "dinleti" olarak almak haksızlık olur. Pancaroğlu ve Muallem ikilisinin sahne üzerindeki duruşu, aynı zamanda koreografik bir "gösterim" olarak da seyirciyi içine alıyor. Harpin çalınışındaki koreografik estetik belki yeni bir imaj değil. Ama Muallem'in Pancaroğlu'na eşlik ederken kendisini çevreleyen bir dizi vurmalı çalgıyla kurduğu zarif ilişki, başlı başına bir hareket sistemi (a structured movement system) olarak algılanıyor. Gösterim, bütünü itibarıyla sevilerek yapılan bir işin samimiyetini, çalgıcılar arasındaki müzikal iletişim ve arkadaşlığı dışa vuruyor. Burada da Şirin Pancaroğlu'nun her dinletisinde var olan dostane bir sevgi ilişkisinin yansımasını buluyoruz.

Söz burada bitmeli diye düşünüyorum, ama bir şey söylemeden de duramıyacağım, lütfen albümün en son parçası olan Nicola Piovani parçası "Hayat Güzeldir" adlı film müziğini dinlemeden bu dünyadan ayrılmayın.

Tunçel Gülsoy
tuncelgulsoy@gmail.com

Jülide Özçelik'in İstanbul'a jazz'ca bakışı...

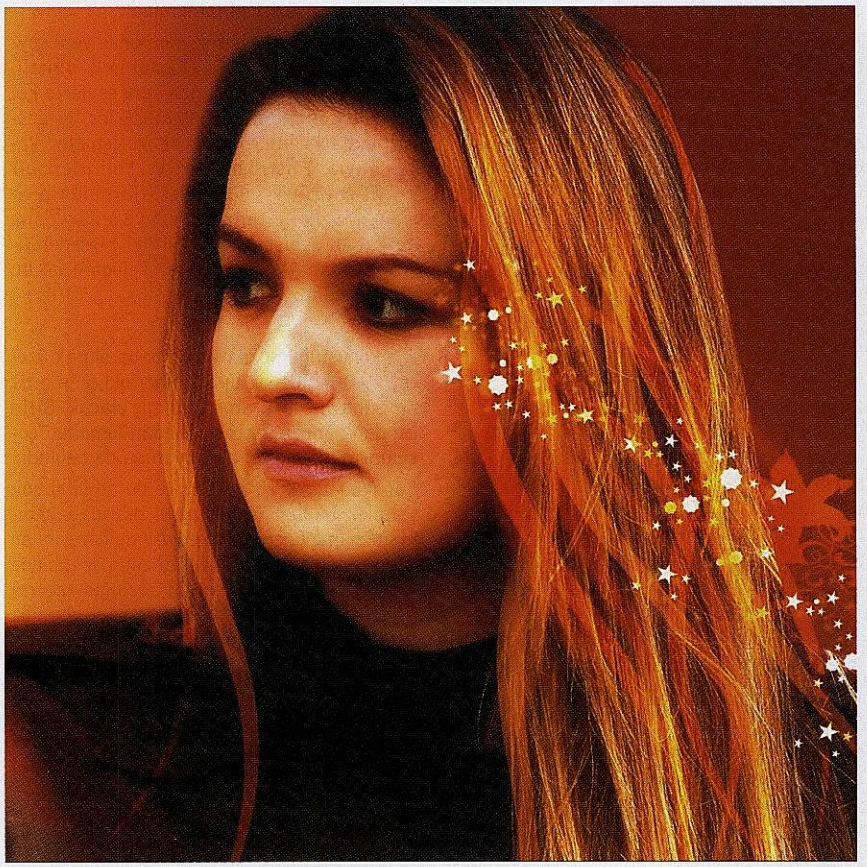

Jülide Özçelik jazz'da benim de bir sözüm var diyen genç bir müzisyen, ben onu tanıdığımda halk dili ile karnı burnunda idi ve ikinci evladını bekliyordu.

Jülide'nin albümünün adı JAZZ ISTANBUL Volume 1, öyle bir isim ki insan bunu görünce herhalde Jülide ikinci bir bebek beklediği gibi ikinci albümü de doğuracak sanıyordu. Biz Jülide ile NTV Radyo'da "Evde Çalamadıklarım" programını yaptıktan bir yıl sonra tekrar sohbet etme fırsatım oldu. Ona bebeklerini sordum, evet ikinci bir kızı olmuştu ama ikinci albüm henüz dünyaya gelmemişti. Ona geçen süre içerisinde neler olup bittiğini sordum.

Vallahi pek bir şey olamadı, Albüm 2007 yılının son gününde hazır oldu, raflara çıktığında 1 Ocak idi, sizle program yaptığımızda Şubat ayı idi, Mart ayında ise tekrar anne oldum. Dolayısıyla hemen ortaya çıkamadım. Ama yeniden anne olmanın ilk ayları geçerken albüm de radyolarda çalınmaya başladı ve ben de yavaş yavaş radyo programlarına çıkmaya başladım. İlk konserimi ise arkadaşlarımla birlikte geçtiğimiz Ocak ayında Münih'te bir festivalde verdim. Hayal Kahvesi ve Nardis'te sahne alacağız, tarihleri belli oldu. Bursa'ya konser vermeye gidiyoruz, kısacası aktif olarak ortalığa çıktık diyebilirim.

Şu ana kadar albümle ilgili hep olumlu tepkiler aldım. Hatta biraz şaşırdım da, bizim ülkemizde olumlu şeyler pek dillendirilmez. Genelde insanların ve olayların olumsuz yönleri ön plana çıkarılarak yerden yere vurulurlar. Daha da ilginci hem vasat müzik hem de üst düzey müzikler dinleyen insanlardan çok olumlu tepkiler aldım. Zaten internet'e girerseniz birçok yorumu okuyabilirsiniz.

Jülide'ye göre albümün devamı için ilkinin biraz daha çalınması gerekiyor. Bana söylediğine göre ikinci albüm için yaptığı bestelerin de üzerinde çalışıyormuş. Merak ediyordum ona çocukluğunu sordum:

Şimdi 34 yaşındayım, çocukken müziğe çok meraklı idim ama ailede hiçbir müzisyen yoktu, bu yüzden de kafaca beni destekleyen bir kişi olmadı. Bizimkilere göre müzisyenlik sadece şarkıcı olmak demekti, başka bir şey olamazdı. Ben ise şarkıcı olmak istiyordum, konservatuara gidemedim maalesef. Beş altı yaşında küçük bir kızın tek başına sınava girmesi ve kayıt yaptırması mümkün değildi. Ama ben inat ettim ve müziğe ancak liseden sonra başladım. Önce güzel sanatlar lisesine gitmek istedim ama gene ailem beni bırakmadı. Fakat kararlıydım, liseyi bitirdikten sonra kimseler beni engelleyemeyecekti, okul bitince Müjdat Gezen Sanat Merkezine kaydoldum. Klasik Türk Müziği ve Hafif Batı Müziği bölümlerini kazandım, batı müziğini tercih edip dört yıl okudum. O arada Bilgi Üniversitesi açılmıştı, bir arkadaşım haber verdi, oranın vokal jazz performansı bölümüne burslu olarak girdim. Orada 5 yıl okudum ve rahmetli Nükhet Ruacan ile çalıştım. Birçok ders aldım, üçüncü sınıfta evlendim ve çoluk çocuğa karıştım. İlk kızım 6 yaşında, ikincisi ise bir yaşını doldurdu.

Ona yaşamını nasıl kazandığını ve neden albümü kendisinin yayınladığını sordum:

Şu an sadece müzik ile uğraşıyorum ama insan bu ortamda sadece müzik yaparak para kazanamıyor. Albümün yapımcısı eşim, onun şirketi Kadıköy Müzik Yapım yayınladı. Dillendirmiyorum ama çok sıkıntı çekiyoruz. Albümü biz doldurduk, önce EMI'den çıkacaktı ama onlardan haber çıkmayınca kendimiz bastık. İyi ki de öyle olmuş. Şimdi hiçbir yayıncı elini taşın altına sokarak doğru dürüst bir tanıtım yapmıyor. Bu yüzden albü-

mümün yayın haklarının bizde olması daha iyi. Herhalde ikinci albümü de bu anlayışla biz kendimiz yayınlayacağız, bu yüzden de bir sponsor arıyoruz.

Albümün adının JAZZ ISTANBUL olması bir tesadüf değil, ardında ciddi bir düşünce birikimi var.

İstanbul çok kozmopolit bir şehir, burada farklı kültürlerden yaşayan çok fazla insan var. Ben kendim Bossa Nova sevdiğim için bestelerimin ağırlığı da o yönde oluyor. Onun dışında türküler var, bana göre Türküler Türkiye'nin bir çeşit ifadesidir. Burada Pir Sultan Abdal'ın da bir türküsü var, bir alevi türküsü de var, Sivas türküsü de var, kısacası her şey var. İstanbul'da çok farklı kültürler bir araya geldiği için İstanbul denince aklıma çok da fazla İstanbullu diye biri gelmiyor, daha karışık bir durum geliyor. Bu yüzden JAZZ ISTANBUL yazdık. Ama ben sadece jazz müzisyeni olarak da tanınmak istemiyorum çünkü iyi yapılan her müziği icra etmeyi seviyorum. Şu anda İstanbul 12 adlı 16 kişilik bir orkestrada çalışıyorum. Orada müzikallerden söylüyoruz, klasik Türk müziği bölümümüz var. Herkes kendi alanına yakın müzikleri çalıyor. Farklı projelere çok sıcak bakıyorum. Yakında bir tango projesinde söyleyeceğim. Kısacası yaptığım tek şey bu albümdeki müzik değildir. Ama albümün adında jazz kelimesini seçmemizin sebebi raflarda doğru yeri alması, sonuçta bu bir halk müziği albümü de değil.

Bir müzisyen olarak Jülide dünyayı şöyle görüyor:

Açıkçası gidişatı pekiyi görmüyorum ve korkuyorum, çocuklarım olduğu için daha da çok korkuyorum. Savaşlar, insanların birbirini yemesi, bütün düzenin para üzerine kurulmuş olması beni rahatsız ediyor. Ama kişisel olarak ben hep yapmak istediğim şeyi yapıyorum, yapmak istemediğim hiçbir şeyin altına imza atmıyorum.

Albümdeki parçaların içerisinde Türk Halk Müziğinden de alınmış önemli parçalar var, bunu nedeni sordum:

Eskiden birçok değişik müzik türü dinliyordum ama Bilgi Üniversitesi'nden sonra ağırlıklı olarak jazz dinlemeye başladım ve ilk başta zor geldi, ama zamanla anladıktan sonra böyle komplike bir müziği dinleyince diğer müzikler bana vasat gelmeye başladı.

Benim içimde hep şu soru vardı, evet jazz yapmak istiyoruz ama neden bizim kültürel olarak beslendiğimiz öğeler yok. Bunu yapan başka Türk müzisyenleri var, Şenol Filiz, Önder Focan var, ama bana göre yeterli değildi bu. Daha önce Tülay Germen'ın Esin Afşar'ın yaptığı örnekler var, bende kendimce yapmak istedim. Şarkıcıların olduğu yorumlarda şan tekniği kullanılması söz konusu idi, ben kendi bildiğim biçimde yorumlayayım istedim. Herkesin yorumu, tekniği ve kokusu farklıdır. Bazen yemeklerde ortaya çıkar, bir şey yersiniz tarifini istersiniz, bakarsınız ki tarif aynıdır ama karşındakinin yaptığı yemeğin tadı bambaşkadır. Çok istiyordum, dedim ki bir de ben yapayım bakalım nasıl olacak. Böyle yola çıktım, zaten zor beğenen bir yapım var, çok ince eledim sık dokudum, kayıtları yapan arkadaşım Erim Arkman ve düzenlemeleri yapan Cem Tuncer sonunda benden yaka silktiler. İkisine de sabırları için çok teşekkür ederim. Gerçekten onların desteği ile bu işi ortaya çıkarttık.

Çok iyi bir grubum var, albümde klavyede Genco Arı var ama şimdi onu yoğunluğundan dolayı çok göremiyoruz, şu anda Ercüment Orkut bizimle çalıyor. Kağan Yıldız kontrbas, Cem Tuncer gitar, Ediz Hafızoğlu davul çalıyor. Erbil Doğan bazı parçalarda tenor saksofon ve flüt çalıyor. Meriç Demirkol iki parçada alto saksofon çalıyor, Halil İbrahim Işık aynı şekilde iki parçada trompet ile ve Hakan Çimenot ise trombonu ile bazı parçalara katıldılar. Kağan ve Genco hariç bunların hepsi okuldan arkadaşlarım.

Jülide'nin gelecek ile ilgili birçok hayali ve jazz hakkında değişik düşünceleri var:

Ben gelecekte ciddi konserlerde yer almak istiyorum. Halktan insanların jazz dinlemeye başlamasına bir katkım olsun istiyorum. Çünkü insanlar jazz'dan korkuyorlar, benim yakın çevremden birçok insan bana neden jazz'ı seçtiğimi soruyorlar. Buna da biraz sinir oluyorum. Bunu da kırmak istiyorum, inşallah gücüm yeter.

Jazz benim için öncelikle özgür bir müzik, karmaşık bir müzik, açıkçası ilk dinlediğimde beni de pek sarmadı. Birazcık müzik kulağı gerektiriyor, bana göre sıradan insan jazz dinleyemez gibi geliyor. Algılanması zor bir müzik ama ben zoru seviyorum. Eğer bir insan Türkiye'de jazz yapıyorsa o müzik içinde mutlaka bizim beslendiğimiz öğeleri de barındırmalı. Sadece jazz standartları söylemek beni sarmıyor. Yurt dışından yabancı bir şarkıcı buraya gelip de Klasik Türk Musikisi icra etse ne hissedersiniz? Bir yabancılık olur, buradaki insanlar gibi yorumlayamıyorlar. Belki de jazz standartlarını iyi söyleyebilmek için Amerika'ya gidip orada sahne almak gerekiyor.

Benim hedefimde her zaman Türkçe sözlü jazz var. İkinci albümümde seçeceğim parçalar daha fazla bu görüşe yakın olabilir.

Müzikle uğraşmak zor bir şey, müzik yolunu seçmenin birçok riski var. Yarının göremiyorsunuz, yaptığınızın karşılığını manevi olarak alıyorsunuz ama maddi olarak alamıyorsunuz, hiçbir şeyin garantisi yok. Ama bu beni engellemiyor, gideceğim yoldan döndürmüyor. Daha minimalist bir yaşamı seçiyorum, birçok şeyimi kısıtlıyorum ama gene yapmak istediğimi yapıyorum. Dünya üzerinde pompalanmaya çalışılan sistem para üzerine kurulu, para kazanmıyorsanız yaptığınız şey mantıklı değil görüşü ön planda. Müzikte de bunun yansımaları var, canlı müzik yerine DJ'e dönüldü. Haksız kazançlar başladı, büyük orkestralar küçüldü. Müzikler diskete yazılıp gidilen yerde play back gibi çalınıyor ve insanlar bundan para kazanıyorlar. Kısacası müziğin içerisine sahtekârlıklar da girdi. Benim hedefim her zaman canlı müzik, onu hiçbir şeye değişmem. Bence herkesin bir hedefi olmalı ve ne olursa olsun oraya doğru gitmeli. Siz giderken her zaman ayağınızdan sizi aşağı çekmek isteyenler oluyor, ancak başarırsanız insanlar "demek oluyormuş" diyorlar. O zaman size inanmaya başlıyorlar. Ben her insanın kendine has bir gücünün ve potansiyeli olduğunu düşünüyorum. Şu sırada vaktimin çoğu evde geçiyor, çocuklarımla mutluyum, eşim de bana çok destek oluyor. Hayatta hiçbir şeyi tek başına yapmak mümkün değil, mutlaka bir ekibinizin veya size destek olan birilerinin olması gerekiyor. Hele bir de kadınsanız bu mutlaka böyle. Benim çocuğuma annem bakmasa ben buraya gelemem.

Sevim Yolaçtı
sevjazz@gmail.com

Jazz Gitar'ın yeni efsanesi:
Kurt Rosenwinkel

Jazz çevrelerinde adı Pat Metheny, John Scofield gibi ekollerle birlikte anılan, birçok genç müzisyeni etkileyerek jazz gitarın yeni akımlarından biri olmayı başaran yükselen yıldız Kurt Rosenwinkel'le dört ayrı buluşmadan oluşan uzun metrajlı bir söyleşi yaptık.

Rosenwinkel'i ilk etapta Ben Street, Aaron Parks ve o geceye özel saksofoncusunun yerini alan trompetçi Jason Palmer'la izleme şansına sahip oldum. Mark Turner son anda bir iptalle konsere gelemediği için Palmer ile sahneye çıkan Rosenwinkel, alışıla gelenden farklı doğaçlamaları ve rock star tadındaki sololarıyla hepimizi büyüledi. Son yıllarda Almanya'da yaşayan ve Amerika'ya sadece konser amaçlı gelen Rosenwinkel'i New York'un ünlü jazz kulübü Smalls'ta slide gitarist David Tronzo ile ve ardından Newport JVC Festivali'nde Brain Blade Fellowship'le izleyip üçüncü etabını kaydettiğimiz uzun metraj söyleşimizi New York'un tarihi jazz kulüplerinden Village Vanguard'da tamamladık.

Muhteşem tekniği ve eşsiz tonuyla fenomenliğin hakkını veren Rosenwinkel, akıcı ve lirik cümlelerinin temellerini oluşturan adımlarını başlangıcından itibaren anlattı;

Müzikal bir aileden geliyorum, annem ve babamın her ikisininde klasik piyano eğitimleri var. Annem özellikle klasik konser piyanisti olarak yetiştirilmiş, ben de müziğe küçük yaşlarda piyano ile başladım. Kardeşimle ilk derslerimizi ailemizden aldık, piyanonun ardından 12 yaşımda gitar çalmaya başladım ve ikisini birlikte devam ettirdim. Gitara Beatles'in Sgt. Pepper's parçasının etkisiyle rock çalarak başladım, yanı sıra jazz müziğini de çok seviyordum ama stilim konusunda emin değildim. O yıllarda Kiss dinleyip Rock Star olmayı düşlediğimi hatırlıyorum. Müzisyen olmaya çok küçük yaşlarda karar vermiştim.

Jazz'a nasıl yöneldiniz?

Evde aslında jazz ağırlıklı olmayan değişik türlerden müzikler dinlerdik. Babam klasik müzik eğitimine rağmen piyanoda doğaçlamalar yapardı, ben de doğaçlama yapmayı çok seviyordum. Jazz'ı lise yıllarımda Philadephia'nın ünlü radyosu WRTI-FM'de keşfettim. Gece geç saatlerde radyodan Coltrane'lerden avant-garda her türlü jazz müziği dinleyerek uyurdum. İlk zamanlardan itibaren kendi bestelerimi yazıyordum ve sanırım jazz'a yönelmeme bunun da etkisi oldu.

Philadelphia'da muhteşem bir jazz ortamı var, o yıllarda sürekli müzik yaptığımız gruplarımız vardı ve bu gruplardaki yakın aradaşlarım jazz'la ilgiliydiler. Jazz çalmaya pazartesi akşamları Blue Note'daki sessionlarda başladım. Bu şimdiki ünlü Blue Note ile alakası olmayan, Philadelphia'da, yerel ama çok değerli müzisyenlerin bulunduğu bir mekandı. Her hafta birkaç parça öğrenir ve oradaki müzisyenlerle çalardım. "Real Book"tan melodi ve akor yürüyüşlerini öğreniyordum, onun dışında jazz'ı dinleyerek ve deşifre ederek, plaklardan öğrendim.

Berklee yılları, Gary Burton'la tanışma ve New York Jazz sahnesine geçiş, nasıl bir süreç izledi?

Sonrasında jazz'a ilgimin arttığını düşünerek ve arkadaşlarımın çoğunun izini takip ederek Berklee'ye gittim. Benimle aynı şeyi yapmayı seven arkadaşlarımla bir arada olmayı istediğim için Berklee'yi seçtim. Okulda zamanımı akademik derslerden çok etraftaki diğer müzisyenlerle çalmaya ayırıyordum. Gary Burton'un gitaristi Wolfgang Muthspiel 1991'de gruptan ayrıldı. Okulda Burton'un grubundaki kişiler beni biliyorlardı, beni ona önermişler. Denemelere katıldım ve gig'i aldım. Sonrasında Berklee'yi bırakarak Gary'nin grubuna katıldım. New York'a geldiğim bu dönemde Paul Motian'ın Electric Bebop Grubunda da çalmaya başladım. Bir süre bu iki grupla çalmaya devam ettikten sonra Gary'nin grubundan ayrıldım ama Paul ile çalışmaya bir süre daha devam ettim. New York'a yerleştiğim bu yıllarda ev arkadaşım basçı Ben Street ve Jeff Ballard ile sürekli etraftaki jazz session'larda çalıyorduk. Jeff, Smalls'tan aldığı salı gecesi konserlerine Ben Street ve beni de davet etti, bu sürekli konserler 5-6 yıl devam etti.

İlk albüm projesi nasıl ortaya çıktı ve sonrasında herşey nasıl gelişti?

New York'ta birlikte uzun süre çaldığım Barselonalı davulcu Jorge Rossy'nin bağlantılarıyla ilk albüm projesi gerçekleşti. Merkezi Barselona'da olan İspanyol şirketi Fresh Sound New Talent ile Jorge sayesinde kurduğumuz iletişimle ilk albümüm "East Cost Love Affair"i Smalls'ta canlı olarak kaydettik. Her hafta Smalls'ta çalıyorduk, sürekli insanların köşeye kadar kuyruğa girdiği bir şekilde yıllarca çalmaya devam ettik ve müzik bu şekilde gelişti. Zamanla büyük plak şirketlerinden birileri de gelmeye başladı ve ilk etapta Impulse ile anlaştık, sonrasında Verve onları satın aldı. Verve hayran kitle-

min oluşmasında bana büyük fayda sağladı, onlarla her birinden gurur duyduğum dört albüm yaptıktan sonra menajerimle kendi plak şirketimizi kurmaya karar verdik.

Şu an kendi başımayım, artık prodüksiyon da yapıyorum ve çok seviyorum. Rebecca Martin birgün bana yapımcılığımı sen yapar mısın diye sordu, ben de evet dedim, ve sonra da devam ettim. Diğer sanatçıların müzikleri üzerinde çalışmayı seviyorum. Şu sıralar Kopenhag'da tanıştığım Afrikalı iyi bir blues sanatçısı olan Apolo'nun yapımcılığını üstlendim. Berlin'deki stüdyomda onun kayıtları ile ilgileniyorum ve prodüksiyonuyla uğraşıyorum.

Avrupa'da başka neler yapıyorsunuz? New York jazz sahnesinden uzak olmak nasıl bir duygu?

Berlin'de stüdyom var ve orada bulunduğum zamanlarda yanı sıra bir konservatuarında müzik eğitimi veriyorum. Esnek bir programım var, New York ile sürekli iletişim ve bağlantı halindeyim. Artık burada yaşamasam da kendimi hala New York'lu bir müzisyen olarak görüyorum.

Müziğinizde sizi "unique" yapan unsurlar neler? Gitardaki cümlelerinize sesinizle eşlik etmenizin bunda etkileri var mı?

Müzikal anlamda dürüst olmak ve aynı zamanda kendini ifade edebilmek çok önemli. Ben kendimi ifade edebiliyorum. Eğer bir sanatçı müziğiyle kendini ifade edebiliyorsa o zaman kendine özgü sesini de bulabilir ve farkedilir. Aslında herkes kendine özgüdür ama bunu ifade edebilmek ve ortaya koyabilmek gerek. Gitardan çıkaracağınız seslere dair vereceğiniz kararlardaki kişisel seçimler de önemli. Ben daima tonumu rafine etmeye çalışıyorum ve bunun için değişik yollar arıyorum. Bir dönem melodilere sesimle eşlik etmek benim sound'umun bir parçası haline geldi. İlk başta bilinçli yaptığım birşey değildi. Kayıtlar beni tatmin etmiyordu ve bunu farkettigimizde "Next Step"de ilk kez yaka mikrofonu kullandık. Bir dönem canlı kayıtların yanı sıra konserlerde de yaka mikrofonu takıyordum fakat artık pek kullanmıyorum, gitarımın sesi yeterli oluyor, çok fazla onun yardımına ihtiyaç duymuyorum. Müziğimde aynı zamanda sesimin olması biraz farklı bi durum tabi ama aslında sound'un vokal kalitesi beni "unique" yapan.

Gitarınızın arkasındaki ve "Next Step" albümündeki sihriniz bu mu?

Hayır bu değil aslında, gitarımın arkasında bir sihir ya da hile yok. Sihir benim bağlantı içinde olduğum evrende. Gitarda çok fazla şey bildiğimi hissedip sıkıldığım bir dönemde değişik akorlar deneyerek ve hatta bunu rastgele zen şeklinde yaparak bazı parçalar yazdım, o yazdığım akor düzeni içinde ortaya çıkan bestelerimi sonrasında yeniden çalmayı öğrendim, "Next Step" bunun belgesi niteliğinde bir albüm oldu.

Müziğe piyano ile başlamış olmanızın gitar çalış tarzınızda etkileri oldu mu?

Öncelikle piyanistim aslında, çünki ilk olarak piyano öğrendim. Her zaman akorları çalabildiğim enstrümanları çaldım. Piyano bilgim ve yakınlığımın sonucu olarak akorları bir piyanist gibi duyuyorum. Piyanistik armoni, gitarla ilişkilendirilen armoniden çok daha kompleks. Bu açıdan piyanistik bir stilim var.

Nasıl bir çalışma rutinine sahipsiniz?

Öncelikle ısınıyorum, pratik yapmak pizza hamuru yoğurmak gibi. Hamuru yuvarlayarak başlıyorsunuz ve sonrasında pizza şeklini alana kadar üzerinde uğraşıyorsunuz. Hamuru kenarlara doğru bastırdığımızda (bu pratik yapmak gibi) geri dönüyor ve ilerlemek istemiyor, ısrarla sürekli bastırmaya devam ettiğimizde kenarlara ve dışarı doğru ilerleyebiliyorsunuz. Pratik yapmanın gerçek anlamını tanımlamak için bu analojiyi kullanıyorum.

Efektleri kullanışınızdan sozeder misiniz?

Kullandığım efektler yeni değil, birçok gitaristin kullandığı efektler aslında. Benden başka birçok gitarist aynı efektleri kullanıyor, Adam Rogers, Ben Monder, Bill Frisel, John Scofield, Pat Metheny de aynı efektleri kullanıyorlar. Ben geleneksel jazz tonuna sahip değilim hepsi bu, bu modern jazz tonunda standart birşey, çok farklı bir efekt kullanmıyorum, delay, distortion ve reverb kullanıyorum.

Son donemlerde bir Kurt Rosenwinkel akımı var, tonunuzu yakalamaya çalışan gitaristler size ne hissettiriyor?

İnsanların özümsediği bir sanatçı olmak ilginç birşey. Sanırım çok fazla albüm yaptığınızda ve insanlar beğendiğinde, bunun doğal sonucu olan güzel bir durum.

Mike Moreno'nun Downbeat'e söylediği gibi sizi taklit etmek Wes Montgomery'i taklit etmekten kolay mı?

Mike'in böyle birşeyi söylemesi çok ilginç çünkü kendisi özellikle benim bütün stilimi kopyalayan biri. Bu söylemin böyle bir kişiden gelmesi çok ironik. Mike bunun efektlerden çok daha fazla birşey olduğunu herkesten çok biliyor. Benim yaptığımın efektlerle bir alakası yok, gidip efektleri almakla olacak kolaylıkta değil. Bence Mike bu tarz söylemlerle kendini benden uzaklaştırmaya çalışıyor, herkes onu benim bir taklitim "mini me" gibi görüyor. Bence bu bir taraftan onu rahatsız ediyor, bu yüzden kendini benden uzaklaştırmaya çalışması iyi, büyümesi için öyle yapmalı. Büyürken ailenize isyan etmeniz gibi birşey, onun da buna ihtiyacı var.

Peki Rosenwinkel kimlerden ilham alıyor ve etkileniyor?

Herşeyden. Çok iyi çalan birilerini dinlediğimde ilham alıyorum, bu herkes olabilir ve çok fazla inanılmaz yetenekli müzisyenler var. Kafamda son günlerde çok dolaşan kişi "Frank Hewitt". Harika bir bebop piyanistiydi ve birkaç yıl önce vefat etti. Bud Powell ile 90'larda sürekli Smalls'da çalarlardı ve sürekli onu dinlerdim, şu günlerde çoğunlukla onu düşünüyorum. Coltrane, Duke Ellington gibi efsaneleri hala içimde barındırıyorum. Bütün büyük ve önemli albümlerden etkileniyorum ve sürekli yenilerini keşfetmeye devam ediyorum. Müzisyenlerin yanı sıra görsel sanatlardan da etkileniyorum. Robert Henri'nin "The Art Spirit" isimli kitabını okudum. Amerikan ressamı ve büyük bir eğitimci. Kitap resim hakkında ama geniş kapsamlı olarak müziğe uyarlanabilir. İlham almak ve etkilenmek için harika bir kitap herkesin okumasını tavsiye ederim.

Besteler yoğunlukla gitarda mi ortaya çıkıyorlar?

Hayır, bazen gitar, bazen piyano, bazen de bilgisayarda. Stüdyomu kompozisyon aracı olarak kullanıyorum. Bazen bir noktada bilgisayar enstrüman haline gelebiliyor, yazdıklarımı çalıp geri dinleyerek onları manipüle edebiliyorum.

Nefeslilerle ileride büyük çapta çalışmalarınız olacak mı? Next Step nedir?

Büyük bir grubu turneye çıkarmanın altından kalkamam. Uzun yıllar birlikte çalıştığım Mark Turner birkaç konserde çalamadığı için yerine tropmetçi Jason Palmer ile çalıştık ve keyifliydi. Mark'ın benim için yeri ayrı, biz onunla müzikal anlamda ruh ikizi gibiyiz. Mark'ın saksofon tonunu çok seviyorum, ama bunun ötesinde müzisyenliği benim için çok daha özel. Mark Turner her ne çalsaydı çalışmak isteyeceğim bir müzisyen.

"Next Step" kaliteli müzik yapmaya devam etmek. Geleceğe yönelik yapmak istediğim projeler arasında Heartcore II, solo gitar albümü, yeni trio ve dörtlü albümü ve ayrıca Brazilya jazz'ı var.

Sevim Yolaçtı
sevjazz@gmail.com

Timuçin Şahin; Amerika'da jazz ve biz...

Geçtiğimiz sayıda Amerika'da jazz müziğine yönelik çalışmalar yapan Türkleri tanıtmak üzere yola çıktığımız yazı dizimizin bu sayı konuğu gitarist Timuçin Şahin.

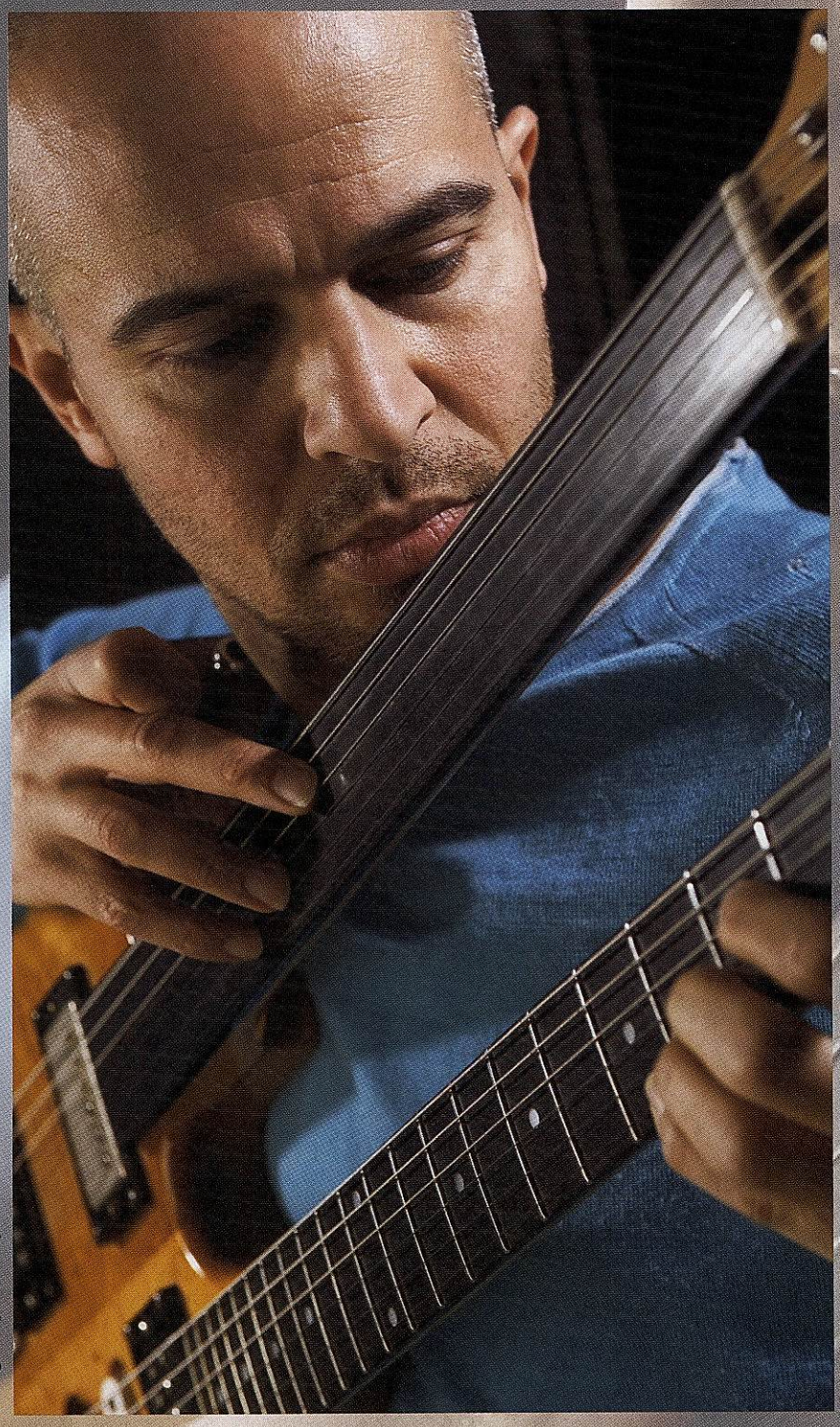

Fotoğraf: Şahin Koçan

Son aylarda sağlık sorunları yaşayan ve bu yüzden bir süre gitar çalamayan sanatçımıza kısa zamanda eski sağlığına kavuşmasını diliyoruz. Perdesiz double neck gitarıyla tanıdığımız, eleştirmenlerin özgün ve kategoriler dışı diye adlandırdığı besteleriyle kendinden söz ettiren Şahin, bize müzikal yolculuğunun başlangıcını, Avrupa'daki yaşantısını ve jazz'ın merkezi New York'e gelişini anlattı.

Sanatçımızdan öncelikle gitara başlangıcını ve jazz müziğiyle tanışmasını anlatmasını istedik.

Gitar lise yıllarında İzmir'de hayatıma girdi. Ortaca'da doğup İzmir'de büyüdüm, lise yıllarında rock gitara merak sardım. Lise sonda Hülya Tunçağ'ın radyoda yayınladığı jazz programlarını dinleyerek jazz müziğinin farkına varıp,1,5 sene sonra 1992'de Hollanda'ya konservatuvar okumaya gitmem çok hızlı süreçlerdi. Jazz'a geçişim aslında hızlı oldu denilebilir. İlk yıllarda Van Halen, Page, Hendrix gibi rock gitar efsanelerinden etkilendikten sonra, müziğe sadece enstrümanım üzerinden bakmamaya başladığım anda dinlediğim radyo programları devreye girdi. Sanırım jazz ile dinleyici olarak tanışmam 1991 yılıydı.

Avrupa'da jazz eğitimi ve ardından gelen çalışmalar?

Hollanda'ya 92'de gitmiştim, yaklaşık 10 sene boyunca önce jazz gitar sonra klasik kompozisyonun yanında karnatik (Güney Hindistan) müzik, electronik müzik gibi alanlarda eğitim aldım. Hollanda'da yaşadığım 10-12 sene içinde tüm bu farklı tavır ve disiplinden, çok değerli insanlarla çalışma fırsatı buldum. Birçok hocam oldu fakat kompozisyon ve karnatik müzik çalıştığım, disiplin ve bilgi alanında Rafael Reina'nın yanı sıra kişisel ve stil vizyonumda bana çok değerli katkılarıyla Manhattan School of Music'teki kompozisyon hocam Nils Vigeland'in bende ayrı yerleri vardır.

Amsterdam'dan New York jazz sahnesine geçiş süreci?

Hollanda'da okurken okul beni ara sıra yolluyordu, fakat gerçek uzun süreli New York'a gelişim 2003'te kompozisyon okumak için Manhattan School of Music'te bir sömestr geçirmekle oldu. Günümüz müzik alanında Hollanda'nın biraz gerisinde olan New York, jazz'a gelince sadece Hollanda'yı değil sanı-

rım tüm dünyayı göz önüne alırsak "place to be" gibi bir yer. 2005 kışından beri de New York'ta yaşıyorum denebilir. Ancak hala Avrupada da sıkca bulunuyorum. New York'ta mutluyum. Yeni dörtlünün burada oluşması, bunun yanında başka settinglerle, açık kafalı insanlarla müzik çalmak, paylaşmak çok güzel. Fakat Avrupa'da bırakıp, özlediğim şeyler de var, özellikle günümüzün müzik alanındaki birlikte çalıştığım arkadaşlarımı özlemekteyim.

Avrupa'daki jazz ile Amerika'da yapılan jazz'ın farklılıkları ve müziğindeki etkileşimleri?

Amerika ve Avrupa'da jazz'ın en büyük farklılığı müzikteki akışkanlık. Swing, flow, cümlelerin akış şekli, tavır farklılıkları. Onun dışında olay jazz ise herşey önce New York'ta oluyor. Günümüz modern müziğinde ise olayların kronolojik sırası sanki önce Avrupa'da sonra Amerika'da oluyor. Yaşadığınız coğrafya muhakkak bir şekilde müziğe yansıyor, ama bu yansıma herkeste farklı. Sonuçta New York'ta hayat Avrupada'kinden çok daha zor. Sanatçının gerçek anlamda uzun maraton koşucusu olması gerekiyor. Bunu orta yaşlarda daha iyi anlıyorsunuz. Sonuçta coğrafya ne kadar etkili olursa olsun, herşey insanda başlayıp bitiyor.

Double neck gitar ile jazz birlikteliğinin ortaya çıkışı?

Perdesiz ve double neck'e bakış açısı önemli bence. Double neck çalan epey gitarist var artık. Benim için double neck hala evrimleşmekte. Şu anda en son İzmirli luthiye Erkan Sizarlar'ın bana özel dizayn ettiği enstrümanı kullanmaktayım. Üstteki 7 telli perdesizde farklı akord sistemleri kullanırken, alttaki 6 telli perdeliyi aynı anda kullanıp ses paletinde yeni yakaladığım olanaklar hoşuma gitmekte. Son zamanlarda yazdıklarım spesifik bu enstrümanda icra edilme zorunluluğu taşıyor. Bir de bu enstrümana bağlı yazmayı seviyorum. Sonuçta jazz sound'u ile birşeyi birleştirmiş olduğumu düşünmüyorum. Yazdığım ve çaldığım müzik kafamda duyduğum müzik. Bu müziğin içinde jazz da var elbet ama çok dahası da olduğu kesin.

Gitar stiline yönelik çalışma rutini?

Gitar stilimi kendi kendime analiz ettiğimde "unique" tanımını yapabilirim. Çok naturel olunacak bir stil değil benimkisi. Ya çok seversiniz, ya da sizin için bir anlam ifade etmez. Çalışma rutinim son yıllarda içimde kanayan bir yara olmaya başladı, çünkü çeşitli nedenlerden dolayı bırakın rutinini, "çalışma"sı bile kalmadı. Sağlık durumlarım yerine geldiğinde tekrar çalışmaya başlayacağım, çok özledim. Eskiden kendimi uzun süre odaya kapatıp, uzun saatlerle çalıştığım zamanlar oldu. Özlüyorum o günleri.

Ödüllü besteciliğin sırları?

Beste yapmak çok özel bir anlam alıyor gitgide. Mesela son 7 aydır bir tek nota yazmadım. Eskiden iki ayda bir dolu composed ensemble ve orkestra eserleri falan yazardım. Müziğin kendisi fazlasıyla yeterli bir ilham kaynağı ama hayatın her dinamiğiyle de birleşen birisiyim, o yüzden ilham eksikliği diye birşey hiç yaşamadım, hiçbir sanatçının da yaşayacağını sanmıyorum.

Eğitimcilik ve müzisyenlik bir arada nasıl yürüyor?

Son yıllarda vakit darlığından dolayı tek bir üniversite veya konservatuvara bağlı olamıyorum ama turne programına genelde bulunduğumuz şehrin konservatuvarını dahil edip master-classlar vermekteyim. Hollanda'da Tilburg ve Amsterdam Konservatuarı'nda, New York'ta Manhattan School of Music ve New York Üniversitesi'nde çeşitli zamanlarda sempozyum ve master-classlar verdim. Bunların yanında özel ders alan çok başarılı öğrencilerim de var.

BAFA'nın ortaya çıkışı?

Son albümde 2006-2007 döneminde yazdığım eserlerden bazıları yer alıyor. Davulda Tyshawn Sorey, basta Thomas Morgan ve alto sax'da John O'Gallagher var. Tyshawn ve John ile iki senedir belli aralıklarla New York'ta çalıyoruz. Ty ve Thomas ile 2006'da tenorda Mark Turner ve piyanoda David Kikoski ile de birlikte çalmıştık. Gruba John'un katılımıyla Timuçin Şahin Quartet gerçek kimliğine kavuştu. Müziğimi duygusal ve entellektüel yapabilen yegane form bu benim için. Albümü Alman şirket "Between the Lines" çıkaracak. Ne zaman çıkacağı hakkında herkes beni beklemekte. Prodüksiyon henüz bitmedi, mix ve mastering için şirket beni bekliyor. Benim sağlık durumlarımdan dolayı süreç beklediğimizden uzun oldu. Umarım en kısa zamanda çıkacak ve Türkiye'de Ak Müzik dağıtacak.

BAFA'nın tanıtımına yönelik konser projeleri, yeni yer ve tarihler?

Mayısa kadar tüm turne programını dondurdum. Mayıs sonunda Hollanda, Almanya ve Belçika'yı kapsayan bir mini turne var. Mayıs'ta Almanya'da Moers Festivali'nde ve Temmuz'da ise North Sea Jazz Festivali'nde çalıyoruz. Türkiye maalesef yok programda. Türkiye'ye eskisinden çok daha az sıklıklarla gidiyorum. Bunda New York'a taşınıp mesafenin büyümesinin de etkisi var.

Çeviren: Defne Erginer

Nilgün Unur
nilgunu@strateji.com

Hırvat klasik gitarcı Ana Vidoviç

Aksanat Gitar Günlerinde sahne aldı.

Neden piyano ya da keman gibi başka bir enstrüman yerine gitar çalmayı tercih ettiniz? Bu kararınızda ailenizin etkisi oldu mu?

Gitar hakkında benim en çok ilgimi çeken yön sesi. Gitardan çıkan seslerin çeşitliliği ve bu enstrümanın sunduğu olasılıklar gerçekten şaşırtıcı. Önemli olan bunu keşfedebilmek ve ben 20 yılı aşkın bir süredir çalmama rağmen her gün yeni bir şey keşfediyorum. Gitarda şaşırtıcı bir ses çeşitliliği ve dinamiği var. Bu da benim yıllardır geliştirmeye çalıştığım bir şey.

Sizin bir gitarist olarak gelişminizi en çok kim etkiledi?

Yaşamım boyunca çevremde bir çok harika müzisyen bulunması açısından çok şanslıydım. Babam elektro gitar ve keman çalardı. Ayrıca ağabeylerim de enstrüman çalma konusunda onun kadar iyiler. Gitarist olan ağabeyim Viktor, büyük bir ihtimalle Hırvatistan'da büyürken benim en büyük ilham kaynağımdı. Benim 4-5 yaşındayken gitar çalmaya başlamamın sebebi oydu. Saatlerce çalışırdı, ve ben onun yeteneğinin ve gitarın sıcak ve sakinleştirici sesinin beni çok etkilediğini hatırlıyorum. Bunlar beni hemen gitara yakınlaştırdı. O zamandan beri beni öğretmenlerim Istvan Romer ve Manuel Barrueco gibi pek çok başka kişi etkiledi. Tüm bunların yanısıra Julian Bream ve David Russell da beni her zaman etkilemiş olan isimlerdir.

Repertuarınızda hangi dönemleri ve bestecileri tercih ediyorsunuz?

Bach, Torroba, Rodrigo, Brouwer, Walton ve Piazzolla'nın müziğinden çok hoşlanıyorum. Çaldığımda, dinleyiciler dinlediklerinde kendilerinden bir şeyler bulabilsinler diye programımda çesitli farklı dönemleri bulunduruyorum. Ayrıca yeni bestecileri tanımak ve onların müziğini dinlemek hoşuma gidiyor. Bence biz gitaristler yeni repertuarlar keşfetmeli ve yeni yetişen yetenekli bestecileri dinleyicilere tanıtmalıyız. Böylece gitar bir enstrüman olarak gelecekte daha da gelişebilir.

Amerika'da "Concierto de Aranjuez" ile tur yaptınız. Başka solistler tarafından da yorumlanmış klasik parçalara yeni yorumlar getirmek sizi zorluyor mu?

Evet, çok iyi tanınmış ve farklı gitaristlerce defalarca çalınmış parçaları tekrar çalmak her zaman zorlayıcı bir iş. Orkestra ile çalmak gerçekten çok güzel bir his, bunu yapmak benim çok hoşuma gidiyor. Kendimi zorlamayı sevdiğimden dolayı "Concierto de Aranjuez" üzerinde farklı ve belki de benzersiz olması için yıllarca çalıştım. Her harekette farklı bir karakteri öne çıkarmaya çalışıyorum. Bu aslında çok derin bir parça. "Concierto de Aranjuez"i 15 yılı aşkın süredir çalmama rağmen hala onu geliştirmek için yeni yollar arıyorum. Bu çaldığımız her parça için geçerli, çünkü her parçanın olabildiğince bizim tarzımızda benzerliğe ulaşmasını istiyoruz. Müzik ile bir hikaye anlatmak

Ana Vidovic

Günümüzün en çok aranan genç kuşak gitar virtüözleri arasında yer alan Ana Vidovic ilk konserini 8 yaşında verdi.
13 yaşında Zagreb'deki Ulusal Müzik Akademisi'ndeki eğitimine başlayan Vidovic bu akademiye kabul edilen en genç öğrenci oldu. 11 yaşında uluslararası kariyerinin ilk konserini veren sanatçı eğitimine virtüöz gitarist Manuel Barrueco'nun rehberliği altında Peadody Konservatuarı'nda (Baltimore) devam etti. Aralarında Albert Augustine Uluslararası Yarışması (İngiltere), Fernando Sor Yarışması (İtalya), Francisco Tarrega Yarışması (İspanya) gibi birçok prestijli yarışmadan birincilik ödülleriyle ayrılan Vidovic 1988 yılında ilk sahneye çıktığı günden bu yana 1000'in üzerinde konser gerçekleştirdi. Uluslararası kariyerine Londra, Paris, Viyana, Roma, Oslo, Kopenhag, Toronto, San Francisco ve New York gibi kentlerde düzenli olarak vermiş olduğu konserlerle devam sanatçı sahne çalışmalarının yanısıra repertuar çalışmalarına ve albüm kayıtlarına devam ediyor. Şimdiye kadar 6 albüm kaydeden sanatçı son çalışmasında Naxos firması için F. Moreno Torroba eserlerini yorumladı. Solo kariyerinin ek olarak the Baltimore Chamber Orchestra, the West Virginia Symphony, Symphony Orchestra of the Croatian Radio and Television gibi çok sayıda orkestraya solist olarak konuk olan Vidovic dünyanın dörtbir yanında masterclass ve workshop çalışmalarına devam ediyor.

önemli, bu yüzden de ben "Aranjuez" ile bunu yapmaya çalısıyorum. İkinci hareketi çok seviyorum; yazılmış en güzel temalardan biri. "Aranjuez" gibi tanınmış parçaları çalmak bana birçok şey öğretti ve beni teknik olarak detayları aramaya ve müziği öne çıkarmaya itti.

Sizi heyecanlandıran yeni besteciler var mı?

Evet, Pierre Bensusan, Damon Ferrante ve Rex Willis'in müziğinden hoşlanıyorum. Pierre çok iyi bir akustik gitarist ve besteci. Dadgad şeklinde akort edilmiş bir gitarla çalıyor, ama "Altiplanos" standart akort ile yazılmış. Sahnede doğaçlama yapma yeteneği beni çok etkiliyor. Ben bir klasik gitarist olarak sahnede doğaçlama yapmaya çok alışık değilim, bu yüzden de Pierre benim ilham kaynaklarımdan biri. Son zamanlarda Ingrid Betancourt'a yazılmış ve adanmış olan parçası "Altiplanos"u çalmaya başladım. Damon Ferrante bir gitar konçertosu yazıyor. Onunla çalışmak büyük bir keyif, çünkü Ferrante gitarı bir enstrüman olarak keşfetmeye çalısıyor. Daha önce keşfedilmemiş yeni sesleri ve olasılıkları keşfetmenin önemli olduğunun farkında. Rex'in "Serenata del Mar" isimli çok güzel bir tremolo parçası yazdı. Ben de bu parçayı İstanbul'daki konserde çalacağım. Aslında çok melankolik bir parça, ve bana doğup büyüdüğüm Hırvatistan'ı hatırlatıyor. Bahsettiğim bu besteciler güzel bir beste hissiyatiyle yazıyorlar. Bu yüzden de ben müziklerini keşfetmeyi, incelemeyi çok seviyorum. Ayrıca bütün bunların yanısıra Sergio Assad'ın müziğini de çok seviyorum.

Alışılmış olan klasik gitar parçalarının yanısıra Hırvatistan'dan da parçalar çalıyorsunuz. Biraz Hırvatistan'ın klasik gitar repertuarındaki zengin geleneklerinden bahsetmeniz mümkün mü?

Hırvatistan'da gitar için parçalar yazan bir çok besteci var. Orada gitar çok popüler bir enstrüman, bu nedenle besteciler bu enstrüman için parça yazmaktan keyif alıyorlar. Boris Papandopulo, "Three Croatian Dances" isimli bir parçayı yazmış olan çok iyi bir Hırvat besteci. Bu parça Hırvat danslarının çok güzel bir çeşitlemesini sunuyor. Stjepan Sulek de "The Troubadours Three" isimli çok güzel bir parça yazdı. Gitar aslında Hırvatistan'da uzun bir süredir süregelen bir gelenek.

Müzisyen olmanın en zor ve en güzel tarafları nedir?

Çok güzel, ama bir o kadar da zor zamanlar oluyor. Bence, bu aslında yaşamın her alanını kapsayan bir durum. İnsanlar için çalmayı çok seviyorum, aslında bunun için yaşıyorum denebilir. Müziğini dinleyicilerinle paylaşabilmek çok ödüllendirici; onları herhangi bir şekilde etkileyebilmek ve onlarla çok özel bir bağı paylaşabilmek... Bu bağı hissettiğimde konser, benim için başarılı bir konserdir. Ama tabi ki de zor anlar da oluyor. Müzisyenin hayatı kolay değil. Yapılması gereken bir sürü fedakarlık var, ama yine de eğer yaptığınız işi seviyorsanız tüm bunlara değiyor.

Solo olarak çalmak yerine bir orkestra ile çalmayı tercih ettiğinizi söylemek doğru olur mu? Orkestra ile çalmayı sizin için heyecanlı yapan etkenler nedir?

Aslında ikisini de yapmayı seviyorum. Hangisini tercih ettiğimi söylemek benim için zor, ama şunu diyebilirim ki iki şekilde de çok sıkı bir hazırlık ve çalışma gerekiyor. Orkestra ile çalmak güzel, tüm enstrümanlardan çıkan sesin miktarını gerçekten seviyorum. Ama gitar yumuşak bir enstrüman olduğu için projeksiyon büyük bir sorun olabiliyor. Ayrıca konser salonları genelde daha büyük oluyor (1500 ile 2000 koltuk arası). Bu nedenle sesi yükseltmek her zaman gerekli oluyor. Bu da bazen gerginlik yaratabiliyor. Ama eğer ses doğru ayarlanmışsa orkestra ile çalmak çok güzel bir deneyim! "Aranjuez"i birkaç kez çaldım, ve çok keyif aldım. İnsanlar bu konçertoyu çok seviyor, bu yüzden de çok popüler. Solo çalarken ise dinleyicilerle aramda olan bağı seviyorum. Aslında bu müzisyen ile dinleyicisi arasında oluşan bir iletişim. Sizi takdir ettiklerini ve memnuniyetlerini hissedebiliyorsunuz, ki bu bir müzisyen için çok yüceltici bir şey.

Türk müziği hakkında bir bilginiz var mı? İlginizi çeken klasik ya da popüler Türk besteciler var mı?

Türkiye'de bulunmak beni çok heyecanlandırıyor; bu ülke hakkında o kadar çok güzel şey duyup bir o kadar da güzel resim gördüm. Bu benim ilk ziyaretim, bu nedenle de buranın müziği ve kültürü hakkında yeni şeyler öğrenmeye can atıyorum. Fazıl Say'ın büyük bir hayranıyım! Ayrıca Türk müziğini de daha yakından tanıyıp keşfetmeyi çok isterim.

Can Ergelmiş
canergel@hotmail.com

İyi ki Doğdun Blue Note...

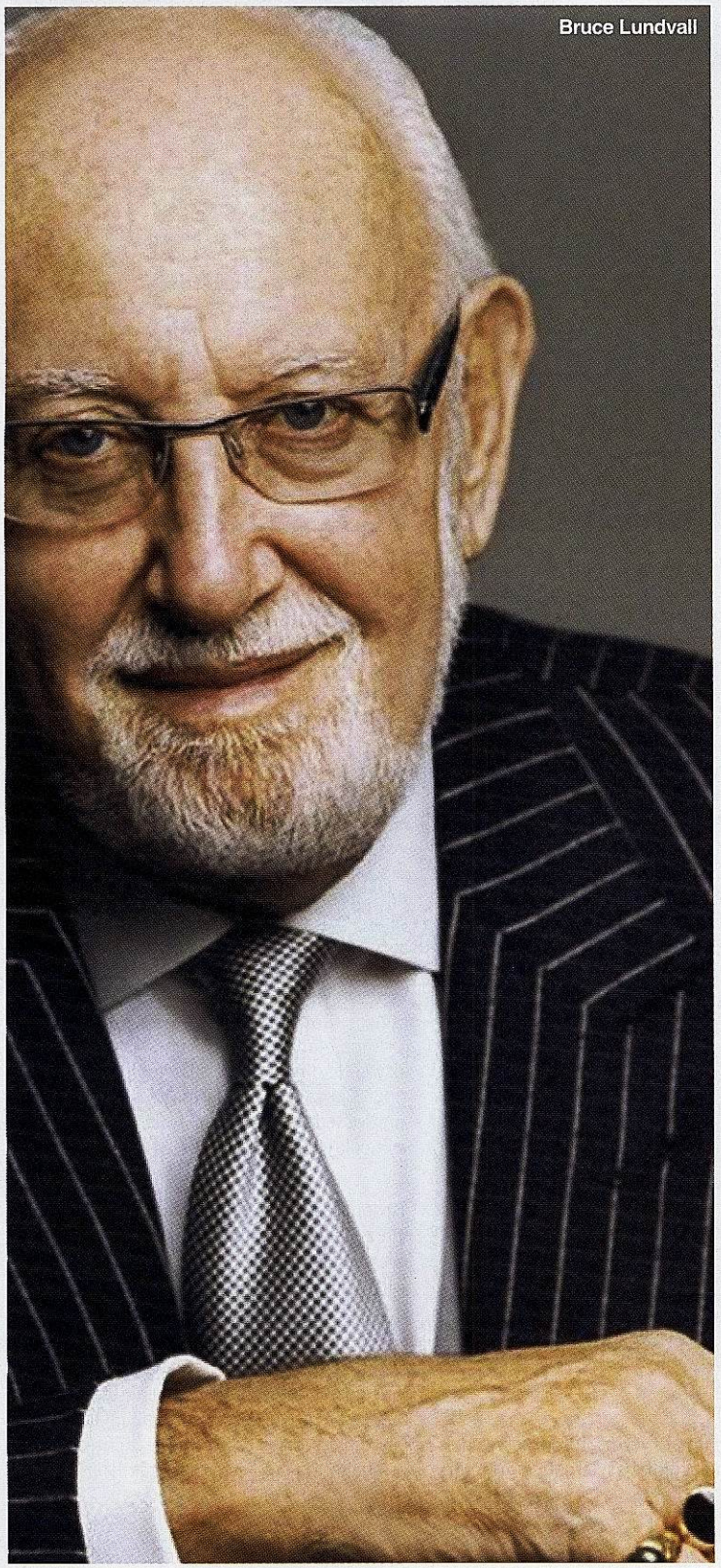
Bruce Lundvall

70 yıl önce jazz aşığı bir girişimci olan Alfred Lion tarafından kurulan, 1939'dan bu yana da birbirinden başarılı, yetenekli, özgün ve en önemlisi her biri jazz dünyasına çok büyük yenilikler getiren müzisyenleri bizlerle tanıştıran yegane plak şirketi Blue Note Records, müzikal başarılarının yanı sıra, özellikle geçtiğimiz on yıl içinde satış rakamları olarak da büyük başarılar kazandı.

Elbette bu başarının önemli bir payı, şu anda Blue Note Records'ın başında olan Bruce Lundvall'a ait. 2009 yılı, firmanın yetmişinci yılı olmasının yanı sıra, Bruce Lundvall başkanlığında girdiği yeni yapılanmanın da yirmi beşinci yılı olma özelliğini taşıyor. Her iki yıldönümü de önümüzdeki günlerde, konserler, yeni albümler, The Blue Note 7 konseri, kitaplar ve festivallerle tüm dünyada coşkulu bir şekilde kutlanacak.

İkinci Dünya Savaşı'nın başladığı, big bandlerin dağıldığı, jazz ve müzik endüstrisinin eskisi kadar parlak olmadığı bir dönemde bağımsız, küçük ve idealist bir plak şirketi olarak kurulan Blue Note Records, yıllar süren yolculuğu sırasında büyüdü ve dünya çapında bilinen, uluslararası başarılara imza atan bir firma haline geldi.

Gerçekten de, özellikle post bop çağından itibaren jazz dünyasına en büyük yenilikleri getiren, çağdaşlarından ya da kendinden önceki müzisyenlerden farklı olduğunu göstermekten korkmayan, kendi tınısını taşıyan, özgün üslubunu oluşturan ve müziğini yaşayan birçok müzisyeni Blue Note Records bizlerle tanıştırdı. Her biri efsanevi isimlerdi onların... Miles Davis, John Coltrane, Thelonious Monk, Bud Powell, Cannonball Adderley, Horace Silver, Art Blakey, Jimmy Smith, Freddie Hubbard, Joe Henderson, Herbie Hancock, Wayne Shorter, McCoy Tyner, Donald Byrd, Ornette Coleman...

Firma, günümüzde de misyonunu koruyor. Mainstream jazz sound'unun yanı sıra, çağdaş sound'lar üreten, özellikle jazz eleştirmenlerinden gelen sert eleştirilere rağmen özgün tarzını sürdürmeyi başaran müzisyenleri kataloğunda barındırıyor. Patricia Barber, Terence Blanchard, Bill Charlap, Robert Glasper, Lionel Loueke, Joe Lovano, Wynton Marsalis, Jason Moran, Dianne Reeves, Gonzalo Rubalcaba, Cassandra Wilson bu müzisyenlerden sadece birkaçı. Blue Note Records'ın en önemli özelliklerinden biri de, kataloğundaki müzisyenlerin müzik yolculuklarının çok büyük bölümünde onlarla birlikte olması. Müzisyenlerin yaratıcılıklarını maddi kaygılar içinde kısıtlamaktan uzak,

aksine onlara kendilerini yansıtabilecekleri ve yaratıcılıklarının sınırlarını zorlayabilecekleri bir alan yaratan Blue Note Records, kurulduğundan bu yana özellikle jazz müzisyenlerinin birlikte çalışmak için can attıkları bir firma.

Blue Note Records'ın başarısının başka bir yüzünü de, sadece jazz dünyasına değil, genel anlamda müzik dünyasına kazandırdığı müzisyenler oluşturuyor. Başta Norah Jones olmak üzere Priscilla Ahn, Anita Baker, Al Green, Amos Lee gibi geniş kitleler tarafından daha kolaylıkla dinlenebilen, aynı zamanda yapı ve içerik itibariyle kaliteden ödün vermeyen bu müzisyenlerin dinleyicileriyle buluşmasını da Blue Note Records sağladı. Özellikle Arif Mardin'in prodüktörlüğünü gerçekleştirdiği Norah Jones albümleri çok ses getirdi ve çok büyük satış rakamlarına ulaştı.

Eğer Nisan başında Fransa'da olacaksanız, Blue Note Records'ın festivalini kaçırmamalısınız. Bu yılki kutlamaların bir parçası olan ve 30 Mart – 16 Nisan tarihleri arasında Paris'te gerçekleşecek olan bu müzik şöleninde, henüz birkaç ay önce Blue Note Records bünyesine dahil olan basçı Avishai Cohen'in yanı sıra Stacey Kent, Joe Lovano, Ron Carter, Jacky Terrasson, Stefano di Battista, Raul Midon, Erik Truffaz, Lionel Loueke, China Moses ve Patricia Barber sahne alacak. Blue Note Records, bu festivali düzenlemekle kalmadı, bir de jazz koleksiyonlarının arşivlerinde kesinlikle bulunması gereken 3 CD'lik bir de albüm yayınladı. Adeta Blue Note Records'ın 70 yıldır çalıştığı müzisyenlere bir selamı olan bu albümde, gerçek bir jazz tarihi bulmak mümkün. Syndey Bechet'ten, Thelonious Monk, Bud Powell, Miles Davis, Sonny Rollins, John Coltrane, Cannonball Adderley, Freddy Hubbard, Jimmy Smith, Joe Henderson, Dexter Gordon, Art Blakey, Lee Morgan, Wayne Shorter, Donald Byrd, Herbie Hancock, Bobby McFerrin, Michel Petrucciani, John Scofield, Diane Reeves, Jacky Terrasson, Patricia Barber, Gonzalo Rubalcaba, Terence Blanchard, Eliane Elias ve Medeski, Martin & Wood'a kadar onlarca müzisyenden onlarca eser barındıran bu albüm, jazz'ın yirminci yüzyılda geçirdiği evrimi ve bugünkü noktasını gözler önüne seriyor.

Blue Note Records'ın kısa bir tarihçesiyle birlikte, müzik dünyasındaki önemini anlatan, Michael Cuscuna tarafından yazılmış olan albüm kapak notlarına göz atalım:

"Sanat eserlerinin pazarlanması genellikle kendini inkar eden, insanların hoş karşılamadığı bir süreçtir. Unutulmaz bir resim, harika bir edebiyat eseri, müziğe yapılan özel bir katkı, ticari değerleri kapsamında algılanamaz. Ancak, zaman zaman bazı insanlar, sanatçılarla onların hedef kitleleri arasında olarak, şaheserlerin yaratılmasına çok büyük katkılarda bulunmuşlardır. Bu sadece karlılık amacıyla değil, açık bir bilinçle ve saf bir heyecanla gerçekleşen bir başarı olup, Blue Note Records'ı kuran Alfred Lion ve onun ortağı Francis Wolff'un durumundan daha iyi bir şekilde örneklenemez." diye yazmış müzik eleştirmeni Loenard Feather 1971 yılında. Bu yazıya yapabileceğim tek katkı, Alfred Lion'ın ve Francis Wolff'un aracılık yapmaktan çok öte bir rol üstlendikleri, onların yirminci yüzyılın ortasında gerçekleşen jazzın oluşmasını sağlayan çok önemli katalizörler olduklarıdır.

Kayıtlar, gerçek ve iyi olan jazz'ı oluşturan kişiselliği, özgünlüğü, duygusallığı ve spontan kompozisyonun heyecanını en iyi yansıtan araçlardır. Firmanın 1939'da kuruluşundan bu yana Alfred ve Frank sevdiklerini, inandıklarını ve hissettiklerini kaydetti. Albert Ammons'ın boogie woogie'sinden, Sidney Bechet'in geleneksel jazz'ına uzanan yolları, tamamen duygularla dolu, saf jazz'dı.

1947 yılında Ike Quebeck, onlara dönemin aykırı ve çağdaş jazz hareketi olan be-bop dünyasının heyecanını aşıladı. Çok kısa zamanda bu müziği benimseyen ikili Thelonious Monk, Art Blakey, James Moody ve Fats Navarro'nun ilk albümlerini kaydetti. Bud Powell ve Miles Davis'le yaptıkları kayıtlar ise, müzisyenlerin diğer firmalarla yaptıkları kayıtların çok önüne geçti.

Blue Note Records, 1955 yılında sürekli olarak değişen iş dünyasının ağır finansal koşulları altında küçülmeye başlamıştı. Unutmayalım ki, sanatın her alanında olduğu gibi, müzikte de inovasyon ve inanç, kısa vadede maddi getiriler sağlamaz. Alfred ve Frank'in kayıtları da kalite bakımından erişilmezdi, eleştirmenler tarafından göklere çıkarılırdı ancak satışları bu olumlu havayla aynı paralelliği göstermiyordu. İşte aynı yıl, Blue Note sound'u olarak bilinen bir tarz doğdu ve bu sound bir müzik stilinden öte bir fenomen haline geldi. Çok kısa zamanda geniş topluluklar tarafından benimsenen bu sound, çok kaliteli kayıtların yanı sıra, müzisyenlerin yaratıcılığının, ilham verici ama planlanmış kayıt süreçlerinin, saf duygularla birleşen bilimsel bir kayıt teknolojisinin yarattığı bir öğeydi.

Sonraki 12 yıl boyunca, Blue Note sektördeki diğer tüm firmalardan çok daha iyi ve dikkatli bir şekilde, çağın en ileri teknolojisini kullanarak, jazz dünyasındaki dönemin en iyi albümlerini yayınladı. Fikrin doğumundan, albümlerin tamamlanmasına kadar, albümlerin tasarım ve fotoğraflarına değin her ayrıntısıyla Lion ve Wolff şahsen ilgilendi ve sektörlerinde eşine rastlanamayacak bir mükemmelliğe ulaştılar.

Blue Note'un hard bop sound'unu oluşturduğu 1955 yılından, John Coltrane'in yaşama veda ettiği ve Miles Davis'in fusion arayışlarına doğru kaydığı 1967 yılına kadar jazz, Blue Note Records'ın önderliğinde evrimleşti. Daha önce hiç bu kadar müziğin sınırlarını zorlayan, sürekli birbiriyle etkileşim içinde olan ve durmadan gelişen, geliştiren bir grup müzisyen olmamıştı. Böyle bir atmosferin içinde, doğal olarak birçok müzisyen sürekli olarak kayıtlar gerçekleştiriyordu. Ancak, bu albümlerden hiçbiri Alfred ve Francis'in tutarlılığına ve kalitesine ulaşamadı. Günümüze kadar, nesiller boyunca müzisyenler Blue Note'un yayınladığı şaheser albümlerin, onların ilk kez jazz'la tanıştığı ve onları en çok etkileyen unsurlar olduğunu söyler.

1967 yılında Alfred Lion emekli oldu ve bir süre önce Liberty Records bünyesinde faaliyet göstermeye başlayan Blue Note Records'ı Frank Wolff'a devretti. Wolff'un hayatını kaybettiği 1971 yılına kadar jazz zor zamanlar geçirmeye başlamıştı. Wolff'un ardından çalışmaya başlayan George Butler, sektördeki durum karşısında firmayı daha ticari bir hale getirdi. Donald Byrd, Bobbi Humphrey, David Grusin, Earl Klugh gibi müzisyenlerin kayıtlarını yapan firmanın sektördeki ve gerçek jazz müzisyenleri arasındaki imajı da bu dönemde zedelendi. 1970'lerin sonunda kayıt sektörünün şartları daha da kötüleşti ve Blue Note Records'ın en iyi satan kayıtları bile firmanın 1981 yılında neredeyse batma noktasına gelmesine engel olamadı.

1984 yılında EMI Bruce Lundvall'ı, Blue Note Records'ı tekrardan canlandırması için işe aldı. Lundvall'ın ilk icraatı, Bobby McFerrin, Dexter Gordon, Kenny Burrell, Stanley Turrentine, Michel Petrucciani ve Stanley Jordan'la anlaşmak oldu. Jordan ve McFerrin tekrardan hayata geçen firmanın ilk hit albümlerini kaydetti. O zamandan bu yana da firma henüz potansiyeli tam olarak gerçekleşmemiş müzisyenlerin albümlerini kaydetmeye devam ediyor. John Scofield, Cassandra Wilson ve Terence Blanchard bu firmayla anlaşmadan önce başka firmalardan albüm çıkaran müzisyenlerden sadece birkaçı. Ancak onların gerçek yaratıcılıkları, Blue Note ile çalışmaya başladıktan sonra ortaya çıktı. Blue Note, zamanının ve enerjisinin çok büyük bir bölümünü Eliane Elias, Joe Lovano, Gonzalo Rubalcaba, Jacky Terrasson, Jason Moran ve Robert Glasper gibi yeni yeteneklerin keşfedilmesi ve kaydedilmesi için harcıyor.

1980'lerde Londradaki kulüplerde çalınan müzikler Blue Note Records'ın ayrıca jazz dans müziği olarak yeni bir janr oluşturmasını da sağladı. Birçok hip hop müzisyeni için, Grant Green, Lou Donaldson, Reuben Wilson ve diğer Blue Note müzisyenlerini çalmak sıradan bir şey haline geldi. Ama hiçbir topluluk, jazz ile hip hop'ı Geoff Wilkinson tarafından kurulan Londralı US3 topluluğu kadar iyi bir şekilde entegre etmeyi başaramadı. Herbie Hancock'ın Cantaloupe Island eserinden sample'lar kullanan Canta-

Bruce Lundvall, Anoushka Shankar, Norah Jones, Tom Evered ve Arif Mardin

12. İstanbul Jazz Festivali
Steve Smith
Fotoğraf: Murad Şekerli
2005

loop single'ıyla US3 topluluğu Blue Note'a yeni bir hit eser kazandırmamış oldu, rap ile jazz'ın bir araya getirilmesi ve kaynaştırılması için de yeni bir standart belirledi. Medeski, Martin & Wood da yeni keşiflerde bulunan yenilikçi liderler olarak US3'nin açtığı yolda ilerledi.

2001 yılında Blue Note Records, o zamanlar Soho'da bir restoranda çalan Norah Jones adında solist, besteci ve piyanist olan bir müzisyenle anlaştı. Jones'un ilk albümü, gelmiş geçmiş en çok satan albümlerden biri oldu. Bu albüm, onun hayatını değiştirmekle kalmadı, Blue Note'a da, Al Green, Anita Baker ve Amos Lee gibi solistlerle çalışmak için yeni ufuklar oluşturdu. 2009 yılında, Blue Note yetmişinci yıldönümünü kutluyor. Elbette önümüzdeki yıllarda, Blue Notes'un yaratıcıları Alfred Lion ve Francis Wolff tarafından oluşturulan kalite efsanesi yeşermeye ve gelişmeye devam edecek."

Ünlü Jazziz Dergisi'nin Mart 2009 sayısında yayınlanan röportajda Bruce Lundvall, hem firmanın yaşadığı evrimi, hem de kendi tecrübelerinin Blue Note geleneğiyle birleşmesini şu şekilde betimliyor:

"Öncelikle, ben müzikle ilgileniyorum. Genel olarak rakamlarla ilgili olan birisi değilim. Elbette bir albümün para kazanmasının veya kaybetmesinin ne demek olduğunu biliyorum. Çılgınca kontratlar imzalamıyoruz, şu anda Blue Note'ta yaklaşık 25 müzisyenle birlikte çalışıyoruz. Genelde sizin sadece bir aracı olduğunuza inanıyorum. Doğru müzisyenleri seçerseniz ve müzisyenlere inandıklarını kaydetmeleri için özgürlük tanırsanız – elbette belli finansal parametreler içinde- o zaman doğru ilerliyorsunuz demektir. Alfred ve Frank de tam olarak bunu yaptı eminim. Ben bu dersi John Hammond'dan aldım. Hammond derdi ki: "Eğer orijinal bir müzisyeni dinliyorsan, başka bir soru sorma. Sadece müzisyenle anlaş, nokta. Her zaman kendi kendine sor 'Bu müzisyen başka birisine benziyor mu?', eğer öyleyse daha fazla vakit harcama." Bu benim için çok önemli bir dersti. Kendi düşüncelerinize ve içgüdülerinize inanmanız gerekir ve başkalarının eleştirilerini çok da dinlememelisiniz.

Cassandra Wilson'la anlaştıktan sonra, Chicago Tribune'da Howard Reich tarafından üç önemli jazz vokalistiyle ilgili bir yazı okudum: Cassandra Wilson, Dee Dee Bridgewater ve Kurt Elling – ki o zamanlar Elling'i hiç duymamıştım. Bir hafta içinde, dışçiye giderken bana gönderdiği kasedi dinledim ve onun ne kadar orijinal ve yeni olduğuna inanamadım. Dışçiden dönerken, arabamın telefonundan hemen Kurt'ü aradım ve dedim ki: "Kurt Elling'i arıyorum", "Ben Kurt", "Beni tanımıyorsun. Benim adım Bruce Lundvall ve Blue Note ile çalışıyorum. Kaydına bayıldım. Ne zaman seni canlı izleyebilirim?", "Pazartesi akşamı Chicago'da Green Mill'de söylüyorum", "Tamam, geliyorum", "Ama buradaki performansım tamamen emprovizasyon olacak", "Tamam bu daha da iyi" dedim ve o akşam Kurt ile anlaştık.

Müzisyenlerle mümkün olduğunca çok uzun süre birlikte çalışmak istiyoruz. Lovano bizimle yaklaşık 20 albümdür çalışıyor. Dianne Reeves 1987'den beri, Eliane Elias da 1980'lerden beri bizimle. Greg Ozby de yine çok uzun süredir Blue Note'la. Gonzalo Rubalcaba da başından beri." 70 yıldır süren Blue Note efsanesi, müzik aşkıyla neler başarılabileceğini gösteriyor açıkça. Müzik ve jazz aşkıyla yola çıkan girişimciler, yıllar boyunca bu tutkuyu ayakta tutarak ve müziğin saf halini dinleyicilere aktararak başarılı oldular. Maddi kaygılar gütmediler, aksine müziğe odaklandılar, ama yaratıcılığı desteklemeleri, doğru müzisyenleri seçmeleri ve hep en kaliteli sonuçlar üretmek için çabalamaları onlara, firmayı ayakta tutacak kadar, hatta daha bile fazla maddi olanaklar sağladı. Lion ve Wolff'tan yıllar sonra firmayı devralan ve eski efsanevi günlerine yeniden taşıyan Lundvall de aynı stratejiyi izledi. Hep yeni, orijinal, başkaları gibi olan değil, kendisi olan müzisyenleri buldu, onlara kayıtlar yaptı; hem bu müzisyenler Blue Note'u taşıdı, hem de Blue Note onları taşıdı. Ve yine en iyiyi yaratma tutkusu, müziği maddi kaygılar için değil, ruhunu yansıtmak, dünyayla iletişim kurmak için icra eden müzisyenlerle birlikte Blue Note, satış olarak da çok büyük başarılara erişti.

Biz müzik emektarları, ister müzisyen, bestekar, yorumcu olalım, ister prodüktör olup müzik yaratılmasına katkıda bulunalım ya da kalemimizle müzisyenlere yol göstermeye çalışalım, hepimiz zaman zaman yaptığımız işlerle ilgili umutsuzluğa kapılmıyor muyuz? Ya da içimizde heyecanı, isteği, hevesi hissetsek de, çekinmiyor muyuz hayatımızı bu ulvi sanat dalına adamaktan? Blue Note'un hikayesi de hepimiz için bir kez daha düşünülmesi gereken bir kıssa haline geliyor. Zihnimizdeki sesleri notalara dökmek, kalbimizdeki aşkı enstrümanımızla dile getirmek, hayata dair, dünyaya dair söyleyeceklerimizi paylaşmak, ya da duyduğumuz müzik hakkında bir şeyler yazmak... Müziğin ruhumuzdaki saf haline ulaşmak istediğimizde, gerçekten bunun için çalışırsak ve eğer gerçekten orijinal olabilirsek... Ya da belki de sadece müzikle sınırlandırmamak, içimizdeki tutkuyu nerede hissediyorsak orada, konu ne olursa olsun, çok çalışırsak, çok istersek ve saf tutkumuzu kendimize has bir şekilde dünyaya aktarabilirsek... İşte o zaman Lion ve Wolff'un yarattığı ve yıllar boyunca onların yanında parlayan ışık bizimle de olacaktır.

Paris'teki Blue Note Festivali'nin Programı

BLUE NOTE RECORDS FESTIVAL 2009 PARIS, DU 30 MARS AU 16 AVRIL
Avec Stacey Kent, Joe Lovano, Ron Carter, Jacky Terrasson, Stefano di Battista, Raul Midon, Musica Nuda, Erik Truffaz, Lionel Loueke, Avishai Cohen, China Moses, Patricia Barber,...

LE THEATRE DU CHATELET
Les Soirées Prestige

30 MARS BLUE NOTE RECORDS ALL STARS
(Joe Lovano, Ron Carter, Stefano di Battista, Flavio Boltro, Jacky Terrasson, ...)

31 MARS STACEY KENT

02 AVRIL EGBERTO GISMONTI & CORDES

LE BATACLAN / Les Artistes Confirmés

07 AVRIL LIONEL LOUEKE TRIO
MUSICA NUDA

08 AVRIL PATRICIA BARBER

09 AVRIL CHINA MOSES & RAPHAEL LEMONNIER / RAUL MIDON

10 AVRIL AVISHAI COHEN

11 AVRIL AVISHAI COHEN

LE CAFE DE LA DANSE
Les Nouvelles Tendances

02 AVRIL ERIK TRUFFAZ & MALCOLM BRAFF "Benares"

04 AVRIL HINDI ZAHRA

LA MAROQUINERIE
Les Nouvelles Tendances

03 AVRIL ERIK TRUFFAZ & SLY JOHNSON
« Paris »

LA CITE DE LA MUSIQUE
Les Nouvelles Tendances

16 AVRIL ERIK TRUFFAZ, MURCOF & TALVIN SINGH
« Mexico » (une production Cité de la Musique)

LA RUE DES LOMBARDS
SUNSIDE JAZZ CLUB, BAISER SALE, DUC DES LOMBARDS DU 30/03 AU 05/04
3 CLUBS, PLUS DE 20 CONCERTS, 80 MUSICIENS, LA FINE FLEUR DU JAZZ FRANCAIS REND HOMMAGE AUX GRANDS NOMS DU JAZZ DE 1939 A 2009

ET EN REGION ...

07 AVRIL CHINA MOSES - RAUL MIDON
ESPACE JULIEN, MARSEILLE

08 AVRIL CHINA MOSES - RAUL MIDON
LE SPLENDID, LILLE

10 AVRIL CHINA MOSES - RAUL MIDON
OLYMPIC, NANTES

11 AVRIL CHINA MOSES - RAUL MIDON
LE PLAN, RIS ORANGIS

15 AVRIL CHINA MOSES - RAUL MIDON
LE TRANSBORDEUR / LYON

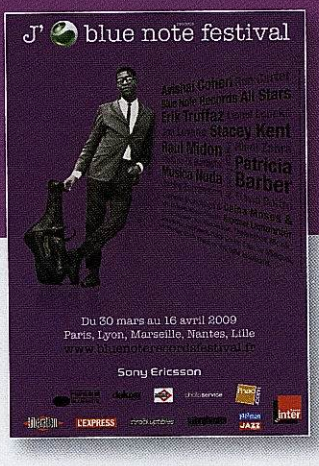

Can Ergelmiş
canergel@hotmail.com

Charles Lloyd
1 Nisan'da İstanbul'da...

İş Sanat'ın 2009 yılı programının en iyi konserlerinden biri Charles Lloyd New Quartet olacak kuşkusuz. 1 Nisan akşamı gerçekleşecek olan konserde Lloyd'a, çağımızın yetenekli genç müzisyenlerinden Jason Moran (p), Reuben Rogers (b) ve Eric Harland (d) eşlik edecek.

Birkaç yıl önce, Cemil Topuzlu Açıkhava Sahnesi'nde, Charles Lloyd, Zakir Hussain ve Eric Harland'dan oluşan üçlünün konserini izlemiştim. Lloyd'un Sagam albümünde de birlikte çalan üçlü, çoğunlukla emprovizasyona dayalı olan bir tarz benimsemişti, üç müzisyen de kendi müzikal tecrübelerini ve kişiliklerini ortaya çıkarmışlardı ve başarılı bir harmanlama oluşmuştu. Özellikle Hussain ile Harland'ın karşılıklı soloları çok ilgi çekmişti.

Charles Lloyd, hem müziği, hem kişiliği, hem de yaşam hikayesi itibariyle jazz dünyasının en ilginç müzisyenlerinden biri. Tenor saksofonda orijinal bir tınısı var, onun dışında flüt, piyano ve vurmalılara da hakim. Müzik kariyerinin başında hem New York'ta, hem de Batı Yakası'nda, Ornette Coleman, Charlie Haden, Eric Dolphy, Scott LaFaro ve Chico Hamilton ile çaldı. Yaklaşık yirmi yıllık aranın ardından 1990'larda müzik dünyasına yeniden dönüş yaptığında ise, müziğinde yerel tınılar, doğu ezgileri, farklı buluşlar taşıyordu. Billy Higgins'le yaptığı düetler ve kaydettiği albümler de yıllar süren arayışlarının sonucunda ortaya çıkan başarılı ürünlerdi.

Charles Lloyd'un hayat hikayesi, uzun ve değişik bir yolculuk olarak da algılanabilir. Jazz geleneğinin kalbinde, Memphis'te dünyaya gelen, California ve New York'ta dönemin en tanınmış müzisyenleriyle birlikte çalan Lloyd, 1960'larda Keith Jarrett, Jack DeJohnette ve Cecil McBee ile birlikte oluşturduğu dörtlüyle çok büyük bir popülariteye ulaştı. Çiçek çocukların devrinde, Jimi Hendrix, Janis Joplin, the Byrds ve Grateful Dead gibi müzisyenler ve topluluklarla psychedelic rock'ın son derece yaygın olduğu bu dönemde fırtınalar estirdi. 1967 yılında da Downbeat Dergisi tarafından Yılın Jazz Müzisyeni ödülünü kazandı.

1960'lardan biraz geriye, Lloyd'un gençliğine dönersek, Lloyd'un dokuz yaşında bir müzik yarışmasını kazandığını ve 1947 yılında Charlie Parker'ı canlı dinlediğini görüyoruz. Genç Lloyd, Memphis'te blues, gospel ve jazz çevresinde büyüdü, Bird'ün yanı sıra radyolarda Coleman Hawkins, Lester Young, Billie Holiday ve Duke Ellington dinledi. Phineas Newborn ve George Coleman, Lloyd'un ilk

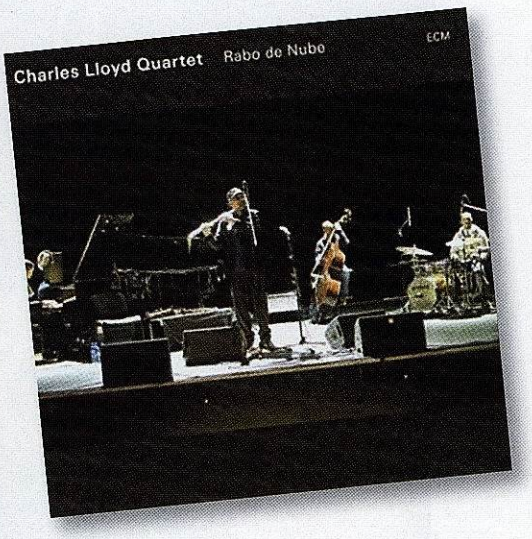

öğretmenleri oldu. Henüz lise çağındayken B.B.King, Howlin' Wolf, Johnny Ace ve Bobby Blue Band'de çaldı. Özellikle bu dönemde blues ve mainstream jazz ile çok sağlam müzikal temeller oluşturdu.

Memphis'ten 18 yaşında ayrılan müzisyen, Los Angeles'a, Güney Kaliforniya Üniversitesi'ne müzik okumak için gitti. Ancak buradaki müzik eğitimi, tam olarak istediği gibi değildi. O, geleneğin içinden yetişmiş bir müzisyendi, ancak klasik müzik eğitimi alırken jazz ile ilgisini artırarak devam ettirdi. Gündüzleri üniversitede, akademik bir ortamda bulunurken, geceleri de dönemin en iyi müzisyenleriyle çalıyordu. 22 yaşında Chico Hamilton'ın topluluğunun müzik direktörlüğünü üstlendi. Üniversitede Bartok çalıştıktan sonra, Chico Hamilton'ın topluluğundaki arkadaşı Macar gitarist Gabor Szabo'dan da Avrupa müzik geleneği hakkında çok bilgi edindi. Batı yakasından jazz'ın kalbine, New York'a taşınan Lloyd, burada dönemin müziğinin yönlendiricileriyle, Miles Davis, John Coltrane, Theolnious Monk, Charles Mingus ve Coleman Hawkins'le çaldı.

Lloyd'un Jarrett, DeJohnette ve McBee ile kurduğu dörtlü Dream Weaver ve Forest Flower: live at Monterey albümleriyle sadece Amerika Birleşik Devletleri değil, tüm dünyaya sesini duyurdu. Forest Flower albümü de, o yıla kadar bir milyonun üzerinde satışa ulaşan ilk jazz albümü oldu. Bu dönemde Lloyd'un müziği, gençler için kendilerini ifade edebilecekleri bir hale gelmişti. Dönemin agresif, protest müziklerinin yanında, Lloyd'un sakinleştirici, rahatlatıcı tınısı gençler için sıcak, davetkar, barışçıl ve uzlaşmacıydı.

1970'lerde bir anda ortadan kayboldu Lloyd. Özellikle içinde bulunduğu kayıt endüstrisinin sergilediği yaklaşımlar, jazz'ın güçsüzleşmesi, kazandığı şöhretin ağırlığı ve en önemlisi uyuşturucu bağımlılığı Lloyd'u çok yordu ve onu toplumdan uzaklaşmaya götürdü.

Kimi sanatçılar, hayatlarının belli dönemlerinde çevresinden uzaklaşır, topluma yabancılaşır ve inzivaya çekilir. Bu inziva döneminde, sanatı üzerinde yoğunlaşan da vardır, sanatından tamamen koparak karanlık düşüncelere kapılan da. Kimi sanatçı, bu inziva sürecinin ardından çok büyük bir değişik ve başkalaşım geçirerek sanatını icra etmeye geri döner, kimisi de tamamen koparak bir münzevi olarak hayatına devam eder. Charles Lloyd da, özellikle transandantal meditasyon konusunda yoğunlaştığı, kendi kendine uzun vakitler geçirdiği, doğayla birlikte olduğu, düşündüğü ve kendi deyimiyle "hem karakteri, hem de müziği üzerine çalıştığı" bir dönem geçirdi.

Lloyd bu süre içinde müzikten tamamen kopmadı, farklı kayıtlarda yer almaya devam etti. Ancak gerçek geri dönüşünün işareti 1980 yılında Fransız piyanist Michel Petrucciani'yle yaptığı çalışmaydı. Petrucciani'yi jazz dünyasıyla tanıştırıp, müzisyenin hak ettiği ilgiyi gördüğünü sezdikten sonra tekrar California'ya, Big Sur'a geri döndü ve yaklaşık 10 yıl boyunca kendini dinlemeye devam etti.

Bu sırada ECM ile görüşmelere devam ediyordu ve özellikle ECM'in müziğe bakış açısını, şimdiye kadar kaydettiği albümleri beğenmişti Lloyd. 1989 yılında ECM ile çalışmaya başlayan Lloyd, çok kısa sürede yine jazz severlerin beğenisini kazandı ve o zamandan bu yana, hem albümleriyle hem de canlı performanslarıyla, jazz'a yaptığı katkıları sürdürüyor. Petrucciani'den sonra Brad Mehldau, Geri Allen, Bobo Stenson, Billy Higgins, Billy Hart ve Dave Holland'la da ECM firmasının kaydettiği albümlerde çalan Lloyd, müzik kariyerinin tamamı boyunca, hem müzisyenlerden, hem dinleyicilerden, hem de eleştirmenlerden çok büyük saygı gördü.

1990'lar, Lloyd için üretken bir dönemdi. 1989 yılında kaydettiği Fish Out of Water'ın ardından gelen Notes from Big Sur (1991), The Call (1993), All My Relations (1994) ve Canto (1997) albümlerinin her biri Lloyd'un özgün üslubunu taşıyordu. Brad Mehldau, John Abercrombie, Larry Grenadier ve Billy Higgins'le birlikte kaydedilen The Water is Wide albümü de çok başarılıydı. The Water is Wide albümündeki yakalanan uyumun ardından Hyperion With Higgins (2001) albümünü kaydetti Lloyd. Ardından Lift Every Voice (2002), Jumping the Creek (2005), Sangam (2006) ve Rabo De Nube (2008) albümleri, yine ECM firmasıyla kaydetti.

Yaklaşık yirmi yıl boyunca jazz dünyasından uzak kalan Lloyd'un, bu kadar kısa bir sürede nasıl yeniden kariyerinde zirveye çıktığı sorusunu sorduğumuzda, cevap Lloyd'un geçmişinde gizli. Lloyd'un Memphis'te büyürken dinlediği müzikler, içinde bulunduğu müzik atmosferi ve küçük yaştan itibaren birlikte çaldığı blues toplulukları, onun müziğini derinden etkilemiş. Müziğinin duygusal yoğunluğunun altında blues'un en saf hali bulunuyor, müziğinde bir blues şarkıcısının açık, samimi ve doğrudan tonu hissedilebiliyor. Lloyd'un gençliğinde etkilendiği modal yaklaşımın, blues temeliyle birleşmesi ve sonraki yıllarda etnik müziklere olan merakının artması, müziğini önceden kestirilmesi imkansız bir hale getiriyor. "Ancak en önemlisi, müziğin içten gelmesi," diyor Lloyd. "Hepimiz dünyanın daha iyi bir yer haline gelmesi için çalışıyoruz. Ben de elimden geleni yapıyorum. Müziğin içten gelmesi gerekiyor. Bazen sahnede, çalarken Tanrı'yla bir bağlantı kurabildiğimi hissediyorum. O zaman enstrümanımı ben çalmıyorum, Tanrı çalıyor".

Lloyd'un müziği karmaşık ve bir o kadar da maceracı olmasına rağmen, içinde bulundurduğu farklı öğelerin gücünden ötürü, birçok müziksever tarafından anlaşılabiliyor ve dinlenebiliyor. Onun özellikle son yıllarda kaydettiği albümlerin bu kadar başarılı olmasının en önemli sebebi de bu.

İş Sanat Programı

1 Nisan Charles Lloyd New Quartet
Charles Lloyd (ts)
Jason Moran (p)
Reuben Rogers (b)
Eric Harland (d)

9 Mayıs Michel Camilo Trio ve Roby Lakatos ve Grubu
Michel Camilo Trio
Michel Camilo (piyano)
Charles Flores (bas)
Dafnis Pieto (davul)

ROBY LAKATOS VE GRUBU
Roby Lakatos (keman)
Frantisek Janoska (piyano)
Laszio Boni (2. keman)
Jenö Istvan Lisztes (cimbalom)
Robert Feher (bas)
Laszlo Balogh (gitar)

Feridun Ertaşkan
cazkolik@cazkolik.com

Bulutun Kuyruğunun Ucu
(RABO DE NUBE) (*)

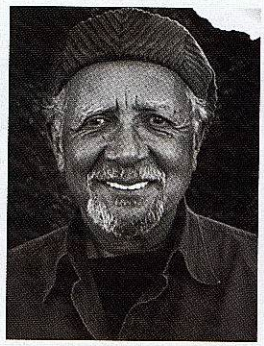

Bu yazıyı yazmak için oturduğumda **Charles Lloyd**'un 1 Nisan'da ki konserine daha 16 gün vardı. Peki onu sahnede son izlediğimden bu yana ne kadar geçmişti, herhalde iki ya da üç yıl. Arada bazen videoda izlediklerimi saymıyorum. Artık yaşlandı mı? Elimde bir konser kaydı var, **Blue Note**'un 1985 yılı özel kutlama konserinin DVD'si, orada **Michel Petrucciani** ile ünlü **"Tone Poem"**i çalıyorlar. Birbirlerine ne kadar yakışmışlar diye düşünüyorum her izlediğimde. Aslında birbirlerini ne kadar tamamlıyorlar demek daha doğru belki. **Petrucciani** soloyu aldığında, **Lloyd** arada saksofonu elinden bırakıyor, *maracas*ları alıyor, başlıyor sallamaya. İşte o anda kendisini görmelisiniz! Son konserinde sahnede izlerken hep o kareler vardı gözümde, oradan vardım artık biraz yaşlanmış herhalde sonucuna.

"Bulutun kuyruğunun ucu..."

Kendi hayatınızda kaç müzisyenle yolunuz duygusal olarak kesişir? Müziğini sevmek gibi değil. Müziğinin kendi yaşamınızdaki *'o an'*lara isabet ettiği, doğrudan izdüşümlerinizin kesiştiği durumlar... **Charles Lloyd** ile böyle bir ilişkim oldu hep, müzisyen ve dinleyicisi olarak. **"Rabo de Nube"**yi ilk dinlediğimde benim için böyle bir özel *'an'*a denk gelmişti, **"Tone Poem"**de öyle, **"Voice in the Night"**, **"Hymn to the Mother"**da öyle... Ne ilginçtir ki bu son ikisinde yine bir başka çok sevdiğim müzisyen **John Abercrombie** çalıyor!

Ama **"Rabo de Nube"** hep farklı oldu, daha önceki kayıtları belki o kadar değil de, **ECM**'den çıkan son konser kaydı, davulda **Eric Harland**, piyanoda inanılmaz bir **Jason Moran** ve basta **Reuben Rogers**'ın olduğu kayıt. İşte önümüzde bir konseri daha var, umarım yine bu kadroyla ve yine bu parçayı çalar.

Ressamlarla jazz müzisyenlerinin birbirlerine ne kadar benzediklerini çok sık düşünmüşümdür. Dünyanın bir ucu Memphis Tenessee'de doğan **Charles Lloyd**, bir diğer ucu olan **St. Petersburg**'da doğan, Fransa **Antibes**'de büyüyen **Nicholas de Stael**...

Ama yapıtları arasındaki benzerlikleri sizi hayrete düşürür. Fırçalarla renklerin, notaların, melodilerin kurduğu bir dünya. Yaşamlarında da kimi paralellikler bulmak mümkün belki de. **De Stael** belki daha içine kapanık biri, renkleri ve lekeleriyle oluşturduğu *'manzaraları'* hiç de basit soyut imgeler değil. **De Stael**'in resimlerini seyrederken **Lloyd**'un müziğini dinlerseniz duygusal yakınlıklarını açıkça görebilirsiniz. Üstelik **Stael**'in 1955 yılında 41 yaşındayken içine girdiği duygusal açmazlarla başedemeyerek hayatına son verdiğini düşünürseniz tanışmamış olduklarını sanıyorum. **Charles Lloyd** ise Tenessee, Memphis doğumlu. 15 Mart 1938'de. Annesi çok genç bir kadın, babası ise bir eczacı. Eczanelerinin arkasındaki evde otururlardı. Aile ilişkileri bakımından zor bir çocukluğu oldu **Lloyd**'un. Genellikle yalnız geçerdi çocukluğu. Yalnız ve içine dönük, mutsuz. Kendini içinde mutlu hissedeceği şeyi sonunda müzikte bulduğunu anladı, **Lloyd**'dan 24 yıl daha önce doğan **De Stael**'in *'Baron'* soylusu ailesinin Fransa'nın Atlantik okyanusuna bakan sahilindeki şatolarında geçen mutsuz çocukluğu gibi belki de. Neyse ki **Charles Lloyd** henüz erken yaşlarda kendi yaşamının yansımasını müzikte bulduğunu anladı. İlginç aile kökenleri var bir bakıma **Lloyd**'un; Afrikalı, Amerikan yerlisi, Moğol ve İrlanda kökenlerini genlerinde taşıyan, yeryüzünün dört bir yanını kendi köklerinde buluşturan bu genler onun müziğininde ilginç bir bileşimi gibi duruyor aslına bakarsanız. Rüyalarının en bol olduğu yaşlarda, en küçüklük hallerinde şarkıcı olmayı düşlermiş hep. Müzikle çevrelenmiş olmanın verdiği bir şey olsa gerek. Sürekli country-blues dinlenilen sosyal ortamlar, kilisede duyduğu müzik ve büyükannesinden duyduğu Amerikan yerli şarkıları... Ta ki, bir gece geç vakit radyoda **Charlie Parker**'ı duyana kadar. İşte o an bırakmış şarkıcı olma fikirlerini. Ardından ailesine yalvarmış uzun uzun, *'alto saksofon alın bana'* diye ağlamış, aldırmış da sonuçta, henüz 9, bilemediniz 10 yaşında ve ardından bir yetenek yarışmasına katılış ve kazandığı ilk ödül; Birincilik! Başka bir Memphis'li, piyanist **Phineas Newborn** küçük yetenek **Lloyd**'u kanatları altına alır. Adeta öğretmeni olur, birlikte **Parker**'ın pek çok parçasını çalışırlar. **Newborn** bununla da kalmaz, küçük yetenek **Lloyd**'u saksofoncu **Bill Harvey**'nin grubunda çalan **Irvin Reason**'la tanıştırrır, **Reason** gerçek anlamda ilk hocası olur **Lloyd**'un. Şimdi, artık yavaş yavaş 70'li yaşlarını geçmeye başlayan **Lloyd** hakkında eleştirmen **Matt Leskovic** dikkat çekici bir tanımlama yapıyor; ***"Charles Lloyd mistik olan şeylere karşı ciddi eğilimi olan, hipnotize edici bir şamandır."*** Çok haklı, **Lloyd**'un çalarken içine girdiği *'vecd'* hali izleyenler için bilinmeyen bir ayrıntı değildir. **Leskovic** şöyle devam ediyor; *"Onu canlı çalarken ilk kez 2005 yazında, Cleveland Tri-C festivalinde görmüştüm, tanıdığım, arkadaşım olmasına rağmen üç saat boyunca ayakta o şekilde çalışını görünce benim ayaklarım uyuştu, kalbim her an daha hızlı çarpmaya başlamıştı. Lloyd'un sahnesini albümlerinde elbette görmeniz imkansız. Belki hayal etmeniz de zor."*

"Hymn To The Mother"ı dinlemediniz mi? Dinleyin! **"Lift Every Voice"** albümünde ki o parça içinizden gelen yakarıştır...

Abercrombie'nin gitarı kendi iç sesiniz olur 15 dakika boyunca. Mistik yanı çok güçlü parçanın sizi kendi dünyasına çekmesi hiç de zor olmaz, zaten bir süre sonra da **Lloyd**'un evreninde bulursunuz kendinizi. Muhtemelen burada da çalacağı **"Rabo De Nube"**yi kaydettiği yeni ekibi, geçmişte birlikte çaldığı müzisyenlerden daha farklı. 70'li yaşlarını kutladığı bu albüm tahrik edici renklerle örülü çok güçlü bir albüm. Özellikle albüme ismini veren parça, **"Rabo de Nube"** belki kişisel algılıyorsun diyecesiniz ama farketmez, gerçekten büyüleyici ve dramatik yapısı çok güçlü bir parça. Herkesin kendi hayatının içinde bir yere oturtacağını inandığım bir müziği var **"Rabo de Nube"**nin. Bu albümle birlikte Avrupa turnelerine geri dönen **Lloyd** 1 Nisan'da burada, İstanbul'da. Son bir söz daha...

1981'de, **Lloyd** evinde oturmaktadır. Kapısı çalınır, gelen **Michel Petrucciani**'dir, davetsiz, öylesine çalmıştır kapısını. **Lloyd** genç adamın cesaretinden çok etkilenir. Dörtlüsünü yeniden oluşturur, piyanoda kendi küçük ama müziği büyük bir **Petrucciani**, davulda **Woody Theus**, basta **Palle Danielsson** ve kendisi. Evet, bir kez daha **Charles Lloyd** burada, İstanbul'da!

(*) Portekizce de "Rabo de Nube" bulutun kuyruğunun ucu anlamına gelmektedir.

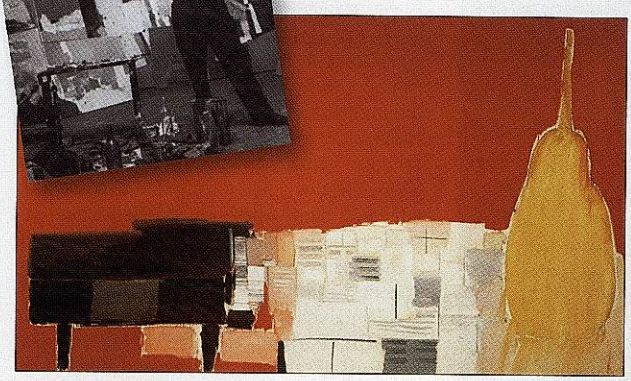

Le Concert (Le grand concert),1955
Huile sur toile, 3,50 x 6 m
Musée Picasso, Antibes
© Adagp, Paris 2007

Parc des Princes (Les Grands Footballeurs), 1952
Huile sur toile, 200 x 350 cm
Collection particulière
© Adagp, Paris 2007

Sarp Dakni
sarp@pozitif-ist.com

Babylon

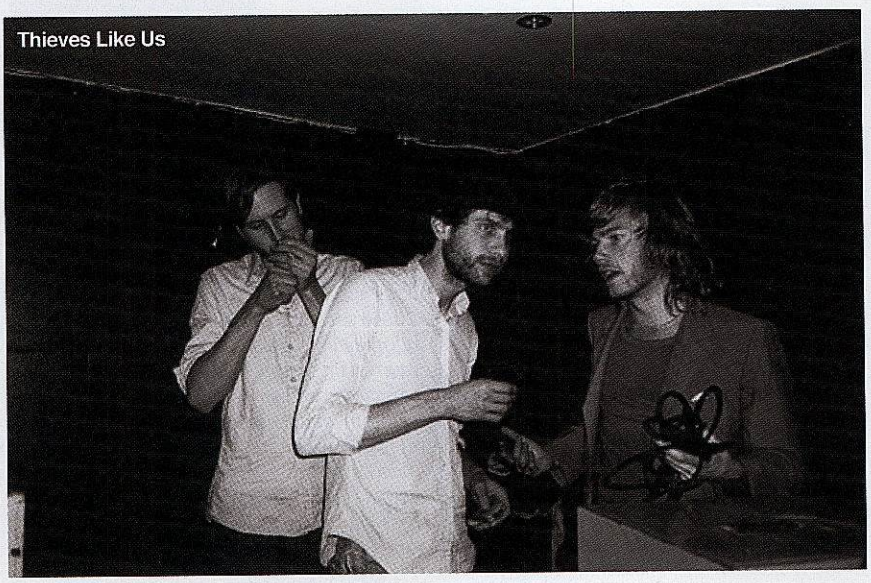
Thieves Like Us

Babylon Nisan programının en büyük yıldızları elbette jazz müziğin büyük ismi Ron Carter ve modern soul/powerpop prensesi Alice Russell.

Babylon Nisan ayından itibaren Pozitif 20. yıl konserleri serisine ev sahipliği yapacak. Pozitif, 20. yılını bir dizi konser etkinliğiyle Nisan ve Mayıs aylarında aynı zamanda işletmesini de yaptığı mekanı Babylon'da kutluyor. Babylon'da Nisan ve Mayıs ayları boyunca gerçekleşecek olan 20. yıl konserleri, Pozitif'in bugüne kadar sunduğu müzikal yelpazedeki zenginliğin ve çeşitliliğin bir özeti olma niteliğini taşıyor. Jazz'dan dünya müziğine, reggae'den dans müziğine uzanacak bu özel seçki kapsamında Pozitif, tüm müdavimleriyle ve müzikseverlerle Babylon'da buluşuyor olacak. Program dahilinde dünyaca ünlü Grammy ödüllü jazz müzisyeni Ron Carter ve çok özel projesi "Dear Miles", Refugee adlı hitleriyle Avrupa listelerini alt üst eden Oi Va Voi, dünya müziğinin en önde gelen isimlerinden Makossa & Megablast, Massive Attack'in ölümsüz solisti Horace Andy & Ashley Beedle'dan yepyeni bir reggae projesi ve Nublu'nun yaratıcısı İlhan Erşahin ile vazgeçilmez partneri Erik Truffaz sahne alacaklar.

Seri kapsamında ilk konserler ise 1 ve 2 Nisan'da jazz efsanesi Ron Carter'dan gelecek. Tüm zamanların en iyi jazz müzisyenlerinden biri olarak kabul edilen ve 60'lı yıllardan bu yana dünya çapında tanınan bascı ve viyolonselist Ron Carter, hafızanızdan silinmeyecek iki performans için Babylon'da olacak. Tommy Flanagan, Gil Evans, Lena Horne, Bill Evans, B.B. King, the Kronos Quartet, Dexter Gordon, Wes Montgomery ve Boby Timmons gibi ünlü isimlerle çalışıp, 2500 kadar albümün yapımına yardım eden sanatçı 1960'ların başında Amerika'nın çeşitli yerlerinde Jaki Byard ve Eric Dolphy ile konserler verdi. 1963'den 1968'e kadar Miles Davis Quintet grubunun bir üyesiydi. Detroit News tarafından "Yüzyılın En İyi Basçısı " olarak seçilen Carter, Downbeat dergisi tarafından "Yılın En İyi Jazz Basçısı" ödülüne layık görüldü, National Academy of Recording Arts and Science tarafından ise "En İyi Müzisyen" ödülünü aldı. 1993 yılında Miles Davis Tribute Band ile "En İyi Jazz Enstrüman Grubu" dalında ilk Grammy ödülünü kazanan sanatçı, 1998'de "Sheet Blues" şarkısıyla ikinci Grammy ödülünü evine götürdü. Ron Carter halen çeşitli üniversitelerde jazz üzerine eğitim veriyor ve müzik hayatına hiç ara vermeden devam ediyor. Müziğindeki müthiş melodi ve ritim sayesinde dinleyicisi üzerinde ciddi bir etki bırakan Ron Carter'ın müthiş performansını kaçırmayın!

Ron Carter

Garanti Caz Yeşili konserleri kapsamında bu ay dünyanın en yetenekli soul/powerpop vokallerinden Alice Russell sahne alıyor. Daha önce Akbank Jazz Festivali kapsamında kapalı gişe konserler veren Russell bu kez yeni albümünden yepyeni şarkıları 15 ve 16 Nisan'da Babylon'da seslendirecek. Soul, shoegaze ve powerpop akımlarının biricik prensesi Alice Russell, iki yıllık bir aradan sonra hayranları tarafından merakla beklenen yepyeni albümü "Pot Of Gold" için çıktığı dev dünya turnesi kapsamında çok özel iki gece için İstanbul'da! New York Times, MOJO ve Rolling Stone eleştirmenleri tarafından övgüyle karşılanan albüm, Alice'in olağanüstü vokal yeteneğini bir kez daha ortaya koyuyor. Russell, Eva Cassidy, Stevie Wonder, Chaka Khan, Aretha Franklin ve Jill Scott gibi isimlerin çizgisinde başarıyla ilerliyor. The Quantic Soul Orchestra'nın vokalisti olarak ün kazanan Russell sahnede de en az stüdyoda olduğu

Alice Russel

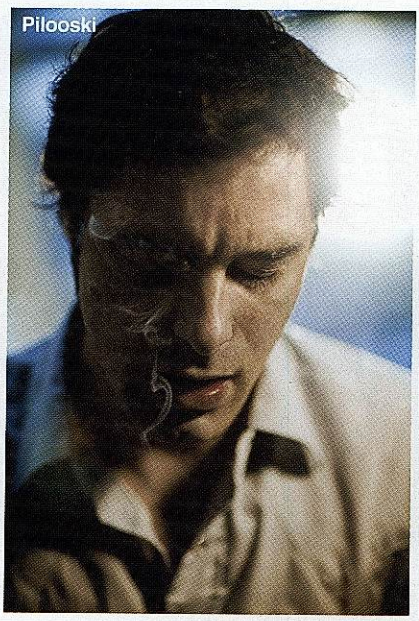
Pilooski

kadar güçlü, saf ve çarpıcı kendine özgü vokalleriyle tanınıyor. Zamansız bir düzlemde yeralan ama yaşadığı anla bağlantısını asla kesmeyen Alice, performanslarında blues, soul, funk, jazz ve hatta gospel'e kadar uzanıyor. Alice Russell, ilk olarak şarkılarını orjinal kayıtları ve remixli formatlarıyla biraraya getirdiği Under The Munka Moon adlı retrospektif çalışmasıyla soul ve jazz severlerin kalplerini fethetmişti. Humankind adlı şarkısı ile uluslararası bir ün kazanan Alice Russell, izleyicilerini harikalar diyarında sürprizlerle dolu masalımsı bir yolculuğa çıkarıyor. Electronic Discoveries By Burn serisinin konukları bu ay Paris'ten. 25 Nisan'da sahne alacak olan Elektronik/Dans dünyasının yeni kahramanları Thieves Like Us, yepyeni albümleri Play Music'in tanıtım turnesi için çıktıkları dünya turnesi kapsamında Almanya, Fransa, Hollanda ve Meksika'dan sonra bu kez Türkiye'de! 2002'de Berlin'de bir araya gelen çılgın üçlü, aslında iki İsveçli ve bir Amerikalıdan oluşuyor. Başlangıçta çalışmaları sırasında dil ve kültür farklılıkları yüzünden bir miktar zorluk çekmiş olan ekibin rock ve pop müziğe olan tutkusu onları daha sonra tekno ve elektro müziğe itti. DJ setleriyle eğlence ve gece hayatında sivrilmeye başlayan Thieves Like Us, Berlin'den New York'a taşın dıktan sonra elektronik müzik dünyasına hızlı bir giriş yapmış oldu. Bugünlerde Paris'te çalışmalarına devam eden Thieves Like Us, "Play Music" adlı albümlerinde yer alan "Drugs in my body", "Desire" gibi hit şarkılarla Babylon'da ayaklarınızı yerden kesecek!

Dub, reggae, techno ve folk müziğin mükemmel karışımı Dreadzone ise 10 Nisan Cuma günü The Miller Way serisi kapsamında enerjinizi tüm gece dansa harcayacağınız bir gece için Babylon'da. Birlikteliklerinin 15. yılını geride bırakan ve geçtiğimiz sene hit single'ları Love the Life'ı yayınlayarak İngiltere ve Avrupa turuna çıkan grup müzik otoriteleri tarafından övgü dolu yorumlar aldı. Özellikle Glastonbury'de sahneledikleri performansla şaşalı günlere geri döndüklerini kalabalıklara gösteren Dreadzone'un tükenmeyen enerjisi size çok iyi gelecek. Babylon'da bu ay SOAP Kozmo serisi kapsamında tam 40 yıl sonra Beggin'i yeniden uluslararası bir hit haline getirmeyi başaran Pilooski, City Star Nights by Converse Bant Sunar serisi kapsamında Crossing The Bridge'den hatırladığımız keyifli müzisyen Alexander Hacke'nin yeni projesi Ship of Fools, Okay Temiz, Sakin ve vazgeçilmez parti serisi Oldies But Goldies programdaki yerini alıyor.

Babylon Nisan Programı;
1 NİSAN ÇARŞAMBA
RON CARTER

2 NİSAN PERŞEMBE
RON CARTER

3 NİSAN CUMA
BORA UZER

10 NİSAN CUMA
DREADZONE

11 NİSAN CUMARTESİ
BABA ZULA vs DREADZONE

13 NİSAN PAZARTESİ
LOKAL ANESTEZİ - CEZA

14 NİSAN SALI
KOLEKTİFİSTANBUL

15 NİSAN ÇARŞAMBA
ALEX HACKE VE DANIELLE DE PICCOITTO "THE SHIP OF FOOLS"

16 NİSAN PERŞEMBE
ALICE RUSSELL

17 NİSAN CUMA
ALICE RUSSELL

18 NİSAN CUMARTESİ
OLDIES BUT GOLDIES

21 NİSAN SALI
OKAY TEMİZ

22 NİSAN ÇARŞAMBA
DEPECHE MODE PARTİSİ

23 NİSAN PERŞEMBE
BABA ZULA

24 NİSAN CUMA
S.O.A.P KOZMO - PILOOSKI

25 NİSAN CUMARTESİ
THIEVES LIKE US

29 NİSAN ÇARŞAMBA
SAKİN

30 NİSAN PERŞEMBE
OLDIES BUT GOLDIES

Babylon Mayıs Programı;
Mayıs Cuma
Tortured Soul

2 Mayıs Cumartesi
Horace Andy & Ashley Beedle

3 Mayıs Pazar
Bonnie Prince Billy

7 Mayıs Perşembe
İlhan Erşahin's Istanbul Sessions feat. Erik Truffaz

12 Mayıs Salı
Marni Stern

19 Mayıs Salı
Andrew Weatherall

20 Mayıs Çarşamba
Hey Stockholm

21- 22 Mayıs
Oi Va Voi

Horace Andy & Ashley Beedle
02 Mayıs 2009 Cumartesi / 23:00

Massive Attack'in ölümsüz vokali, reggae efsanesi Horace Andy ile ünlü İngiliz prodüktör ve remixçi Ashley Beedle Babylon'da bir araya geliyor! Yoğun bir stüdyo çalışması sonunda ortaya çıkan "Inspiration Information" adlı yepyeni albüm içinde Rolling Stones'dan Angie gibi bir klasik cover'ın yanı sıra Beedle'ın tabiriyle club & reggae'nin mükemmel bir karışımını içeriyor. Horace Andy & Ashley Beedle ikilisi sevgi ve barış temalı şarkılarıyla sizi yeni bir ışıkla reggae köklerine döndürecek.

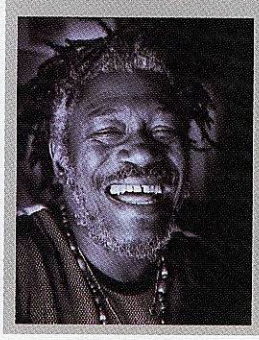

İlhan Erşahin's Nublu Presents: İstanbul Sessions featuring Erik Truffaz
07 Mayıs 2009 Perşembe / 21:30

İlhan Erşahin'in çok yönlü projesi Nublu'nun en başarılı işlerinden biri olan İstanbul Sessions, Fransa'nın en önemli caz sanatçılarından biri olan Erik Truffaz ile aynı sahnede buluşuyor. 2000 yılında birlikte 'Theory' isimli çalışmalarını yayınlayan ve eleştirmenler tarafından büyük övgüler alan ikilinin Türkiye'deki ilk buluşması Akbank 11. Caz Festivali'nde gerçekleşmişti. Bir araya geldiklerinde upbeat, house ve nujazz'ın mükemmel birlikteliğini yakalayarak dinleyiciyi dansa davet eden İstanbul Sessions ve Erik Truffaz, yine hafızalardan silinmeyecek enerjik bir performansa imza atacak. Nublu'nun havasını İstanbul'a taşıyan, caz müzikle yeni bir deneyim yaşayacağınız bu geceyi kaçırmayın!

Sümeyra Gümrah
sgumrah@kultursanat.org

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ
CRR CEMAL REŞİT REY KONSER SALONU

CRR NİSAN 2009

6 Nisan 2009 Pazartesi
İBB Kent Orkestrası

10-11 Nisan 2009 Cuma- Cumartesi
Band-O-Neon
Orquesta Típica de Tango

Avrupa'nın yegâne otantik tango orkestrası Band-O-Neon, şarkıcı, dansçı ve müzisyenleriyle çok uluslu bir topluluktur ve Arjantin tangosunu tüm dönemleri ile temsil eder. Arjantinli kültür yetkilileri tarafından Tango'nun "Altın Devri"ni yaşatan grup olarak nitelendirilen Band-O-Neon, tangoları Arjantin'in en tanınan orkestralarının yorumlarıyla seslendirir. Ülkemizde de geçmişte çok sayıda konserler vermiş olan topluluk çeşitli vesilelerle gönüllü olarak verdiği konserlerle Türkiye'deki üniversite öğrencilerine burs sağlanmasında katkılı olmuştur. Orkestranın amaçlarından bir tanesi de Türk Tangosu'nu dış ülkelere tanıtmaktır. Bu amaçla bir CD (1999) bir de DVD (2006) hazırlanmıştır. Topluluk, 2010 senesinde Arjantin'in 200. kuruluş yılı kutlama törenlerinde konser vermek üzere Buenos Aires'e davet edilmiştir.

15 Nisan 2009 Çarşamba
Nail Yavuzoğlu Quartet
Nail Yavuzoğlu (p)
Şenova Ülker (tp)
Nezih Yeşilnil (b)
Cem Aksel (d)

Ülkemizin caz müziği teorisindeki önemli isimlerinden eğitimci, besteci, yazar ve orkestra şefi Dr. Nail Yavuzoğlu piyano sanatçısı olarak özgün beste ve düzenlemelerini çok önemli müzik adamlarıyla birlikte seslendirecek. Türk müzisyen ve kompozitörlerinin caz ve orkestra müziği içinde yerlerini alabilmeleri için dünya müziğine, geleneksel müziğimize ve kültürel birikimlerimize çağdaş, akademik ve araştırmacı bir gözle bakmaları gerektiğine inanan Yavuzoğlu'nun piyano ve orkestra eserleri mevcut. Bu platformdaki ulusal müziğimize yön vermek ve müziğimizi dünya ile bütünleştirmek Nail Yavuzoğlu ve gurup üyelerinin vizyonunu oluşturmakta.

Altuğ ÖZTUNÇ (İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuarı Öğretim Görevlisi/ Üflemeliler ve Vurmalı Çalgılar Anasanat Dalı Başkanı)

Nazik, Mütevazi bir beyefendi-müzisyen görünümünün yanı sıra, bitmek tükenmek bilmeyen araştırma-geliştirme ve proje gerçekleştirme enerjisine sahiptir Yavuzoğlu. Gerçekleştirmiş olduğu projelere bakınca kendini tümüyle eğitimin ve müziğin evrenselliğine adamış bir insan profili ile karşılaşırsınız. Konservatuarda almış olduğu Türk Müziği eğitimini, Klasik Batı müziği ve caz müziği üzerindeki araştırmaları ile harmanlayan Nail Yavuzoğlu, sahnede evrensel boyutlarda bir sentezle karşımıza çıkmakta.

Nail Yavuzoğlu

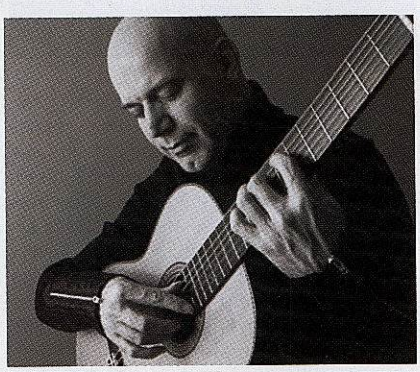

17 Nisan 2009 Cuma
Bekir Küçükay Gitar Resitali

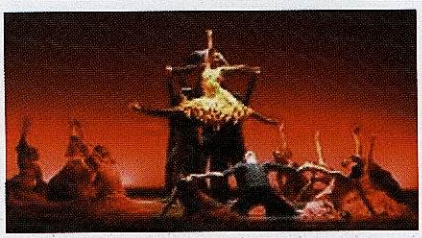

18 Nisan 2009 Cumartesi
Compania Antonio Marquez

Dünyada Flamenko ve İspanya'yı temsil eden en önemli dansçı ve koreograflardan biri olan Antonio Marquez 1963 yılında Sevilla'da doğdu. Çok erken yaşta İbiza'da yaşamaya başladı, henüz 12 yaşındayken dans dersleri aldığında, hocaları Maria Martin ve Paco Torres'ti. 1981'de Madrid'e yerleşti, orada da İspanyol Ulusal Bale Okulu'nda dans dersleri almaya devam etti. Hocaları arasında Ulusal Bale'nin davet ettiği çağdaş dansın büyük isimleri, Aurora Pons, Juan Taft, Victoria ve Angel Pericet vardı. 1982'de İspanyol Ulusal Balesi'ne, Maria de Avilla'nın yönetiminde girdi ve yine Aurora Bosch, Maria Pia, Manolete, Merche Esmeralda y Ziro gibi yeni isimlerle çalıştı. Ulusal İspanyol Balesi döneminde "La Tardes de la Alameda" ve "Los Tarantos" performanslarında öndeki isim oldu. "El Sombrero de Tres Picos"ta Molinero, "Don Juan Tenorio" balesinde de Don Juan oldu. Ayrıca "Bolero de Raval", "Ritmos", "Danza y Tronio", "Soleo" ve "Zapateado de Sarasate" balelerinde de önemli roller aldı. Reggio Emilia'nın "Stars Gala"sı için davet edilen Marquez, İtalya'da Triestre ve Carcasone'de, Fransa'da the Bienal of Lyon'da, Rusya'da da Leningrad'da, Blanca Del Rey, Mario Maya, Julio Baca, Moella Pontois, Ana Razzi, Lugana Savgnano, Maria Claudia Pietragalla, Arantxa Argüelles, Trinidad Sevillano gibi isimlerle çalıştı.

Dansın diğer alanlarında da deneyimlenmek isteğiyle, Madrid'de "Pentesiliea"nın çağdaş yorumuna Manuela Rodrigez'le birlikte katıldı. Bu

sırada "El Forastero de Santiago" deki başrolü, besteci Rynki Sakamato'nun müziğiyle ve usta Yoko Sendi'nin koreografisiyle yeniden yorumladı. 1989'da ve 1990'da Kobe, Osaka, Magoya, Kyoto ve Tokyo festivallerine davet edildi. 1991 senesinin sonunda, Madrid'de İspanyol Balesi için, Jose Granero tarafından sahneye konulan "Camino sin retorno", "Estamos solos", "Reencuentros" gibi balelerde de rol aldı. 1992'de Merche Esmeralda tarafından Murcia'daki dans kumpanyasına davet edilen Marquez, Merche Esmeralda'yla beraber "Medea"da Jason, "El cielo Protector"da Califa rollerini aldı. 1993'te İspanyol Ulusal Balesi'ne , "La oracion del Torero" gibi balelerde, tüm önemli rolleri kendisi için hazırlanan koreografilerle yorumlamak üzere davet edildi. Aynı sene, Haziran ayında "La Farruca del Molinero" yorumuyla "El sombrero de Tres Picos"la RAI ve TUE prodüksiyonlarıyla "Los Divinos" adı altında tüm dünya izleyicilerine ulaştı. 1994 yılında Victor Ullate, Falla'nın "El Amor Brujo"sunda "Carmelo" rolünü yorumlaması için Sevilla'da Maestranza Tiyatrosu'nun açılışına davet etti. Mayıs döneminde Calderon de la Barca Tiyatrosu'nda da "Vallodid"in galasında yer aldı. Antena 3 için bir televizyon prodüksüyonu "Camino al Rocio"da Isabel Pantoja'yla da işbirliği yaptı.

İspanyol Ulusal Balesi'nin en son prodüksiyonlarında açılış performanslarıyla "Zarzuela" tiyatrosunda da yeraldı. Ortega Cano'ya ithaf edilen, Turina'nın müziklerini yaptığı, koreografisini Victoria Eugenia'nın hazırladığı "La Oracion Del Tesorero" ve ayrıca Lola Greco'yla beraber "Cuentos del Guadalquivir"de de başrollerde yer aldı. 1995 yılından beri kendi kumpanyası "Compania Antonio Marquez"de sanat direktörlüğünde Jose Granero ve kadroda Eva Levya, Africa Morena, Javier Palacios gibi isimler yer aldı. Compania Antonio Marquez'in ilk tanıtımı Sevilla'da, Maestranza Tiyatrosu'nda yapılırken, Kültür Bakanlığı'nın işbirliğinde, Jose Granero'nun koreografisi ve Jose Luis Greco'nun müzikleriyle "movimiento perpetuo"nun performansı gerçekleşti. 1997'de, İtalya turnesi sonunda eleştirmenler tarafından "Nureyev" ödülüyle onurlandırıldı. Kumpanyasıyla beraber Madrid Royal Theatre, performanslarına "El somrero de Tres Picos"la başladılar. 1998'de Küba Balesi tarafından festivallerinin 50.yıl performansıyla altın kitaplarına ismi yazılan Marquez, aynı yıl en iyi gösteri dalında "Taranto" ödülünü ve ayrıca en iyi profesyonel dansçı ödüllerini de aldı. 1999'da Yunanistan'da Atina Ulusal Tiyatrosu için "Carmen" operasının koreografisini hazırladı. Budapeşte'deki Uluslararası Gala'da en beğenilen dansçı olarak konuşulan Marquez, ayrıca İspanya'da ve İtalya'da da turnelere çıktı. 2000 yılında, İsviçre'de, Zermatt'da uluslararası bir sempozyuma katılan Marquez, kumpanyasıyla beraber Paris'in ünlü operası "Don Quijote"a koreografi hazırladı. Dans grubu ile beraber Paris'in Bastille Operası'nda da performanslar gerçekleştirdi. İspanya, Portekiz, İtalya ve Japonya'da da turnelere çıktı.

2001 yılında uluslararası turneye çıkan Marquez, İtalya, Brezilya ve Macaristan'ı dolaştı. Aynı dönem, İtalya'da "En Değerli Dansçı" ödülünü de aldı. Brezilya'da, başarısından dolayı Rio de Janerio hükümeti tarafından 40000 kişiye performansıyla, Brezilya basınının da ilan ettiği "en büyük izleyici kalabalığına performansıyla" rekorlar kitabına geçirildi. 2002'de geniş kapsamlı bir Amerika Turnesi yaptı. 2003'de Marquez topluluğu ile birlikte Jerez Uluslararası Dans Festivalinin birincilik ödülünü aldı. "El Sombrero de Tres Picos" ve "Bolero" gösterileriyle Jerez Festivali'nde birçok kez En İyi Gösteri Ödülleri'ni alan sanatçı,2006 yılında Ibiza ve Formentera yerel yönetimlerinin en önemli ödülü Tanit ile onurlandırıldı.

2007 yılında İtalya'da ünlü Verdi Tiyatrosu'nda Teatro Lirico Foundation orkestrasıyla "Giuseppe Verdi" prodüksiyonunda yer alan Marquez gösterileriyle Japonya'dan Amerika'ya, İtalya'dan Fransa'ya tüm dünyada büyük ilgi görüyor.

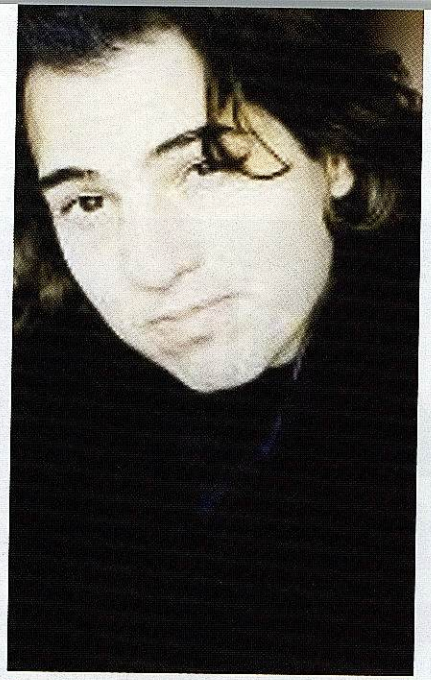

19 Nisan 2009 Pazar
Fazıl Say & Guests
Güvenç Dağüstün, Çağ Erçağ, Ayla Erduran, Zuhal Olcay, Tolga Salman

21 Nisan 2009 Salı
"Barbara Sings the Blues"
Barbara Hendricks & Magnus Lindgren Quartet

Barbara Hendricks (vo)

Magnus Lindgren (s, clt, flt)

Mathias Algotsson (p)

Fredrik Jonsson (b)

Jonas Holgersson (d)

Barbara Hendricks, sanat yaşamı boyunca hep çok yönlü bir sanatçı kimliği sergilemiştir. Herbert von Karajan ve Daniel Barenboim gibi şeflerin yönetiminde, çok önemli orkestraların eşliğinde, dünyanın en ünlü salonlarında, sayısız kez rol almış bir operatik soprano olmanın yanı sıra, bir konser solisti, bir caz şarkıcısı ve bir insan hakları aktivisti olarak değişik alanlarda parlayan bir yıldızla karşı karşıyayız.

Barbara Hendricks bu konserinde, Marcus Lindgren Quartet ile birlikte, caz standartlarını yorumluyor. Ellington, Bessie, Billy Holliday ve daha nice bestecilerin eserlerini kendine özgü stiliyle ve büyük bir ustalıkla icra eden Hendricks, Eylül 2008'de "Barbara Sings the Blues" adıyla yayınladığı albümünün Avrupa turnesinin İstanbul ayağında, dinleyicileriyle Cemal Reşit Rey Konser Salonu'nda buluşacak.

24 Nisan 2009 Cuma
"Kırk Ney Bir Nefes"
Hazırlayan: Aziz Şenol Filiz

Niyazi Sayın, Yavuz Yekta, Sencer Derya, İlyas Çelikkol, Ekrem Vural, Fikret Bertuğ, Ümit Gürelman, Melih Özaltıner, Ömer Erdoğdular, Halil Baziki, Mahmut Bilki, Sadrettin Özçimi, Uğur Onuk , Osman Erkahveci, Mustafa Güvenkaya, Arif Erdebil, Bülent Özbek, Ali Balakbabalar, Salih Bilgin, Aziz Şenol Filiz, Tuba Güvem Alagöz, Ahmet Kaya, Adnan Ballıoğlu, Ahmet Şahin, Yavuz Akalın , Murat Salim Tokaç, Kutsi Sezgin, Gökhan Önder, Kaşif Demiröz , Hakan Alvan , Ender Doğan, Burhan Paker, Özer Yavaş, Volkan Yılmaz, Burcu Karadağ, Celaleddin Biçer, Hüseyin Özkılıç, Miase Bayramoğlu, A.Cemal Öksüz, Yasin Özçimi

Her şeyden önce bu yıllardır hayalini kurduğum bir düştü.

Kırk Ney'in bir nefeste, bir gönülde birleşmesinin maddi ve manevi ahengini bir olup yaşamaktı dileğim.

Kırk Ney'in gönül akordu ile sedasını duymak.

Yıllar önce Konya'da yapılan Şeb-i Arus törenlerine katılmak isteyen her Neyzen'in Ney'ini alıp baş eğip girdiği dergâhta yaptıkları ayin icrası sırasında nasıl yek vücud ve bir nefes oldukları anlatıldı bize.

Pek çoğumuz bunları yaşamadık, yaşayamadık... Bu projeyi oluştururken konuştuğum ve bugün Ney ismi anıldığında akla gelen isimlerin hemen hemen hepsinden bu heyecanıma olumlu cevap geldiğinde bu yaşanamamışlığın, bu özlemin yaşanabilir bir noktaya ulaşacağına şüphesiz inandım.

Bugüne kadar pekçoğumuzun hiç yaşamadığı inanılmaz bir tablonun içinde olmak ya da böyle bir tabloyu izleyip dinlemek.

Belki yalnızca bir kez yaşanacak bu ahenge sizlerle birlikte şahitlik etmek dileğimiz.

Aziz Şenol Filiz

30 Nisan 2009 Perşembe
"İki Kere İki"
Akbank Oda Orkestrası
Şef: Cem Mansur

Solist: Benyamin Sönmez (Viyolonsel)

Program:

E. Bloch: Konçerto Grosso, no.1

J. Haydn: Viyolonsel Konçertosu, no.1

Ara

J. Haydn: Viyolonsel Konçertosu, no.2

E. Bloch: Konçerto Grosso, no.2

"Her Konserin Bir Öyküsü Var" dizisinin bu sezonki son programında Akbank Oda Orkestrası, 2009 yılında yıldönümleri kutlanan bestecilerden ikisine odaklanıyor.

Mozart'la birlikte klasik dönemin en büyüklerinden olan Joseph Haydn'ın ölümünden 200, İsviçreli Ernest Bloch'unkinden 50 yıl geçmiş. Bu programda biraraya gelmeleri birçok açıdan ilginç.

Haydn'ın viyolonsel için bestelediği iki konçerto ve Bloch'un oda orkestrası için iki "konçerto grosso"su, bir bestecinin aynı türde iki eserinin ne kadar farklı olabileceğini ortaya koyuyor.

Bloch, genelde "geç romantik" olarak tanımlansa da, oda orkestrası için "konçerto grosso"larında, hem stil hem de eserlerin oluşumu açısından 18. yüzyıla göz kırpıyor. İlkinde, barok dönemde orkestraya eşlik eden klavsenin yerini piyano alırken, yaklaşık elli yıl sonra yazdığı ikincisindeyse yine eski "konçerto grosso"larda olduğu gibi orkestra içinden birden fazla soliste yer veren Bloch'un müziğinde ülkesinin halk müziği ve en romantik anlatım huzur içinde biraraya gelebiliyor.

Konserlerin solisti, son yıllarda adını duyurmaya başlayan en etkileyici genç yeteneklerden Benyamin Sönmez. İstanbul'da daha önce romantik çağ eserlerini seslendiren Sönmez, bu kez, klasik dönemde çalgısı için yazılmış en önemli iki eseri birarada seslendiriyor. Solist ve orkestra virtüozluğunu birarada yaşamak için ideal bir program, 2008-09 sezonu "öykü"lerini tamamlıyor.

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

*Artık bir ekol olan **Nardis**'te jazz dünyasının eski ve yeni müzik neferleri omuz omuza çalıyor...*

Nardis Jazz Festivalinden...

NİSAN AYI PROGRAMI

Grup Passiflora
01 Nisan 2009 Çarşamba

Levent Altındağ ve Erdem Sökmen'in öncülüğü, Eylem Pelit, Volkan Öktem, Serkan Özyılmaz'ın katılımıyla kurulan Grup Passiflora yaklaşık 5 yıldan beri birlikte çalmaktadır. Bu yıl aralarında aldıkları Şenova Ülker ile de güçlenen ve repertuarlarında Latin caz ve fusion tarzı müzikler olan grubun repertuarı oldukça geniş. Grup John Patitucci, Joe Bosco, Garry Willis, Steve Khan, Julio Baretto, Paco de Lucia, Russell Ferrante (Yellow Jackets), Tania Maria, Ralph Towner (Oregon), J.C.Maillard gibi besteci ve müzisyenlerin eserlerini kendi yaptıkları aranjmanlarla başarı ile yorumlamaktadır.

Levent Altındağ (s), Erdem Sökmen (g), Şenova Ülker (tp), Serkan Özyılmaz (p), Eylem Pelit (b), Volkan Öktem (d).

Nezih Yeşilnil Trio_CinemaScope
02 Nisan 2009 Perşembe

Nezih Yeşilnil, 6 yaşında mandolin, 13 yaşında gitar çalmaya başladı. 17 yaşında İzmir'de Maça Beşi Topluluğu'nda bas gitar çalmaya başladı. Ege Üniversitesi İktisat Fakültesi Ekonomi bölümünden mezun olan Yeşilnil, 1974'te Grup Doğuş'un kurulmasına öncülük etti. 1986'dan bu yana pekçok değerli müzisyenle birükte yurtiçi ve yurtdışında konserler ve festivallerde sahne aldı. Halen kendi triosunun yanısıra caz ve etnik müzik yapan çeşitli gruplarla da müzisyenlik hayatını sürdüren Nezih Yeşilnil, Pera Müzik Okulu'nda, Modern Müzik Akademisinde özel olarak bas dersleri veriyor ve müzik stüdyolarında düzenlemeler yapıyor.

Nilüfer Verdi (p), Nezih Yeşilnil (b), Deniz Dündar (d).

Önder Focan Sextet
03 Nisan 2009 Cuma

Gitarist Önder Focan 30 yıllık müzisyenlik kariyerine 11 CD kaydını sığdırmış üretken müzisyenlerimizden birisidir. Pek çok ülkede artık sayılamayacak kadar çok festivalde sahne almış, pekçok değerli müzisyen ile birlikte çalmıştır. Bemol Müzik'te basılmış, bestelerinin yer aldığı bir kitabı bulunmaktadır. 2000 yılında Müjdat Gezen Sanat Merkezi tarafından yılın en iyi Batı Müziği Sanatçısı ödülünü aldı. Bu gece sizlere bebop ağırlıklı kendi bestelerinden ve düzenlemelerinden oluşan bir repertuar sunacaklar.

Şenova Ülker (tp), Engin Recepoğulları (ts), Hakan Çimenot (tb), Önder Focan (g), Erdal Akyol (b), Ediz Hafızoğlu (d).

Neşet Ruacan Group
04 Nisan 2009 C.tesi

Neşet Ruacan İstanbul'da doğdu. 10 yaşında klasik gitar ile müziğe başladı. İlk gitar dersini Rıza Başkoğlu'ndan aldı. Daha sonra Dr.Metin Bulut ile caz gitarı çalıştı. 1963 yılında Vahşi Kediler Grubu ile pop müziği çaldı. İktisat Fakültesini terk ederek profesyonel müzisyenliği seçti. Şerif Yüzbaşıoğlu Orkestrası onun profesyonel müziğe girişinde en önemli etken oldu. Daha sonra Erol Büyükburç, Süheyl Denizci, Yalçın Ateş Orkestralarında yer aldı. Daha sonra sırasıyla İngiltere'de Leeds College of Music ve Amerika'da Berklee College of Music, Brooklyn School of Music, Juilliard School of Music gibi çeşitli kurslara devam etti. Ernest Wiehe, Alex Ulanowski, Jerry Bergonzi ile özel olarak çalıştı. Türkiye'ye dönünce TRT Hafif Müzik ve Caz Orkestrası'na katıldı. Helen şef olarak çalışıyor ve konserler veriyor.

Feyza Eren (vo), Neşet Ruacan (g), Nezih Yeşilnil (b), Nedim Ruacan (d).

Beden Müziği ve Ritim Gecesi
06 Nisan 2009 Pazartesi

Bir beden müziği ustası olan Keith Terry önce solo olarak beden müziğini cajon ve perküsyon ile yapacak. Daha sonra Evie Ladin ile birlikte Crosspulse Rhythm Duo olarak sahne alacaklar. Bir buçuk aylık Avrupa, Ortadoğu, Afrika turnelerinin (7 ülke, 10 şehir) ilk 2 ayağı Eskişehir ve İstanbul Nardis'te. Bu arada KeKeÇa Beden Perküsyonu ikilisi Tugay Başar ve Timuçin Görer, Aralık 2008'de San Francisco'da yapılan 1st International Body Music Festival'e katıldıktan sonra Türkiye'deki ilk performanslarına çıkacaklar. Ayrıca Gevende ve Ayşe Tütüncü'den tanıdığımız Gökçe Gürçay da eşlik edecek bedeni ile. Özetle 4 bölümlü bir gece olacak. Keith Solo, Keith-Evie Rhythm Duo, Tugay-Timuçin İkilisi ve cümbüş banjo jam session...

Keith Terry (beden müziği), Evie Ladin, Tugay Başar, Timuçin Görer, Gökçe Gürçay.

Sabri Tuluğ Tırpan
07 Nisan 2009 Salı

Piyano ve caz eğitimini Ali Perret'den alan sanatçı, Bilkent Üniversitesi'nde Martin Berkowsky ve Namık Sultanov'la çalıştı. 1992-1996 yılları arasında Viyana Devlet Konservatuvarı'na ve Viyana Müzik Akademisine devam etti. 1996 yılında eğitimini tamamlayan sanatçı Charles Mingus Festivali (Viyana), Yehudi Menuhin Live Music (Viyana), Jeunesse Bach 2000 (Viyana), Miles Davis Jazz Festivali (Polonya), Cemal Reşit Rey Piyano Festivali gibi birçok festivalde sahne aldı. Tırpan, Mozart'ın 'Figaro'nun Düğünü' operasının caz yorumu ile uluslararası platformda dikkatleri üzerine çekti. Bestelediği Hearts müzikali Musical Cocktail dergisi tarafından, son zamanlarda Almanca konuşulan ülkelerde bestelenmiş en iyi müzik olarak değerlendirildi. Sanatçı, Viyana Mahler Konservatuvarı ve Performing Arts Studios of Vienna'da öğretim görevlisi olarak çalışmaktadır.

Sabri Tuluğ Tırpan (p), Eylem Pelit (b), Volkan Öktem (d).

Kemen-Jazz
08 Nisan 2009 Çarşamba

Baki Duyarlar yepyeni projesi KemenJazz ile ilk kez Nardis'te. Kendi dallarının en yetenekli müzisyenleri ile oluşturulmuş bu projede sanatçılar Baki Duyarlar'ın bestelerini

kendi deneyimlerinden gelen müzikal birikimlerini de katarak yorumlayacaklar. Bu heyecan verici projenin ilk konserini kaçırmayın deriz. Baki Duyarlar İstanbul doğumlu. Ailesi müzikle ilgilendiği için her zaman müzikle içiçe oldu. İlkokuldan sonra ailesinin 6. jenerasyonu olarak o da yine müziği seçti. İstanbul Devlet Konservatuarının yaylı sazlar bölümünde viyolonsel öğrencisi olarak müzik eğitimine başladı. 10 yıl sonra bölüm değiştirdi ve klasik kompozisyon bölümüne geçti. İlhan Usmanbaş'ın sınıfında 2 yıl okudu. Aynı zamanda caz müziğine olan ilgisi yoğunlaştı ve dönemin caz kulüplerinde değişik gruplarla çalmaya başladı. 1987'de daha ciddi caz piyano eğitimini sürdürmeye karar verdi. Rotterdam Konservatuarına girdi. Robvan Kreeveld, Jan Laurens Hartong, Monti Alexandr, Eddie Gomez, Bob Brookmeyer gibi isimlerle çalıştı. Aynı dönemde Rotterdam, Amsterdam, Den Haag (Lahey) müzik okullarında öğretim görevlisi oldu. Bu sırada kendi kuartetini kurdu ve grubuna "On 0" adını verdi. Bebop, Latin ve Yugoslav müziğinden yola çıkarak yeni bir "cross-over" müzik geliştirdi. Avrupa'daki çeşitli festivallerde yer aldı. 1996'da İstanbul'a geri döndü. Bülent Ortaçgil ve Zuhal Olcay ile çalıştı. Şu anda İstanbul'da müzikal aktivitelerine yepyeni projelerle devam ediyor.

Baki Duyarlar (p), Erdal Akyol (b), Cem Aksel (d), Derya Turkan (kemence).

Fundo Latino
09 Nisan 2009 Perşembe

Daha önce caz standartlarından oluşan bir repertuarla karşınızda olan Funda Sezer bu kez yeni bir proje ile Nardis'te. Brazilya ve Küba müziklerinin hoş ritimleri ve aşina melodilerinden oluşan bir latin gecesi ile sizlerle birlikte olacak. 2008'de düzenlenen Nardis Vokal Yarışmasında dereceye giren vokalist, Donovan Mixon, Randy Esen, Olcay Kaylan ile çalışmalarını halen sürdürmektedir. Ayrıca 2007 yılında Umbria Caz Festival'i kapsamında düzenlenen Berklee School of Music Jazz Clinics'e katılmıştır.

Funda Sezer (v), Baki Duyarlar (p), Gücüm Sezer (g), Erdal Akyol (b), İzzet Hiçkalmaz (d).

Standard Quartet
10 Nisan 2009 Cuma

Tenor saksofoncu Engin Recepoğulları Ankara'da doğdu. 2003 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi Siyasal Bilimler ve Kamu Yönetimi Bölümü'nden mezun oldu. Ömür Gidel ile çalıştı. Ricky Ford ile emprovizasyon çalışmaları yaptı. Bu yıl İzmir'den İstanbul'a taşınan sanatçı kısa zamanda çok sevildi. Emre Kartarı ve Matt Hall da birkaç ay evvel New York'tan İstanbul'a taşındılar. Yeni girdikleri çevrede onlar da hem müzisyentikleri hem de kişilikleri ile sevildiler. Usta Önder Focan bu çok kıymetli müzisyenler ile sadece caz standartlarına yer verecekleri bir repertuar ile bu gece sizlerle. Kaçırmayın...

Engin Recepoğulları (ts), Önder Focan (g), Matt Hall (b), Emre Kartarı (d).

Sibel Köse Quartet
11 Nisan 2009 C.tesi

Sibel Köse Ankaralı. TED Ankara Koleji'nin ardından ODTÜ Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü'nden mezun oldu. Caz ile ilgili ilk çalışmalarına üniversitesinde öğrenci olduğu yıllarda başladı. Polonya'da seminerlere katıldı. 1987 yılından bu yana Sibel Köse konserlerde, radyo ve TV programlarında yer almakta, yerel ve uluslararası caz festivallerine katılmaktadır. Polonya'nın Zamosc kentinde düzenlenmiş olan Uluslararası Caz Vokalistleri Yarışması'nda birincilik ödülü aldı. Son olarak İstanbul'daki "Nina Simone Tribute" konserinde Dee Dee Bridgewater, Raul Midon ve Stacey Kent ile aynı sahneyi paylaşan Köse, başarılı çalışmalarına devam ediyor. Bu gece grubuyla sizlere caz standartlarının yeniden yorumuyla keyifli bir gece geçirtecek.

Sibel Köse (vo), Kürşad Deniz (p), Erdal Akyol (b), Derin Bayhan (d).

Yansımalar
13 Nisan 2009 P.tesi

Topluluk, 1990 senesinde A. Şenol Filiz ve Birol Yayla tarafından oluşturulmuştur. Temelde akustik bir tınıya sahip olan topluluk, geleneksel müziğimizden yola çıkarak günümüzü yansıtan ve geniş bir yelpazeye açılabilen sade ve dingin bir müzik anlayışını yorumluyor. Topluluk, 1996 senesine kadar ikili olarak çalışmalarını sürdürmüş, bu dönem içinde yurt içi ve yurt dışında verdikleri pek çok konserin yanısıra "Yansımalar", "Bab-ı Esrar", "Serzeniş", "Vuslat" ve "Pervane" isimlerinde beş albüm yayınlamışlardır. "Günümüzün karmaşasına karşın insanla biraz sadelik ve huzur sunmak amacımız" diyen sanatçılar, çalışmalarında dinleyicileri ile bu temayı paylaşmaktadır.

Şenol Filiz (ney), Birol Yayla (tambur), Murat Usanmaz (g), Erdal Akyol (b), Pınar Duruk (cello), Ediz Hafızoğlu (d, perc).

Oğuz Büyükberber Trio
14 Nisan 2009 Salı

Klasik batı müziğini, Türk müziği ve caz tınılarıyla harmanlayarak kendine has üslubunu yaratan bas klarnetçisi Oğuz Büyükberber, aynı zamanda çocukluğundan bu yana görsel sanatlarla ilgilenen çok yönlü bir sanatçı. Müzik kariyeri boyunca Kaçan Keçi, A Z, Lodos, Velvele, Turqumstances ve Trio Koan gibi projelerde çalışan ve Avrupa'da birçok festivalde yer alan sanatçının 4 solo albümü bulunuyor. 1990 yılında Amsterdam'a taşınıp, konservatuarda saksofon ve basklarnet eğitimi alan Klein ise doğaçlama müzik üzerine yoğunlaşan ancak aynı zamanda Doğu Avrupa ve Asya müzikleri hakkında da kendini geliştiren bir sanatçı. Şimdiye kadar Tobias John Zorn, Chris Speed, Benoit Delbecq ile sahne alan sanatçı, Man Bites Dog, Full Fathom Five ve Spinifex Orkestrası için şarkı besteliyor. Bu gece besteler ve standartlardan oluşan bir repertuarı trio olarak sestendirecekler.

Oğuz Büyükberber (bclt), Tolga Tüzün (p), Demirhan Baylan (b).

Jülide Özçelik Band
15 Nisan 2009 Çarşamba

İstanbul doğumlu olan Jülide Özçelik 2004 yılında İstanbul Bilgi Üniversitesi Caz Vokal Performans bölümünden mezun oldu. Bize ait ama evrensel standartlarda ve Türkçe sözlü bir caz albümü yapma fikriyle yola çıkan şarkıcı kendi bestelerini ve sevdiği türküleri değerli ve yetenekli genç caz müzisyeni arkadaşlarıyla birlikte yorumlayarak 2008 yılı başında "Jazz İstanbul - Volume 1" adı altında çıkardı. Bu geceki konserlerinde hem dinleyicilerinden çok olumlu tepkiler almış olan bu albümden, hem de Türkçe sözlü caz şarkılarından oluşan bir repertuarla karşınızda olacaklar.

Jülide Özçelik (vo), Erbil Doğan (s, flt), Ercüment Orkut (p), Cem Tuncer (g), Kağan Yıldız (b), Ediz Hafızoğlu (d),

Elvan Aracı Modern Quintet
16 Nisan 2009 Perşembe

Trombocu ve piyanist Elvan Aracı 1977 yılında İsveç'e yerleşti ve Maffy Falay ve saksofoncu Bernt Rosengren ile 1990 yılına kadar çalıştı. 1994 yılında ABD'de farklı müzisyenlerle workshop'lar gerçekleştirdi. 1998'de Türkiye'ye döndü ve çeşitli festivallerde çaldı. 2003 yılında "Modern Jazz Trio"yu kurdu. Bu gece sizlere altılısı ile standartlar ve bestelerden oluşan bir repertuvar sunacaklar.

Elvan Aracı (p), Serhan Erkol (as), Donovan Mixon (g), Kağan Yıldız (b), Berke Özgümüş (d).

Önder Focan Band feat. Anne Czichowsy
17 Nisan 2009 Cuma - 18 Nisan 2009 C.tesi

Anne Czichosky 1981 yılında Schaffhausen, İsviçre'de doğdu. Büyüdüğü yer olan Güney Almanya'da evde sürekli müzik içindeydi. Stuttgart'ta 2001 ve 2007 yılları arasında Anika Köse ile çalıştı; ayrıca Darmon Meader, Peter Eldridge, Kim Nazarian, Lauren Kinhan, Bob Stoloff ve nicelerinin workshoplarında yer aldı. Şubat 2007'de, eğitim gördüğü University of Music Stuttgart'tan birincilikle mezun oldu. Mezuniyetinden sonra da profesyonel olarak hem müzisyenlik hem de eğitmenlik yaptı. Dünyaca ünlü gitarist Lorenzo Petrocca ile beraber Playground isimli grubuyla birçok konser verdi. Diğer grubu Jazzpartout ile Bükreş'teki 'Bucharest International Jazz Competition'da 2008 yılında birincilik kazandı. Aynı yıl temmuz ayında ise Finlandiya'daki 'Lady Summertime' jazz vokal yarışmasında birincilik kazandı. İlk albümü olan 'Rise of Jazzpartout' 2009 yılının şubat ayında çıktı. Yarışma sonucu Nardis'de şarkı söylemek de ödüllerinden birisi. Bu yetenekli genci usta Önder Focan ve grubu ile dinlemek büyük bir keyif olacak.

www.annesingsjazz.com
www.myspace.com/anneczichowsky

Anne Czichowsy (vo), Önder Focan (g), Erdal Akyol (b), Derin Bayhan (d).

Kerem Türkaydın & Tolga Futacı "In Blue"
20 Nisan 2009 P.tesi

Kerem Türkaydın ve Tolga Futacı'nın ortak projesi olan "In Blue" isimli oluşumda, Türkçe pop şarkılar, Kerem Türkaydın tarafından yazılan ve birbirinden değerli müzisyenlerin bir araya gelmesiyle şekillenen yepyeni jazzy aranjmanlar ile yeniden yorumlanıyor. Grubun repertuarında, Kenan Doğulu, Levent Yüksel, İlhan Şesen, Sezen Aksu, Yalın, Sıla, Ajda Pekkan gibi isimlerin şarkılarının yanısıra Tolga Futacı'nın albümünden de bazı şarkılara yer veriliyor. Nardis'deki ilk konserleri büyük beğeni yoplayan grubun bu konseri de yine çok keyifli olacak.

Tolga Futacı (vo), Kerem Türkaydım (g), Cem Dinler (p, keyb), Hakan Çimenot (tb), Halil İbrahim Işık (tp), Osman Alkan (b), Ediz Hafızoğlu (d).

SPIN
21 Nisan 2009 Salı

Geçtiğimiz yıllarda albüm olarak da müziklerini kayda döken SPIN uzun bir aradan sonra Nardis'te. Grubun temelleri 1999 yılında, Sıtkı Sırtanadolu'yla Selim Benba'nın tanışıp da aynı müzikal dili konuştuklarını farketmesiyle atıldı. Bu gece hem albümlerinden hem de Nardis için çok özel düzenlemeler ve bestelerden oluşan bir repertuar ile sizlerle olacaklar.

Yahya Dai (ts), Selim Benba (p), Sıtkı Sırtanadolu (g), Kağan Yıldız (b), Emre Kartarı (d).

Bilal Karaman Trio
22 Nisan 2009 Çarşamba

Gitarist Bilal Karaman'ın gitarla ilk tanışması 11 yaşında oldu ve çalmayı kendi kendine öğrendi. Doğan Canku'yla Flamenko teknikleri çalıştı, Önder Focan'ın Caz Grup atölyelerine katıldı. Donovan Mixon ve Wolfgang Muthspiel ile caz gitar, Erkan Oğur ile Türk müziği ve perdesiz gitar, Aydın Esen ile yüksek armoni ve doğaçlama çalıştı. İleri seviyedeki müzikal bilgisi ve tekniğinin yanı sıra kendine has bir tarzı olan gitarist geleneksel Türk müziklerine çağdaş yaklaşımlarda bulunarak Türk müziklerini daha ileriye taşımayı hedefliyor, kendi bestelerinde de modal ve melodik motifler, modern armoniler ve doğaçlamaları sıkça kullanıyor. Bu konserinde ona eşlik edecek müzisyenler Richmond/Virginia kökenli Amerikalı kontrbas sanatçısı Matt Hall ve Polonyalı davulcu Monika Bulanda.

Bilal Karaman (g), Matt Hall (b), Monika Bulanda (d).

Sezgi Olgaç Trio
23 Nisan 2009 Perşembe

İ.Ü. İngilizce İşletme bölümü mezunu olan Sezgi Olgaç, Sibel Köse ve Randy Esen Caz Vokal Atölyesi'nin ilk öğrencilerinden biri. Sibel Köse ve Randy Esen ile repertuar, emprovizasyon, vokal tekniği ve sahne performansı üzerine çalıştıktan sonra Donovan Mixon'dan kulak eğitimi, Barbaros Taştan'dan vokal tekniği dersleri alarak eğitimini sürdürdü. 2006 senesinde Nardis Jazz Club Genç Caz Vokal Yarışması'nda ikincilik elde ederek Finlandiya'da düzenlenen uluslararası caz vokal yarışması Lady Summertime'da Türkiye'yi temsil etti. Bu gece Önder Focan ve Kağan Yıldız'dan oluşan triosu ile caz standartlarından oluşan keyifli repertuarlarıyla Nardis sahnesindeler.

Sezgi Olgaç (vo), Önder Focan (g), Kağan Yıldız (b).

Janusz Szprot "Young @ Harts"
24 Nisan 2009 Cuma

Janusz Szprot, piyanist, besteci, aranjör, eğitimci ve müzikolog olarak zengin bir müzik geçmişine sahip. Profesyonel müzik yaşamına başladığı 1971 yılından bu yana Polonyalı ve yabancı pek çok ünlü caz sanatçısı ile çalışan Szprot, 1983 yılında, yetenekli Polonyalı ve Türk caz sanatçılarını biraraya getirerek kurduğu 'Polonya-Türk Caz Topluluğu' adını verdiği grupla Ankara'da ve 21'inci Uluslararası İstanbul Müzik Festivali'nde konserler verdi. Piyanist olarak, cazın her tarzına hakim olan Janusz Szprot'un bu alandaki esnekliği ve çeşitliliği, 15'den fazla albüm içeren diskografisinde de açıkça görülüyor. Szprot, daha önceleri Bilkent Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi'nde öğretim görevlisi olarak görev yapıyordu. Erzurum'da göreve başlayan sanatçı bu özel gece için sizlere caz standartlarından oluşan bir repertuar sunacaklar.

Janusz Szprot (p), Yahya Dai (ts), Önder Focan (g), Kamil Erdem (b), Emre Kartarı (d).

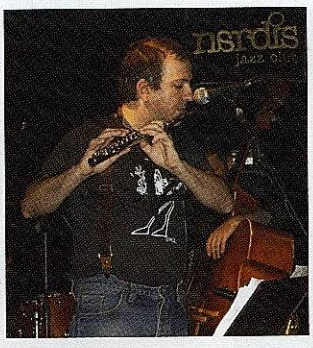

Yahya Dai Quartet
25 Nisan 2009 C.tesi

Ankara doğumlu Yahya Dai'nin 1974 yılında Soprano blokflüt ile başlayan müzik hayatı 1981'de alto saksofon ve ilerleyen yıllarda tenor saksofon, soprano saksofon, bariton saksofon, yan flüt ve EWI (elektrik nefesli enstrüman) ile devam etti. Ankara'da uzun bir dönem Tuna Ötenel ile birlikte çalışan Yahya Dai, İstanbul'a yerleştikten sonra yerli, yabancı pek çok grupla sahne aldı, albüm kayıtlarında çaldı. Bu gece Coltrane, Brecker ve Erskine bestelerinden oluşan bir seçki ile sizlerle olacaklar.

Yahya Dai (ts, EWI), Ercüment Orkut (p), Eylem Pelit (b), Ediz Hafızoğlu (d).

Cenk Erdoğan Trio
27 Nisan 2009 P.tesi

Trio'nun kurucusu olan Cenk Erdoğan Türkiye'nin ünlü caz müzisyenleri ile caz kompozisyon çalıştı, aynı zamanda Türk klasik müziği alanında da çalışmalar yürüterek perdesiz gitar üzerine uzmanlaştı. Perdesiz gitarda Türk geleneksel sazları olan bağlama ve tanburdan etkilenen özel bir teknik kullanarak caz armonizasyonlarını geleneksel melodilerle birleştiren Cenk Erdoğan, yurtdışındaki uzmanların da dikkatini çekiyor. Bu anlamda 2004 yılında Amerika'da "Berklee College of Music" ve "Queens College of Music"e davet edilerek buralarda perdesiz gitar üzerine atölye çalışmaları düzenledi ve konserler verdi. Ayrıca Cengiz Onural'ın "Bir Nefes Hayat" adlı albümünde aranjör, Gevende ve Mircan Kaya'nın albümlerinde gitarist, Serkan Çağrı'nın "Âlâ" albümünde "Resim" isimli parçanın bestecisi olarak yer alan Cenk Erdoğan, bugüne kadar "Issız Adam", "Sis ve Gece" filmlerine ve "Kabuslar Evi", "Bıçak Sırtı", "Yol Arkadaşım" gibi TV dizilerine de müzikler yaptı. Geçtiğimiz günlerde üçlü çalışması "İle" piyasaya çıktı.

Cenk Erdoğan (g), Alper Kılıç (b), Arda Baykurt (d).

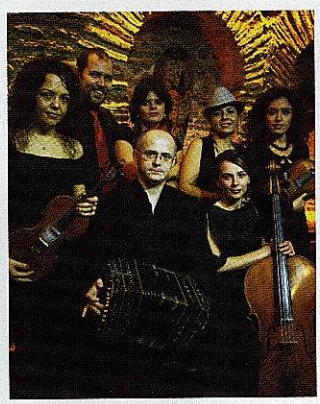

Piatango (Piazzolla Project)
28 Nisan 2009 Salı

2007 yılında kurulan grup, modern Arjantin tangosunun yaratıcısı ünlü besteci Astor Piazzolla'nın eserleri yanısıra, Etnik Tango ve Türk Tangolarından da örneklerin yer aldığı bir repertuara sahip. Piatango; 2007 yılından bu yana pekçok konser gerçekleştirdi. Bu yıldan itibaren uluslararası "Tango Festival" organizasyonlarında konserler verecek.

Gustavo Battistessa (bandoneon), Burcu Bal (keman), Başak Elkutlu (viyola), Şirin Vatan (viyolonsel), Ceyda Pirali (piyano), Saltuk Tukur (bas), Mine Berkay (perc).

Harald Swensson & Okay Temiz "Electric Meeting"
29 Nisan 2009 Çarşamba

İlk defa bir araya gelen grup elemanlarının çok kültürlü bir yelpazede, keyifli bir doğaçlama yolculuğuna çıkarak etkileyici bir geceyi sizlerle paylaşacaklar. Grubun repertuarı besteci ve kompozitor, piyanist Harald Swensson'un eserleri, Türk folkloründen seçmeler ve Okay Temiz bestelerinden oluşuyor. İsveçli Harald Swensson Stockholm'de klasik müzik eğitimi aldı. Caza olan ilgisi onu İsveç'in ilk fusion orkestrası olan ünlü EGBA grubuyla tanıştırdı. İsveç'in en önde gelen caz orkestraları ile konserler verdi. Çok özel tekniği kendi müziğini çalmasına, solo piyanist olarak kariyer sağladı. 1970'lerin sonunda İsveç'in en popüler rock grubu olan Flesket Briner grubunda Okay Temiz ile beraber çaldı. 1982'de Montreux Jazz Festivali'nde Okay Temiz'in Oriental Wind Grubu ile festivale katıldı ve çok ilgi gördüler. Kendi kurduğu değişik formatdaki gruplar ile seneterce Avrupa ve Amerika'da konserler verdi, değişik sound'larda CD'lere imza attı, pekçok konserlerde İsveç'i temsil etti. Geçtiğimiz ay Okay Temiz Oriental Wind ve Hintli Karnataka College of Percussion ile İsveç turu yaptılar.

Harald Swensson (p, synth), Çağdaş Oruç (ts), Sarp Maden (g), Kamil Erdem (b), Okay Temiz (d, perc).

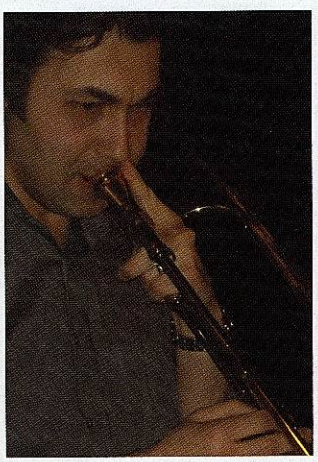

Emre Kayhan Quartet
30 Nisan 2009 Perşembe

Bu gece repertuarlarında Emre Kayhan ve Jef Giansity'nin beste ve modern caz standartlarından oluşan bir repertuar sunacak olan grubun kurucularından Emre Kayhan İngiltere'de doğdu. Mimar Sinan Üniversitesi Devlet Konservatuarı trombon bölümü mezunu olan sanatçı Londra Royal College of Music'de lisans eğitimi aldı. 1991-93 yılları arasında İngiltere'de çeşitli profesyonel ve amatör senfoni orkestralarında ve big band'lerde çaldı. North Texas State University'de çalıştı. 2000 – 2001'de Trinity College of Music'de tam burs ile caz masterini tamamladı. 1998 de EBU (Avrupa Yayın Birliği) Caz Orkestrası ile Stockholm Caz Festivali'nde ve 2002 de ise yine aynı orkestra ile Budapeşte'de ikişer konser çaldı. 2005'de İstanbul Caz Festivali'ne Neşet Ruacan Dörtlüsü içinde katıldı ve konuk sanatcı trompetçi Claudio Roditi ile çaldı.

Engin Recepoğulları (ts), Emre Kayhan (tb), Matt Hall (b), Emre Kartarı (d).

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

JC's de konserler...

2, 3, 4 Nisan

Vokalist Manu LePrince

Manu Le Price Fransa da yaşayan latin jazz'ın en güzel sesidir.Çok sıcak ve duygulu sesinin yanı sıra Manu şarkı sözleri ve kompozisyonlar yazarak jazz ve latin şarkılarına çok kişisel yorumlar getirmektedir. 20 yıldır Paris'de yaşayan Manu sürekli Paris ve Brezilya arasında seyahat etmekte ve her iki ülkede konserler vermektedir. 19 yaşındayken Londra'da şarkı söylemeye başladı. Fransa'ya geri döndüğünde bazı gruplarla beraber sahne aldı. Bunlardan bazıları, Christian Vander'ın "magma" Fransız rock grubu, solo/soprano vokal olarak Urban Sax ile, Fransız şarkıcı Bernard Lavilliers ile, içinde Chico Buarque, Vinicius Cantuaria'nın da bulunduğu Boto e novos tempos grubuyla da sahne aldı. Sonra kendi orkestrasını kurdu. Uzun süre Brezilya'da kaldıktan sonra ve ilk oğlunun doğumuyla birlikte kendi tarzını yaratabilmek için Daniel Goyone, Francis Lockwood ile beraber beste yaparak ilk albümü Agora'yı(1991) çıkardı. Brezilya'ya ikinci gidişinde Hermeto Pascoal, Robertinho Silva gibi değerli arkadaşlar edindi ve Paris'te muhteşem tromboncu Raul de Souza ile tanıştı. Brezilya müziğine aşık olan Manu uzun süreler Fransa'da Avrupa'da ve Brezilya'da Bossa Nova söyledi. 1992-1996 'da büyük "Mister Bouff" orkestrasıyla Fransa'nın dört bir yanında Brezilya aktiviteleri ve karnavallar düzenlediler. 1998 yılı boyunca Brezilya şovlarına katıldı ve bir çoğunu kendisi düzenledi. 1998 haziranında dünya kupasında brezilya'yı temsil etmek amaçlı Paris'te Place de la concorde'da 4 büyük şov düzenledi. 98 mart'ta Brezilya'da turneye çıktı ve o günden beri her sene Brezilya'da performans sergiliyor.

16, 17, 18 Mayıs

Dena DeRose Band

Dena DeRose (p, vo)
Matthew Hall (b)
Emre Kartarı (d)

Kariyeri boyunca 3 kez Grammy'e aday olan, lider olarak 6 albüm kaydeden, ve bu albümlerden "Another World" ve "I Can See Clearly Now" ile yılın en iyi albümü ve en iyi vokal jazz albümü ödüllerini alan Dena DeRose, Washington City Paper tarafından "Shirley Horn'dan beri en yaratıcı ve iyi jazz vocalist-piyanisti" olarak gösterilmiş. Vokal tekniğindeki ustalığı, piyano stilindeki akıcılık ile harmanlayan DeRose, hem sesi hem usta piyanistliği ile Garanti Caz Yeşili konserler serisi dahilinde İstanbul Jazz Center'da sahne alacak. Derose'un müziğe olan yeteneği henüz 3 yaşında iken oyuncak orgu ile çaldığı melodilerin güzelliğinin annesi tarafından farkedilmesi ile olmuş. Çocukluğu boyunca klasik piyano eğitimi alan DeRose'un jazz'la ilişiği 17 yaşındayken bir grup ile Count Basie bestelerini yorumlamaya başlaması ile yakın tarihlere denk düşüyor. DeRose jazz'la tanışmasının ardından, o zamanlar Binghamton'daki tek jazz eğitmeni olan Doug Beardsley ile çalışmaya başlamış ve bugüne değin Ray Brown, Clark Terry, Marian McPartland, Benny Golson, Ken Peplowski, Phil Woods, David 'Fathead' Newman, Rufus Reid, Mark Murphy ve Slide Hampton gibi jazz dünyasının önemli bir çok ismi ile aynı sahneyi paylaşmıştır. Bir çok jazz festivalinin yanı sıra; New York'ta Blue Note, Smoke ve the Jazz Standard; Seattle'da Jazz, Wahington'da Kennedy Center, Tokyo'da Body and Soul ve Roma'da Alexander Platz gibi dünyanın sayılı jazz kuluplerinde sahne alan DeRose'un hem vokalist hem piyanist olarak dehasından ve yeteneğinden New York Times, Downbeat, Jazz Times, LA Times, Seattle Times, Jazz Is, France's Jazz Hot, Italy's Ancona gibi önemli yayın organlarınca, defalarca övgüyle söz edilmiştir. Müzisyen kimliğinin yanı sıra eğitimci kimliği ile de müzik dünyasında önemli bir yere sahip olan DeRose bu sıralar Graz'daki The University of Music and Dramatic Arts'ın jazz departmanının başında olmasının yanı sıra; the Dave Brubeck Institute ve Berkeley Jazz School gibi sayılı dünyanın sayılı jazz eğitim kurumlarında da workshop'lar vermeyi sürdürüyor. San Jose Mercury yazarı Richard Scheinin şöyle diyor Dena DeRose için: "Dena DeRose keyif yayıyor, bu ne ruh! Eğer Derose şehrinize geldiyse ve onu dinlemeye karar verdiyseniz salona erken gidin, çünkü muhtemelen oturacak yer bulmakta güçlük çekeceksiniz...

www.denaderose.com/

1-2 Mayıs

Oliver Ker Ourio Band

Oliver Ker Ourio (kromatik harmonika)
Manuel Rocheman (p)
Mathias Allamane (b)
Matthieu Chazarenc (d)

www.kerourio.com
www.myspace.com/olivierkerourio

Aslı Delikara
asli@turuncuiletisim.com.tr

Ghetto'da Nisan...

ORANGE SOUND SYSTEM PRESENTS MELLY MEL CHRISTOPHER ÇOLAK

3 NİSAN 2009, CUMA

Gerçek adı Melvin Marnix Sibelo olan Surinam asıllı Hollandalı Dj ve prodüktör Melly Mel, müzikal kariyerine 1994 senesinde House müzik çalarak başladı. Zamanla içerisinde garage'dan 2step'e farklı tarzlarda yoluna devam eden sanatçı hem Hollanda da hemde Dünya'nın pekçok ülkesinde başarılı setler çıkardı. Freestyle seti içerisinde pop, disco, broken beat, house gibi tarzları harmanlayarak, eğlenceli ve hareketli bir program hazırlayan Melly Mell, Orange Sound System partilerinin 2.sinde 3 Nisan 2009, Cuma gecesi Ghetto Session'da müzikseverler ile buluşacak. Christopher Çolak'ın ev sahipliği yapacağı gecede eğlence sabahın ilk ışıklarına kadar devam edecek.

www.djmellymel.com

PINK AMSTERDAM

4 NİSAN 2009 CUMARTESİ

Amsterdam ve İstanbul'u gay, gay-minded ve straight'i, sanat, müzik, dans, moda ve yaşam unsurlarını, eski ve yeniyi, Türk ve diğer milletleri bir araya getirecek ve iki kentin en iyilerini bir araya toplayacak olan parti çok farklı bir tecrübe olacak.

Programda yer alacak isimler

Dj Joost van Bellen, Dj İpek İpekcioglu,When Harry Met Sally & Tess, DJ Lupe, DJ Kivanch, WannaBeStar, Monsieur Plastique (performing arts), Artificial Eyes.

Saat 00:00'dan itibaren Session'da, Dj İpek İpekçioğlu ve Dj Kıvanch ile parti farklı bir ortamda daha devam edecek.

UHR & MURAT UNCUOĞLU

10 NİSAN CUMA

Türkiye elektronik dans müziği sahnesinin iki önemli ismi Murat Uncuoğlu ve UHR aynı set up ta. Dünyadaki en son soundları duymak ve dans etmek için 10 Nisan Cuma gecesi sahne alacaklar.

MICROPEAK UHR & U.F.U.K

17 NİSAN 2009, CUMA

Türkiye'nin tanınmış iki Dj ismi UHR ve U.F.U.K'in birlikte hazırladıkları gece, minimal soundlardan oluşan bir serinin başlangıcı.

House, techouse ve techno nun minimal çalışmalarından hazırlanan gece adının aksine büyük bir enerji ve eğlenceyi içinde barındırıyor.

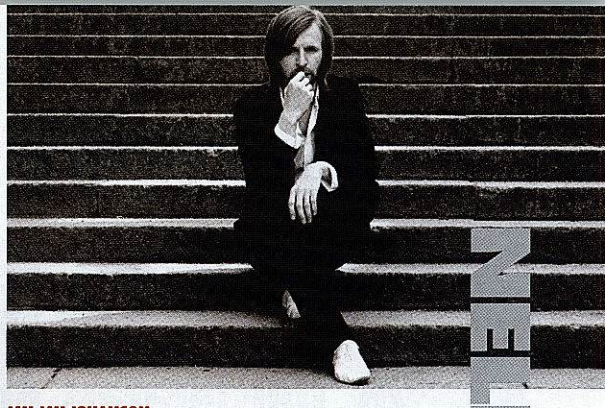

NELER OLACAK

JAY JAY JOHANSON

18.04.2009 - GHETTO

Yazdığı duygu dolu sözlerle kitleleri etkileyen Jay-Jay Johanson, yeni albümü "Self-Portrait"in turnesi kapsamında 18 Nisan 2009'da Ghetto'da sahne alıyor!

İsveç doğumlu şarkıcı ve besteci Jay-Jay Johanson, 1996'da yayınladığı ilk albümü "Whiskey"de kendine has jazzy/trippy vokali ile dikkat çekerek dünya listelerinde hızla yükselmeyi başardı. Bu albümün unutulmaz şarkıları 'So Tell the Girls That I Am Back in Town' ve 'It Hurts Me So' ile akıllarda yer ettikten sonra yayınladığı her albümüyle farklı bir tat yakaladı. Dinleyici kitlesi gittikçe genişleyen, müziğinin sınırları İsveç'i aşarak tüm Avrupa ve hatta Amerika'ya yayılan sanatçı, sesindeki melankolik, gizemli hava ve sıradışı görüntüsü sayesinde dinleyicilerini hipnotize eden bir güce sahip.

Şarkı sözlerindeki şiirsellik ve yayınladığı her albümde farklı ülkelerden önemli isimlerle çalışarak kazandığı müzikal zenginlikle gözle görülür bir evrim geçirdi. İlk üç albümünde sergilediği depresif ve karanlık tavrı 2003 yılında yayınladığı "Antenna" albümünde elektronik altyapı ile zenginleştirerek biraz daha neşeli bir kimliğe dönüştürdü. Özellikle bu albümden çıkan 'On the Radio' adlı parçası çok sevilmişti. Türkiye'ye son ziyaretini 2007 yılında yayınladığı "The Long Term Physical Effects Are Not Yet Known" adlı albümünün turnesi kapsamında gerçekleştiren Jay-Jay Johanson İstanbul'da çok kalabalık bir dinleyici kitlesi ile buluştu.

Jay Jay Johanson ve grubu, 2009 Mart ayında Avrupa'da piyasaya çıkan son albümü "Self Portrait" ile uzun bir aradan sonra İstanbul'da sevenleri ile GHETTO'da buluşacak. Johanson, tamamı ilgi çekici, akılda kalıcı, heyecan verici alt yapılar ve kıvrak ritimlerin buluştuğu merak uyandıran yeni albümünden ve eski albümlerden sevilen parçalarla sahnede olacak. Trip-hop, pop, elektronica ve electroclash'in engin ufuklarında seyredecek bu özel performans için çok önceden yerlerinizi alın, kaçırıp pişman olmayın.

ORANGE SOUND SYSTEM PRESENTS TARAS VAN DE VOORDE CHRISTOPHER ÇOLAK

24 NİSAN 2009, CUMA

Kendisinin bizzat DEEPGROOVYPROGRESSIVETECHHOUSEFUNK olarak tanımladığı müzik türünü bir virüs gibi bulaştıran, Amsterdam Paradiso'da gerçekleştirilen, Hollanda'da oldukça tanınmış bir ödül olan " Gouden Kabouter Awards"da "Best upcoming Dutch DJ Talent" adaylığı ve son dönemde çıkardığı plakları ile de TARAS şimdiden pek çok DJ'in setlerinde adı geçen bir prodüktör olarak HOUSE müziğin en iyi temsilcileri arasında yerini alıyor.

www.ftproductions.com

www.orangesoundsystem.com

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

Sevda Cenap And Vakfı

26. Uluslararası Ankara Müzik Festivaline hazırlanıyor...

Sevda-Cenap And Müzik Vakfı, aylardır sürdürülen ekonomik kriz tartışmalarına inat, başkentte tamamen sosyal sorumlulukla üstlendiği "Uluslararası Ankara Müzik Festivali"ni 4-30 Nisan 2009 tarihleri arasında 26. kez Başkentlilerle buluşturacak.

Güçlü bir klasik yapı ile dikkat çeken festival programında, birçok senfoni orkestrası müzikseverlerin karşısına çıkacak. Festivalin 7'den 77'ye hitap edecek etkinleri de çeşitliliği yansıtacak. Sevda-Cenap And Müzik Vakfı, aylardır sürdürülen ekonomik kriz tartışmalarına inat, başkentte tamamen sosyal sorumlulukla üstlendiği Uluslar arası Ankara Müzik Festivali'ni bir kez daha düzenliyor. Her yıl sponsor zorluklarına rağmen ayakta kalmayı başaran "Uluslararası Ankara Müzik Festivali", 4-30 Nisan 2009 tarihleri arasında 26. kez Başkentlilerle buluşacak. Geçtiğimiz yıl olduğu gibi, güçlü bir klasik yapı ile birçok senfoni orkestrası konseriyle dikkat çeken programda, Hacettepe Senfoni Orkestrası, Orkestra Akademik Başkent, Bilkent Senfoni Orkestrası, TSK Armoni Mızıka Orkestrası, Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası, Ankara Devlet Opera ve Balesi Orkestrası ve Zagreb Filarmoni toplam 8 konser verecek. "Uluslararası Ankara Müzik Festivali"nde 2009, "Orkestralar Yılı" olacak. "HGM Jazz Orchestra" ve "Ankara Büyükşehir Belediyesi Kent Orkestrası"da festival programında yer alacak. Hırvat HGM Jazz Orchestra konuk solist Yıldız İbrahimova ile, Ankara Büyükşehir Belediyesi Kent Orkestrası ise Eski 45'likler teması ile Nur Yoldaş, Ercan Turgut gibi çok tanınmış isimlerle birlikte müzikseverlerle buluşacak. Erol Erdinç (şef), Benyamin Sönmez (viyolonsel), Hüseyin Sermet (piyano), Ertuğ Korkmaz (şef), Emre Şen (piyano), Halil Aşık (şef), Atilla Aldemir (keman) ve Naci Özgüç (şef) ise bu sene festivale katılan Türk sanatçılarından bazıları arasında yer alıyor. Festival programında, konserlerin perde arkasını ve provalarını merak edenler için Olcay Poyraz tarafından sahneye konan müzikle tiyatroyu buluşturan "Sizlerle Mozart", Sapho'dan Leo Ferre şarkılarını içeren "Şark Yolu", modern müzik meraklıları için Kamran İnce (şef), Cihat Aşkın (keman) ve MİAM Yeni Müzik Topluluğu'nun yer alacağı etkinlikler de festivaldeki çeşitliliği yansıtıyor. Festivalin 7'den 77'ye hitap edecek iki renkli etkinliği ise çocukları, gençleri ve genç hissedenleri heyecanlandıracak Sheketak (ritm/ dans) ve Kataklo (akrobatik/ dans) etkinlikleri de dansın büyüsünü sahneye taşıyacak.

"26. Uluslararası Ankara Müzik Festivali"nde, oda müziği konserlerinde ise Wiener Kammersymphonie ve nefesli sazlar ekolünün önemli bir örneği "Prag Nefesli Sazlar Beşlisi" festival izleyicisi ile buluşacak.

Zlobko Vajgl (arp) ve Miron Kolbl (keman) ikilisin konseri ise her iki çalgıyı da sevenler için de ilginç bir enstrümantal birlikteliğin gecesi olacak. Festivalin klasik gitar hayranlarına sürprizi ise dünyanın popüler ikililerinden biri olan "Duo Melis: Susana Prieto ve Alexis Muzurakis."

Festival, 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı için de başkente özel bir etkinlik planlandı. Doğaçlama ustaları flütist Christian Plauvier ile piyanist Hakan Ali Toker ve konuk sanatçıları Akyurt Çocuk Korosu ile genç yetenek Cem Anıl, hem çocukları hem de aileleri eğlendirerek eğitecek. Festival biletleri Mart ayının son haftası Biletix'de satışa sunulacak.

Sirel Ekşi
sirel@iksev.org

16. İzmir Avrupa Jazz Festivali

2-13 Mart tarihlerinde büyük bir katılımla gerçekleşti.

İzmir Kültür Sanat ve Eğitim Vakfı, 16. İzmir Avrupa Jazz Festivali'ni 2-13 Mart 2009 tarihleri arasında gerçekleştirdi. İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin desteği, İzmir Yunanistan Başkonsolosluğu, İzmir İtalyan Konsolosluğu, İzmir Fransız Kültür Merkezi ve Goethe Institute İzmir işbirliğiyle yapıldı. Festivalde iki sergi, bir seminer, iki atölye çalışması ve dokuz konser yer aldı.

16. İzmir Avrupa Jazz Festivali, 2 Mart Pazartesi günü yapılan açılış konserinde "jazz'ın evrensel sesi" Dee Dee Bridgewater'ı İzmirlilerle buluşturdu. Kentin gururu Ahmed Adnan Sanat Merkezi'nde saat 20.30'da başlayan konserde, jazz'ın İki Grammy Ödüllü Divası'na İstanbul Superband eşlik etti. "Jazz'ın Milli Takımı" olarak nitelendirilen orkestrayı Aycan Teztel yönetti.

"YUNANİSTAN'IN SESİ" İZMİR'DE

Festival'in ikinci konseri 3 Mart Salı günü yine AASSM'da İzmir Yunanistan Başkonsolosluğu işbirliği ile yapıldı. Saat 20.30'da tüm dünyada "Yunanistan'ın Sesi" olarak tanınan usta sanatçı Eleftheria Arvanitaki sahne aldı. Çağdaş Yunan bestelerinden rembetikoya uzanan çok geniş bir yelpazede şarkı söyleyen Arvanitaki, sıra dışı sesi ve yorumuyla ilk kez konser verdiği İzmir'de dinleyenlerinin kalbini fethetti.

SIENA JAZZ QUARTET

Roberto Nannetti (akustik ve elektrogitar), Mirco Mariotini (klarnetler), Franco Fabbrini (bas ve elektrik bas), Franscesco Petreni (perküsyon ve davul)dan oluşan Siena Jazz Quartet, "Egg Project" ile 4 Mart'ta 16. İzmir Avrupa Jazz Festivali'ne katıldı. İzmir İtalyan Konsolosluğu işbirliği ile yapılan konserde Siena Jazz Vakfı'nda eğitimcilik de yapan Roberto Nannetti, İsmet İnönü Sanat Merkezi'nde, aynı gelenekten gelen üç arkadaşıyla harikalar yarattı.

SEMİNER VE KONSER

İzmir Avrupa Jazz Festivali'nin danışmanı, İtalyan jazz tarihçisi ve yazarı Francesco Martinelli'nin geleneksel seminerinin konusu bu yıl Charles Mingus. Martinelli, 6 Mart Cuma günü saat 18.30'da İKSEV Salonunda, bir bas virtüözü olmasının yanında, piyanistliği, şefliği ve besteciliğiyle jazz tarihinde başlı başına bir yapıtaşı olan Charles Mingus'un mirasını jazz severlerle paylaştı.

İZMİR KENT ORKESTRASI

Aynı gün saat 20.30'da İzmir Sanat'ta Festival'in dördüncü konseri yapıldı. Hüseyin Çebi yönetimindeki İzmir Kent Orkestrası, Festival için hazırladıkları özel programla İzmirlilerle buluştu.

AÇIK JAZZ ORKESTRASI

İzmir Avrupa Jazz Festivali'nin önemli ayrıcalıklarından biri, bir konserler dizisi olmaktan çok jazz eğitimine verdiği önemdir. İKSEV, 16. İzmir Avrupa Jazz Festivali'nde de bu geleneği sürdürdü. Siena Jazz Quartet, 5,6 ve 7 Mart günleri genç jazz'cılarla atölye çalışması yaptı. Bu çalışmalara katılan iki genç sanatçı burslu olarak Siena Yaz Jazz Okulu'na katılma hakkı kazandı.

Açık Jazz Orkestrası Atölyesi final konseri İzmir Sanat'ta yapıldı. Festivale bir konserle katılan Siena Jazz Quartet; Roberto Nanetti, Mirco Mariottini, Franco Fabrini ve Francesco Petreni, 5,6 ve 7 Mart günleri tam gün 19 genç sanatçıyla çalıştı. Dört grup halinde çalışan gençler final konserinde ikişer eser seslendirdi. Ardından toplu olarak iki eser daha çaldı. Konsere ustalık sınıfının eğitmenleri Siena Jazz Quartet de bir parçayla katıldı. Gençlerin başarısını salonu tamamen dolduran İzmirliler ayakta alkışladı. Sieana Bursunu bu yıl Olgun Acar (davul) ve Halil Çağlar Serin (elektrik bas) kazandı. Siena Jazz Vakfı işbirliği ile sağlanan bursla Temmuz ayında Uluslararası Siena Jazz Ustalık Sınıfları kurslarına burslu olarak katılacak Serin ve Acar, ustalar ve çok yetenekli genç jazz'cılarla çalışma fırsatı bulacak, pek çok konsere katılacak. İzmir Kültür sanat ve Eğitim Vakfı, İzmir İtalya Konsolosluğu ve Siena Jazz Vakfı işbirliği ile gerçekleştirilen atölye çalışmaları ve Siena Burslarına bu güne kadar İzmirli on jazz'cı katıldı.

MANU CODJIA TRIO

16. İzmir Avrupa Jazz Festivali, 9 Mart Pazartesi günü İsmet İnönü Sanat Merkezi'nde günümüzün en iyi jazz gitaristlerinden biri olan Manu Codjia'yı ağırladı. Codjia'ya davulda Philippe Garcia, kontrbasta Jérôme Regard, eşlik etti. İzmir Fransız Kültür Merkezi işbirliği ile yapıldı

EUROPEAN TV BRASS TRIO

European TV Brass Trio 10 Mart Salı günü, İzmir Fransız Kültür Merkezi ve Goethe Institute İzmir işbirliği ile konser verdi. İsmet İnönü Sanat Merkezi'ndeki konserde Avrupa'nın gözde genç sanatçıları Matthias Schriefl (trompet), François Thuillier (tuba) ve Daniel Casimir (trombone) az rastlanır güzellikte bir konser sundu.

GRUPA JANKE-RANDALU

Neredeyse 20 yıldır birlikte çalan ve sahnedeki uyumları akıllara durgunluk veren Kristjan Randalu (piyano) ve Bodek Janke (perküsyon) 16. İzmir Avrupa Jazz Festivali'ne Goethe Institut İzmir işbirliği ile geldi. "Live" adlı albümlerindeki performanslarıyla ezber bozan ikiliye İzmir konserinde tanınmış trompetçi Matthias Schriefl de katıldı. Bu unutulmaz konser 11 Mart Çarşamba günü saat 20.30'da İsmet İnönü Sanat Merkezi'nde yapıldı.

ULRICH DRECHSLER TRIO

16. İzmir Avrupa Jazz Festivali, 13 Mart Cuma günü Ulrich Drechsler Trio'un İzmir Sanat'taki konseriyle sona erdi. Avusturya Kültür Ofisi işbirliği ile yapılan konserde Ulrich Drechsler (bas klarnet ve kontrbas klarnet), Jörg Mikula (vurmalı çalgılar) ve Benny Omerzell (piyano) "İnsanlar ve Yerler" adlı son albümlerinden örnekler sundu.

SERGİLER

16. İzmir Avrupa Jazz Festivali programında iki sergi yer aldı. Ahmed Adnan Saygun Sanat Merkezi'nde festival sonuna kadar açık kalan sergilerin ilki 7. Jazz Afiş yarışması sergisi oldu. Yarışmaya katılan 107 eser arasından sergilenmeye değer bulunan 36 afiş 13 Mart'a kadar izlenime açık kaldı.

Festivalin ikinci sergisi geçen yıl yapılan "Prof. Gisela Bullacher Fotoğraf Atölyesi" katılımcılarının eserlerinden oluştu. "Defalarca – Fotoğrafta Anların Dengesi" konulu sergide Prof. Gisela Bullacher ve Prof. Simber Atay tarafından seçilmiş 15 fotoğraf yer aldı.

ATÖLYE ÇALIŞMALARI

Festivalin ilk atölye çalışması 5.6.7 Mart tarihleri arasında yapıldı. Artık geleneksel hale gelen Açık Jazz Orkestrası Atölyesi'ni Siena Jazz Quartet yürüttü. Ayrıca 12 Mart'ta sıra dışı piyanist Kristjan Randalu'nun piyano atölyesi yapıldı.

Büyük isimlerin büyük orkestrası İstanbul Superband

Jazz'ın yaşayan efsanelerinin orkestrası İstanbul Superband 2 Mart'ta Dee Dee Bridgewater ile İzmir Avrupa Jazz Festivali'ndeydi

Jazz Müzik Milli Takımı" olarak nitelendirilen İstanbul Superband, yaşayan jazz efsanelerini sahnesinde ağırlamanın gururunu yaşıyor ve hafızalardan silinmeyecek müzik ziyafetlerine imzasını atmaya devam ediyor. Daha önce Rat Pack Trio, ünlü jazz gitarist John Scofield, dünyada jazz müziğinin en önemli vokallerinden, dört Grammy ödül sahibi Dianne Reeves, sekiz Grammy ödüllü Natalie Cole'a eşlik eden İstanbul Superband'in bu seferki konuğu iki Grammy ödüllü jazz'ın divası Dee Dee Bridgewater oldu.

İzmir Avrupa Jazz Festivali'nin açılış konserinde İstanbul Superband'in çaldığı dört enstrümantal parçanın ardından sahneye çıkan Dee Dee Bridgewater, Shiny Stockings, A Tisket a Tasket, My Funny Valentine, Polkadots and Moonbeams, Tenderly, Bli Blip, Bring on the Raindrops, Let the Good Times Roll ve Cherokee'yi yorumladı. Seslendirdiği eserlerin arasında yaptığı konuşmalar ile de seyirciyle sıcak bir ilişki kurdu. Solist ve İstanbul Superband'in uyumu mükemmeldi. Grubun, özellikle de üflemeli çalgıların Cherokee'deki performansları (metronomun neredeyse son hızında) çaldıkları "soli"lerdeki tertemiz tınıları, sanırım uzun yıllar dinleyenlerin hafızalardan çıkmayacaktır.

Bridgewater, güçlü sesi ve yorumuyla olduğu kadar İstanbul Superband müzisyenleriyle yaptığı şovlarla da izleyicileri adeta büyüledi. Yaklaşık iki saat süren konserin sonunda sürpriz bir bis parçasıyla tekrar sahneye çıkan Bridgewater, Michel Camilo'nun One More Once isimli parçasında önce "scat" yaptı, sonra da müzisyenlerle atışmaya başladı. Önce Serdar Barçın, sonra Engin Recepoğulları, arkasından Ercüment Ateş, Hakan Çimenot, Şenova Ülker, Aycan Teztel derken tüm grup sahneyi kaplayıverdi. Ünlü solistin etrafında tüm grup doğaçlama yapıyordu. Sahne arkasına kadar neşe içinde, müzik yaparak gittiler. Konser bittiğinde, kulisten hala hoş tınılar geliyordu. Sanırım müziğe onlarda o kadar konsantre olmuşlar ki, konseri bitiremediler, kuliste de devam ettiler.

Ahmed Adnan Saygun Sanat Merkezi ile uluslararası niteliklere sahip bir konser salonuna kavuşan İzmir, İKSEV tarafından düzenlenen İzmir Avrupa Jazz Festivali'nin açılış konserinde İstanbul Superband eşliğinde Dee Dee Bridgewater ile muhteşem bir müzik ziyafeti çekti. İKSEV'i de böyle görkemli bir projeyi hazırladığı için yürekten kutlamak gerekir. Umarız, benzer organizasyonlarla diğer dünya starlarını da İstanbul Superband'imiz ile birlikte dinleme şansını elde edebiliriz.

Nice Grammy'lilere İstanbul Superband...

İstanbul Superband

Şef: Aycan Teztel

Saksofonlar: Serdar Barçın (alto/ soprano/ flüt), Meriç Demirkol (alto), Engin Recepoğulları (tenor), Anıl Şallıel (tenor), Barış Ertürk (bariton)

Trompetler: Şenova Ülker, Halil İbrahim Işık, Barış Yazıcı, Utku Akyol

Trombonlar: Gökay Gökşen, Hakan Çimenot,

Aycan Teztel

Ruacan ve İmer Demirer'in konuk sanatçı olarak yer aldığı "İş Sanat" konseri ve Babylon konserleri ile etkinliklerini sürdüren grup, Ankara Jazz Festivali, Leverkusen ve Aalen Jazz festivalleri gibi yurtiçi ve yurtdışı festivallerde sahne aldı.

22. Aydın Doğan Karikatür Yarışması ve 23. İstanbul Uluslararası Film Festivali Ödül Törenlerinde başarılı konserlere imza atan orkestradan, ünlü film yönetmeni Ken Russel, "gezegenimizde gördüğüm en keyifli band" (This is the most swinging band on the planet) olarak söz etmiştir.

10. ve 11. Uluslararası İstanbul Jazz Festivali'nde Türkiye'nin önde gelen usta müzisyenlerini konuk sanatçı olarak sahneye alan İstanbul Superband, 12. Uluslararası İstanbul Jazz Festivali'nde arka arkaya 4 Grammy ödülü kazanan, günümüzün en iyi jazz şarkıcılarından biri olan Dianne Reeves'e eşlik etti.

Geçtiğimiz yıl "İstanbul Superband Plays Ömer Göksel" adıyla Türk müzik tarihinin ilk big band albümünü yayınlayan grup, son olarak Ocak 2009'da 8 Grammy ödüllü Natalie Cole ve Dee Dee Bridgewater ile sahne aldı.

Doğan Aykon, Eray Zikguş (bas trombon)
Gitar: Ercüment Ateş
Piyano: Serkan Özyılmaz
Bas: Eylem Pelit
Davul: Volkan Öktem

"Jazz Müzik Milli Takımı" olarak adlandırılan İstanbul Superband, standartlardan günümüz jazz müziğine kadar geniş bir repertuar ile geleneksel Big Band müziğini bugünün yaklaşımı ile ustaca harmanlıyor, dinleti ve eğlenceyi bir arada sunuyor.

2002 yılında trombon sanatçısı ve orkestra şefi Aycan Teztel tarafından "Beck's Big Band" ismiyle kurulan grup, Şenova Ülker, Levent Altındağ, Ercüment Ateş, Yahya Dai, Serkan Özyılmaz, Eylem Pelit, Volkan Öktem gibi usta müzisyenleri içeren zengin kadrosuyla, "Jazz Müzik Milli Takımı" olarak adlandırıldı. Sponsor firma ile anlaşması tamamlandığında, konserlerine İstanbul Superband ismiyle devam etti.

Fatih Erkoç, Sibel Köse, Tuna Ötenel, Neşet

Devrim Dikkaya
devrim@genccazcilar.org

Jazz Lodosu

Nisan ayına sayılı günler kala İzmir'de hala yağmur yağıyor. Belki de yaşadığımız zor günlerin en sevindirici haberi bu. Geçen üç ay da da İzmir'de yağmur gibi jazz sağanağı yaşandı. Özlemişiz, şemsiyelerimizi açmadık bile...

Yeni yıla **İzmir Jazz Derneği**'nin yılbaşı partisi ile girildi. Ege Sanat Merkezi'nde gerçekleşen buluşmada jazz severler 2009'a en azından müzik adına umutla başlamak için biraraya geldi. Gecede genç topluluk **Ragbag** sahne aldı. Jazz sağanağının en fazla görüldüğü mekân Kültürpark içi İsmet İnönü Kültür Merkezi oldu. 2–12 Şubat 2009 tarihleri arasında geçekleşen **6. Uluslararası İzmir Jazz Festivali**'nde müzik adına uzun süre unutulmayacak konserler gerçekleşti. **İzmir Filarmoni Derneği**'nin düzenlediği festivale yasal nedenlerden dolayı ismini kullanamayan önemli bir kurum destek vermekte. Festivalin "**Jazz Ruhumuzda Var**" sloganı bu kurumu hatırlatmak için tüm iletişim mecralarında kullanıldı.

Bu sene festivale Genç Cazcılar da başından itibaren destek verdi. Festivalden günler önce İzmir'in önemli alışveriş merkezi olan Agora'da yapılan mini konserler ile (***Atıl Çelik (per), Gizem Kurmalı (v), Adnan Tura (sax), Sonat Başpınar (g)***, tanıtımlar yapıldı. Usta sanatçı **Kerem Görsev**'in danışmanları arasında bulunan festival her sene çok önemli misafirleri ağırlamakta. Açılış genellikle Türk jazz gruplarının yaptığı festivalin bu yılki konuğu **Ayhan Sicimoğlu Latin All Stars** grubuydu (***2 Şubat***). Kendine has üslubu ile grup liderliğinin ne olduğunu bizlere gösteren Ayhan Sicimoğlu'nun bir de konuk müzisyeni vardı. Ayağının tozu ile İzmir'e gelen Afro Amerikalı keman sanatçısı **Alfredo De La Fe**, latin müziğinin tüm ruhunu yansıtıyordu. Katılımın "*izdiham*" olarak tanımlanabileceği konser beklenildiği gibi oldukça eğlenceli geçti.

10 gün süren festivalin ikinci konuğu 15 yıldır beraber olduğu grubu ile 2 kez "*en iyi jazz vokal*" dalında Grammy'e aday gösterilen **Tierney Sutton**'dı *(4 Şubat, Tierney Sutton (vo), Christian Jacob (p), Kevin Axt (b), Ray Brinker (d)*. Daha önce İstanbul Nardis Jazz Club'de de sahne alan grup, konserlerinde yarattıkları puslu atmosfer ile farklılıklarını gösterdiler.

Festivalin bu yıl en önemli olayı İstanbul ve Ankara Jazz Festival'leri gibi programa **Genç Caz** bölümü eklemesiydi. ***5 Şubat'da*** Fastrip (***Evrim Özkaynak (vo), Emin İnal (p, klv), Özgün Güntürk (g) Özgür Bakkaloğlu (b)***, ***Çağıl Ündar (d)***) ve Ferhat Öz Band (***Ferhat Öz (vo), Devrim Yeşilpınar (p), Buğra Balcı (b), Olgun Acar (d)***) gruplarının peşi sıra sahne aldığı geceye ilgi beklenen yüksekti. Genç Cazcılar'ın danışmanlığında gerçekleşen konserler festival dahilinde gelecek senelerde de devam edecek.

Festivalin daimi konuklarından **Kerem Görsev**, yeni albümü "**Diversion**"a ağırlık verdiği bir repertuarla yeniden İzmirliler karşısındaydı. ***(7 Şubat, Kerem Görsev (p), Kağan Yıldız (b), Engin Recepoğulları (ts), Ateş Tezer (d))*** Geçen yıl İstanbul'a taşınması ardından jazz kariyerine hızlı başlayan İzmirli saksofoncu **Engin Recepoğulları**'nda grupta yer aldığı konser çok başarılı geçti. Konser öncesi festivalin gelecek seneki programı için müjdeler veren Kerem Görsev ile gerçekleştirdiğimiz özel bir röportajı **karacaz.com** adresinden dinleyebilirsiniz.

Festivalin beklenilen iki konseri **Renaud Garcia-Fons** (***09 Şubat***) ve **Kenny Barron Trio**'ydu. Kontrbasda kendine has çalış tarzı ve virtüözlüğü ile geniş bir hayran kitlesini peşinden sürükleyen Renaud Garcia-Fons konseri için İzmir dışından da çok sayıda jazz sever şehrimize geldi.

Festivalin bu yılki ağır topu **Kenny Barron** oldu ***(10 Şubat, Kenny Barron (p), Kiyoshi Kitawaga (b), Johnathan Blake (d).*** Festival kitapçığında "*zarif çalışı ve romantik melodileri ile dinleyenleri hipnotize eden dünyanın en iyi jazz piyanistlerinden biri*" olarak tanımlanan Barron gerçekten büyüleyiciydi. Beraber çaldığı müzisyenlerin de yetenekleri ile baş döndürdüğü konseri uzun süre unutamadık.

Bu renkli festivalin son konuğu, konserini kısa zaman önce kaybettiğimiz **Esbjörn Svesson**'a adadığı **Ulf Wakenius Quaret** oldu ***(12 Şubat, Ulf Wakenius (g), Lars Jansson (p), Yashuito Mori (b), Paul Svanberg (d.*** Festivalin her anını fotoğraflayan Yalçın Aydın'ın birbirinden güzel karelerini "tinyurl.com/IzmirCaz" adresinden görebilirsiniz.

Festival kapsamında İzmir Hilton Hotel'de jam sessionlar yapıldı. **Oğuzhan Özcanlı, Bugra Balcı** ve **Olgun Acar**'dan oluşan **Trio Iff** ana grubuyla yapılan jam'lere, Tierney Sutton ve Kerem Görsev grupları ile ayrı gecelerde katıldı. Müzik adına oldukça doyurucu geçen gecelere İzmirli jazz müzisyenleri ve müzikseverler kayıtsız kalmadı. İzmir Jazz Festivali devam ederken **İzmir Sanat** kendi programı içinde çok önemli bir konsere ev sahipliği yaptı. Yaşamına bu müziğe adamış **Emin Fındıkoğlu,** genç jazz sanatçılarından oluşan grubu **Unique Horns** ile sahne aldı ***(6 Şubat).*** Festival yoğunluğu içinde katılımın iyi olduğu konser oldukça uzun ve etkileyiciydi.

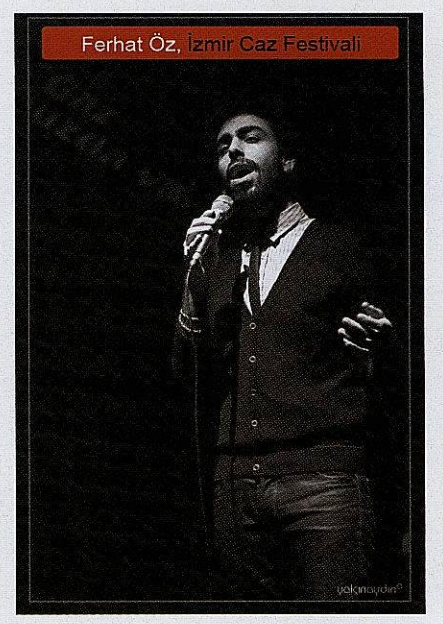
Ferhat Öz, İzmir Caz Festivali

Bu yıl 16. yaşına basan **İzmir Avrupa Jazz Festivali,** ülkemizin en önemli tematik festivallerinden. Her sene kültür merkezleri destekleri ile yapılan festival İKSEV öncülüğünde gerçekleşmekte. Her ne kadar adı Avrupa Jazz Festivali olsa da bu yılki açılış Amerikalı sanatçı **Dee Dee Bridgewater** ile yapıldı. **Aytaç Teztel** yönetiminde **İstanbul Superband** ile sahne alan sanatçıyı çok sayıda İzmirli jazz sever dinledi.

Bu festival, konserleri yanında özelikle genç jazz müzisyenleri ile yapılan eğitim çalışmaları ve seminerler (*bu yıl Charles Mingus üzerine yapıldı*) ile farklılaşmakta. **Siena Jazz Quartet**'ın üyeleri ***Roberto Nannetti (g), Mirco Mariotini (clr), Franco Fabbrini (b), Franscesco Petreni (perc, d)*** önderliğinde yapılan atölye çalışmalarına 30'u aşkın genç müzisyen katıldı. Her sene olduğu gibi tüm katılımcılarla oluşturulan **Açık Jazz Orkestrası**, konserini büyük bir heyecanla sundu. (***genccazcilar.org/sienakazananlar adresinden bu özel gecenin videosu izlenebilir***). 5 yıldır olduğu gibi atölye çalışmalarına katılanlar arasında en beğenilen iki genç müzisyen Siena Yaz Jazz Okulu'na katılma hakkı kazanmakta. Bu özel fırsattan bu sene davulcu **Olgun Acar** ve bas sanatçısı **Halil Çağlar Serin** yararlanacak.

Nisan ayının en önemli haberi **2. Ege Üniversitesi Jazz Günleri.** 18-22 Nisan tarihleri arasında yapılacak festivalin çok önemli konukları olacak. İlk festivalde Yıldız İbrahimova, Önder Focan ve Timuçin Şahin'i Ege Üniversitesi'nin güzel salonlarında dinleyebilmiştik. Bu sene de 3 gün boyunca Bornova'dayız. Son haberimiz 35,5 Karşıyaka'dan. İzmir'in bu en güzel ilçesi sonunda jazz'a yer veren bir mekana kavuştu. Şimdilik her gün olmasa da perşembe günleri gen kuşağın yetenekli jazz sanatçıları **Tune Up**'da sahne alıyor. Kaçırmayın!

Emin Fındıkoğlu&Unique Horns, İzmir Sanat

Her Hafta:
Her Pazar, Pazartesi:
Trio Aksak (**Aksak Lounge, Alsancak**)
Her Pazartesi:
Jazz Five (**Sardunya Bar, Alsancak**)
Her Salı :
Mozambique Trio (**Sake Bar, Alsancak**)
Her Perşembe:
Tamer Temel (**Sake Bar, Alsancak**)
Her Perşembe:
Oğuz Can Özcanlı&Yaman Akdoğan&Mehmet Torni (**Tune Up, Karşıyaka**)

İmge Özbek Reyhan
imgeozbek@gmail.com

Ankaralı Genç Jazz'cıların Eskişehir Çıkartması...

NEŞELİ OLDU

Çok şanslıyım ki Stockholm'den Türkiye'ye bu gelişim, uzun zamandır gitmek istediğim bir festivale denk geldi ve Eskişehir'e gidip "7. Eskişehir Amatör Jazz Müzisyenleri Festivali" ni izleme fırsatı buldum. Bu güzel tecrübeyi sizlerle de paylaşmak adına, uzun bir aradan sonra tekrar yazmak istedim.

Anadolu Üniversitesi ev sahipliğinde düzenlenip, Anadolu Üniversitesi Caz Kulübü ve Genç Cazcılar tarafından organize edilen ve 7 yıldır başarıyla devam eden Eskişehir Amatör Caz Müzisyenleri Festivali bu yıl 11-14 mart tarihleri arasında düzenlendi. 7 yıldır Ankara Caz Derneği'nin de kurumsal olarak desteklediği ve özellikle yurtiçi ve yurtdışından birçok genç jazz grubuna projelerini sergileme imkanı sunan bu önemli festivalin gerçekten verilen destekleri boşa çıkartmayacak bir titizlikle ve özveriyle düzenlendiğine bizler de yakından tanık olduk.

Festivale bu yıl Ankara'dan 2 grup katıldı. 12. Uluslararası Ankara Jazz Festivali 'nin en çok konuşulan gece performanslarından birini sergileyen Betone grubu ve birbirinden yetenekli müzisyenleri ve gerçekleştirdikleri yeni projelerle Ankara'da hatırı sayılır bir dinleyici kitlesi edinen ve yine Ankara Jazz Festivali kapsamında verdikleri konserle birkez daha adından söz ettiren MCNKY grubu, Eskişehir'de de büyük beğeni topladılar. Ayrıca, Ankara Caz Derneği'nin burslu öğrencilerinden Oğan Şadan, Hollandalı müzisyenlerden oluşan başarılı grubuyla festivalin konukları arasındaydı. Türkiye'nin dört bir tarafından amatör jazz toplulukların katıldığı festivalin açılış konseri amatör heyecanını yitirmeyen profesyonel sanatçılar tarafından gerçekleştirildi. Türkiye'nin en önemli jazz vokallerinden biri olan Sibel Köse ve yine Türkiye'nin en önemli jazz müzisyenlerinden gitarist Önder Focan ve Erdal Akyol (bas), Ediz Hafızoğlu (davul)dan grubu, genç jazz'cıları desteklemek için festival sahnesindeydi...

Festivalin ismi sizleri yanıltmasın. "Sadece genç jazz grupları"na yer veren tek festival olma özelliğinin yanısıra, gerek organizasyonu gerekse yer verdiği gruplar açısından festival "amatörlük"ten çok uzak.

Gruplar büyük bir titizlikle seçiliyor, özellikle Eskişehir'de okuyan üniversiteli gençlerin ilgisi büyük. Anadolu Üniversitesi'nin, sayın rektörlerinin de açılış konuşmasında belirttiği gibi festivale sonuna kadar destek vermesi ve vermeye devam edeceğini belirtmesi, festivale sahip çıkması gerçekten gurur verici.

Bizler de Ankara Caz Derneği olarak bu değerli festivalin içerisinde yer almaktan ve desteklemekten bir kez daha gurur duyduk. Festivalde emeği geçen herkesi hem şahsım hem Ankara Caz Derneği olarak gönülden tebrik ediyor ve başta Devrim Dikkaya olmak üzere tüm festival ekibine gösterdikleri misafirperverlik için sizlerin de huzurunda birkez daha teşekkür etmek istiyorum.

Müzik, bulunduğu heryeri güzelleştiriyor, festivaller yapıldıkları şehirleri daha yaşanır kılıyor. Eskişehir de, 7 yıldır gerçekleştirilen bu festivalle "öğrenci şehri" kimliğini geride bırakıp artık jazz'ıyla ve genç jazz'cılarıyla adından başarıyla söz ettiriyor ve belki de İstanbul ve Ankara'dan sonra "jazz'ın sağlam kaleleri"arasında yer alma yolunda emin adımlarla ilerliyor. Bu durumda bizlere, ama özellikle de "kültür-sanata sonuna kadar destek verdiğini "söyleyen fakat nedense yalnızca İstanbul'da görebildiğimiz büyük kurum ve kuruluşlara düşen görev de bu önemli festivale destek vermek.

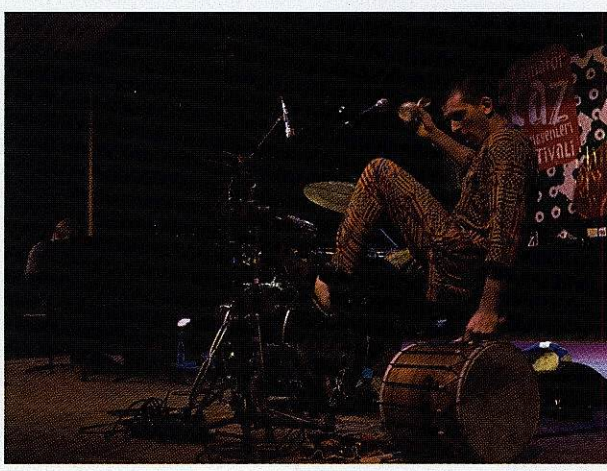

Hülya Tunçağ
htuncag@portecho.com

NELER OLDU

6. İzmir Jazz ve 16. İzmir Avrupa Jazz Festivalinden Notlar...

Benim için son iki ay oldukça yoğun geçti jazz adına... Hem İzmir'de hem de İstanbul'da...Özellikle İzmir, şaşırtıcı bir biçimde, ard arda iki güzel jazz festivalini yaşadı.

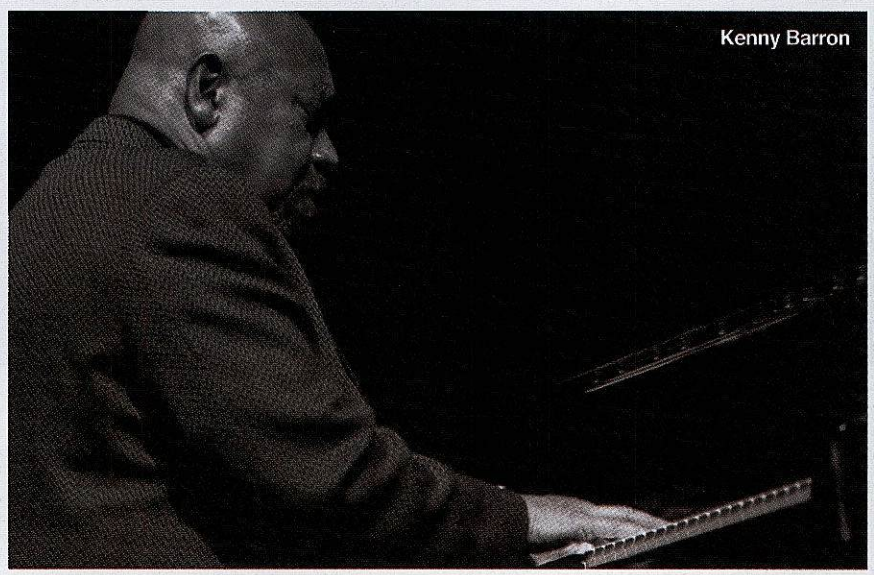

Kenny Barron

Fotoğraflar: Yalçın Aydın

Tierney Sutton

2-16 Şubat arası 6.Uluslararası İzmir Jazz Festivali ile 2-13 Mart arası 16.İzmir Avrupa Jazz Festivali. İkisinin de programı genellikle çok iyiydi. Festivallerin detaylı izlenimlerini sevgili Devrim Dikkaya'ya bırakarak, beni oldukça etkileyen konserlere değinmek istiyorum. İlki, 4 Şubat'ta İsmet İnönü Konser Salonu'nda ilk kez İzmirli jazz severlerin karşısına çıkan (daha önce İstanbul Nardis Jazz Club'a gelen) Amerikalı şarkıcı Tierney Sutton ve dörtlüsüne aitti. Christian Jacob gibi sağlam bir piyanisti yanına alan Sutton (her başarılı şarkıcının ardında iyi bir piyanist mutlaka olmalı), minimal vokaliyle seslendirdiği harika ortak düzenlemelerle dinleyiciyi fethetti. 9 Şubat'taki bascı Renaud Garcia-Fons'un Arcoluz Trio projesi, umduğumun çok üstünde bir virtüozite gösterisiydi. 10 Şubat'da bana göre jazz tarihinin piyanoda halen yaşayan en iyi yorumcularından Kenny Barron ustayı, İstanbul Jazz Center'dan iki yıl sonra bu kez İzmir'de dinlemek yine çok zevkliydi. Çünkü onun çalışında tüm jazz ekollerini draje yutar gibi duyumsabilirsiniz. Konser sonrası kısa sohbetimizde, Türkiye'ye bir daha gelişinde eşini de getirmek istediğini öğrendim. 6.İzmir Jazz Festivali'nin kapanış konserini veren İsveçli gitarcı Ulf Wakenius'dan ne yazık ki umduğumu bulamadım. Oysa çok umutluydum. Çünkü, Esbjörn Svensson'un besteleri üzerine yaptığı son albümü "Love is Real", çok başarılı bir çalışmaydı. Aynı adı taşıyan konser projesinde Svensson'un sıradışı bestelerine çok az yer verdi.

Bu arada bu festivali büyük bir özveriyle gerçekleştiren İzmir Filarmoni Derneği ile Sinan Olcay'ı kutluyorum... 16.İzmir Avrupa Jazz Festivali'ne gelince; 16 yıldır çok inandığım bir tema üzerinde aralıksız ve ödün vermeden varlığını sürdürüyor. Sevgili Filiz Sarper Eczacıbaşı ile hukukumuz, 1994 yılında danışmanlığımla başlamıştı. 1998 yılında İstanbul'a taşınmam nedeniyle bu zevkli görevi bırakmak zorunda kalmıştım. Yıllar sonra karşılaştığımızda vakfın uzanabildiği sanat dallarındaki (özellikle klasik müzik ve jazz) başarısına tanık oldum. Yanındaki genç ve dinamik ekibi de özellikle kutlamak gerek... Son yıllarda jazz festivalinin danışmanı, İstanbul'dan da tanıdığım çok değerli bir İtalyan meslekdaşım Francesco Martinelli, Avrupa jazz'ını ne denli sevdiğimi ve desteklediğimi beni tanıyanlar bilirler. İşte, İzmir-Avrupa Jazz festivali'nin temel amacı da Avrupa'daki yeni jazz hareketlerini İzmir'e taşımak, Türk jazz'cılarla kaynaştırmak ve en önemlisi genç müzisyenlere yeni ufuklar açmak. Bu konuda, konsoloslukların ve son olarak Martinelli'nin katkısı büyük. Vakfın ardında sağlam bir destek bulunuyor. Genç yaşında yitirdiğimiz Ahmet Piriştina'dan bu yana İzmir Büyük Şehir Belediyesi. Yeni binaları konusunda Konak Belediyesi'nin de yardımı olmuş. Büyük Şehir Belediyesi tarafından yapılan Ahmet Adnan Saygun Kültür Merkezi'deki açılış konseri çok görkemli oldu. Paris'te yaşayan Amerikalı amazon şarkıcı Dee Dee Bridgewater'a, ülkemizde jazz'a ve büyük orkestra sanatına gönül vermiş ender savaşçılardan trombocu Aycan Teztel şefliğindeki Superband eşlik etti. Yalnızca eşlik etmekle kalmadı, Bridgewater'ın enerjisine başarıyla ayak uydurduğu gibi finalde bu amansız şarkıcıyı müthiş bir jam session girdabına soktu. Orkestrada gördüğüm genç yorumcuların motivasyonuna hayran kaldım. Aycan Teztel'den aldıkları ışık hemen belli oluyordu. Beni üzen tek şey, bu taş gibi orkestranın prova yapacak yer konusundaki sıkıntısı. Çok yazık!

İzmir Avrupa Jazz Festivali'nde beni iki konser müthiş etkiledi. Manu Codja Trio ile Alman trompetçi Matthias Schriefl'in konuk olduğu Grupa Janke-Randalu. İki topluluğun ortak noktası, jazz'a bakış açılarıydı. Sağlam bir eğitim üzerine kurulan kendine özgü, çağdaş ve samimi. Düzenlemenin gerçek anlamını da bu genç müzisyenlerin yorumlarında bir kez daha yakaladım. Örneğin gitarcı Manu Codja ve üçlüsünün Leonard Cohen ve Bob Marley yorumlarıyla yaş ortalaması 30 olan Estonyalı piyanist Kristjan Randalu ve Polonyalı davulcu Budek Janke'nin "All The Things You Are" adlı standarta getirdiği harika çağdaş bakış açısı, üsüne üstlük daha önceki çalışmalarından da yeteneğine tanık olduğum trompetçi Matthias Schriefl'in de katılımıyla bir gecede çalıştıkları "İzmir'in Kavakları" üzerine düzenleme birinci sınıftı. Tam anlamıyla ikinci derece paraphrase uygulamasıydı. Hemen bizde yapılan klişe düzenlemeler aklıma geldi. Özellikle genç jazz'cılarımıza ufuklarını açmalarını,önyargılardan kurtulmalarını, kendi seslerini bulmalarını, ömrünü jazz'a adamış bir kişi olarak öneriyorum. Bu sorun, 16 Mart'da Nardis'deki Genç Vokal

Engin Recepoğulları

Kağan Yıldız

Renaud Garcia-Fons

yarışmasında da dikkatimi çekti. Jazz ustalarından, standartlardan elbetteki vazgeçilemez. Onlar bu sanatı taşıyan tekerlekler. Ama, bir "My Funny Valentine" veya "Misty"yi aynen yorumlamanın bir anlamı yok artık. Seçilen tema ne olursa olsun, önemli olan bu temel malzemeyle nasıl yeni bir yorum ortaya çıkacağıdır ki burada kişisel birikim, bakış açısı söz konusudur. Yeni kuşağa düşen görev, temel eğitimin üzerine bol bol ustaları dinlemek ve tüm algılarını dünyada halen olup bitene açmak. Çünkü "jazz", sanatın tüm renklerine dalan, yeni ve iyi olanı hemen benimseyen, özgürlükçü aynı zamanda disiplinli, çağın ilerisini gören çok özel bir müzik, bir yaşam biçimi. Bu gerçeğe bir kez daha tanık oldum. İstanbul Jazz Center'da 21 Şubatt'ta Jeremy Pelt Beşlisi ve 14 Mart'ta Jacky Terrasson Trio, jazz'ın iki ayrı formatındaki son derece yaratıcı ve profesyonel yorumlarını, aynı ölçüde alçakgönüllü kişilikleriyle dinleyiciye yansıttı. Hiçbir klişeye sapmadan, tekrara düşmeden doğaçlamadan doğaçlamaya uçarken "ensemble" ruhunun da ne olduğunu ders gibi sundular. Ayrıca onlar da özgün parçaların yanısıra "standart" çaldılar, ama tümüyle kendileri gibi! Böyle sürpriz yorumlar bana her zaman heyecan vermiştir.

Müzikli anları kaçırmamanız dileğiyle...

Ümit Onartan
ilknur@bilimmimarlik.com

Wayne Shorter ile İş Sanat'ın kulisinde...

Saksofon ağızlığı yapımında özel üretim ile özel isimlere...

1985 senesinde nefesli enstrümanlarla tanışmam yaşantımda beni bir yol ayrımına getirdi. İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi Yüksek Resim Fakültesi'nde kariyer yapma niyetindeyken saksofonun varlığını keşfedince içimde bu enstrümanı çalmazsam ölebilirim gibi bir his uyandı.

Çalmaya başladığım sıralarda çevremdekilerin çoğu gitar çalıyordu, bir yalnızlık hissettim tabi doğal olarak. Seramik bölümünden arkadaşım Tuncer Taşdöğen bu konuda en önemli şeyin saksofon ağızlığı olduğunu söyledi ve elimde başka hiçbir done yoktu.

Sağda solda bulabildiğim ne kadar ağızlık varsa Satın almaya başladım, tabi parantez içinde belirtmeliyim ki ben saksofon çalmaya alto saksofonla başlamıştım, meğer alto saksofonu çalmakta olduğum ağızlık ise tenor saksofon ağızlığı imiş. Çok zaman sonra bunu öğrenebildim.

0 yıllarda birisi bana sen günün birinde Wayne Shorter'a custom hand made bir ağızlık yapacaksın deseydi herhalde şaka der geçerdim. Elinizde yeterli veriler olmasa bile, herşey konuya ne kadar inandığınızla ilgilidir.

Wayne Shorter gibi jazz müziğinin tarihinin yazılmasında büyük rolü olan efsaneye bir ağızlık hediye edebilmek benim tarafımdan duygusu asla tarifi mümkün olmayan bir duygudur.

Beni ağızlık yapmaya iten zorluk 1999 senesinde çalmaya başladığım sopranino saksofon için asla özel üretilmiş bir ağızlık bulamamam oldu.

0 yıllarda ağızlıklarda ufak tefek tamirler ve restorasyonlar yapmayı deniyordum. Bir şekilde restore ettiğim bir ağızlık Ricky Ford'un öğrencilerinden birisi tarafından 8 ay sonra bana geri iade edilmek istendi. 0 an için yerine verebileceğim bir başka ağızlık yoktu. Ben de 2 ay kadar zaman istedim ve bildiğim kadarıyla Türkiye'nin ilk saksofon ağızlığını yapıp teslim ettim. Ancak Ricky Ford bu ağızlığı çok profesyonel bulduğundan ikinci bir tane daha yapmamı istedi. 0 ağızlık da üst seviye bulundu ve üçüncü yaptığım ağızlığa da övgüler gelince ben de üretime geçmeye karar verdim. Bu anlatıklarımın üzerinden bugün yaklaşık 5 - 6 sene geçti ve ben bu arada dünya üzerindeki ağızlık yapımcılarının pek yapmak istemeyecekleri tasarımlara da yöneldim.

En büyük hedefim artık sadece ağızlık yapmak değil. Tamamen ilgili müzisyene ait olanı ve gerçek ihtiyaç duyduğu şeyi bulup onu hayata geçirmek oluyor. Bir buçuk sene önce özenerek ürettiğim Levent Altındağ 54 modelinin oluşumunda, bana olan inancını eksik etmeyen sevgili dostum Levent Altındağ'a teşekkürü bir borç bilirim.

Bu arada 7 - 8 ay önce James Carter ve Kenny Garrett için de birer custom ağızlık yapıp geldiklerinde kendilerine hediye ettim. Ve geçtiğimiz günlerde İş Sanat'da unutulmaz bir konser veren Wayne Shorter'a bir ağızlık hediye etmek benim için kaçınılmazdı. Kullanmakta olduğu ekipmanları ezbere bildiğim için onu en iyi taşıyabilecek tasarım için çok çalışmıştım. Nihayet konser öncesinde sahne arkasında benim ağızlığımla çaldığında duyduğum sound beni hiç yanıltmadı. Onun da memnuniyetini ağzından duymak benim için pek tarifi mümkün değil tahmin edersiniz. Sonra tenordan sopranoya geçtik, benim sopranomun yanımda olduğunu görünce onu da denemek istedi, bir de soprano ağızlık da istediğini söyledi. Bundan tekrar tenora döndük. Beraberinde vintage bir Otto Link 4 numara ağızlık vardı. John Coltrane'in ağızlığı imiş. Oğlu tarafından kendisine hediye edilmiş. Bir de Miles Davis'e ait bir trompet ağızlığı olduğunu söyledi.

Daha sonra uzun bir süre konserde hangisiyle çalacağına karar veremedi. Benim ona yaptığım tenor ağızlığı ile çalabilmesi için deve boynundaki mantarın değişmesi gerekiyordu, o sebepten buradaki konserde kullanamadı ki normali de budur, genellikle konser öncesi bu tür değişiklikler çok risklidir.

Bu sıralarda ise önümüzdeki günlerde çalacak olan Charles Lloyd'un ağızlığını yetiştirmeye çalışıyorum.

Murat Beşer
muratbeser@muratbeser.com

NELER OLDU

Sağır ve dilsiz tiyatrosu; Wayne Shorter Quartet

Biletlerin haftalar evvel tükenişi, her ne kadar memnuniyet verici olsa da, avangard jazz'ın bu memlekette popüler olduğuyla ilgili yanıltıcı fikirler vermesin. Çünkü bu akşam Wayne Shorter ve zirve sahibi üç müzisyene gösterilen ilgi "münferit bir hadise".

Önden söyleyeyim; şu Brian Blade denen adam, bulunduğu ortamı darmadağın etme konusunda ne tehlikeli bir herifmiş! Eyyamcı kimliğiyle oturduğu davul setinin arkasında, diğer müzisyen arkadaşlarını nasıl da fiştekliyor.

Arada bir kendisini sinsice unuttursa da, bunu yeniden doğarcasına rol almak için yapıyor. Oturduğu yerden modern figürler sergileyen bir balet gibi kendinden geçiyor. Onun coştuğu anlar, konserin doruk noktalarını oluşturuyor.

"Zero Gravity"nin ilk perdesinde, uyumsuz seslerin saman altından su yürüten işbirliği öne çıkıyor. Shorter arada bir eğilerek mikrofona çaldığı ıslıkla, centilmenlik anlaşmasını uzatıyor. Bir tek Blade mutabık değil; van minit, van minit çağrışımlı sert çıkışlarla, sanki karşısında memleketin çiftçisi varmış gibi volkanik patlamalarla ünlüyor.

"Sanctuary"de altmışlı yılların cool çizgileri, modern avargarda skala yapıyor; Blade'in kesintili sürpriz pozisyonlarına ilk yanıt melodik ve ritmik hatlı cümlelerle başçı John Patitucci'den geliyor. Sinsi piyanist Danilo Perez, aba altından sopa gösteren kısa demeçlerle, akışı en kritik zamanlarda değiştirirken, yaşlı usta Shorter doğaçlama ile hesaplanmışlık arasındaki cambaz ipinde yürekleri ağza getiren sıralı dengeler sergiliyor.

"She Move Throught The Fair"deki piyanonun sırtladığı dramatik, sinematik pasajlarda, masalsı ve rüyasal bölümlerde hüzün ağır basıyor; çağdaş sanata haiz bir post-bop icrası yayılıyor salona.

Dörtlünün birbirleriyle çalarken aldıkları zevk, her mimik ve jestte açığa çıkıyor. "Myrrh" öncesinde ("Go" sonrasındaki gibi), aralarında komik bir dil vasıtasıyla iletişim kuruyorlar; bazen sağır ve dilsiz tiyatrosu oynuyorlar. Son derece ciddi bir işi maksimum eğlence içinde gerçekleştiriyorlar. Shorter, piyanonun kenarına koyduğu dirseğine yaslanarak, bazen uzun süre hiç kıpırdamazken, arada anlık komik, refleksi güçlü ve takıntılı pozlarla ilgi çekiyor. İlgi çeken şeylerden biri de, konser boyunca tek kelime etmemesi, ama vücut diliyle çok şey anlatması.

Bu performansta, birileri Shorter'ın az çaldığıyla ilgili bir tatminsizliğe uğramış olabilir, ama işin aslında onun ununu elediği eleği de duvara astığıyla ilgili bir konu yok. Müzisyenlik kariyerinde başka bir boyuta taşınan Shorter, sahnedeki yarı ermiş, yarı Nirvana'ya ulaşmış halleriyle gösteriyor ki, öne çıkan adam olmanın zevkini bir kalem geçmiş, yanındakileri dinlemenin ve sohbete kamil insan olarak dahil olmanın erdemini yaşıyor.

Fotoğraf: Mehmet Çağlarer

Murat Beşer
muratbeser@muratbeser.com

24 Şubat Salı - İş Sanat

Zamana direnen Sarı Horoz: Bonnie Tyler

Fotoğraf: Mehmet Çağlarer

İş Sanat'ta nispeten az oluyor pop konserleri; biraz da mekanın oturmalı, kırmızı koltuklu sisteminden, hamamı aratmayan kesecisiz sıcak ortamından, hepsinden öte alt sınıflardan gelen az sayıdaki insana sınıf atlamış yanılsaması, "yukarıdakiler"e de "işte hak ettiğim yerdeyim" dedirten yapısal özelliklerinden olsa zahir. Bu akşam seksenli yılların light klişe şarkılarının rol model şarkıcılarından Bonnie Tyler, mekanın konuğu.

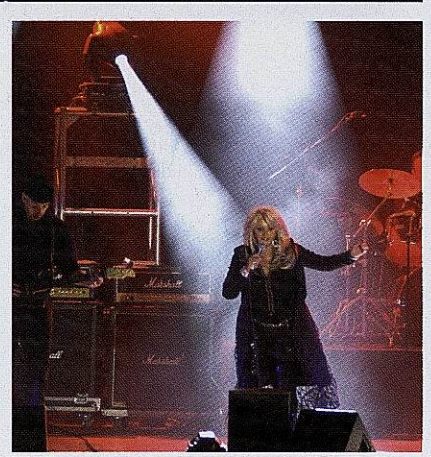

Sahnede şimşekler çakıyor ve Rain başlıyor. Evet şu ünlü John Fogerty bestesi "Have You Ever Seen the Rain?". Seksenlerin horoz ve dişi karga karışımı sesli sarışını Bonnie Tyler, hafif buruşturarak daha karizmatik hale getirdiği gerdanıyla kurşun gibi fırlıyor. Parça bitiminde, buraya konsere gelen herkesin ilk öğrendiği Türkçe kelimeyi "Teşekkürler"i patlatıyor ve anlatması gereken ilk hadiseye, yani konserin olumsuz hava koşulları nedeniyle uçağın havalanamaması gibi nedenlerle 12 gün rötar yaptığına girişiyor. Ardından önden bir seyirci, bir demet çiçek uzatıyor gülücükler saçarak.

İyi ve komik bir şovmen Bonnie. Seyirciyi avucunda tutmayı sanat yapanlardan. Parçalarda mikrofon uzatıyor, nakaratı dinleyiciye söyletiyor. Sesi eskimemiş Bonnie'nin; renk ve karakterini aynen muhafaza ediyor. Kaldı ki, görüntüsü de bir iki zalim fırça darbesi dışında pek değişmemiş; hafızalardaki orijinale hayli yakın. Halen o en ünlü plak "Faster Than the Speed of Night"ın kapağındaki gibi. Zaten en çok da ondan parça var repertuarında; plağa adını veren şarkı, "Straight from the Heart", "Total Eclipse of the Heart" gibi... Arada Kiss üyesi Paul Stanley imzalı "Hide Your Heart"ı, yetmişli yıllarda çıkan ilk albümdeki "Lost in France"i de ihmal etmiyor. Bir ara "It's A Heartache" plağından bahsederken, önden biri kalkıyor, elindeki plağı sahneye gösteriyor. Bonnie'de karşılık veriyor, gördüğünü, memnun olduğunu belirtiyor. Şarkılar bir bir eşlikli, alkışlı geride kalırken, arkadaki genç müzisyenler de gövde gösterisinde bulunuyor; özellikle sıkı bir rock müzisyeni olduğunu kanıtlayan gitarcı Matt Prior uzun sololarla göz dolduruyor.

Nasıl geçtiği anlaşılmayan zamanın ardından konser bitiyor; ama o malum parçayı duyamadık. Herkes biliyor biste çalınacağını, ki bu fasıl da hayli uzun sürüyor. Janis Joplin bestesi "Turtle Blues" ve "Amazed"ın bittiğinde, "hani sizde bir parça vardı çok meşhur, nasıldı onun sözleri?" diye anımsamaya çalışıyor. Önlerden genç bir hanım yardımcı oluyor, uzatılan mikrofona "O Benim Dünyam" diye çığırıyor. "Holding Out For A Hero" başladığında tüm salon ayağa kalkıyor; Bonnie Tyler, sisler ve ışıklar arasında fırladığı zaman makinesine doğru alkışlarla uğurlanıyor.

Derleyen: Viktor Bensusan
vbensusan@yahoo.com

Dave McKenna

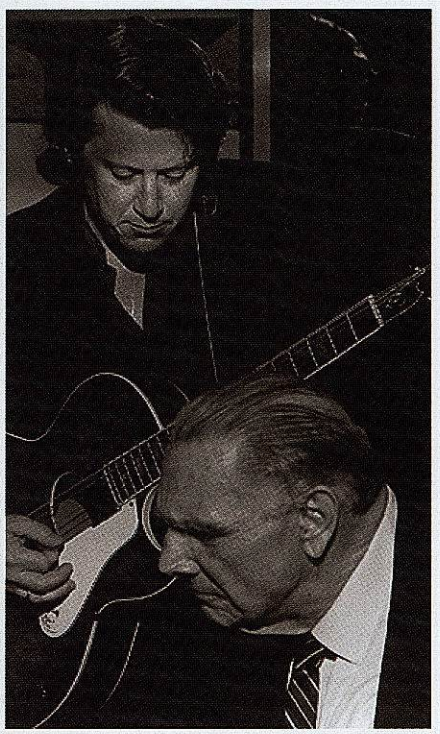

Kendisine sürekli iltifat edilmesine rağmen, 18 Ekim 2008 tarihinde 78 yaşında akciğer kanserine yenik düşen swing jazz piyanisti Dave McKenna bunları önemsemez ve "ben bar piyanistiyim, melodiden çok uzaklaşmadan kendi halimde çalarım" derdi. Ama tüm bu tevazuya rağmen, McKenna'nın kendine has tuşesi ve dinleyeni alıp götüren ritmik altyapısı ile neslinin en iyi swing piyanistlerinden biri olduğunu tüm eleştirmenler kabul ederdi. Uzun boyu, iri yapısı ve büyük elleri ile McKenna eski standartlar üzerine doğaçlamalar yapar, sol elini bir yengeç gibi her iki yana serbestçe kullanır ve zekice seçilmiş armonileri bir dalga gibi akan ritmlerden ayırmadan çalardı. Eleştirmen Whitney Balliett'e göre McKenna tüm zamanların en swing'li piyanistidir.

Tevazu ve nezaketinden dolayı "klavyenin sessiz adamı" olarak nitelenen McKenna fazla günyüzüne çıkmaktansa evinde oturup televizyonda maç seyretmeyi tercih ettiğini sıkça belirtirdi. Gençliğinde gerek combo'larda gerekse big band'lerde çalmasına rağmen şöhretini solo piyano çalarak elde etmişti. Dave McKenna 1930 yılında Rhode Island eyaleti sınırları içindeki Woonsocket kasabasında dünyaya geldi. Babası amatör olarak davul, annesi ise keman ve piyano çalmaktaydı. Kızkardeşleri de şarkı söyleyen McKenna kısa bir süre piyano dersi almasına rağmen kendini Nat King Cole ve Teddy Wilson'un plaklarını dinleyerek geliştirdi. Bunun semeresini kısa sürede gördü ve 12 yaşında düğünlerde ve dans partilerinde çalmaya başladı.

Onbeş yaşında müzisyenler sendikasına üye oldu. Önce Boston'da alto saksofoncu Boots Mussulli'nin, birkaç yıl sonra da ilk kaydının gerçekleşeceği tenor saksofoncu Charlie Ventura'nın topluluğuna katıldı. 1950 yılında, bir yıl kalacağı Woody Herman'ın big band'ine geçti ve orada Conte Candoli ve Neal Hefti gibi yıldızların yanında çalma fırsatı buldu. Daha sonra askerlik görevini ümit ettiği gibi bando müzisyeni olarak değil 18 ay aşçı olarak gerçekleştireceği Kore'ye gitti.

1953 yılında Amerika'ya döndü ve Zoot Sims, Al Cohn, Stan Getz'in topluluklarında çaldı. 1960 yılında davulcu Buddy Rich'in orkestrası ile turneye çıktı.

Hiç bir zaman bir modernist olmayan McKenna ilerki yıllarda trompetçi Bobby Hackett ve gitarist Eddie Condon'un topluluklarıyla arzu ettiği geleneksel jazz müziğini icra etti. Uzun yıllar New York'ta ucuz oteller ve kenar mahallerde yaşayan McKenna, Hackett'in tavsiyesine uyarak 1967 yılında Boston'a taşınarak yaşam standardını biraz yukarı çekti.

Arada bir jazz festivallerine katılıp kısa turnelere çıkmışsa da McKenna 9 yıl Boston'daki Copley Plaza otelinin barı başta olmak üzere çoğunlukla New England bölgesinin piano barlarında solo performansları tercih etti.

Ruby Braff, Bobby Hackett, Woody Herman ve Scott Hamilton'un albümlerinde de yer alan Dave McKenna "My Friend the Piano" ve "Left Handed Complement" gibi solo albümleriyle eski usul jazz sevenlerin dinledikçe başta cı ettiği bir müzisyen olarak anılacaktır.

Derleyen: Viktor Bensusan
vbensusan@yahoo.com

Louie Bellson

Duke Ellington'un bir zamanlar dünyanın en iyi davulcusu olarak nitelendirdiği Louie Bellson 14 Şubat 2009 tarihinde, yakalandığı Parkinson hastalığının komplikasyonları neticesinde 84 yaşında hayatını kaybetti. Altmış yılı aşan kariyeri boyunca big band'ler ve küçük topluluklar arasında mekik dokudu. Bunun dışında bir eğitimci olarak hem genç müzisyenlerle, hem de üniversite orkestralarıyla çalıştı.

İcrası ile seyircisini görsel olarak da etkileyen Bellson iki bas davul kullanan ilk müzisyendir. Aynı zamanda verimli bir bestecidir de; The Hawk Talks ve Skin Deep gibi big band parçaları, orkestra süitleri, bir jazz balesi, dini müzik eserleri ve Portofino adlı bir Broadway müzikali de dahil 1000'den fazla bestesi bulunmaktadır. Ama taşıdığı star statüsüne rağmen hayatı boyunca tevazusunu koruyabilmeyi başarmış bir müzisyendi.

Luigi Paulino Alfredo Francesco Antonio Balassoni, Napoli'li göçmen bir ailenin 8 çocuğundan biri olarak 1924 yılında Illinois eyaletine bağlı Rock Falls kasabasında doğdu. Bir enstrüman mağazası işleten babası tüm çocuklarına müzik eğitimi aldırdı. Louie, dört yaşına gelmeden davul setine oturmaya başlamıştı bile. Ama babası onun, davulun yanında piyano eğitimi almasını da şart koştu. Küçük Louie'nin başta çok şikayet ettiği bu zorunluluk ileride onun besteci yanının gelişmesine olanak verecekti. Meslektaşları Buddy Rich, Jo Jones ve J. C. Heard gibi step dansı da yapan Bellson ilk defa 13 yaşında siyahların gittiği bir kulüpte sahneye çıktı. Dönemin ünlü davulcusu Gene Krupa'nın da hocası olan Chicago'lu perküsyon eğitimcisi Roy Knapp'tan ders aldı ve 16 yaşında Slingerland Gene Krupa ulusal davul yarışmasına katıldı ve bizzat Krupa'nın kendisi tarafından bu yarışmanın galibi olarak ilan edildi. Yarışma sonrasında birçok topluluktan iş teklifi aldıysa da Bellson ilk önce liseyi bitirmeyi tercih eti.

1941 yılında Ted Fio Rito orkestrası ile profesyonel kariyeri başladı. Ardından Benny Goodman ile çalıştı. Daha sonra kendi altılısı ile trompetçi Charlie Shavers'a eşlik etti. Bir müddet sonra tekrar big band'lere döndü ve sırasıyla Tommy Dorsey ve Harry James orkestralarıyla çalıştı. Bellson, 1951 yılında, hayatını bütünüyle değiştirecek adımı attı; Duke Ellington Orkestrasına tek beyaz müzisyen olarak katıldı.

O yıllarda Gretsch davul şirketini çift-bas davul seti imal etmeye ikna etmişti bile. Sahnenin ortasına konuşlanan Bellson ile Ellington orkestrası yeni bir enerji kazanmıştı. Bu yıllarda Bellson, siyahi bir Broadway yıldızı olan Pearl Bailey ile tanıştı. Amerikan kamuoyunun ve babasının bir siyah ile beyazın evliliğine önyargısız bakamayacağını düşünen Bailey ve Bellson, 1952 yılının Kasım ayında soluğu Londra'da aldılar ve orada evlendiler. Bailey'in 1990 yılındaki ölümüne dek evli kaldılar. Bellson, Bailey'i "iyilik ve kuvvetin bileşimi" olarak nitelerdi.

"Duke ile çalışmak inanılmaz bir tecrübeydi" diyen Bellson buna rağmen iki yıl sonra orkestradan ayrıldı ve eşinin müzik direktörlüğünü yapmaya ve küçük topluluğu ile turnelere çıkmaya başladı. Bailey'in müzik kariyeri 1970'lerin ortalarında, ABD başkanı Gerald Ford'un kendisini Birleşmiş Milletler'e özel danışman olarak atamasına kadar devam etti. Bellson ise müziğe hiç bir zaman ara vermedi ve dünyanın birçok ülkesinde, ki buna Türkiye de dahildir, konserler vermeyi sürdürdü. Count Basie orkestrası ile Avrupa turnesine katıldı ve birçok ünlü jazz müzisyeninin konserlerinde konuk sanatçı olarak sahne aldı. Duke Ellington ile 1956 yılında "Drum Is A Woman" ve 1965 yılındaki "The Concert of Sacred Music" projelerinde birlikte çalıştı. 1969 yılında, ünlü şarkıcı James Brown'ın "Soul On Top" albümünde yer aldı. Reno davul şirketinin başkan yardımcılığını da yapan Louie Bellson davula duyduğu sevgiyi 1987 yılında yazdığı "Concerto for Jazz Drummer and a Full Orchestra" adlı eser ile ölümsüzleştirdi. Bunun dışında sayısız master class'lar verdi, davul eğitimi için DVD setleri çıkardı. Geçen sene ise trompetçi Clark Terry ile birlikte çaldığı "Louie & Clark Expedition 2" adlı son albümü yayınlandı.

Derleyen: Viktor Bensusan
vbensusan@yahoo.com

Blossom Dearie

NELER OLDU

7 Şubat 2009 tarihinde 84 yaşında yaşama veda eden Blossom Dearie, 20. yüzyılın ikinci yarısındaki en özel kadın jazz şarkıcılarından biri olarak nitelenebilir. Kült bir müzisyen olarak kabul edilse de etkisini direkt olarak Stacey Kent'te, dolaylı olarak kendisini başlıca ilham kaynağı olarak gören Kylie Minogue'da görebiliriz. Çoğunlukla şarkıcı olarak tanındığı için sesine eşlik eden piyanoyu da kendisinin çaldığı çoğu müziksever tarafından bilinmemektedir. Piyano tarzı o kadar kendine özgüdür ki Swing döneminin ünlü piyanistlerinden Teddy Wilson'u bile hayran bırakmıştır.

Blossom Margrete Dearie 1924 yılında New York eyaletine bağlı East Durham şehrinde doğdu. Beş yaşında piyano dersleri almaya başladı, 10 yaşına geldiğinde Chopin ve Bach çalıyordu. Okuldaki hocası ona konservatuara gitmesini önerdi ama o "ben kesinlikle bir jazz müzisyeniyim ve jazz şarkıcısı olmak istiyorum" dedi ve hocasının önerisini reddetti. Big Band dönemiydi ve kendini Count Basie, Benny Goodman, Duke Ellington ve benzerlerinin büyüsüne kaptırmıştı. 1940'ların ortalarında New York'a taşındı. Önce Woody Herman orkestrasının Blue Flames ardından Alvino Rey orkestrasının Blue Reys vokal gruplarının üyesi oldu. Bir taraftan kokteyl piyanistliğini de sürdürmekteydi.

1950'lilerin başında Fransız Barclay Records plak şirketinin daveti üzerine New York'tan Paris'e taşındı. Orada İskoç jazz şarkıcısı Annie Ross ile ev arkadaşı oldu, sekiz kişilik vokal grubu Blue Stars'ı kurdu. Ünlü besteci ve aranjör Michel Legrand, George Shearing'in Lullaby of Birdland adlı ünlü standardını Blue Stars için düzenledi, Dearie ise topluluğu ile parçayı Fransızca seslendirdi. Ross ile hem piyanist hem de şarkıcı olarak birlikte çalıştı. Bu çalışma sırasında bir süre sonra evleneceği Belçikalı saksofoncu Bobby Jaspar ile tanıştı. Blue Stars'ın 4 üyesi ise birkaç yıl sonra Swingle Sisters vokal grubunu kuracaktı.

Dearie Paris'te 5 yıl kaldı. Orada tanıştığı emprezaryo Norman Granz 1956 yılında Verve plak şirketini kurunca New York'a geri döndü. Kendi adını taşıyan ilk albümü 1957 yılında yayınlandı. 1961 yılında yayınlanan "My Gentleman Friend" albümü ile oldukça olumlu eleştiriler aldı. Manhattan'ın ünlü jazz kulüplerinde de şarkı söylemekteydi, hatta bir keresinde Village Vanguard'da Miles Davis ile birlikte sahneye çıktı.

Bağımsız ruhundan pek ödün vermeyen Dearie kariyeri boyunca jazz ve kabare arasındaki ince çizgide yürüdü. Stacey Kent'in örnek aldığı kedi yavrusunu andıran ses tonunu hemen hemen hiç bir yorumunda yükseltmedi. Dave Frishberg – Bob Dorough ikilisinin söz ve müziklerini özellikle onun için yazdığı, "I'm Hip", "Peel Me a Grape" ve birçok başka şarkıyı seslendirdi. Başta Andrew Lloyd Weber olmak üzere şarkılarını sevmediği bestecilerin adını zikretmekten ise hiç bir zaman çekinmedi. Blossom Dearie, Brezilya bossa nova şarkılarını barındırdıkları romantizmi açığa çıkararak yorumlardı. 2000 yılında yayınlanan "Blossom's Planet" albümündeki Jobim'in "Wave" yorumu bu ünlü bossa'nın belki de en iyi yorumlarından biri olarak gösterilmektedir.

Uğur Hüküm
ugur.hukum@rfi.fr

Paris'ten Mektup / 12 - 22 MART 2009

"JAZZ'IN YÜZYILI SERGİSİ"

Duke Ellington

"Çaldığımız (yorumladığımız) hayatın ta kendisidir." Bu sözler jazz'ın köşe taşlarından **Louis Armstrong**'a (1901-1971) ait. Cümle ilk bakışta çok basit gibi gözükebilir. Aslında hangi müzik tarzı, türü biraz deşildiğinde, derine inildiğinde farklı temellendirilebilir? Ama hiç bir müzik tarzı acıyı yumuşatıp, olumlayacak hatta ona isyan kadar bir şevk, hüzün kadar yaşama sevinci katacak oranda yaratıcı ve işlevsel olabilmiş? "**Batı Klasiği**" veya "**Doğu Klasiği**" yani "**sanat**" müzikleri hep seçkinlerin, sınıfsal özlü belirli bir soyutlamacılığın ürünü olmuş. Her halkın popüler, yerel müziği "**Halk Müziği**" yüzyıllarca 'yukardakiler' tarafından küçümsenmiş, yakın zamanlarda değeri - kısmen - teslim edilmiş olsa da uzun süre; "**Klasik**" gibi kendi (dar) kurallarının esiri olarak kalmış. Başkaldırı unsurları içeren "**Rock**" veya ticari hassasiyeti yüksek "**Pop**" gibi daha körpe türler bir anlamda bu iki ana müzik damarı kadar, her durumda onlardan epeyce eski "**jazz**"dan da etkilenerek 'kader'lerini belirlerken, kendilerine özgü yeni kurallarını da yaratmışlar. Halbuki yaklaşık 100 yıllık resmi tarihinin de kanıtladığı gibi jazz, '**kural**' kadar '**kuralsızlığı**', '**sınır**' kadar '**sınırsızlığı**', '**akademiklik**' kadar '**doğaçlamayı**', '**ortodoksluk**' kadar '**anarşistliği**' ve galiba her şeyden de öteye köklerindeki '**esirliğe**' tepki "**Özgürlük**"ü bünyesinde bağdaştırmış, doğasında sürekli barındırmış, dolayısıyla diğer müzik türlerinden beslendiğinden katbekat fazla onları etkilemiştir. Jazz'ı böyle algılayınca Armstrong'un sözleri başka bir anlam kazanmıyor mu sizce? Üstelik jazz yalnızca "**Müzik**" ailesini mi etkilemiş acaba? İşte Fransa ve Avrupa'da sayısı hâlâ bir hayli yüksek olumlu cinler, belki de bir taşla bir kaç kuş vurma arzusuyla çok hoş bir iş yapıp son yüzyılda, daha doğrusu 20. yüzyılda hem jazz'ı, hem de jazz'ın etkilediği sanat dallarını, örnekleriyle bir arada sergilemeye karar vermişler: "**Jazz'ın Yüzyılı – Picasso'dan Basquiat'ya Sanat, Sinema, Müzik ve Fotoğraf**" (http://www.quaibranly.fr adresinden İngilizce ve İspanyolcası'na da ulaşabilirsiniz.)

Paris **Quai Branly Müzesi**'nde 17 Mart'ta açılan ve 28 Haziran'a kadar gezilebilecek "**Jazz'ın Yüzyılı**" sergisi gerçekten de jazz'a bitişik, onunla bir biçimde etkileşime geçen tüm sanat türlerinden bir parmak bal çalmış ağzımıza. 2000 m2'lik bir alana kurulan sergi 10 kronolojik ve tematik bölmeli, ikili bir eksene yerleştirilmiş. Aralarında 20. yüzyıla damgasını vuran bazı referans tabloların da bulunduğu 1000 civarında eser veya alıntı meraklılara sunulmuş. Ayrıca sergi çevresine film gösterileri, konser, konferans, eğitim, atölye çalışmaları gibi faaliyetler de eklemlenmiş. Serginin, diğer adı (İlkel değil) "**İlksel Sanatlar Müzesi**" olan Afrika, Amerika, Asya ve Avustralya-Okyanusya yerlileri ve sanatlarına ait Quai Branly Müzesi'nde açılması da bir raslantı değil. Yetkililer, kaynağını Afrika'dan alıp Amerika'da hayat bulan, bugün başta Avrupa olmak üzere bütün dünyaya mal olan, hiç bir sanat / müzik türüne nasip olmayacak oranda melezleşen Jazz'ın diğer sanatlarla etkileşimi, özellikle diğerlerini et-kileme sürecini adeta antropolojik ve didaktik bir titizlikle hazırlamışlar. Kronolojik ve tematik 10 evre, 1) 1917 öncesi, 2) Amerika'da « Jazz Age / Jazz Çağı » 1917 – 1930, 3) Harlem Rönesansı 1917 – 1936 ???, 4) Avrupa'nın Çılgın Yılları 1917 – 1940, 5) Swing Çağı 1930 – 1939, 6) Savaş Temposu 1939 – 1945, 7) Bebop 1945 – 1960, 8) West Coast (Batı Kıyısı) Jazz 1953 – 1961, 9) Free Devrimi 1960 – 1980, 10) Çağdaşlar 1960 – 2002 başlıklarıyla bölümlenmiş.

"**Jazz'ın Arkeolojisi**" nitelenen 1917 öncesi dönemden sergiye konan ilk örnek **Louis Moreau Gottschalk**'ın (1829 New Orleans – 1869 Rio de Janeiro) "**Bamboula**" isimli bestesinin notaları olmuş. Alman Yahudisi bir baba ve bugünkü Haiti'den beyaz **Kreol** (yerel karma) bir annenin çocuğu olarak dünyaya gelen "harika çocuk" 1841'de Fransa'ya müzik öğrenimi için yollanır. 1845'te Paris **Pleyel** salonunda ilk konserini veren Gottschalk'ın 1847-1848'de bestelediği "**Bamboula - La Danse des Negres / Zencilerin Dansı**" da Paris'te basılır. Bamboula sözcüğü bir kaç

Billie Holiday

anlama geliyormuş. Öncelikle Gine'nin yerel ağzında "**davul**" anlamına gelen "**kam-bumbulu**" ve "**ka-mombulon**" sözcüklerinden türetildiği ileri sürülüyor. Bir cins Fas trampeti de olabilirmiş. Ayrıca ritmi bu davulla tutulan New Orleanslı kölelerin bir cins dansına verilen isimmiş. Daha sonra argo hatta ırkçıların dilinde, "**zenci**" anlamına eş, vahim derecede hakaretâmiz, ırkçı bir anlam kazanacakmış. Gottschalk'ın "Bamboula"sı bugün jazz'ın ilk yazılı, basılı izlerinden biri olarak kabul ediliyor. Bu eseri aynı melez kişiliğin bu kez jazz'ın ata veya tarihöncesi enstrümanı sayılabilecek banjo üzerine yazdığı "**Le Banjo**" isimli 1855'te New York'ta **William Hall & Son** yayınevinden basılan kitabı izleyecektir. Aynı tarihler, yani 1847-55 arasında yayımlanmış, kapak resimlerini çoğunluğu banjo çalan (bir keman, bir cins tef tarzı vurmalı da var), dans eden Afro-Amerikalıların desenlerinin süslediği "**Christys Melodies**" veya "**Music of the Ethiopian Serenaders**" gibi partisyon kitapları da burada görülebilir.

"Bamboula" ve "La Banjo"nun orjinal nüshalarıyla başlayarak her tarihi ve tematik evreye özgü tipik, belirge-simge yayın, kitap, gazete, dergi, afiş, albüm kapağı, küçük video ekranlı veya hoparlörlü müzik okurlarla zenginleştirilmiş sergi, arkalı önlü tarihi, kronolojik imlemeleri bildiren 50-60 metrelik bir omurilikin iki yanına eklemlenmiş salonlar, odalar prensibiyle yapılanmış. Her yılın önemli bir olayı ve/veya dönemin birkaç önemli olay/olgusu özellikle ön plana çıkartılmış, hatırlanmış, hatırlatılmış. Böyle bir sergi fikri, konsepti, mimarisi aynı zamanda küratörü olan filozof, sanat eleştirmeni, jazz yazarı **Daniel Soutif**'in kişisel bir tercihinden doğmuş. "***İlk gençlik yıllarımdan beri Jazz ve Güzel Sanatlar ile yaşadım. Bunları birleştirmek adeta benim çocukluk rüyamdı.***" Gezilince daha iyi anlaşılacağı üzere kişilik bir de buna 20. yüzyılın bir başka büyük sanatsal patlaması, 7. sanat **Sinema**'yı katmış. Zaten bu eşsiz alaşımdır ki, jazz'ın geçici sınırlarından kısa sürede taşmasını, evrenselleşmesini hızlandırmış. Omuriliğin iki yanındaki geniş kanatlarına takılmış 10'ar bölmede 20 civarında, irili ufaklı özel **Beyaz Perdeli** karanlık gösteri mekanında 40 civarında konulu veya belgesel, hatta bazıları ırkçılığı nedeniyle yasaklanmış çizgi filmlerden alıntılar sunuluyor. Siyahileştirilmiş **Fred Astair**'den, saf çapkın **Jerry Lewis**'e klaketçiler; ABD'nin en büyük zenginleri arasına giren **Duke Ellington**'dan, devrimci **Charlie Haden** ve **Liberation Music Orchestra**'sına; **Nat King Cole, Billie Holiday, Miles Davis, Fats Waller**'dan **Wynton Marsalis, Enrico Rava**'ya çok boyutlu bir Jazz dünyası ekranlardan yansıtılmış. Elbetteki en büyük alan jazz'dan esinlenerek çizmiş, yaratmış plastik sanatçılara, ressam, heykeltraş, afişçi, desinatör, fotoğrafçı, enstalasyoncuların eserlerine ayrılmış.

Soutif rüyasını bir Fransız-İspanyol-İtalyan ortak yapımı biçiminde gerçekleştirmiş. Bu sayede bu ülkelerdeki koleksiyonlardan da yararlanabilmiş. Sembolik olarak **Picasso**'nun "**Une très belle danse barbare / Çok Güzel Bir Barbar Dans**" (1905) veya sanatçının kapağını çizdiği "**İgor Strawinsky – Ragtime pour piano**" (1918) desenleriyle açabileceğimiz bu onlarca başeser barındıran sergiden bilinen bilinmeyen bir kaç örnek zikretmek gerekirse, hiç tanımadığımız Meksika kökenli Amerikalı karikatürist, çizer, ressam **Miguel Covarrubias**'ın (1904-1957), tek kelimeyle 'harika' resim ve desenleri, **Man Ray** fotoğraf ve tabloları, **Francis Picabia** ve **Mario Puppo**'nun afişleri, **Winold Reiss**'ın "**Harlem Jazz**" çini mürekkebi ve suluboya çalışmaları, **James Blanding Sloan**'ın gravürleri, **Otto Dix**'in kara kalem, beyaz tebeşir resimleri, **Tadeusz Makowski**'nin nefes kesen "**Jazz**" (1929) isimli yağlıboyası, afişleri, **Fernand Léger**'nin benzersiz "**Jazz Çeşitlemeleri**", **Archibald J. Motley J.**'nin Jazz'ı yücelttiği kadar, gündelik hayata sokan yağlı boya başeserleri, **Josephine Baker**'e ithaf desen, tablo ve afişler, **Carl Van Wechten** fotoğrafları, belli bir kronolojik sıralamayla **Piet Mondrian, Stuart Davis, Thomas Hart Benton, Frantisek Kupka, Jackson Pollock** şaheseri "**Watery Paths**", **Antoni Tapies**'in suluboya ve mürekkep çalışmaları ve en tanınmışı **Henri Matisse, Matisse, Matisse**'in tarifsiz "**Jazz**" dizilerinden bir iki tadımlık tablo, **Marvin Israel**'in her biri koleksiyon parçası 33 devirlik kapakları, **Keith Haring, Andy Warhol** ve Güzel Sanatların son büyük isyan çocuğu **Jean-Michel Basquiat**'dan "**Black**" ve "**Jazz**" ikilisi, vs, vs,vs... Ve albüm kapakları, afişler, dergiler, gazeteler ve kitaplar, kitaplar.... **Paul Whiteman**'ın "**Jazz**"ından **F. Scott Fitzgerald**'ın "**Tales of the Jazz Age**", **Toni Morrison** "**Jazz**"ına; **Jean Cocteau**'nun "**Carte Blanche**"ından **Jacques Reda**'nın "**L'Improviste**" ve **Jean Echenoz**'un **Cherokee**"sine onlarcası sergilenmiş yüzlerce eserin kaynakçası...

Serginin yanı sıra film gösterileri, uluslararası kollokyum ve konferanslar ve de konserler var. "**Africa Jazz**" başlıklı, jazz'ı kökleriyle buluşturmayı hedefleyen özel konserler 20-28 Mart arasında **Jack Dejohnette** ve **Dimi Mint Abba, Le Tigre des Platanes** ve **Etenesh Wassie, Randy Weston** ve **Les Gnawas** tarafından bizzat müzenin salonlarında veriliyor. İtalyan'ın Trento kentindeki **Modern ve Çağdaş Sanat Müzesi MART** ve **Barselona**

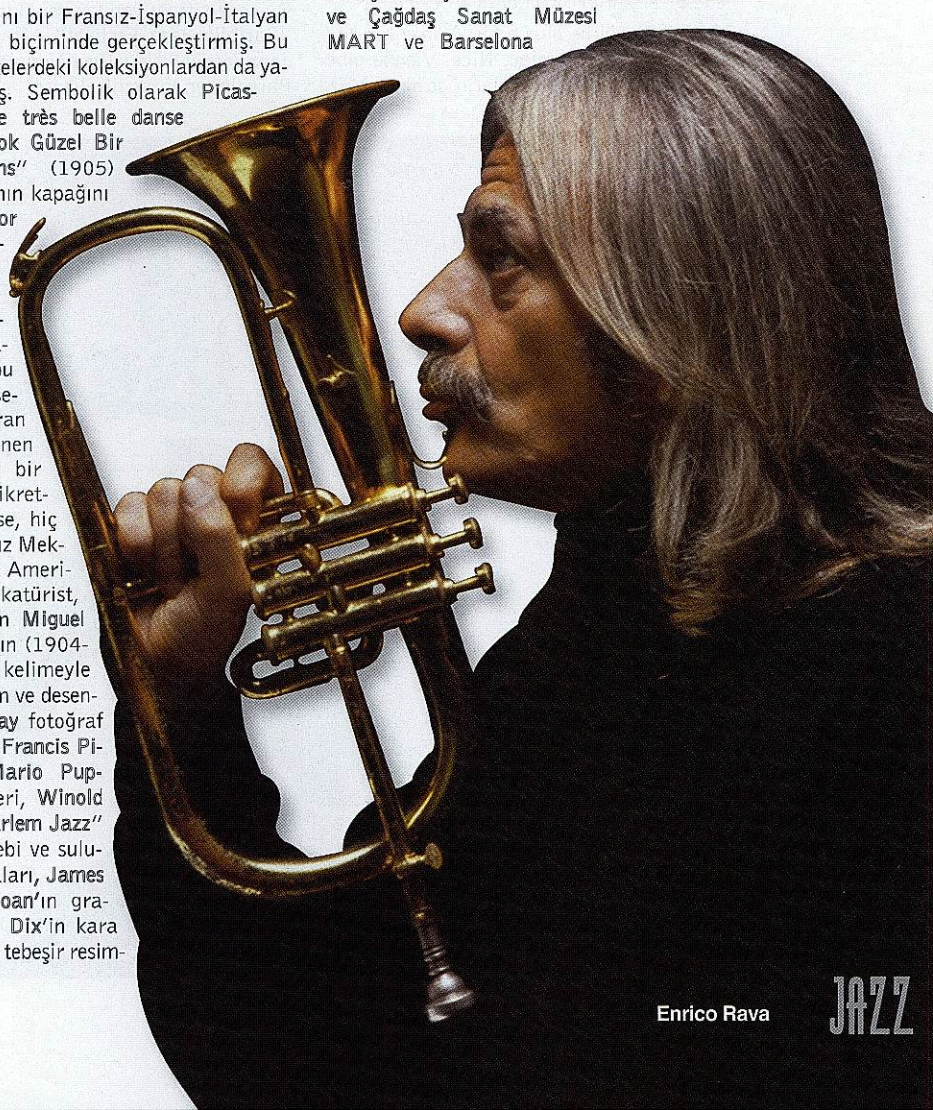
Enrico Rava

Çağdaş Kültür Merkezi'nin ortak yapımı olan "Jazz'ın Yüzyılı" önce Trento'da sergilenmiş. Paris'ten sonra Barselona'da sonbaharla açılacak bu çok yönlü ve didaktik serginin 416 sayfalı, 1000o resimli enfes kataloğuna yazdığı başyazıda Daniel Soutif bakın sergi ve Jazz için neler diyor: "***Çok yönlü, dallı bu özel sergi esas itibariyle Jazz'ın 20. yüz yıl süresince sözünü ettiğimiz bütün sanat türlerini nasıl etkilediği, müzikte yaptığı devrimi göstermek istiyor. Fakat fark edebileceğiniz gibi Jazz aynı zamanda dünya kültürüne, sanat tarihine de damgasını vuran çağdaş bir olgudur. Jazz'ın tarihinde bir anlamda yakın çağların evrim çizgisini bile gözleyebiliriz.***"

FESTİVALLERDEN:

Avoriaz Jazz Up, BB'ler, Carib'In, Drums Summit, Sons d'Hiver...

Kış mevsiminin (belki de yılın) en büyük festivali artık herkesin teslim ettiği gibi artık "**Banlieues Bleues /(BB)/ Mavi Banliyöler**". Üstelik organizasyon her yıl o kadar renkli ve özgün programlar sunuyor ki, takdir etmemek olanaksız. Bu sene hem tema, hem de 3 yıl önce yaşanılmış doğal felaket sonrası yörenin sanatçılarıyla dayanışma olarak "**Bal Ses mi, İsyan mı ? New Orleans...**" başlığıyla taçlandırılan 26. festival çok sayıda orijinal yapıma, gösteriye imza attı. 6 Mart – 10 Nisan tarihleri arasında düzenlenen bu eşsiz şenlik son derece öncü, free nitelikli konser ve müzik olaylarının yanı sıra her zevk ve kesime hitap eden programlar hazırlıyor. Ayrıntı www.banlieuesbleues.org/accueil.html adresinde.

BB'nin ağırlığı ne olursa olsun Jazz bir anlamda **Antibes, Marciac, Nice, Vienne** gibi festivaller sayesinde insanların gözünde Yaz mevsimiyle özdeş. İşte 28 Mart – 4 Nisan arasındaki **Avoriaz Jazz Up**'ın amacı biraz bu önyargıyı kırmak. "**Jazz kış sporları ve karla da özdeşleşebilir**", fikrini savunan bu genç şenliğin sorumluları konserlere aperetif – yemek fiyatları, kayak kirası ve teleferik ücreti dahil gibi önlemlerle jazz'ı ve turizmi bölgelerinde geliştirme ve güçlendirmeyi arzu ediyorlar. Üstelik **Archie Shepp, David Lynx, Mina Agossi** gibi bir hayli ağır toplarla... Bilgi: www.avoriaz.com

BB'den önce 23 Ocak'ta başlayan ve 14 Şubat'ta son eren 94 bölgesi (yine Paris banliyösü **Val-de- Marne**) Jazz ve türevi müzikler festivali "**Sons d'Hiver / Kış Sesleri**", her yıl büyüyor ve zenginleşiyor. Bu gidişle gerçekten BB'ye rakip olmaya adaylar, daha doğrusu tamamlayıcı olmaya diyelim. Biz Jazzseverleri çatlatacak adamlar. Hiç birine yetişemiyoruz. Örneğin 23 Ocak'ta açılışı yapan iki konserden birini, son dönemin büyük ümitlerinden **Dee Alexander**, "**Nina Simon ve Dinah Washington'a Saygı**" konseriyle yaptı. www.sonsdehiver.org'a bakın da görün.

Meğerse bu yıl 10. yaşı kutlanıyormuş. Haberimiz dahi yoktu. 20-31 Ocak'ta yaşanan ve yalnızca vurmalı çalgılar ağırlıklı olduğu "**Festival Drums Summit**" diye şenlik de mevcutmuş. Festival olarak 5 yaşına basan bu şenliği Toulouse'da bir dernek düzenliyor ve **Ataca, Steve Gadd, Richard Bona, Sylvain Luc, Christian Vander, Les Tambours de Tokyo, Magma** konserler vermiş. Adrese bakınca gerçekten şaşırdık: www.drumssummit.com

Bu sene siftahı yapılan şenliklerden biri de "**Carib'In Jazz Festival**", Karayip Adaları Jazz Festivali oldu. Geçtiğimiz 30-310cak'ta Paris'in en prestijli konser salonlarından **Olympia**'da her akşam 4'er, toplam 8 konser olarak düzenlenen festivalin flaş isimleri iki ünlü piyanist **Alain Jean-Marie** ve **Mario Canonge**'du. İlki Guadalupe, ikincisi Martinik kökenli sanatçılara 30 Ocak gecesi Fransız Jazz-Rocku'nun en popüler topluluğu Afro-Fransız müzisyenlerden oluşan **Sixun** da katılmış.

MEKANLARDAN:

Bœuf, Duc, Casino, Pleyel, Sax & the Cité, Saint- Denis.

İlk kez 1921'de açılan gece kulübü ve lokanta "**Le Boeuf sur le toit**" o yıllarda yalnızca entelektüel çevrelerin en itibar ettiği bir buluşma mekan olmakla kalmamış, ayrıca Paris'in ilk ünlü jazz kulübü de olmuş. İsmini **Jean Cocteau**'nun önerisiyle **Darius Milhaud**'nun **Charlie Chaplin**'e ithaf ettiği bir bestesinin adından alan kulüp 30'lu, 40'lı yıllarda bir kaç defa adres değiştirmiş. 50'lerin başına kadar jazz severlerin favori mekanı olarak kalan kulüp, 65 yıl aradan sonra Jazz geleneğine dönüyormuş. Şimdilik ayda bir yemekli jazz gösterileri ağırlayacakmış. (www.boeufsurletoit.com)

Casino de Paris kurulalı tam 40 yıl olan bir Fransız Jazz-Rock grubunun dönüşüne tanık ve sahne oldu. Kendilerini "Evrenin güçlerinin müzik"i diye tanımlayan grup **Magma** 12-13-14 Şubat tarihlerinde son derece görkemli üç konser verdiler.

Paris'in jazz sokağı **Lombards**'ın incilerinden **Duc des Lombards Kulübü** bütün Mart ayı boyunca 25. yılını kutluyor. Bu ayın son derece eklektik programında **Scott Hamilton** veya **Don Menza**'yı bir arada görmek olası. Daha fazla bilgi ve yakın geleceğin takvimi için

Louis Armstrong

www.ducdeslombards.com

Genellikle "**Cherbourg Şemsiyeleri**", "**Rochefort Matmazelleri**" gibi müzikaller veya "**The Thomas Crown Affaire**", "**The Go-Between**", "**Yentl**", "**The Summer of 42**" gibi filmlerin orijinal müzikleriyle ünlenmiş Fransız besteci, piyanist, yorumcu **Michel Legrand**, **Miles Davis** son albümü "**Dingo**"yu birlikte imzalayacak denli önemli bir Jazz sanatçısıdır. 1932 doğumlu Legrand 28 Ocak akşamı Paris **Pleyel** salonunda "**Big Band**"ı eşliğinde meslekte 50. yılını kutladı.

Müziğin ve dha da özelde jazz'ın Paris Mekke'si **Cité de la Musique** bu ay, 12-13 Mart tarihlerinde hoş bir proje gerçekleştirdi. Saksofonun yaşayan devlerinden **Dave Liebman**, **Susanna Mälkki** yönetiminde **Ensemble Intercontemporain** isimli büyük bir grup eşliğinde "**Sax and the Cité**" isimli tasarıyı hayata geçirdi. Ortaya özgün beste ve konserlerden oluşan bir gösteri çıktı. Dave Liebman, birlikte ve ayrı ayrı **Riccardo Del Fra, Timo Hietela** ve **Christophe Dal Sasso** ile ardı ardına ancak farklı konserler sundu. İlki Cité de la Musique'te ikincisi Paris banliyölerinden **Saint-Quentin-en-Yvelines**'de yapıldı. Daha fazla bilgi ve konserlerden alıntılar www.musicareaction.com adresinde izlenebilir.

Paris'in Kuzey banliyölerinden **Saint-Denis**'deki **L'Ecran** sineması 4-10 Şubat arasında 70 filmden oluşan "**Black Revolution**" başlıklı bir jazz filmlerine saygı haftası düzenledi. Çoğunluğu ABD filmlerinden oluşan gösteri geniş ilgi görmüş.

ÖDÜLLERDEN:

Académie ve SACEM.

Besteciler Yazarlar ve Yapımcılar Meslek Örgütü **SACEM**'in 2008 yılı **Büyük Jazz** ödülü geçtiğimiz 9 Aralık'ta Fransanın en yaratıcı sanatçılarından besteci, klarinet ve saksofon ustası **Louis Sclavis**'e verilmiş.

12 Ocak'ta sahiplerini bulan 2008 "**Académie du Jazz / Jazz Akademisi**" ödüllerinin dağılımı şöyle olmuş:

Yılın En İyi Fransız sanatçısına verilen **Django Reinhardt** ödülü trompetçi ve bugle yorumcusu **Médéric Colignon** ile saksofoncu **Géraldine Laurent** arasında paylaştırılmış.

Yılın En İyi Albümü, Jazz Akademisi Büyük Ödülü **Daniel Humair-Joachim Kühn-Tony Malaby** üçlüsünün "**Full Contact**" albümüne,

Yılın En İyi Fransız Albümü **Hervé Sellin Tentette**'in "**Marciac-New York Express**" albümüne,

Yılın En İyi Avrupalı Müzisyeni ödülü **Arild Andersen** (Norveçli kontrbasçı),

Yılın Klasik Jazz ödülü "**Hits by Brits**" albümüyle **Harry Allen** (Amerikalı tenor saksofoncu)

Yılın En Jazz Vokalisti ödülü de "**Distances**" albümüyle **Norma Winstone**'a (İngiliz) verilmiş.

YAYINLARDAN:

Médioni, Moussaron, Tenot ve Vian...

Minicik bir kitap. Aynı adı taşıyan bir koleksiyondan çıkmış. **Franck Médioni**'nin derlediği "**Le Gout du Jazz / Jazz'ın Tadı**" (Eds. Mercure de France) antoloji Jazz hakkındaki

Wynton Marsalis

güzel alıntıları içeriyor.

Fransa'nın gelmiş geçmiş en tanınmış Jazz yazarlarından, gazeteci **Frank Tenot** (1925-2004) anılarını topladığı kitabının ilk baskısını 1997'de yapmış. Kısa sürede tükenen eser bugünlerde 32 ek sayfa, fotoğraflar ve bir de eserin başlıklarına denk düşen 10 seçme parçalı bir CD ile yeniden basılmış: "**Celui qui aimait le Jazz / Jazz'ı Seven Kişi**" (Eds. du Layeur yayınları)

2009'da, dünyaya veda edişinin 50. yılında dahi isyan ve tazeliğini yitirmeyen **Boris Vian** (1920-1959) çeşitli tören ve faaliyetlerle anılacak. İşte bu kaşif, mühendis, şair, yazar, çevirmen, gazeteci, şarkıcı-yorumcu ve de trompetçi Jazzcı kişiliğe ilişkin çok hoş bir ilk kitap, özellikle de yazar ve Jazzcı'yı inceliyor, sergiliyor: "**Boris Vian, le Swing et le Verbe / Swing ve Fiil**"i (Eds. Textuel yayınları) **Nicole Bertolt** ve **François Roulmann** yayına hazırlamış.

DERGİLERDEN:

Jaz Man ve Jazz Magazine

Demirbaş dergilerimizden **Jazz Man** 2009'u nefis bir **Billie Holiday** (1915-1959) kapaklı sayıyla açmış. "**Bir Hayat, Bir Ses ve Dosyası**" enine boyuna, bilinmeyen boyutlarıyla jazz'ın – şimdilik – yetiştirdiği en büyük 2 sesten bir kabul edilen istisnai bu kadını irdeliyor. Ölümünün 50 yılında hakkında epeyce konuşulacak bu büyük sanatçıya, olağanüstü insana inanlardan biri, hatırı sayılır bir ölçüt sayılabilecek yorumcu, **Marianne Faithfull** dergideki dosyaya özgün bir söyleşiyle katkıda bulunmuş.

Aynı derginin Şubat sayısının kapağındaysa elinde saksofon taşıyan bir "**Hürriyet Abidesi**" deseni ve **ABD** bayrağı görüyoruz. Gerçekten de zengin bir dosyada Jazzseverler için "**New York'un -Jazz- Rehberi**" var. Kentteki en iyi 15 jazz kulübü, okullar, plakçılar, müzeler, (turistik) Blues ve Gospel turları, vs... Ayrıca **Jason Moran** NY'ta gündelik hayatı, **Baptiste Trotignon** Brooklyn stüdyolarını, **Eric Légnini** de Manhattan'ı 'dinlemeyi' anlatmışlar. Bu sayının oldukça hoş uzunca bir makalesi de, NY'da (ve başka kentlerde) uzun zamandır var olan bir olguya, Paris'te de yaygınlaşmaya başlayan "**Apartment Sessions**", küçük mekanlarda, apartmanlarda verilen özel konserlere, buluşmalara hasredilmiş.

Mart sayısı, bizim de sizi özel gözlemlerimizle bilgilendirdiğimiz "Jazz'ın Yüzyılı" sergisine ayrılmış. **Jazz Man**, genel bilgilerden ziyade özgün makalelerle işlediği dosyasında "**Jazz Galerileri Hayrete Düşürüyor**", "**Bird olmak isteyen 'Kid', Jean-Michel Basquiat**" ve "**Jazz'ın Pollock**"unu ele almış. Sayı bir genel tespit, iki de sanatçı örneği çevresinde Jazz ve Güzel Sanatlar ilişkisine odaklanmış. Bu sayıda ilginç iki söyleşi de var. Fransız altosaksonfocu **Pierrick Pedron** ve iki piyanist

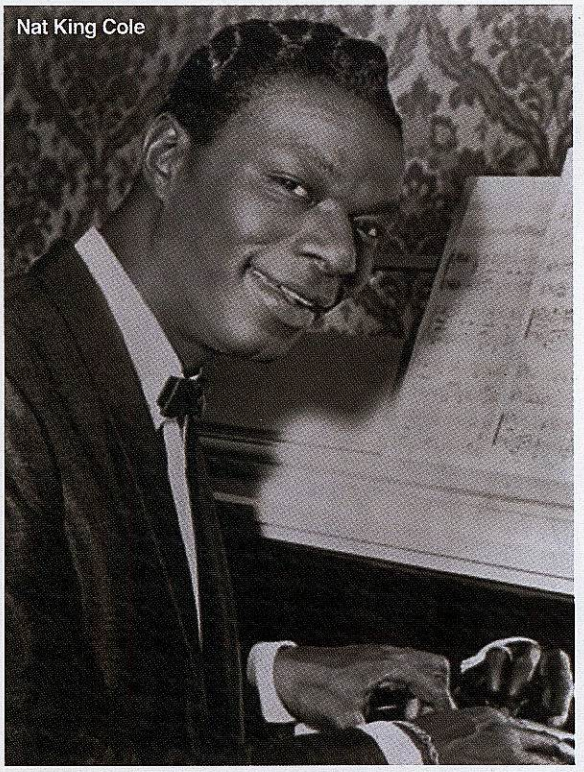
Nat King Cole

Alman "kuzen", **Joachim Kühn** ve **Michael Wollny** ile yeni albümleri ve müzik anlayışları konuşulmuş.

Öteki dergimiz **Jazz Magazine**'nin Ocak sayısı tam 22 sayfalık, arşivlik bir **Charlie Mingus** (1922-1979) dosyası. Bir de Ocak –Şubat aylarında yaşanan sosyal hareketlilikler sanki malum olmuş gibi Fransa'nın gündeminden inmeyen **Deniz Ötesi Fransa**'nın **Karayip** adaları topraklarındaki Martinikli ve Guadalupeli Jazzcılar ve yaşamlarına dair son derece özgün bir dosya sunulmuş. Ayrıca "**Unutulmuş Peygamber**" başlıklı bir söyleşide Amerikalı tarihçi, müzikolog, 700 besteli trompet ve sitar yorumcusu **Phil Cohran**'ı tanıyoruz.

Jazz Mag'ın Şubat sayısı çok özel bir sayı, zira 70 yıllık tarihiyle, jazz'ın efsanevi yapımcılık şirketi **Blue Note** ile derginin 600. sayısı denk gelmiş. 31 sayfa Blue Note'u Blue Note yapanlar ve hikayeleri anlatılmış. Meraklıları için paha biçilmez bir bilgi kaynağı. Okura tarihi kurucu Alman göçmeni **Alfred Lion**'dan (1090-1987), belli başlı sanatçılara geniş ve cazip bir çeşni sunulmuş. Ayrıca günümüz yöneticilerden **Michael Cuscuna** ve **Bruce Lundsvall** ile gerçekleştirilmiş röportajlardan da yararlanmak olası.

Derginin Mart sayısının kapak yıldızı dünya jazzı'nın bir başka devi **Theolonius Monk** (1917-1982) olmuş. Monk üzerine bir deneme kitabı olan Fransız piyanist **Laurent de Wilde** Monk'ın **Big Band** ile 50 yıl önce NY **Town Hall**'de verdiği tarihi konseri anlatmış. Zira Amerikalı piyanist **Jason Moran** bu yılın **Banlieues Bleues**'sünde (BB) aynı olayı yeniden düzenleyerek yaşatmış. Bu sayının ilginç söyleşisiyse Norveçli trompetçi **Arve Henriksen** ile yapılmış. Derginin dosyası bu yılki BB'nin ana konusu "**King Oliver'den Meters'e Dün ve Bugünüyle New Orleans**" olmuş.

Her iki dergi her zaman olduğu tüm sayılarında yüzlerce yeni albüm, kitap, konser ve festival, radyo ve televizyon programı da tanıtmışlar.

ALBÜMLERDEN:

Avitabile, Benhammou, Cohen, Eldar, Farao, Henriksen, Kornazov, Surménian, Surnatural.

Fransız jazzı'nın parlak umutlarından piyanist **Franck Avitabile** iki solo albümden sonra **Manu Katché** (bateri) ve **Pino Palladino** (bas) eşliğindeki üçlüye dönmüş. 1971 doğumlu sanatçının "**Paris Sketches**" (Sony/BMG) albümündeki özgün besteleri en müşkülpesentleri dahi memnun etmiş.

Kontrbasçı adaşı **Avishai Cohen** ile karıştırmayın lütfen! Diğeriyle adı da, soyadı da aynı olan trompetçi **Avishai Cohen** klarinet ve saksofon sanatçısı **Anat Cohen**'in de kardeşi. Hepsi İsrailli olan Cohen'lerden trompetçi Avishai "**Flood**" (Anzic Records) isimli CD'siyle Fransız jazz severlerin beğenisini toplamaya devam ediyor. Eser "**Big Rain**" başlıklı bir üçlemenin ikincisiymiş.

Eldar 1987 Kırgızistan doğumlu bir sanatçı. Tam adıyla **Eldar Djangirov** 1998'den beri ABD'de yaşıyor. Kansas City'de büyüyüp, Kaliforniya'da gelişen genç piyanist, Rus kökenli kardeşimiz, 2007'de çıkarttığı ancak bizim şimdilerde keşfettiğimiz "**Re-imagination**" (Sony/BMG) albümünün de kanıtladığı gibi kopuzdan ziyade **Herbie Hancock** veya **Chick Corea**'dan etkilenmiş. Şimdiden 5 albümü olan Eldar'ı izleyelim...

Norveçli trompetçi **Arve Henriksen** 4. albümü "**Cartography**" (ECM) ile Fransız eleştirmenlerin gönlünü kazanmışa benzer. "***Sessizlikle saklambaç oynayan adam***" nitelenen sanatçının **ECM** geçmekle gerçek 'yuva'sını bulduğu yazılmış. Değerlendirmesi jazz severlerden...

Fransa'ya yerleşen Bulgar trombonu **Georgui Kornazov** kendi Beşlisi "**Quintet Horizon**" ile yine eleştirmenlerin epeyce sevdiği bir CD çıkarttı: "**Viara**" (BMC / Abeille). Buralarda **Jay Jay Johnson** ve **Albert Mangelsdorf**'un manevi oğlu sayılan, **Vienna Art Orchestra** ve **Henri Texier** ile de dinlediğimiz 'komşu'yu sanırım tanırsınız, Türkiye'de epeyce sanatçıyla çalışmıştı.

Sokaklar kadar salonlar, ince ve ayrıntılı besteler kadar anın, izleyicinin doğası, eğilimiyle parlayan, durulan doğaçlama ustası 19 müzisyen, 2001'den beri geçtikleri yerleri "yakıp yıkıyor". Daha daha isteyen, doymak bilmeyen kalpler, kulaklar "yakılıp yıkılanlar", şimdi grubun yeni çıkarttığı çifte CD ve 2 küçük kitapçık içeren albümle, "Her yananın yangınını söndüren, her yıkılanı yeniden, hem de kulaklığını taktığı an inşa ve ihya eden" **Surnatural Orchestra** bandocuları "cazseverler"den öteye müzikseverlere nefis bir hediye yapmış durumdalar: "**Sans Tete / Başsız**" (DHR SOCD001)

ŞAPKALAR:

Dearie, Gourley, Kitt ve Jazz Mag 600

Fransızların sesi ve tarzını "**Hafif mayhoş lezzetli bonbon tadında**" diye tanımladıkları, 1926 doğumlu Amerikalı şarkıcı piyanist **Blossom Dearie**'yi 7 Şubat'ta yitirdik.

Bu mektubun ilk şapkasını ona çıkartmak istedik. Zira sanatçı bir kaç tanınmış parçasını Fransızca yorumlamıştı. 1952 – 1956 yıllarını Paris'te geçiren Dearie müstakbel eşi Belçikalı flütçü **Bobby Jaspar**'la da Paris'te tanışacaktı. "**Plus je t'embrasse...**" isimli Fransızca şarkısıyla Jazz tarihine unutulmaz parçalardan birini bağışlayacaktı.

1927 doğumlu, 1950'lili **Maccartizm** yıllarında Fransa ve Avrupa'ya sığınmak zorunda kalan Afro-Kızılderili Amerikalı kırması, **Orson Welles**'in deyişiyle "**Dünyanın en cazip kadını**", ünlü Jazz ve varyete şarkıcı, kabare artisti, sinema televizyon oyuncusu **Eartha Kitt** de 25 Aralık 2008'de dünyaya veda etti. Türkçe dahil 10 dilde şarkı söyleyen Kitt'in "**Katibim**" türküsünü jazz tarzı yorumlaması ve de arada bir "**Aaaah Türk erkekleri!**" diye içgeçirmesi 60'lı yıllarda dillere destan olmuştu.

1926 **Saint Louis** (Missouri) doğumlu ünlü Amerikalı besteci, gitarist ve yorumcu **Jimmy Gourley** 51 senedir yaşadığı Fransa'nın Paris banliyölerinden **Villeneuve St. Georges**'da 7 Aralık 2008'da ölmüş. Dünya ve Fransız jazzı'nın belli başlı bütün büyükleriyle de çalışmış Gourley, **Charlie Christian** geleneğinin uzantısı olarak tanınırdı.

Şapkamızı uçuran başarı biraz önce kısaca değindiğimiz **Jazz Magazin** dergisinin Şubat ayında 600. sayısına ulaşmış olması. 24 Kasım – 14 Aralık 1954 tarihlerinde **Olympia**'da seri konserler veren **Lionel Hampton**'ı kapağına yerleştiren Jazz Magazine'in 1. sayısı Aralık 1954 tarihini taşıyor. Dergi 55 senedir aralıksız jazz'a, aşıklarına keyifle, tutkuluyla hizmet ediyor. Darısı bizimkinin başına!

Mektubumuzun başında sözünü ettiğimiz "**Jazz'ınYüzyılı**" sergisi küratörü **Daniel Soutif** sergi kataloğuna yazdığı girişte 15 Kasım 1856 tarihli **Dwight's Journal** isimli bir gazeteden bir alıntı aktarıyor. "**Songs of the Blacks / Siyahilerin Şarkıları**" başlıklı imzasız bir makalede şöyle deniyormuş:

"***Bizim keyifsiz ırkımıza oranla Afrikalının doğası şiirsellik ve şarkı dolu. 'The Negro / Zenci' doğal bir müzisyen. Herhangi bir beyazdan çok daha çabuk bir enstrüman çalmayı öğreniyor. Mükemmel sesleri var ve eğitime gerek görmeden şarkı söylüyor. Bizim insanlarımızın bu basit Afrika çocuklarından çok ders alması gerekiyor.***" Beyaz Amerikalının Afrikalı kardeşinin söylediklerine kulak asması için 1,5 yüzyıldan fazla beklemesi gerekti.

Bugün artık rengi, kökü ne olursa olsun, olanakları ve yetenekleri oranında bütün çocuklar kolaylıkla öğreniyor.

Ancak jazz'ın halen vermeğe devam ettiği insanlık, barış, özgürlük ve sevgi mesajına daha 1,5 yüzyıl beklemeden kulak verebilirsek belki gittikçe artan zararın bir yerinden dönebiliriz. Hayallerinizin dinmemesi, mücadelenin bitmemesi umuduyla aydınlık, bol jazz'lı gönlünüzce günlerde yaşayın...

Fusun Levet
jazzforever23@gmail.com

Hayati Kafe

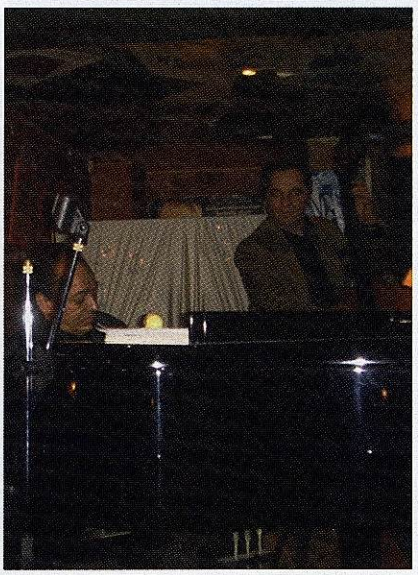

Kuşadasında jazz ve bahar...

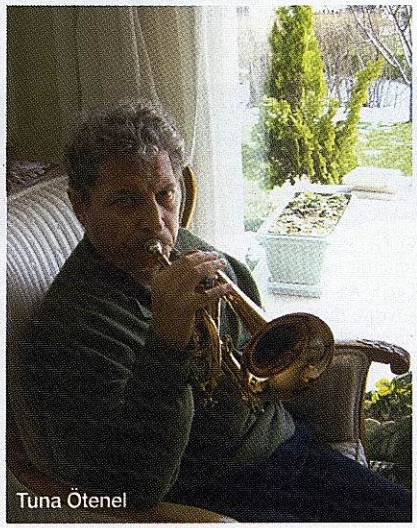
Tuna Ötenel

Kuşadasında yine bir ilkbahar yaşıyorum. Ama bu 28 cisi... Ne kadar şaşırıyorum birden. O kadar oldu mu? Bir rüzgar gibi geçti diyesim geliyor. Birden 1991 yılına gidiyorum. Jazz kulübümü açtığım yıl. O yıl sonuna doğru Cüneyt Sermet Fransa'dan kesin dönüşünü yapmış ve bir süre konuğum olmuştu. Birden aklıma kedisi 18 yaşındaki Ulla geliyor. Doğduğu günden beri jazz dinleyen Ulla, Kuşadası'nda değil evden, birinci kattaki odadan dışarı çıkmıyor. Cüneyt Beyler gümrükten çıkacak eşyalarını bekledikleriden müzik de dinleyemiyorlar.

Ben de o sıralarda bir süre Kuşadası'na geliyorum ve portatif CD çalarımla onlara son aldığım albümleri dinletmek istiyorum. Bunlardan ilki bir Bill Evans albümü. Daha ilk notalarda, 3,5 ay bir odada yaşayan Ulla, merdivenleri apartopar inip, huşu içinde dinlemeye başlıyor. Bu olayı hiç unutamam... Bir 1991 baharıydı... Sonra başka çok güzel baharları da kulübümde yaşamıştık.

Geçtiğimiz yıl baharında ise biz jazz severlerin pek mutlu olduğu söylenemez. Tuna Ötenel'in sağlık durumundaki gelişmeleri endişe ile izledik. Jazz tanrısına dualar ettik. Birkaç kere gittim ziyaretine. Her defasında bir olumlu değişme gördüm. Biz, zaman çok çabuk geçiyor desek de, Tuna için aynı şeyi söyleyemeyeceğim. Sabırlı olmak durumunda. Ne büyük bir güç gerektiği tahmin edilebilir. Ama yanındaki en büyük güç eşi.

Ama bir yenilik var hayatında. Tuna cornet çalmaya başlıyor. Kendisine ilk dersi veren de müzisyen Erden Bilgen. Müzikle kendisi arasında böyle bir bağlantı kurması gerekliydi Tuna'nın. Ancak bu şekilde morali bir nebze olsun düzelebilirdi. Belki zaman alacak ama onun iyileşmesinden emin olmamız gerekiyor. Pozitif enerjimizi hissedip o da gereken gayreti gösterecektir.

Paris'teki haberlere gelince:

Efsanevi Blue Note'un 70. yıl kutlamaları Ocak ayında, patronları Bruce Lurdwall ve Michael Cuscuna'nın söyleşileriyle başladı. 30 Mart-11 Nisan tarihleri arasında yapılacak olan Blue Note Record Festival'in ön konserleri ise Rue de Lombard sokağındaki 4 kulüpte gerçekleşti.

Jazz ve blues'un unutulmazlarından,"The Queen" Dinah Washington anısına China Moses dörtlüsünü, Sunside kulüpte dinledik. China, Dee Dee Bridgewater'ın kızı. Aileden gelen müzik tutkusunun onu çok uzaklara götüreceği kesin. Çok içten yorumlarıyla, geleceğin jazz lady'lerinden olma yolunda...

Ben China'yı dinlerken, bir aşağı katta Sunset kulüpte ise Stephane Huchard sextet konseri vardı. Pierre de Bethman (p), Alexander Tassel (tb), Sylvain Beu (s), Diego Imbert (b), Baba Sissoko (tambur), Stephane Huchard (d). Grubun, African Tribute to Art Blakey adlı albümünün tanıtımı bir konserdi.

Art Blakey, davulcuların en Afrikalısı... Davulcu Huchard da onun izinde, Hard bop ve afro jazz'ın karışımı bir repertuarla albümünü gerçekleştirmiş. Piyanist Bethman'ı ise İstanbullu jazz severler, Prizma grubundan tanıyor olmalı...

Art Blakey anısına bir başka konser de yine Lombard sokağında, Sammy Thiebault beşlisiyle gerçekleşiyordu. Keşke bir gün farklı yerlerde aynı anda olabilmek şansına erişebilsek... Ben Huchard'ı tercih etmiştim...

Şubat ayındaki konserler, Charlie Mingus anısınaydı. Bunlardan ilki, Alain Jean Marie trioydu. Gilles Nature (b), John Betsh (d). Çok etkilendiğim 2 konser oldu. Bunlardan birincisi, Tribute to Mingus grubunun önderi kontrbascı Michel Zenino'nunkiydi. Zenino ne yazık ki ülkemizde fazla bilinmiyor. Halbuki Fransa'nın en sağlamlarından... Piyanoda Mario Canonge davulda Tony Rabeson ve saksofonda yıllardır büyük bir sempatiyle müzikal kariyerini yakından takibettiğim Olivier Temime. Zenino, ritm ve melodi açısından yaman bir bascı... Mingus'un kompozisyonlarından "goodbye porkpie hat" yorumu olağanüstüydü.

Sevdiğim ikinci konser bascı Patrice Caratini ve grubuydu. Caratini'yi 80 li yıllarda bandeneon eşliğinde tango çaldığında tanımıştım. O yıllarda önemli kayıtlar yapmıştı. Bu sefer grubunda, yılların yıpratamadığı saksofoncu Andre Villeger, trombonda Denis Leloup gibi müzisyenler vardı. Ne kadar ilginçtir ki, bütün bu Avrupalı bascılar ve diğer müzisyenler, Mingus'un dillere destan his durumunu en güzel şekliyle yorumladılar.

Hayati Kafe Paris'teydi. Alain Jean Marie ve bascı Pierre Boussagyes eşliğinde 3 konser verdi Chez Papa da. Bir diğerini de gitarcı Jean Luc Roumier ile dinledik. Hayati Kafe olağanüstü bir şarkıcı. Bu kez kendisinden Türkiye'ye gelmesi için söz aldım gibi...

Sunset bir yenilik getirdi. Artık Pazar günleri saat 16.30'da çocukların ebeveynleriyle jazz dinleyebilmesi için bir "ikindi kahvaltısı" seansı yapıyor. Çocukların ilgilerini merak ediyorum. İlk fırsatta gideceğim.

Bahar geldi gelecek derken dolu yağmaya başladı. Eskiii martlara mı döndük acaba?

Yaz başında görüşmek üzere...

Derya Doğu
deryad@sfrkd.com

Nevo S70 Artık Türkiye... Artık Evinizdeki Her Cihaz Kontrolünüz Altında

Nevo S70, geniş kapsamlı bir akıllı kumanda olması yanında, kablosuz ağ erişimi desteği sayesinde aynı zamanda işitsel, görsel ve dijital ortam kontrolü de sağlar. Tek elinizle rahatça kullanabileceğiniz S70, kişiye özel tasarımı yapılabilen 3.5" dokunmatik ekranı sayesinde kolay kullanım özelliği sunar.

Mevcut akıllı kumanda üreticileri arasında en geniş ve güvenilir kızılötesi kodlarına sahip Universal Electronics tarafından tasarlanan Nevo S70, tek yönlü RS232 haberleşme, dokunmatik ekran üzerinden internet keyfi, çok oda müzik sistemleri kontrolü v.b. özellikleri ile rakipleri arasından sıyrılmaktadır.

Evinizdeki tüm uzaktan kumandalı cihazları bu şık cihaz ile kumanda ederken, klasik ve modern dekorlara uyumu ile hoşnut kalacaksınız.

Nevo S70'in başlıca özellikleri şunlardır;

• Uzun batarya ömrü ile kesintisiz kullanım sunar.

• Z-Wave stadartı ile, 6 adet infrared veya RS232 cihazı kumanda eden "NevoConnect" cihazı ile kablosuz haberleşir. Bu sayede, kumanda edilecek cihazların görünür bir konumda olması zorunluluğunu ortadan kalkar. Sensörler sayesinde cihazların açık-kapalı durumları gözlemlenebilir ve akıllı makrolar yapılabilir.

• 802.11b kablosuz ağ bağlantısı desteği sayesinde, tıpkı bir bilgisayarın kablosuz ağa bağlanması gibi mevcut ağ yapınıza bağlanır. Bu sayede S70 ekranı üzerinde internet sörfü keyfini yaşayabilir, web merkezli servislere bağlanarak, gerçek zamanlı bilgilere ulaşabilirsiniz; haber, spor veya borsa gibi...

• Tüm uzaktan kumandalı cihazları ve bir çok RS232 standartında haberleşen cihazları kontrol edebilirsiniz.

• Sonos, Imerge, v.b. UPNP destekli çok oda müzik sistemlerini kumanda edebilirsiniz.

• IP üzerinden haberleşen ve MJPEG destekleyen bir çok kameranın görüntüsünü S70 ekranı üzerinden takip edebilirsiniz.

• Üzerinde 6 adet infrared portu bulunan ve evdeki mevcut ağ yapısı üzerinden S70 ile haberleşen "NevoLink" cihazı ile bulunduğunuz konumdan bir başka konumdaki cihazları kontrol ve kumanda edebilirsiniz.

Sürekli değişen ve gelişen Dijital Çağ'a uygun şekilde geliştirilen Nevo S70, yazılım güncellemesi desteği ile her zaman adaptasyona hazırdır.

Perkande Satış Fiyatı: 1571 €

SAHİP OLMANIZ GEREKEN BİR DİJİTAL ÜRÜN HARMAN KARDON® DMC 250 DIGITAL MEDIA CENTER

Harman Kardon taşınabilir medya kayıt ve oynatma özelliğine sahip benzersiz DVD oynatıcısı DMC 250'yi piyasaya sundu. Hafıza kartlarına veya USB depolama aygıtlarına içerik kaydedebilen ve bunlardan ses ya da video dosyaları oynatabilen bir DVD oynatıcı olan DMC 250, bir digital media center ürünüdür. DMC 250 etkileyici endüstriyel tasarıma sahiptir, ultraslim görünüşü, parlak siyah ve koyu grafit ön panel, farklılık yaratan "yüzer" hissi veren bir taban görünümdedir.

Harman Kardon DMC 250 CD'ler, hafıza kartları veya USB sürücülerde kayıtlı ses ve görüntü dosyalarını da oynatabilen bir DVD oynatıcıdır, CD'lerden veya ses girişlerinden hafıza kartlarına ya da USB sürücülere kayıt yapabilir. DMC 250 sevdiğiniz müzikleri evden, araba veya portatif müzik çalarınıza bilgisayar gerektirmeden aktarmanın kolay yoludur.

DMC 250 benzersiz progresif tarama resim ve 1080p'e yükseltilmiş HDMI video çıkışlı çoklu kanal ses kalitesi sağlamak üzere tasarlanmıştır, çok çeşitli DVD ve CD oynatma özelliğine sahiptir. DMC 250 sadece hafıza kartlarından veya USB depolama aygıtlarından ses ve video oynatmakla kalmaz, CD içindeki ses dosyalarını ya da analog ses girişlerini MP3 formatına dönüştürebilir, yaratılan dosyaları uygun kayıt ortamlarından herhangi birine kaydedebilir.

Kullanıcılar kayıt sırasında veya içerik 4x hızda (Veri transfer hızı kart tipi ve/veya markaya göre değişebilir. Tüm kart markaları DMC 250 ile uyumlu değildir) portatif ortama aktarılırken CD dinleyebilir.

DMC 250 Harman Kardon birikim ve tecrübelerine dayanılarak tasarlanmıstır. DMC 250'de bulunan sezgisel kullanıcı ara yüzü toplam kullanım kolaylığı, çeşitli performans ve konfor özelliklerine erişim sağlar.

KDV Dahil Perakende Satış Fiyatı; 1068 $

JBL CONTROL SERİSİ HOPARLÖRLERLE MÜZİĞİ HER YERE TAŞIYIN

Yaşam alanlarımızı en iyi sesle doldurmak için çalışan JBL mühendisleri Control Serisi ile sevdiğiniz müziği JBL kalitesiyle evinizin her yerine, bahçenize yada bulunduğunuz dış mekanlara taşıyor.

Yüksek performanslı JBL Control Now iç mekan ve JBL Control Now AW suya dayanıklı dış mekan hoparlörleridir. JBL Control NOW siyah kaplamalı, JBL Control NOW AW ise beyaz kaplamalı olarak piyasaya sunulmuştur. Her iki modelde daha önce görülmemiş çeşitlilikte montaj olanağı sağlayan benzersiz bir çeyrek daire biçiminde tasarlanmıştır. Bulunduğu her ortamda net, güçlü ve eşit dağılan ses sağlamak amacıyla yeni sürücü teknolojilerini kullanmaktadır. Birden çok JBL Control NOW hoparlörü, yarım daire, dörtte üç daire veya tam daire biçimli yapılandırmalar oluşturmak üzere birleştirilebilir ve isteğe bağlı bir direkli montaj braketi ve standart tavan havalandırma donanımı kullanılarak tavandan asılabilir. Çok odalı evler, güverteler veya teraslar gibi geniş ortamlarda doğal ve net ses sağlamak için JBL Control Now ve JBL Control Now AW modelleri; iki, üç veya dört hoparlörlü olarak kullanıldığında, hem tek kanallı hem de tek noktalı stereo kullanımı için yapılandırılabilirler.

JBL Control 2.4G serisi bir çift 2 kanallı hoparlör, kablosuz alıcı, amplifikatör ve alıcı/verici modülü içerir. Kablosuz hoparlör uygulamaları için ideal olan JBL Control 2.4G serisi çok kanallı ev sinema sistemlerinde surround kanal ve 2. oda müzik sistemi olarak veya dizüstü ve masaüstü bilgisayarlar için yüksek kalitede kablosuz hoparlör sistemi olarak kullanılır. Ayrıca ipod, digital müzik çalarlarla ve DVD/CD oynatıcılarla da rahatlıkla kullanılabilir. Temiz ve parazitsiz bağlantı sağlamak için 2.4Ghz frekans aralığını kullanır, duvara monte edilebilecek şekildede tasarlanan JBL Control 2.4G serisi 25 mt'ye kadar çalışma mesafesi vardır. JBL Control serisi hoparlörleri iç mekan, dış mekan ve kablosuz hoparlörleriyle tüm ihtiyaçlarınıza karşılık veriyor.

Bilgi için ; SFRKD
Tel : 0212 257 75 00
Faks : 0212 265 91 56
www.sfrkd.com

info@extreme-audio.com

KALİTELİ BİR MÜZİK SİSTEMİ İLE HAYATINIZI DEĞİŞTİRMEK ELİNİZDE...

AMERİKAN KONFORU
JL AUDIO

Amerika'lıların ürettiği her ürünü hemen hemen bilirsiniz, işlevsellik ile konforu kusursuz olarak sunarlar. İşte JL Audio'nun ürettiği subwoofer'lar sisteminizi destekliyor ve ürettiği bas frekansları ile sisteminizde harikalar yaratıyor. Tüm dünya basınında "Subwoofer'ın Tanrısı" mottosu ile tanıtılan JL Audio'nun subwoofer'larını Extreme Audio'da dinleyebilirsiniz. Özellikle F112, F113 ve G213 için yapılan testler, bugüne dek üretilmiş en mükemmel subwoofer ünvanlarını haketti. Kısacası; bir subwoofer'dan bekleyebileceğiniz herşey JL Audio teknolojisi ile artık ülkemizde...

JL Audio F112 – 4.000 USD (KDV Dahil)
JL Audio F113 – 5.250 USD (KDV Dahil)
JL Audio G213 – 17.000 USD (KDV Dahil)
www.jlaudio.com

İNGİLİZ ASALETİ
KEF

İngiltere'nin dahi markalarından bir olan KEF, 2008 yılında dünyanın en ünlü tasarımcılarından biri olan Ross Lovegrove ile özel bir kontrat yaptı... Rose Lovegroove'un tasarımı ile ses mühendisliğinin bugüne dek ürettiği en sıradışı hoparlör yaratıldı: KEF MUON...

Hi-Fi dünyasının en cesur firması ünvanını kazanan KEF, MUON ile tüm bakışları üzerine topluyor. Yalnızca 100 adet üretilen MUON, alüminyum gövdesi, çekici kıvrımları, insan kulağının duyup duyabileceği en geniş bant aralığına sahip... Anekroik testlerde gösterdiği kusursuz performansı sayesinde KEF MUON 21. yüzyılın sanat ikonları arasında başrolü kimseye kaptırmıyor.

KEF MUON - 120.000 EU (KDV Dahil)
www2.kef.com

İTALYAN ZERAFETİ
SONUS FABER LIUTO

Dünyanın en saygın hoparlör firmalarından biri olan Sonus Faber; hem ses hem de görsel tasarım olarak İtalyan ekolünün en önemli temsilcilerinden... Adeta bir gelenek şeklinde sürdürdüğü üretimi ve 29 yıllık tecrübesi, müzikseverlere sesi en doğal haliyle sunuyor. Sonus Faber'in Mart 2009'da dinleyebileceğimiz yeni serisi Liuto'yu kaliteli müzik dinlemeyi severler sabırsızlıkla bekliyorlar. 40 Hz ile 25.000 Hz'lik frekans aralığı, 89 desibellik hassasiyeti ile yalnızca siyah renkte üretiliyor. Kusursuz el işçiliği yüzünden, "Liuto"dan müzik dinlerken gözlerinizi kapatmak istemeyeceksiniz."

Sonus Faber Liuto – Fiyatlar Mart 2009'da belli olacak

SONUS FABER TOY COLONNA

Hoparlör dünyasında bugüne dek üretilen en incelikli ürünlerden biri olan Sonus Faber "TOY", tasarım ve işçiliğin ulaşabileceği son noktaya varıyor.

Alıştığımız ahşap görünüm, derinin prestijli zerafetine dönüşüyor. 25 milimetrelik Vifa tweeter'ları, tarifini ses dünyasına açıklamadığı sellülöz kon'ları ile İtalyan usta, müzikseverleri özendirmeye devam ediyor. Tüm Avrupa'da bayanlar tarafından büyük ilgi gören "TOY" evinizin en nadide parçalarından biri olmak için şimdi sizi bekliyor.

Sonus Faber ToyTower – 2.100 EU (KDV Dahil)
Sonus Faber ToyMini – 975 EU (KDV Dahil)
www.sonusfaber.com

JAPON EKOLÜ MARANTZ

50 yılı geride bırakan Marantz; ürettiği amplifierler, CD ve DVD çalıcıları ile ses dünyasında bir referans olarak tanınıyor. Ünlü ses tasarımcısı Ken Shivata'nın bugüne dek ürettiği hemen hemen tüm ürünler ise, aldığı ödüller ile ses dünyasındaki yerini sağlamlaştırıyor.

Premium Serisi'nin başarılı örneği PM 15S1, sağlam karakteri, güçlü dinamikleri, MM - MC pikap pre amplifikatörü ve özel toroidal trafosu ile sistem bileşenleri arasında oldukça önemli bir noktada yer alıyor.

Aynı serinin muhteşem CD ve SACD çalıcısı SA 15S1 hem CD hem SACD'lerinizi dinlerken konser salonunu evinize taşıyor. Kristal CS4397 dijital/analog konvertürü sayesinde, dinlediğiniz kayıt ve hoparlörleriniz arasında şeffaf bir ortam yaratıyor.

ANALOGUN VAZGEÇİLMEZİ MARANTZ TT 15S1

Dünya döndükçe plaklar dönmeye devam edecek... Marantz dijital dünyada olan üstünlüğünü ANALOG sistemleri ile pekiştiriyor. Plak dinlemenin keyfini bilenler için ürettiği TT 15S1 model pikabı; akrilik şasesi, 3 cm kalınlığındaki akrilik tablası, yıpranmayan silikon kayışı, abanoz ağacından üretilen özel MM sistemi ve ayarlanabilen devri ile sizi analog bir yolculuğa çıkarıyor. "Analog sesin kopyası, dijital ise kopyanın taklidi" bunu bilen tüm müzikseverler gerçek müzik keyfini Marantz TT 15S1 ile yaşamaya devam ediyorlar.

Marantz PM15S1 – 2.250 EU (KDV Dahil)
Marantz SA15S1 – 2.250 EU (KDV Dahil)
Marantz TT15S1 – 2.100 EU (KDV Dahil)
www.marantz.com

GÖRDÜĞÜN NE İSE DUYDUĞUN DA O MUDUR!
PATHOS ACOUSTIC

Hi-Fi dünyasının en ayrıcalıklı isimlerinden biri olan Pathos Acoustics'in ürettiği amplifierler arasında bir ekol olan "Twin Towers" modeli, müzikseverlerin sistem bileşenleri arasında adeta bir gurur kaynağıdır... Sofistike İtalyan stili ile üretilen tüm ürünlerin; görsel mükemmelliği, performanslarına da yansımaktadır.

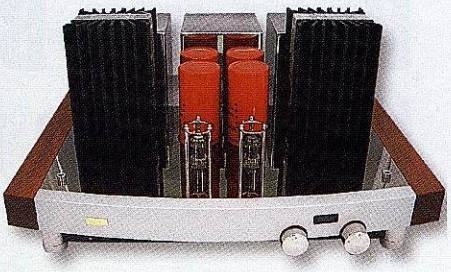

İşte Pathos Acoustics'in kataloğunda bulunan 10 üründen biri olan ve takdire şayan "Twin Towers", Vincenza'da şef mühendis Gianni Borinato yönetiminde üretilmekte... Borinato adeta bir Zen ustası gibi düşünüyor ve Twin Towers için şöyle diyor; "Gözünüz ile gördüğünüz Twin Towers ne kadar mükemmel ise, kulaklarınızda aynı mükemmel sesi işitecektir."

Tamamen el yapımı olan "Twin Towers"ın performansı sizi büyülemeye hazır...

PATHOS ACOUSTICS Twin Towers – 4.980 EU (KDV Dahil)
www.pathosacoustics.com

FRANSA'NIN GURURU
FOCAL

Focal'in yeni gururu "Focal Diablo Utopia"yı üç kelime ile anlatmak gerekirse; cazibeli, olağanüstü ve dahiyane tabirlerini kullanabiliriz. Focal'in purist geleneğini yansıtan son hoparlörü "Grande Utopia EM"den ilham alınarak üretilen "Diablo Utopia" rafüzeri hoparlörler arasında bir kilometre taşı olarak nitelendiriliyor. 16.5 cm Power Flower adı ile patentli bas ünitesi, kusursuz ortasesleri ve tiz şelaleri ile sizi başka dünyalara götürüyor. 2008 yılında tüm dünyaya büyük bir gurur ile sundukları ve çok özel bir basın toplantısı ile tanıtılan bu modele aşık olmamak mümkün değil...

Focal Diablo Utopia – 9.600 EU (KDV Dahil)
Focal Diablo Utopia stand – 1.800 EU (KdV Dahil)
www.focal.tm.fr

Daha fazla bilgi için
www.extreme-audio.com
info@extreme-audio.com

Extreme Audio Merkez:
Eski Üsküdar Cad. 14/A
İçerenköy 0 216 574 3877
Villa Extreme:
Çilekli Cad. No:28 Levent 0 216 278 2544
Extreme Audio Akmerkez:
Alt Çarşı No:142 Etiler 0 212 282 1017

Cem Tuncer - ct@cemtuncer.com
www.cemtuncer.com

Band-in-a-Box programının Chord solo teknikleri

Selam!
Bu sayıda Band in a box adlı programın Chord Solo aranjmanı özelliğinden biraz bahsetmek istiyorum.
Bu program özellikle jazz müzisyenleri için çok güzel fırsatlar içeriyor. Gerek emprovizasyon gerekse harmony ve aranjman konusunda oldukça başarılı.
Aşağıdaki örnekte sayfada görüldüğü üzere Band in a box'ın Library'sindeki Real Book' lardan bir parça seçip melodisi için Chord Solo yaratmasını istiyoruz. Bu istek birçok seçenek içerebiliyor örneğin 4 sesli yaylı aranjmanı, Joe Pass stilinde Chord Solo ya da Bill Evans stilinde piyano voicing' leri vs...

Ben Angel Eyes adlı jazz standardına Joe Pass Stilinde Chord solo istedim ve aşağıda gördüğünüz üzere gerçekten Onun stilinde bir Chord Solo yarattı.
İncelediğiniz zaman göreceğiniz üzere birçok seçenekle pratik yapabilinecek bir yazılım.

Programın detayı ile ilgilenen müzisyen arkadaşlarım için, çok değerli müzisyen dostum Sibel Köse'nin düzenlediği Atölye çalışmaları kapsamında bu konu ile ilgili dersler olduğunu hatırlatmak isterim.

İyi çalışmalar.

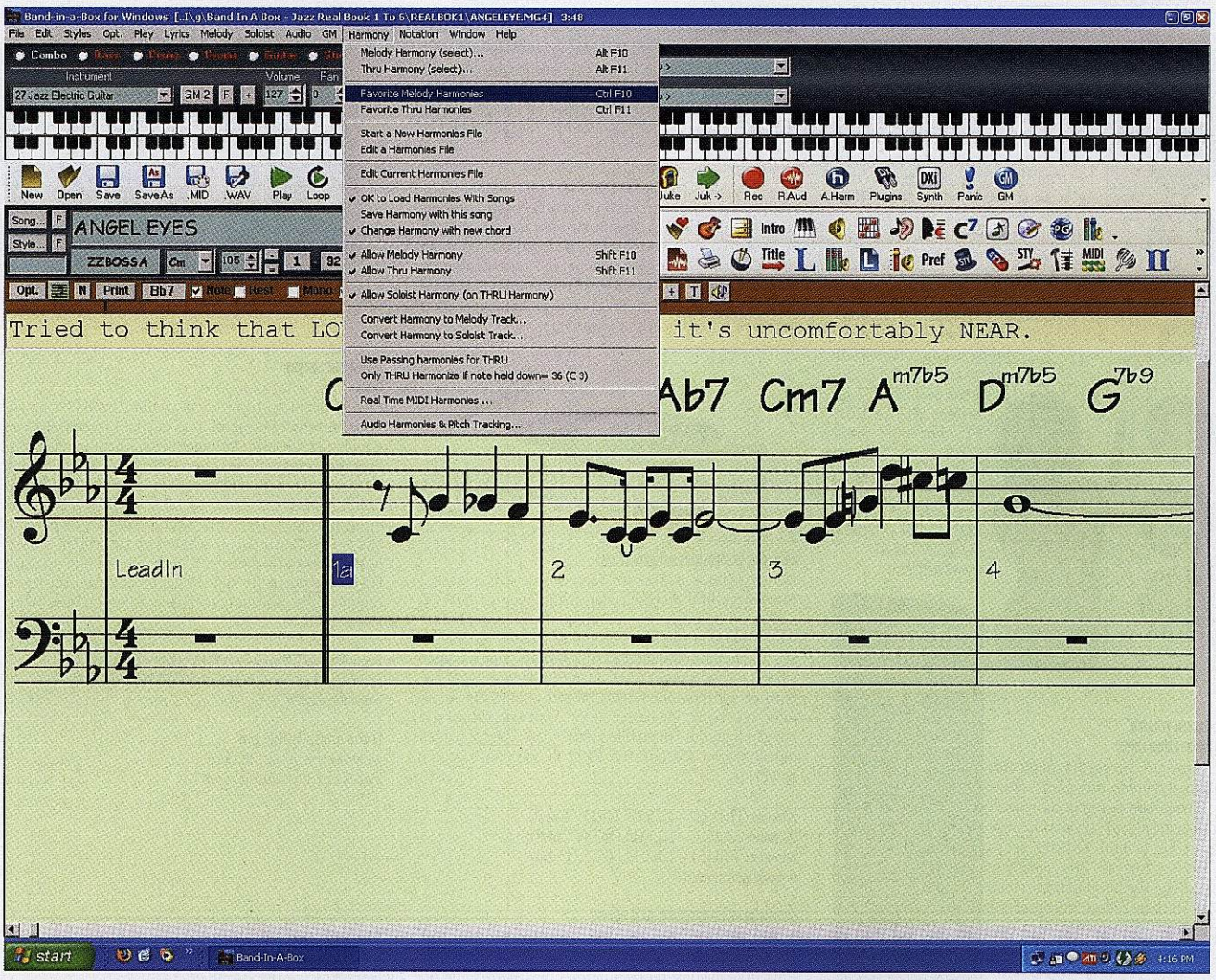

ANGEL EYES

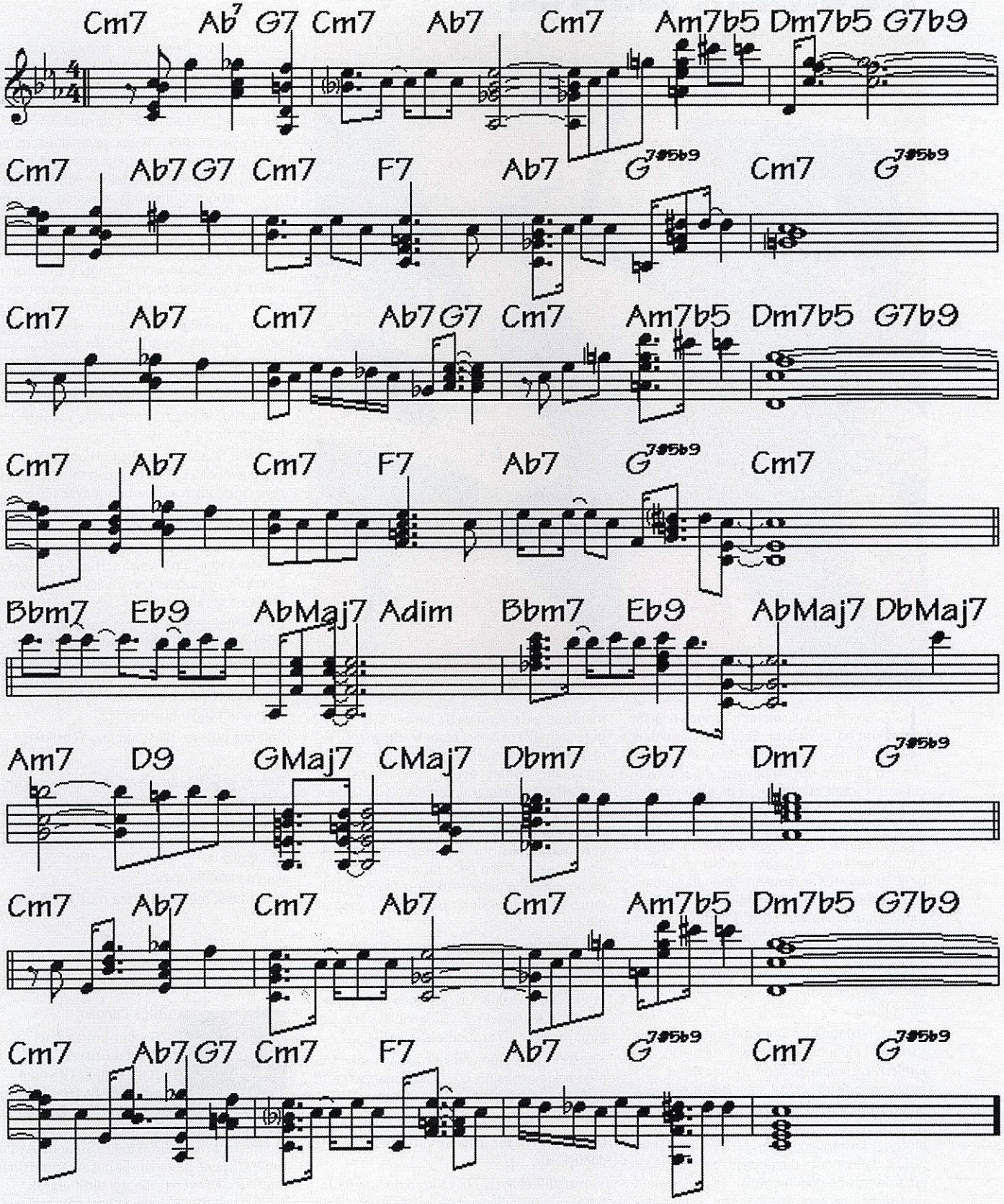
Cm7 Ab7 G7 Cm7 Ab7 Cm7 Am7b5 Dm7b5 G7b9
Cm7 Ab7 G7 Cm7 F7 Ab7 G7#5b9 Cm7 G7#5b9
Cm7 Ab7 Cm7 Ab7 G7 Cm7 Am7b5 Dm7b5 G7b9
Cm7 Ab7 Cm7 F7 Ab7 G7#5b9 Cm7
Bbm7 Eb9 AbMaj7 Adim Bbm7 Eb9 AbMaj7 DbMaj7
Am7 D9 GMaj7 CMaj7 Dbm7 Gb7 Dm7 G7#5b9
Cm7 Ab7 Cm7 Ab7 Cm7 Am7b5 Dm7b5 G7b9
Cm7 Ab7 G7 Cm7 F7 Ab7 G7#5b9 Cm7 G7#5b9

Bilge Candan
bilgecandan@hotmail.com

DAVUL SOLOLARI III
Yaratıcılık Ehliyeti

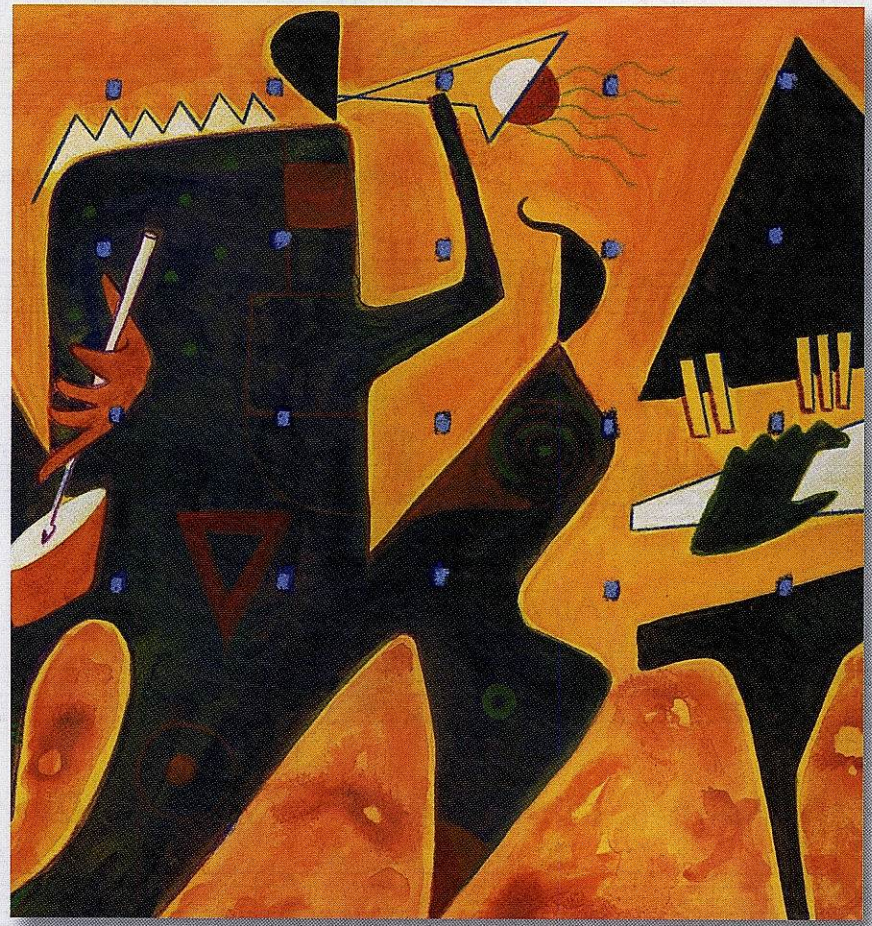

Herkesin davul sololar hakkında değişik bir görüşü vardır. Bazı insanlar onları çok sever, bazıları nefret eder. Buna rağmen sanırım birçok davulcu diğer davulcuların ne çeşit ustalıklar ya da şablon hareketler (kişiye özel tekrar eden ve bazen de sıkıcı olabilen) geliştirdiğini merak eder. Yani çoğumuz dinler izler ve öğreniriz. Ama sadece şablon hareketler çok çabuk sıkıcı hale gelebilir. Beni yanlış anlamayın, şablonlar muazzam ve teknik olarak önemli olabilir. Ama hatırlamanız gereken gösteri yaptığınız birçok insan davulcu değil. Onlar soloyu siz ilginç bir duruma getirmedikçe, sadece, yanındaki arkadaşı ile sohbet etmek ya da içecek bir şeyler almak için iyi bir şans olarak görebilirler.

Soloda hoşlandığım bir yaklaşım, onu, bir şarkı gibi ele almaktır. Soloya ruh verin, bölümler arasındaki geçişleri planlayın ve şarkının melodisini ya da sözlerini düşünerek onları ritimselleştirin. Solonun iskeletini oluşturun böylece bölümleri çaldığınızda, solo dinleyici tarafından hemen fark edilir. Çünkü birkaç dakika önce duyulmuştu zaten. Çekici bir solo şarkıyı popüler yapar ve dinleyicinin ilgisini her zaman ayakta tutar. Bunun yanında dinleyiciyi mutlu etmek için yaratıcı olmanız gerekir. Aynı ya da benzer soloları her gece çalmak çok sıkıcı olabilir. Bu yüzden denemeler için performans ya da konser sırasında bir bölüm ayırın. Ben, genellikle, performansın ortalarını tercih ederim.-Bence, bir şeyler yaratmak için harika bir zaman-

Bunu yaparken yeteneklerimi ve sınırlarımı zorlamaya çalışırım. Anahtar, rahat ve gevşek olmaktır. Daha önce hiç çalmadığınız ya da önceden hiç düşünmediğiniz şeyleri çaldığınızı fark edeceksiniz. Bu egzersiz yapmak gibidir.

Eğer kendinizi zorlamaz ve risk almazsanız hiçbir zaman gelişemezsiniz. Hata yapmaktan ve risk almaktan korkmayın, çünkü, ancak bu şekilde öğrenirsiniz (ayrıca eğer hata yaparsan sadece onu tekrar et hiç kimse farkı anlamayacaktır.- Yaratıcılık ehliyeti!-).

Konserin bu bölümünü her akşam sabırsızlıkla bekleyeceksiniz bu sizin çalmanıza sezgi ve doğallık katacaktır.

Duygular iyi bir performansı mükemmele dönüştürür.

Yaratıcılık ehliyeti bir yana, hata yapma ihtimalini aza indirgeyecek yollar vardır. İşte temel bilgiler burada işin içine giriyor. Temel bilgiler sanki davulcunun sözlüğündeki kelimeler gibidir. Bu temel bilgiler ışığında sözcüklerden cümleler oluşturur ve onları sıraya koyarız. Bu cümle dizileri bir araya getirilerek makul bir soloya dönüştürülür.

Yine aynı şekilde, hiçbir şeyin dinleyicileri basit bir groove kadar etkileyemeyeceğini söylemeliyim. Bir kez daha tekrar ediyorum gösteri yaptığınız insanlar davulcu değiller. Seyirciye el çırparak size eşlik edebilmeleri için bir şeyler yapın. Bu onların sadece bir gözlemci değil, her ne olursa olsun, onun bir parçası gibi hissetmelerini sağlar. Ben, benim bölümümün başlarında en hızlı ve en zor cümleleri çalmak istemem. Herkesin ilgisini üzerinizde topladığınız zaman en iyi ve gösterişli şeyler yapılmış ve bitmiştir. Bu, yavaş bir şarkıyı hızlı sert ve twin pedalla çalmak kadar gereksizdir. Ayrıca groove'dan soloya geçiş yaparken groove'da kullandığınız vurguları ve fikirleri de solonun içinde yavaş yavaş değerlendirebilirsiniz.

Solonun finali çok zekice kurgulanmalıdır ve çok önemlidir. Çünkü bu, sizin solonuzla ilgili seyircinin duyacağı ve unutmayacağı en son şeydir. Burada davul solodan sonra parçanın devamında ne olduğuna bağlı olarak soloyu yukarıda (up) ya da aşağıda (down) bitirmek gibi iki seçeneğiniz vardır. Her iki seçenekte de teknik ustalığınızı en üst seviyede gösterebilmeniz gerekir.

Bu fikirleri değerlendirip güzel cümleler oluştururken, aynı hikaye anlatma tekniği gibi, tansiyonu yavaş yavaş yükseltir, seyirciyi gerer ve finalde de gösterişli (nadiren de olsa bazen yumuşak) bir şekilde seyirciyi rahatladır, yani, soloyu bitirirsiniz.

Solonuz bitti ve alkışı aldınız. Tebrikler!

Bence, yaşadığımız hayat da, dünyaya karşı, bizim solomuzdur.

Hayatımızı da bilgilerimiz ve duygularımız yardımıyla ne kadar iyi kurgulayabilirsek, kendimize o derece eğlenceli ve farklı bir dünya yaratabiliriz.

Unutmayın müzik yalnızca müzik değildir.

Bilge Candan,
25 yıldır profesyonel olarak müzisyenlik yapmaktadır. 18 yıldır çeşitli dershanelerde davul ve perküsyon dersleri veren Bilge Candan aynı zamanda Atmosfer adlı jazz fusion grubunda davul çalmaktadır. Şu anda Aydın Üniversitesine bağlı Bil-Sanat Akademisinde davul dersleri veren sanatçı aktif olarak kendi davul atölyesinde de özel çalışmalarını sürdürmektedir.

Filiz Küçük
filiz.kucuk@yahoo.com.tr

Serkan Özyılmaz

Piyanistler serimizin bu sayıdaki konuğu Serkan Özyılmaz, dinlemekten en keyif aldığım, jazz müzisyenlerinin ise beraber çalışmayı en çok istediği piyanistlerden biri. TRT İstanbul Hafif Müzik ve Caz Orkestrası ve Passiflora'nın piyanisti olan Özyılmaz, müziğe olan tutkusu ve yeteneğinin yanı sıra kişiliğiyle de çok takdir topluyor.

Türkiye' de müzik yapıyor olmanın size ve müziğinize getirileri ve götürüleri neler?

Türkiye'de nitelikli sanatla ilgilenen seyirci sayısı çok az. Özellikle jazz müziği, yeni müzik gibi türler sınırlı dinleyiciye sahip. Bu gibi müzik yapan müzisyenler de oldukça az. Bu doğal olarak üretimi de etkiliyor. Sadece Türkiye'yi düşünürsek sınırlı, ama öyle düşünmüyoruz.

Müziğe başladığınız yıllarda kendinize kimi ya da kimleri rol model almıştınız?

Konservatuarın ilk yıllarında Cladio Arrao, İdil Biret gibi piyanistler; diğer taraftan Oscar Peterson'u hatırlıyorum. Sonra Schoenberg, Alban Berg, Ligeti, yine piyanist Bill Evans, Herbie Hancock ilk aklıma gelenler.

Şu zamandan o yıllara baktığınızda, kendiniz için çizdiğiniz yolda hedefinize ulaşabildiğinizi düşünüyor musunuz? Ne gibi sapmalar olmuş?

Benim için müzik doğal olarak gelişen, olan bir şey. Yapmak zorunda olmadığım, zaten yaptığım. Benim için hedef her zaman iyi müzik yapmaya çalışmak. Belki de bazen bu hedefe ulaşamıyoruz.

Kendinizi 20 yıl sonra nerde ve nasıl görmek istersiniz?

Bulunduğum durum gibi olabilir.

Sağlık durumunuz müzik yapmanızı engelleyecek olsa hayatta neye tutunurdunuz?

Müzik yazabilecek durumdaysam yazardım.

Müzisyen olarak geliştirdiğiniz en güçlü ve geliştirmeniz gereken en zayıf özelliğinizin ne olduğunu düşünüyorsunuz?

Bilemiyorum. Bir başkası daha iyi görür sanırım.

Günlük çalışma rutininiz nasıl? Günde kaç saatinizi kendi müziğiniz için ayırabiliyorsunuz?

Belli değil, dönem dönem değişir. Bütün güne yayılabilir, bazen olmayabilir.

Şu sıralar kimlerle, hangi projelerde çalıyorsunuz?

Passiflora ile 4,5 senedir çalıyoruz. Cem Aksel'in oluşturduğu bir grup oldu.

Bildiklerinizi birileriyle paylaşma, aktarma isteği duyuyor musunuz? Bunun için neler yapıyorsunuz?

Bazen beni arayanlarla bir şeyler paylaşıyoruz. Diğer taraftan bildiğim kadarıyla Türkiye'de konservatuarlar dışında ciddi müzik eğitimi veren okul yok.

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

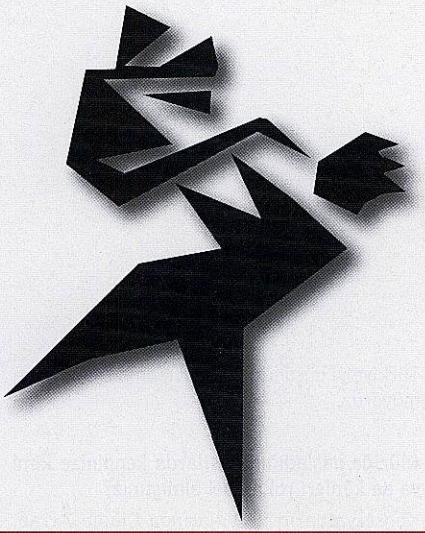

ULUSLARARASI KULLANILAN KISALTMALAR

acc	akordiyon	**el** db	elektrik double-bas	picc	piccolo
afl	alto flüt	eh	english horn	prg	programming
arr	aranjör	elb	elektrik bas	**r**	reeds
as	alto saksofon	elg	elektrik gitar	**sax**	saksofon
b	bas	elp	elektrik piyano	si	sitar
bar	bariton saksofon	els	elektrik sitar	sou	sousaphone
bcl	bas klarinet	eu	euphonium	ss	soprano saksofon
bfl	bas flüt	**f**l	flüt	str	strings
bgo	bongo	flh	flügel horn	synth	synthesizer
bjo	banjo	frh	french horn	**ta**	tabla
btb	bas trombon	**g**	gitar	tam	tambourine
bs	bassoon	**h**	horn	tb	trombon
c	kornet	har	harpsichord	timb	timbales
cb	kontrabas	hca	harmonika	tp	trompet
cbs	kontrabassoon	ho	hammond org	ts	tenor saksofon
cel	keleste	hp	harp	tu	tuba
cga	konga	**keyb**	keyboards	**v**	violin
cl	klarinet	**man**	mandolin	va	viola
clav	klavinet	mell	mellafon	vb	vibrafon
co	kougar	mrb	marimba	vc	cello
comp	kompözitör	**o**	obua	vo	vokal
cond	kondaktör	orch	orkestra	vtb	valve trombon
cy	simbal	org	org	**wbd**	washboard
d	davul	**p**	piyano	wdwd	woodwinds
dir	direktör	perc	perküsyon	**xyl**	xylophone

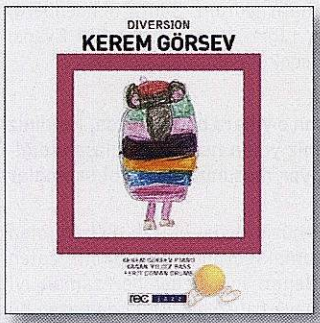

Kerem Görsev

Diversion
RecJazz 300811 (2009)

Müzisyenler
Kerem Görsev (p)
Kağan Yıldız (b)
Ferit Odman (d)

Her defasında, yeni projelerini merakla beklediğimiz farklı tarzıyla gönüllerimizi fetheden Kerem Görsev, 8 bestesinden oluşan yeni albümünü jazz severlerle buluşturdu. Albüme adını veren "Diversion"da Kerem Görsev'e basda Kağan Yıldız, davulda Ferit Odman eşlik ederken kayıtları Miam stüdyolarında gerçekleşen albümün mixing çalışması Ruben De Latour, mastering ise Pieter Snapper tarafından yapılmış.
Albümün kapak görseli ise sanatçının kızı tarafından çizilmiş. Müzikal kariyerine gösterdiği özen ve heyecanı bu albümünde de sürdüren Kerem Görsev dinleyicilerinin bu projeden yeni tatlar alacağını dile getiriyor.

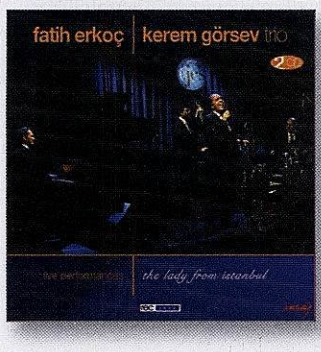

Fatih Erkoç / Kerem Görsev Trio

The Lady from Istanbul
Recjazz 300828 (2009)

Müzisyenler
Fatih Erkoç (vo, tb),
Kerem Görsev (p),
Kağan Yıldız (b),
Cengiz Baysal (d).

Fatih Erkoç ve Kerem Görsev'in birçok jazz standartını seslendirdikleri, 26 parçadan oluşan kayıtları piyasada. Bu albümdeki en ilginç kısım söz ve müziği Fatih Erkoç'a ait bulunan 4 parçanın da yer alması. Projenin yönetmeni Ercan Saatçi. Kayıtlar ise İstanbul Jazz Center'da yapılmış. Fatih Erkoç ve Kerem Görsev'in ortak çalışması DVD ve CD olarak piyasaya çıktı.

Ozan Musluoğlu

Coincidence
RecJazz 300804 (2009)

Müzisyenler
Engin Recepoğulları (ts)
İmer Demirer (tp)
Ülkem Özsezen (p)
Ozan Musluoğlu (b)
Ferit Odman (d).

İstanbul Bilgi Üniversitesi müzik bölümü mezun olan Ozan Musluoğlu, jazz tutkunlarının çok yakından tanıdığı Kerem Görsev, İmer Demirer, Dena DeRose, Allan Harris ve Vanessa Rubin gibi bir çok değerli isimle de aynı sahneyi paylaşma şansını yakaladı.

Athena grubu ile birçok turne ve konserlere katılan sanatçı, 2004 yılında düzenlenen Eurovision şarkı yarışmasında dördüncülük kazanarak ülkemizi temsil eden grubun üyesi olarak yarışmada yer aldı. Rec jazz etiketi ile piyasaya çıkan ilk albümünün heyecanını yaşayan Ozan Musluoğlu, albümünde kendisine ait 6 eserin yanı sıra, Antonio Carlos Jobim 'e ait "Ligia" adlı esere de çalışmasında yer verdi.

Murat Oztürk

Candies
Hemiola 174024 (2005)

Müzisyenler
Murat Öztürk (p)
Gautier Laurent (b)
Dre Pallemaerts (d)

Rock'n Roll grubundan dans orkestrasına pek çok farklı müzikal deneyime sahip piyanist Murat Öztürk 2005'te yayınladığı ikinci albümü 'Candies' bizim müzik piyasamıza girdi. 19 yaşındayken Bill Evans, Oscar Peterson ve Keith Jarret gibi isimlerle jazz'ı keşfeden Öztürk ilk albüm deneyimini saksofoncu Laurent Gianez'in 'Back Home' kaydında yaşadı. Pommery Jazz Festivali'nde Diego Imbert ve Sylvain Pignot ile trio olarak konser veren Öztürk'ün Laurent ve Rubin'le işbirliğiyse 2003'te başladı. Laurent ile Rubin, Öztürk'e 'Söyle' adlı albümünde eşlik ettikten sonra üç müzisyen Murat Öztürk Trio'yu kurdu. Grup bu haliyle 2003'te Uluslararası Jazz Yarışması'nda 'Jazz a Juan Revelations 2003' ödülüne layık görüldü. 2005'te ise BNP Paribas Foundations and Sacem'in desteğiyle 'Candies' albümünü yayınladı.

Yinon Muallem & Şirin Pancaroğlu

Telveten
KAF 900760 (2008)

Müzisyenler
Şirin Pancaroğlu (arp)
Yinon Muallem (perc)
Şirin Pancaroğlu ile Türkiye'de yaşayan İsrailli besteci ve perküsyoncu Yinon Muallem'in yeni albümleri Telveten, Şubat ayından itibaren KAF Müzik etiketiyle müzik marketlerdeki yerini aldı. Etnik ve klasik müziğin buluştuğu bu sıradışı albümde, Şirin Pancaroğlu'nun klasik Batılı tarzı ile Yinon Muallem'in Doğulu perküsyonu, yenilikçi ve büyülü bir tını oluşturuyor. İkili, barok müzikten Arjantin tangosu ve İspanyol klasik müziğine; Yinon Muallem'in orijinal bestelerinden Türk halk müziği ve Azeri müziğine kadar uzanan geniş bir yelpazedeki farklı müzik türlerinden seçilmiş zengin bir repertuvar seslendiriyor. İran Tebriz'den Arslan Hazreti'nin de Azeri kemançede eşlik ettiği Telveten, müzikseverleri keşif dolu yeni bir serüvene davet ediyor.

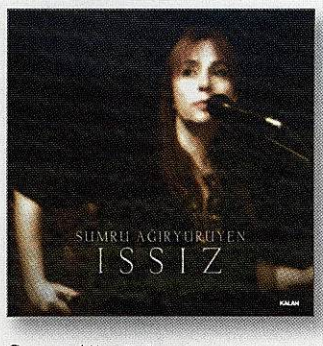

Sumru Ağıryürüyen

Issız
Kalan 008694 (2009)

Müzisyenler
Sumru Ağıryürüyen (vo)
Tanju Duru (g)
Akın Eldes (g)
Patrick Chartol (b)
Cem Aksel (d)
Issız"ın içe işleyen dingin atmosferinde, sanatçının şimdiye kadarki müzik yolculuğundan süzdüğü farklı ses renkleri ile, müzisyen dostlarının usta işi doğaçlamaları ve performansları, 2008 Ekim ayında Aladağlar'da kaybettiğimiz değerli müzik adamı Tanju Duru'nun "Duru" müzikal birikimiyle buluşuyor. Düzenlemeleri Tanju Duru'ya ait olan "Issız"da, Sumru Ağıryürüyen'in kendi söz ve bestelerinin yanı sıra, Murathan Mungan, Meltem Ahıska ve Mehmet Güreli'nin sözleri ve yine Tanju Duru, Ayşe Tütüncü, Serdar Ateşer, Özgür Salıcı ve Bülent Somay'ın besteleri yer alıyor.
Sanatçının, arkadaşı Tanju Duru'ya adadığı "Issız"ın dikkat çekici müzisyen kadrosu, Erkan Oğur, Yurdal Tokcan, Akın Eldes, Ayşe Tütüncü, İlkin Deniz, Turgut Alp Bekoğlu, Cem Aksel, Yahya Dai, Ercan Irmak, Yinon Muallem, Özgür Salıcı, Tolga Yenilmez, Patrick Chartol, Serdar Gönenç'ten oluşuyor.

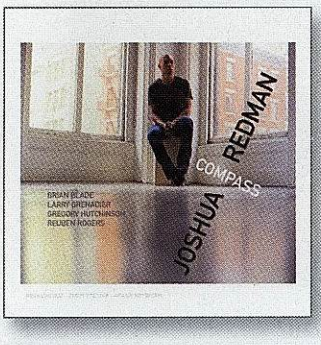

Joshua Redman

Compass
Nonesuch 99230 (2009)

Müzisyenler
Joshua Redman (ts)
Larry Grenadier (b)
Reuben Rogers (b)
Brian Blade (d)
Gregory Hutcherson (d)
90'lı yılların jazz müziğe kazandırdığı en önemli saksofonculardan biri olan Joshua Redman, 12 Ocak'ta son albümü 'Compass'ı yayınladı. '91 senesinde Thelonious Monk ödülü kazandıktan sonra '93 senesinde yayınladığı 'Joshua Redman' ve 'Wish' isimli albümlerle jazz dünyasına adım atmıştı. Son dönem yeni nesil müzisyenlerden Sam Yahel ve Brian Blade'le oluşturduğu trioyla oldukça ses getirmişti. Compass'tan önceki albümü 'Back East'te Christian McBride ve Joe Lovano'yla da çalışmış, son yıllardaki en kaliteli albümü ortaya koymuştu. Compass, önceki Redman albümlerine göre kısmen daha avantgarde olmasıyla Redman'ın yeni arayışlar içinde olduğu gösteren güzel bir örnek.

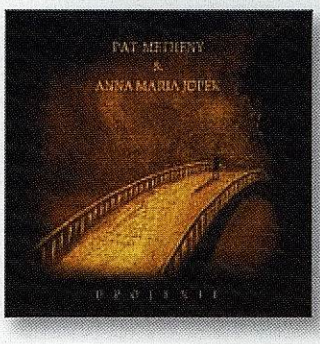

Pat Metheny & Anna Maria Jopek

Upojenie
Nonesuch 99098 (2008)

Müzisyenler
Anna Maria Jopek (vo)
Pat Metheny (g)
Pawel Bzim (keyb)
Lezek Modzer (p)
Marek Napiorkowski (g)
Robert Kubizyn (b)
Mino Cinelu (perc)
Cezary Konrad (d)
Polonyalı ünlü piyanist Anna Maria Jopek, Varşova'daki Chopin Müzik Akademisi ve Manhattan Müzik Okulu Jazz Bölümü'nü bitirdikten sonra müzik hayatına jazz vokalisti olarak devam etmeye karar verdi. Kendine ait 10 albümü bulunan Anna Maria Jopek, ünlü gitarist Pat Metheny ve trompetçi Tomasz Stanko'nun da aralarında bulunduğu birçok önemli sanatçıyla konser ve stüdyo çalışmaları gerçekleştirdi. Şimdiye kadar 10 albümü yayınlanmış olan Anna Maria Jopek, 1994'te kazandığı Michel Legrand ödülü ve çeşitli festivallerdeki başarılarının ardından dünyaca ünlü kayıt ve dağıtım şirketi Universal Music ve PolyGram'ın Polonya temsilciliğiyle sözleşme imzaladı. 2008'de yayımlanan Upojenie toplam 14 şarkıdan oluşuyor şu ana kadar dünya genelinde 100 binden fazla sattı.

Benny Golson

New Time New 'tet
Concord 31121 (2009)

Müzisyenler
Benny Golson (ts)
Eddie Henderson (tp, flgh)
Steve Davis (tb)
Mike Ledonne (p)
Buster Williams (b)
Carl Allen (d)
'I Remember Clifford', 'Whisper Not', 'Stablemates, Along Came Betty', 'Blues March', 'Park Avenue Petit' gibi unutulmaz standartlara imza atan,

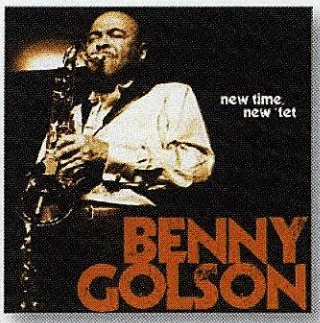

günümüzün yaşayan en önemli saksofoncusu Benny Golson'un en son çalışması piyasada. "New Time, New 'Tet" geçen Eylül ayında kaydedilmiş. Albümde bestesi Benny Golson'a ait 11 parça yer alıyor, düzenlemelerinin tümü sanatçıya ait olan bu çalışmada 'Whisper Not'a Al Jarreau vokaliyle eşlik ediyor. Mutlaka almanız gereken bir kayıt.

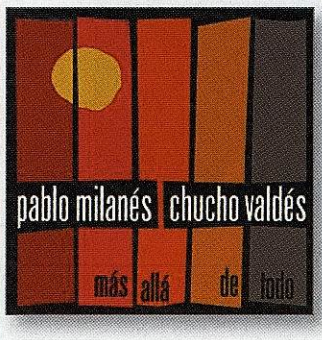

Pablo Milanes & Chucho Valdes

Mas Alla de Todo
Universal 76628 (2009)

Müzisyenler
Pablo Milanes (vo)
Chucho Valdes (p)
İki büyük virtüöz sanatçı, biri piyanosunu diğeri sesi olan enstrümanını en üst düzeyde kullanarak çok keyifli bir çalışmaya imza atmışlar. Chucho Valdés latin jazz'ın en büyük piyanistlerinden, Pablo Milanes ise zamanın en önemli bestecilerinden. Her ikisi de Grammy Ödüllü olan sanatçılar sadece iki Kübalı müzisyen değil dünya müzik endüstrisinde satışları da en yüksek olan sanatçılar. Ayrıca Latin Amerika kültürünün ayrılmaz bir parçası olan Chucho Valdes 50'den fazla ülkede çaldı, 52'den fazla kayıt yaptı. Geleneksel ve çağdaş Küba müziği arasındaki en önemli bir isim olarak 20. yüzyılın en popüler ve saygı duyulan müzisyenleri arasındadır. Bu iki önemli sanatçının albümü türüne ilgi duyanları memnun edecektir.

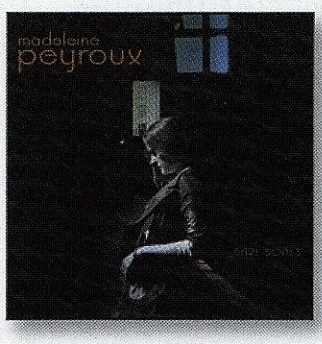

Madeleine Peyroux

Bare Bones
Decca 32722 (2009)

Müzisyenler
Madeleine Peyroux (vo, g)
Dean Parks (g)

Jim Beard (p)
Larry Goldings (Ham.org)
Larry Klien (b)
Vinnie Colaiuta (d, perc)
Billie Holiday'e benzeyen sesli, Kanadalı şarkıcı ve gitarist Madeleine Peyroux henüz Türkiye'de konser vermedi ama albümleri piyasaya giriyor. Günümüzün çökmeye yüz tutan sektöründe, Decca'ya bağlı Rounder firmasından 5 yıl içinde üçüncü albümünü çıkarmak oldukça önemli. Prodükör Larry Klein oldukça eski tarz enstrümanları da biraraya getirerek (keman, Hammond org, Wurlitzer piyano, Estey keyboard) sanatçının sound'una uygun bir ortam yaratmış. Albümde 11 parçaya yer verilmiş, beste ve düzenlemeler ortak çalışma.

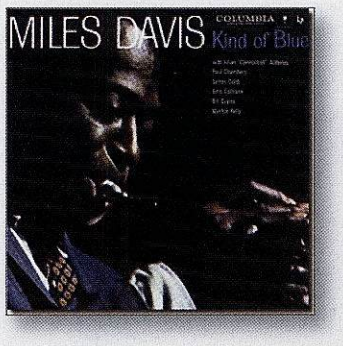

Miles Davis

Kind of Blue at 50 (2CD+DVD)
Sony 38952 (2009)

Müzisyenler
Miles Davis (tp)
Cannonball Adderley (as)
John Coltrane (ts)
Bill Evans (p)
Wynton Kelly (p)
Paul Chambers (b)
Jimmy Cobb (d)
Albümün yayınlanmasının üzerinden 50 yıl geçmiş olsa da "Kind of Blue", Miles Davis' efsanesinin ayrılmaz bir parçası... Orjinali 1959 tarihinde yayınlanan Kind of Blue, tüm zamanların en iyi albümleri arasında yer alıyor. Albüm yayınlandığında; jazz müzik dünyasına daha önce görülmemiş bir üslüp ve ses getirdi. Albümün inanılmaz başarısı onu; tüm zamanların en çok satılan jazz albümü yaptı.
DVD'de ise 2004 yılında hazırlanan mini-belgeselin yenilenmiş uzun versiyonu yeni röportajlarla birlikte, 3 Gammy kazanmış Michael Cuscuna imzasıyla yer alıyor.

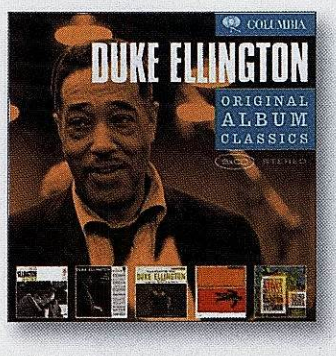

Duke Ellington

Original Album Classics (5 CD)
Columbia 14550 (2007)

Amerika'nın efsanevi müzisyenlerinden "Duke Ellington" un 5 albümünden oluşan muhteşem bir paket. Albümde ünlü müzisyenin daha önce hiçbir yerde bulunmayan bonus şarkıları da yer alıyor. "Ellington Uptown", "Such Sweet Thunder", "Black Brown & Beige", "Anatomy Of A Murder" ve "First Time! The Count Meets The Duke" albümlerinden oluşan bu özel kolleksiyon uygun fiyatı ile jazz severlerin arşivlerinde yer alacak kolleksiyonlardan biri olacak.

Joe Lovano - US Five

Folk Art
Blue Note 944932 (2009)

Müzisyenler
Joe Lovano (ts)
James Weidman (p)
Esperanza Spalding (b)
Otis Brown III (d)
Francisco Mela (d, dumbek)
Joe Lovano'nun Us Five konsepti ile Blue Note'dan çıkardığı 21. kayıt Folk Art. New York'ta Village Vanguard jazz kulübünde kaydedilen albümde tamamı beste olan 9 parça yer alıyor. Bu albümde özellikle gençlerle birlikte çalışmaya özen gösteren sanatçı onlardan ve onların geldiği köklerden beslenmekten hoşlandığını açıkca gösteriyor. Tony Williams ve Herbie Hancock'un Miles ile, McCoy Tyner'ın Coltrane ile birlikte çaldığı yaşlarda olmalarını hatırlatıyor bu gençler de. Özellikle Esperanza Spalding'e dikkat etmek gerek.

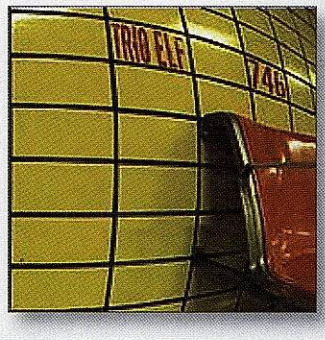

Trio ELF

746
Enja 95192 (2009)

Müzisyenler
Walter Lang (p)
Sven Faller (b)
Gerwin Eisenhauer (d)
Almanya Bavaryalı tekno, hip-hop, Drum 'n bass referanslı akustik piyano üçlüsü ELF 2006'da çıkardıkları ilk albümlerinden sonra oldukça geniş bir kitleye hitap etmeye başladı. Albümde bir başka dikkat çeken, dergimize de fotoğraflar veren sanatçı Sedat Antay'ın çalışmalarının kullanılmış olması.

Tierney Sutton Band

Desire
Telarc 83685 (2009)

Müzisyenler
Tierney Sutton (vo)
Christian Jacob (p)

Trey Henry (b)
Kevin Axt (b)
Ray Brinker (d)
2 Grammy ödüllü ve 15 yıldır aynı müzisyenlerin yer aldığı grubuyla birlikte çalışan Tierney Sutton Türkiye'yi 2 kere ziyaret etmişti. 11 parçanın yer aldığı bir stüdyo kaydı albüm ile karşımızda olan sanatçı It's only a papermoon, My heart belongs to daddy, Fever, Cry me a river gibi jazz standartlarına yer vermiş.

Paolo Recchia

Introducing
Viavenoto 200611 (2008)

Müzisyenler
Paolo Recchia (as)
Dado Moroni (p)
Marco Loddo (b)
Nicola Angelucci (d)
1980 doğumlu genç bir İtalyan saksofoncu Paolo Recchia. Latina Konservatuarını bitirdikten sonra jazz'a yönlenen sanatçı Bob Mintzer, Rick Margitza, Rita Marcotulli, Enrico Pieranunzi, Paolo Fresu, Enrico Rava ile birlikte çalışmalar yapma olanağı buluyor. Roma Müzik Okulu'ndan sonra 2003'de Siena Jazz'dan burs alıyor. Sonrası geliyor, New York'taki New School seminerleri, festivaller, konserler, Stefano Di Battista övgüler yazıyor. Dördü kendisine ait, diğerleri Coltrane, Billy Strayhorn, Sherwin bestesi olan 8 parçanın yer aldığı ilk kaydı. Darısı bizim gençlerimize.

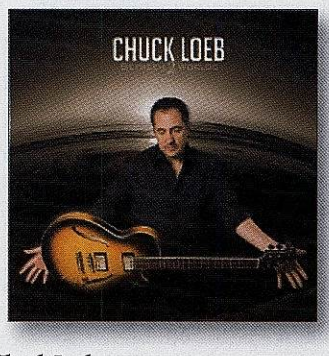

Chuck Loeb

Between Two Worlds
Heads Up 31512 (2009)

Müzisyenler
Chuck Loeb (g)
Carmen Cuesta (vo)
Eric Marienthal (s)
Till Brönner (tp)
Nathan Eklund (tp)
Will Lee (b)
Dave Weckl (d)
Bashiri Johnson (perc)
1955 doğumlu ABDli gitaristi daha çok Chuck Loeb 1985-87 yılları arasında Steps Ahead'den tanıyacaksınız. Berklee mezunu Jim Hall ve Pat Metheny'nin öğrencisi olan sanatçıyı daha sonraları saksofoncu Bill Evans ve Dave Samuels ile smooth jazz kayıtlarında rastlar olduk. Uzun bir aradan sonra kendi adına yaptığı bu kayıtla bizim piyasamıza da girdi. Albümde dostlarından oluşmuş kalabalık bir müzisyen kadrosu yer alıyor. 11 parçanın yer aldığı albümde konuk olarak yer alan sanatçılar; Lizzy Loeb (vo), Brian Culbertson (tb), Gerald Weasley (b), Dieter Ilg (b), Wolfgang Haffner (d), David Charles (perc).

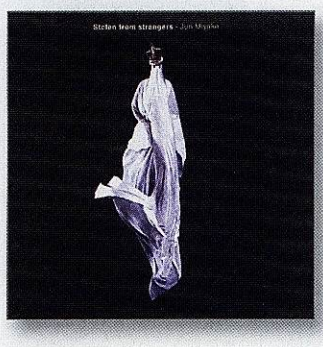

Jun Miyake

Stolen from Strangers
Yellowbird 7706 (2008)

Müzisyenler
Arto Lindsay (vo)
Vinicius Cantuaria (g, perc)
Hitoshi Watanabe (b, cello)
Bulgarian Symphony Orchestra
Jun Miyake (rhodes, p, samples)
Tokyolu trompetçi Jun Miyake Boston'da yaşamaya başladıktan sonra yeni solo albümünün kayıtları için Ron Carter, Al Foster, Michael Brecker, David Sanborn gibi ustaları arar ve çalışmaya başlar. Oldukça da ilgi görür, özellikle de reklam müzikleri yazma konusunda başarı gösterir. Oliver Stone'un Any Given Sunday'in müziklerini yazar. Pina Bausch, Robert Wilson, Philippe Decoufle ile çalışır. Bu ilginç sanatçıyı ve yaklaşımlarını merak edenlere öneriyoruz.

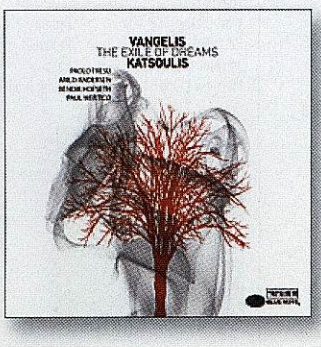

Vangelis

The Exile of Dreams
Blue Note 590721 (2008)

Müzisyenler
Paolo Fresu (tp)
Bendik Hofseth (ts)
Vangelis Katsoulis (p, keyb, perc)
Arild Andersen (b)
Paul Wertico (d)
Dünyaca tanınmış new age ve elektronik müzik bestecisi Vangelis bu kez jazz'cılarla... En bilinen besteleri, Chariots of Fire, Blade Runner ve Carl Sagan's Cosmos adlı filmler için hazırlamış olduğu tema müzikleri; bunlardan "Chariots of Fire" ile 1981 yılında Akademi ödüllü aldı. Vangelis, ayrıca 2002 FIFA Dünya Kupası marşını besteledi. Bu kez oldukça değişik bir kadro ile karşınızda.

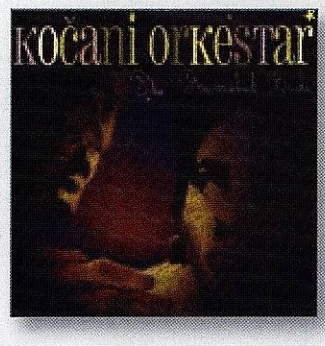

Koçani Orkestar

The Ravished Bride
Craw46 00582 (2008)

Ünlü Balkan topluluğu Kocani Orkestar'ın beklenen albümü "The Ravished Bride" Aralık ayının son günlerinde piyasaya çıktı. 2002 yılında çıkardıkları "Alone At My Wedding" albümünden sonra bu albüm grubun Crammed Disc etiketiyle yayınlanan 3. albümü. Konsept olarak bu iki albüm bir bütünlüğü ifade etmekte.
Albümde yer alan şarkılar, Ajnur Azizov'un gerilimli ve karizmatik sesiyle hayat verilmiş romantik ve epik aşk şarkılarından oluşmakta. Albüm sound olarak Balkan Pop müziğinde yeni arayışları simgeliyor. Albümün bir başka özelliği de albümde Türk Müziğinden ve marşlardan etkilenilmiş olması, ayrıca 7/8, 9/8'lik ritim kalıplarının kullanılması.

Kocani Orkestar geçtiğimiz yıllarda birçok büyük world müzik festivalinde sahne almış ve İtalyan şarkıcı Vinicio Capossella, jazz trompetçisi Paolo Fresu ve ünlü Balkan gypsy grubu Taraf De Haidouks ile ortak çalışmalar yapmıştır. Özellikle Balkan Beat Box, Beirut, Cibelle vb. sanatçılardan hem övgü hem de destek alan grup, bu sanatçılar ile birlikte birçok sahneyi de ortak kullanmıştır. World Music, elektronik ve rock müzik camiasının önemli isimleri; Senor Coconut, Animal Collective, Lightning Head, Susheela Raman, Mercan Dede, Smadj ve Buscemi yaptığı remixlerle gruba destek vermişlerdir. Borat filmine bir parça vermeleri grubun daha geniş bir kitleye yayılmasını sağlamıştır.

Grup daha önceki iki albümünde olduğu gibi bu albümde de prodüktör olarak Stephane Karo ve Vincent Kenis ile çalışmış, ayrıca Uri Kinrot (Balkan Beat Box, Boom Pam), Turan Gaberov, Shukri Kadriev, Djeladin Demirov gibi isimler albüme enstrümanları ile eşlik etmiştir.

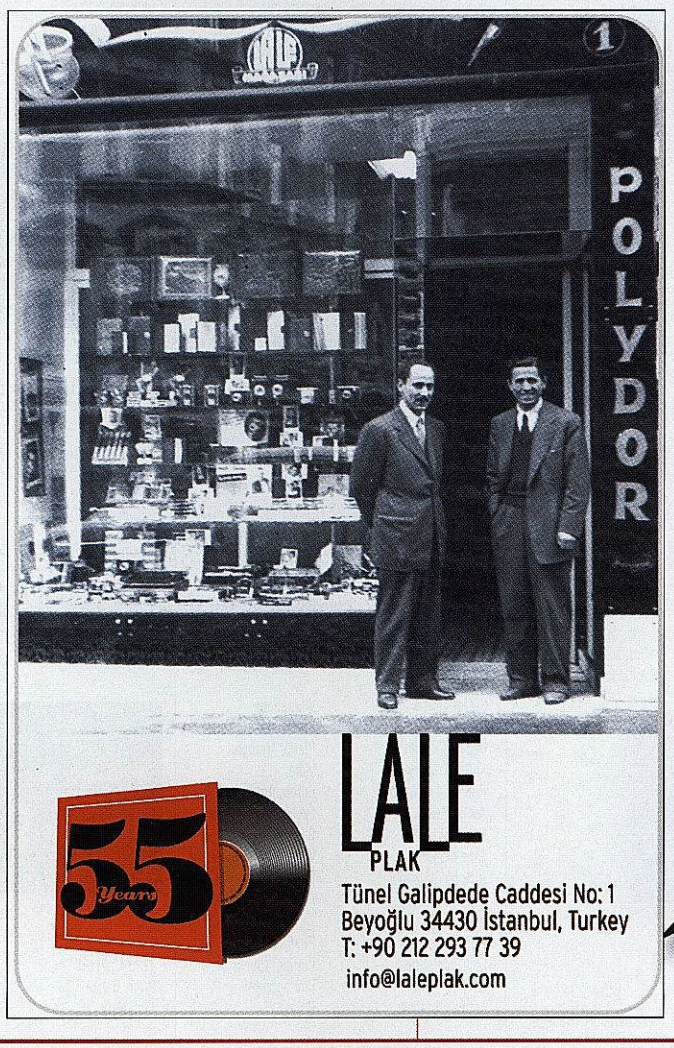

Seda Binbaşgil
esintiler@tnn.net

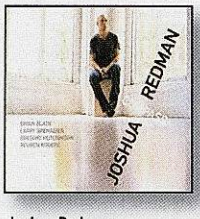

Joshua Redman
Compass
Nonesuch

Karina Benznicki	Production Supervisor
Greg Calbi	Mastering
Eli Cane	Production Coordination
James Farber	Producer, Engineer, Mixing
John Gall	Design
Justin Gerrish	Assistant Engineer
Ronen Givony	Editorial Coordinator
Larry Grenadier	Bass
Gregory Hutchinson	Drums
Rick Kwan	Mixing Assistant
Joshua Redman	Sax (Soprano), Sax (Tenor), Producer, Editing
Reuben Rogers	Bass
Michael "Mick" Wilson	Photography

The Blue Note 7
Mosaic: A Celebration
Blue Note/EMI

Dae Bennett	Engineer, Mixing
Peter Bernstein	Guitar, Arranger
Bill Charlap	Piano, Arranger, Producer
Ravi Coltrane	Sax (Tenor)
Michael Cuscuna	Producer
Ira Gitler	Liner Notes
Perry Greenfield	Product Manager
Gordon Jee	Creative Director
Keith Karwelies	A&R
Jimmy Katz	Photography
Kurt Lundvall	Mastering
Lewis Nash	Arranger, Drums
Nicholas Payton	Trumpet, Arranger
Renee Rosnes	Arranger
Rachel Salomon	Art Direction, Design
Travis Stefl	Assistant Engineer
Peter Washington	Bass
Eli Wolf	Producer, A&R
Burton Yount	Art Direction, Design

Ravi Coltrane
Blending Times
Savoy Jazz

Ravi Coltrane	Sax (Tenor), Producer, Concept, Direction, Improvisation
Brian Dozoretz	Engineer
Steve Genewick	Mixing
Drew Gress	Bass (Acoustic)
Charlie Haden	Bass (Acoustic), Guest Appearance
Jimmy Katz	Photography
Joe Marciano	Engineer
Luis Perdomo	Piano
Anna M. Sala	Associate Producer
Joshua Sherman	Executive Producer
Allan Tucker	Mastering
Brandee Younger	Harp, Guest Appearance

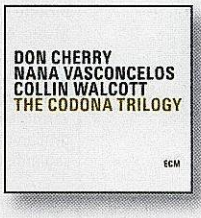

Collin Walcott/Don Cherry/ Nana Vasconcelos
Complete Codona
ECM

Don Cherry	Organ, Flute, Trumpet, Vocals, Melodica, Author, Doussn'gouni
Manfred Eicher	Producer
Sascha Kleis	Design
Steve Lake	Liner Notes
Robert Urmann	Photography
Naná Vasconcelos	Percussion, Vocals, Berimbau, Cuica, Talking Drum
Collin Walcott	Arranger, Sitar, Tabla, Vocals, Tympani [Timpani], Dulcimer (Hammer), Sanza
Martin Wieland	Engineer

Jane Monheit
The Lovers, the Dreamers and Me
Concord

Peter Bernstein	Guitar
Seamus Blake	Sax (Tenor)
Scott Colley	Bass
James Farber	Engineer, Mixing
Gil Goldstein	Piano, Accordion, Arranger
Stefon Harris	Vibraphone
Bashiri Johnson	Percussion
Michael Kanan	Piano, Arranger
Kathryn Lockwood	Viola
Romero Lubambo	Guitar, Arranger
Joe McEwen	Executive Producer
Neal Miner	Bass
Jane Monheit	Vocals, Performer
Rick Montalbano	Drums
Kathleen Nester	Flute (Alto), Flute (Bass)
Matt Pierson	Producer
Charles Pollow	Clarinet (Bass)
Randee Saint Nicholas	Photography
Antonio Sanchéz	Drums
Gen Shinkai	Flute, Flute (Alto)
Andy Snitzer	Digital Editing
Matt Taylor Band	Package Design
Entcho Todorov	Violin
Maria Verel	Make-Up, Hair Stylist
Frank Vignola	Guitar
Mark Wilder	Mastering

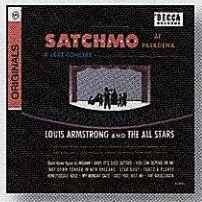

Louis Armstrong
Satchmo at Pasadena
Decca

Louis Armstrong	Trumpet, Vocals
Barney Bigard	Clarinet
Cozy Cole	Drums
Ellen Fitton	Mastering
Earl Hines	Piano
Hollis King	Art Direction
Andy Kman	Production Coordination
Velma Middleton	Vocals
Gene Norman	Producer, Liner Notes
Avrell Shaw	Bass
Jack Teagarden	Trombone
Harry Weinger	Reissue Supervisor
Isabelle Wong	Design

Keith Jarrett/Gary Peacock/Jack DeJohnette
Yesterdays
ECM

Jack DeJohnette	Drums
Manfred Eicher	Producer, Editing, Mastering
Patrick Hinely	Photography
Keith Jarrett	Piano, Producer
Sascha Kleis	Design
Toshinari Koinuma	Producer
Jan Erik Kongshaug	Editing, Mastering
Gary Peacock	Double Bass
Yoshiro Suzuki	Engineer
Thomas Wunsch	Cover Photo

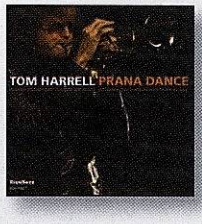

Tom Harrell
Prana Dance
High Note

Wayne Escoffery	Sax (Soprano), Sax (Tenor), Producer
Joe Fields	Executive Producer
Patrick Grin	Photography
Danny Grissett	Piano, Fender Rhodes
Angela Harrell	Producer
Tom Harrell	Trumpet, Flugelhorn, Producer
Dave Kowalski	Engineer
Keiji Obata	Design
Ugonna Okegwo	Bass
Neil Tesser	Liner Notes

Enrico Rava
New York Days
ECM

Stefano Bollani	Piano
Manfred Eicher	Producer
James Farber	Engineer
Larry Grenadier	Double Bass
Sascha Kleis	Design
Robert "RX Lord" Lewis	Cover Photo
Paul Motian	Drums
Enrico Rava	Trumpet
Anthony Ruotolo	Assistant
Paolo Soriani	Photography
Claire Stefani	Photography
Mark Turner	Sax (Tenor)

Matthew Shipp
Harmonic Disorder
Thirsty Ear

Whit Dickey	Drums
Peter Gordon	Producer
Joe Morris Orchestra	Bass
Matthew Shipp	Piano, Producer

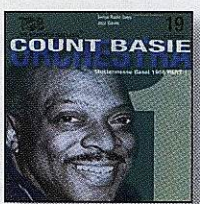

Count Basie & His Orchestra
Swiss Radio Days, Vol. 19
Act Music + Vision

Count Basie	Piano, Leader
Peter Burli	Producer
Henry Coker	Trombone
Wendell Culley	Trumpet

Blaise Favre	Digital Editing, Mastering
Frank Foster	Reeds
Charlie Fowlkes	Reeds
Bill Graham	Reeds
Freddie Green	Guitar
Bill Hughes	Trombone
Yvan Ischer	Radio Consultant
Eddie Jones	Bass
Thad Jones	Trumpet
Joe Newman	Trumpet
Sonny Payne	Drums
Benny Powell	Trombone
Marshall Royal	Reeds
Peter Schmidlin	Executive Producer
Frank Wess	Reeds
Scott Yanow	Liner Notes
Ruby Braff	
For the Last Time	
Arbors	
Dave Bennett	Producer, Engineer, Liner Notes, Mastering, Mixing, Photography, Cover Photo
Ruby Braff	Cornet
Steve Brown	Drums
John Bunch	Piano
Mat Domber	Producer
Rachel Domber	Producer
Dave Green	Bass
Scott Hamilton	Sax (Tenor)
Allison Kerr	Liner Notes
Luke Melton	Cover Design
Bryan Shaw	Mastering, Mixing
Jon Wheatley	Guitar

Jon Hassell
Last Night the Moon Came Dropping Its Clothes in the Street
ECM

Eivind Aarset	Guitar, Guitar Loops, Contribution
Nicolas Baillard	Engineer
Jan Bang	Sampling
Stefan Betke	Contribution
Rick Cox	Guitar, Strings, Contribution
Gérard De Haro	Engineer, Photography
Manfred Eicher	Producer
Miles Evans	Atmosphere, Contribution
Peter Freeman	Bass, Guitar, Percussion, Producer, Digital Editing, Mixing, Photography
Jon Hassell	Trumpet, Keyboards, Producer, Liner Notes
Sascha Kleis	Design
Peter Lockett	Drums
Gérald Minkoff	Cover Photo
Jamie Muhoberac	Drums, Keyboards
Thomas Newman	Strings, Contribution
Helge Norbakken	Drums
Steve Shehan	Percussion

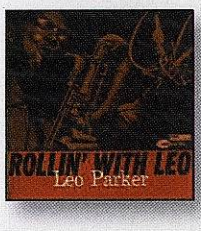

Leo Parker
Rollin' with Leo
Blue Note

John "Johnny" Adriano Acea	Piano
Bob Blumenthal	Liner Notes
Dave Burns	Trumpet
Stan Conover	Bass
Michael Cuscuna	Reissue Producer
Wilbert G.T. Hogan	Drums
Gordon Jee	Reissue Director
Alfred Lion	Producer
Al Lucas	Bass
Reid Miles	Cover Design
Leo Parker	Sax (Baritone), Brass
Bob Porter	Original Liner Notes
Purnell Rice	Drums
Bill Swindell	Sax (Tenor)
Rudy Van Gelder	Remastering
Francis Wolff	Photography, Cover Photo
Amanda Wray	Reissue Design

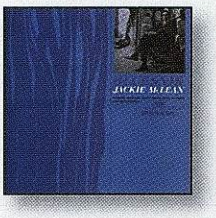

Jackie McLean
Bluesnik [RVG]
Blue Note

Bob Blumenthal	Liner Notes
Michael Cuscuna	Reissue Producer
Kenny Drew	Piano
Ira Gitler	Liner Notes, Original Liner Notes
Freddie Hubbard	Trumpet
Gordon Jee	Reissue Director
Pete La Roca	Drums
Alfred Lion	Producer
Jackie McLean	Sax (Alto)
Reid Miles	Cover Design
Rudy Van Gelder	Engineer, Remastering
Doug Watkins	Bass
Francis Wolff	Photography, Cover Photo
Amanda Wray	Reissue Design

Baby Face Willette
Stop and Listen
Blue Note

Bob Blumenthal	Liner Notes
Michael Cuscuna	Producer, Reissue Producer
Ben Dixon	Drums
Joe Goldberg	Original Liner Notes
Grant Green	Guitar
Gordon Jee	Reissue Director
Alfred Lion	Producer
Reid Miles	Cover Design
Patrick Roques	Design
Rudy Van Gelder	Engineer, Remastering
Larry Walsh	Mastering
Baby Face Willette	Organ
Francis Wolff	Photography, Cover Photo
Amanda Wray	Reissue Design

Django Reinhardt
Postwar Recordings 1944-1953
JSP

Herb Bass	Trumpet
Christian Bellest	Trumpet
Eddie Bernard	Piano

Bill Bethel	Drums
Jo Boyer	Trumpet
Vincent Casino	Trumpet
Alex Caturegli	Trumpet
Léo Chauliac	Piano
Al Craig	Drums
Ted Curry	Drums
Ladislas Czabanyck	Bass
Bill Decker	Trombone
Robert Decker	Bass
Michel de Villers	Clarinet, Sax (Alto)
Jacques Diéval	Piano
Fred Ermelin	Drums
Jean Ferret	Guitar
Hubert Fol	Sax (Alto)
Raymond Fol	Sax (Alto)
Pierre Fouad	Drums
Don Gardner & Dee Dee Ford	Trombone
Coleridge Goode	Bass
Robin Gould	Trumpet
Stéphane Grappelli	Piano, Violin
Roger Guerin	Trumpet
Jim Hayes	Clarinet, Sax (Alto)
Shelton Heath	Trombone
Allan Hodgkiss	Guitar
Peanuts Hucko	Clarinet, Sax (Tenor)
André Jourdan	Drums
Ted Kendall	Remastering, Research
Drew Kent	Liner Notes
John Kirkpatrick	Trombone
André Lafosse	Trombone
Pierre Lemarchand	Drums
Gerard Leveque	Clarinet
Pierre Rémy Librecht	Trombone
Jack Llewelyn	Guitar
Larry Mann	Piano
Ray McKinley	Drums
Louis Menardi	Trumpet
Jerry Mengo	Drums
Pierre Michelot	Bass
Arthur Motta	Drums
Jack Platt	Director
Mel Powell	Piano
Bernie Privin	Trumpet
Yves Raynal	Sax (Baritone)
Django Reinhardt	Guitar, Soloist
Joseph Reinhardt	Guitar
Hubert Rostaing	Clarinet, Sax (Alto)
Lucien Simoens	Bass
Martial Solal	Piano
Emmanuel Soudieux	Bass
Barney Spieler	Bass
Jerry Stephan	Trumpet
Maurice Vander	Piano
Eugene Vees	Guitar
Jean-Louis Viale	Drums
Lonnie Wilflong	Trumpet
B Zickefoose	Sax (Tenor)

Tierney Sutton
Desire
Telarc

Kevin Axt	Bass
Ray Brinker	Drums
Anilda Carrasquillo	Art Direction, Design
Robert Friedrich	Engineer, Editing, Mastering
Trey Henry	Bass
Christian Jacob	Piano
Elaine Martone	Producer
Gus Skinas	Engineer
Tierney Sutton	Vocals, Liner Notes
Ron Tuttle	Piano Preparation

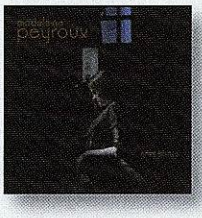

Madeleine Peyroux
Bare Bones
Rounder

Vinnie Colaiuta	Percussion, Drums
Nicolas Essig	Assistant Engineer
Larry Goldings	Organ, Organ (Hammond), Organ (Pump)
Bernie Grundman	Mastering
Helix Hadar	Engineer, Mixing
Carla Kihlstedt	Trumpet, Violin, Nyckelharpa, Soloist
Larry Klein	Bass, Percussion, Producer, Organ (Pump)
Carla Leighton	Art Direction, Design
James Minchin	Photography
Dean Parks	Guitar (Acoustic), Clarinet, Mandolin, Pedal Steel, Guitar (Electric), Hi String Guitar
Cindi Peters	Production Coordination
Madeleine Peyroux	Guitar (Acoustic), Vocals, Author
Rebecca Pidgeon	Vocals (bckgr)
Mark Shilansky	Chart Preparation
Luciana Souza	Vocals (bckgr)

Cecil Taylor/William Parker/Masashi Harada
The Dance Project
FMP

Cecil Taylor	Piano
William Parker	Bass
Masashi Harada	Percussion
Gilad Atzmon	
In Loving Memory of America	
Enja	
Orient House Ensemble	
Gilad Atzmon	Alto, Soprano Saxophones, Clarinet
Frank Harrison	Piano, Keyboards
Yaron Stavi	Bass
Asaf Sirkis	Drums
and the Sigamos String Quartet	

Filiz Küçük / filizkucuk@yahoo.com

RADYOLAR

RADYO OXİ-GEN 95.9 NTV RADYO 102.8 AÇIK RADYO 94.9 TRT RADYO-3 88.2
İTÜ RADYOSU 103.8 RADYO ODTÜ 103.1 DİNAMO 103.8

	PROGRAM SAATİ	PROGRAMIN ADI	HAZIRLAYAN SUNAN	RADYO ADI
PAZARTESİ	00:00-08:00	Oxi-Gen Night Shift	DJ EZG	Radyo Oxi-Gen
	02:30-03:15	Caz Ustaları	Umut Pelit	TRT Radyo-3
	03:30-04:30	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Jak Kohen - Faruk Eczacıbaşı - Harun İzer - Berna Kaytaz - Korhan Ogan	Açık Radyo
	09:00-10:00	Jazz Gate with Dockers San Francisco	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	12:00-13:00	Elektro-akustik	Groove Zone	Açık Radyo
	12:00-14:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	17:05-18:00	Dünyanın Cazı	Jak Kohen - Faruk Eczacıbaşı - Harun İzer - Berna Kaytaz - Korhan Ogan	Açık Radyo
	19:10-10:00	Caz Panoraması	Ahmet Berker	TRT Radyo-3
	20:00-22:00	Nightgrooves	DJ EZG	Radyo Oxi-Gen
	22:00-00:00	The Sound of Jazztronice		Radyo Oxi-Gen
	23:00-00:00	Caz Kulübü	Hamdi Ünlü	TRT Radyo-3
SALI	00:00-08:00	Oxi-Gen Night Shift	DJ EZG	Radyo Oxi-Gen
	02:30-03:15	Latin Caz	Işık Yavuz	TRT Radyo-3
	03:30-04:30	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Jak Kohen - Faruk Eczacıbaşı - Harun İzer - Berna Kaytaz - Korhan Ogan	Açık Radyo
	09:00-10:00	Jazz Gate with Dockers San Francisco	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	12:00-13:00	Şehrin Ritmi	Berna Kaytaz	Açık Radyo
	12:00-14:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	15:00-17:00	Jazzanova		Radyo Oxi-Gen
	15:00-17:00	Basic Soul	Simon Harrison	Dinamo 103.8
	17:05-18:00	Dünyanın Cazı	Jak Kohen - Faruk Eczacıbaşı - Harun İzer - Berna Kaytaz - Korhan Ogan	Açık Radyo
	19:10-20:00	Caz Panoraması	Ahmet Berker	TRT Radyo-3
	20:00-22:00	Nightgrooves	DJ EZG	Radyo Oxi-Gen
	21:00-22:00	Gitaresk	Jak Kohen	Açık Radyo
	22:00-23:00	Esintiler	Seda Binbaşıgil	Açık Radyo
	22:10-23:00	Blues'un Tonları		TRT Radyo-3
	23:00-00:00	Caz'da Modern Kavramlar		TRT Radyo-3
ÇARŞAMBA	00:00-08:00	Oxi-Gen Night Shift	DJ EZG	Radyo Oxi-Gen
	02:30-03:15	Cazın Gece Hali	Levent Öget	TRT Radyo-3
	03:30-04:30	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Jak Kohen - Faruk Eczacıbaşı - Harun İzer - Berna Kaytaz - Korhan Ogan	Açık Radyo
	09:00-10:00	Jazz Gate with Dockers San Francisco	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	12:00-14:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	15:00-17:00	The Compost Radio Show	Michael Rutten	Radyo Oxi-Gen
	17:05-18:00	Dünyanın Cazı	Jak Kohen - Faruk Eczacıbaşı - Harun İzer - Berna Kaytaz - Korhan Ogan	Açık Radyo
	19:10-20:00	27.Boylam	Deniz Özkul, Misket Dikmen	TRT Radyo-3
	20:00-22:00	Nightgrooves	DJ EZG	Radyo Oxi-Gen
	22:00-23:00	Ayın Karanlık Yüzü	Yosi Falay	Açık Radyo
	22:00-23:00	Night Flight	Naki Erenyol	Radyo Oxi-Gen
	23:00-00:00	Caz Fotoğrafları	LEVENT ÖGET	TRT Radyo-3
	23:00-00:00	Caz Portreleri	Mustafa Aykın	Açık Radyo
PERŞEMBE	00:00-08:00	Oxi-Gen Night Shift	DJ EZG	Radyo Oxi-Gen
	02:30-03:15	21.Yüzyılda Caz	Levent Karakardeş	TRT Radyo-3
	03:30-04:30	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Jak Kohen - Faruk Eczacıbaşı - Harun İzer - Berna Kaytaz - Korhan Ogan	Açık Radyo
	09:00-10:00	Jazz Gate with Dockers San Francisco	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	12:00-13:00	Cazır Cazır	Deniz Koloğlu	Açık Radyo
	12:00-14:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	15:00-17:00	Gilles Peterson Worldwide	Gilles Peterson	Radyo Oxi-Gen
	17:05-18:00	Dünyanın Cazı	Jak Kohen - Faruk Eczacıbaşı - Harun İzer - Berna Kaytaz - Korhan Ogan	Açık Radyo
	19:10-20:00	Caz Hattı		TRT Radyo-3
	20:00-21:00	Mavi Tren	Güven İlter	Açık Radyo
	20:00-22:00	Nightgrooves	DJ EZG	Radyo Oxi-Gen
	21:30-22:00	TRT İstanbul Hafif Müzik Ve Caz Ork.	Caner Beklim	TRT Radyo-3
	22:00-23:00	Cazkolik	Feridun Ertaşkan	Açık Radyo
	23:00-00:00	Caz Koleksiyonu	Ali Güngör	TRT Radyo-3
CUMA	00:00-08:00	Oxi-Gen Night Shift	DJ EZG	Radyo Oxi-Gen
	02:30-03:15	Cazın Efsane Sesleri		TRT Radyo-3
	03:30-04:30	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Jak Kohen - Faruk Eczacıbaşı - Harun İzer - Berna Kaytaz - Korhan Ogan	Açık Radyo
	04:00-05:00	Cazda Kadın Portreleri		TRT Radyo-3
	09:00-10:00	Jazz Gate with Dockers San Francisco	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	12:00-13:00	Caz Türbülans	Recep şencan	Açık Radyo
	12:00-14:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	16:00-17:00	Cazın Panoraması		TRT Radyo-3
	17:05-18:00	Dünyanın Cazı	Jak Kohen - Faruk Eczacıbaşı - Harun İzer - Berna Kaytaz - Korhan Ogan	Açık Radyo
	20:00-22:00	Nightgrooves	DJ EZG	Radyo Oxi-Gen
	21:00-22:00	Aşağı Mahalle	Ümit Baykara	Açık Radyo
	22:00-00:00	The Compost Radio Show	Michael Rutten	Radyo Oxi-Gen
	23:00-00:00	şu Caz Dedikleri	Ali Sönmez	TRT Radyo-3
CUMARTESİ	00:00-08:00	Oxi-Gen Night Shift	DJ EZG	Radyo Oxi-Gen
	12:00-14:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	13:10-14:00	Caz Kuşağı	Sevin Okyay, Hakan Rauf Tüfekçi, Tunçel Gülsoy	NTV Radyo
	17:00-18:00	Mavi Nota	Cengiz Işılay	Açık Radyo
	19:00-20:00	Latino Time	Ayhan Sicimoğlu	Radyo Oxi-Gen
	19:00-20:00	Caz Sokağı	Haluk Ertem	TRT Radyo-3
	20:00-22:00	Nightgrooves	DJ EZG	Radyo Oxi-Gen
	22:00-00:00	Gilles Peterson Worldwide	Gilles Peterson	Radyo Oxi-Gen
	22:30-01:00	Caz Kulübü- Live From Nardis		NTV Radyo
	23:00-00:00	Günümüzde Caz	Hülya Tunçağ	TRT Radyo-3
PAZAR	00:00-08:00	Oxi-Gen Night Shift	DJ EZG	Radyo Oxi-Gen
	07:03-08:00	Kırık Çerçeve	Hamdi Ünlü	TRT Radyo-3
	12:00-14:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	15:05-16:00	Caz'ın Ustalarından	Sevin Okyay	NTV Radyo
	17:00-18:00	Öteki Caz	şevket Akıncı - Volkan Terzioğlu - Korhan Erel - Robert Reigle	Açık Radyo
	17.00 - 18.00	5 Cazı	Özlem Oktar Varoğlu- Sara Adıbelli	Radyo ODTÜ
	17:00-20:00	Fuji Sunday	Mehmet C.Garan	Radyo Oxi-Gen
	18:00-20:00	Beyond Jazz Radio Show	Lennart Schoors & Jurriaan Persyn	Dinamo 103.8
	19.00 – 20.00	Caz Bistro	Banu şahin	Radyo ODTÜ
	20:00-22:00	Nightgrooves	DJ EZG	Radyo Oxi-Gen
	23:00-00:00	Cazın şarkısı	S.Teoman Baber	TRT Radyo-3

Türkiye'nin Tek JAZZ Dergisi

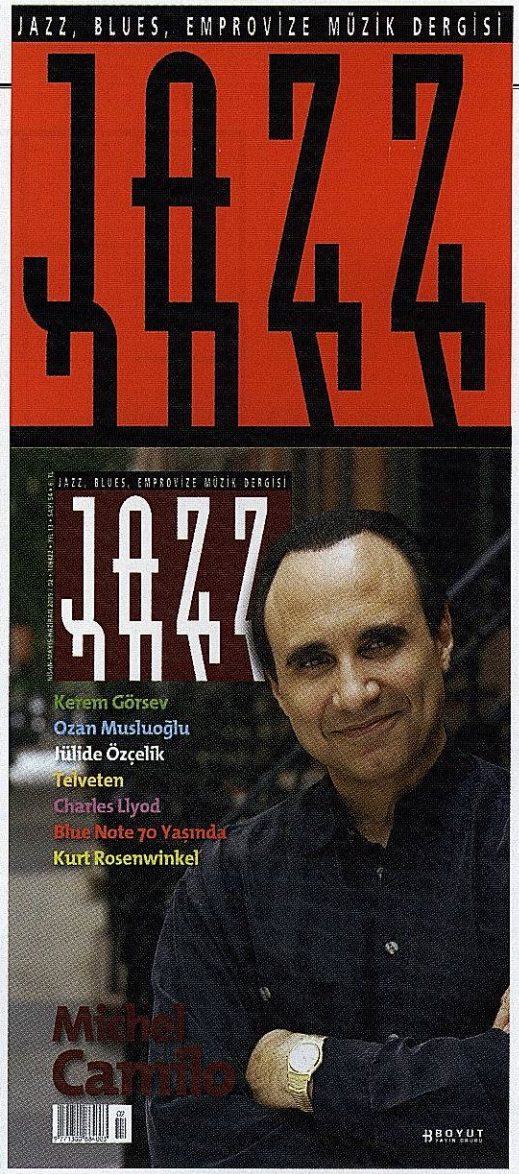

Jazz müziği, diğer müzik türlerinden farklı olarak kalıplara ve sınırlamalara kendini hapsetmemiş, özgürlükçü bir müziktir... Dinleyicisinin yaşı yoktur...

Jazz müziği ile ilgili Türkiye'de kaynak, bilgi ve belge kolay kolay, hatta hiç bulunamadığı için, bu alandaki boşluğu yine jazz müziğini ve dinleyicisini destekleyen kuruluşlarla birlikte **Jazz** dergisi kapatıyor...

ABONE FORMU

Yılda dört sayı yayınlanan **Jazz** dergisine abone olmak istiyorum.

ADI SOYADI

ADRESİ

POSTA KODU

ŞEHİR TEL FAKS

KREDİ KARTI İLE

Kredi kartı hesabıma 24 TL'yi borç kaydediniz

❑ VISA ❑ MASTERCARD ❑ EUROCARD ❑ DINERS CLUB

Kredi Kartı No: |_|_|_|_| |_|_|_|_| |_|_|_|_| |_|_|_|_|

Adı Soyadı: |_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|

Geçerlilik Tarihi: |_|_| |_|_| İMZA:

Şirket ise vergi dairesi ve no.su:.....

HAVALE İLE

Abone bedeli olan 24 TL'yi Boyut Yayıncılık A.Ş.'nin

❑ İŞ BANKASI HARBİYE ŞB. 396883 no.lu hesabına yatırdım; fotokopisi ektedir.

❑ YAPI KREDİ MASSİT ŞB. 1001177 no.lu hesabına yatırdım; fotokopisi ektedir.

❑ GARANTİ BANKASI YENİBOSNA ŞB. 6298375 no.lu hesabına yatırdım; fotokopisi ektedir.

■ Bu formu doldurduktan sonra 212.413 33 34 no'lu fax'a ya da Boyut Yayın Grubu Matbaacılar Sitesi, 1. Cad. No: 115 (Milliyet Gazetesi arkası) 34204 Bağcılar-İstanbul adresine gönderiniz. Tel.0212.413 33 33

SUBSCRIBE TO JAZZ

❑ Yes, I want to subscribe to the JAZZ

❑ One year (4 issues) 24.00 $

❑ Check enclosed

❑ Charge my ❑ VISA ❑ MASTERCARD ❑ EUROCARD ❑ DINERS CLUB

Account number: |_|_|_|_| |_|_|_|_|

Expiration Date: |_|_| |_|_|

Signature:.....

PLEASE PRINT

NAME

STREET

CITY, STATE, PROVINCE

COUNTRY, ZIP/ POSTAL CODE

■ After filling completely, please send this form to the fax number or to the address mentioned below:
Adress: Boyut Yayın Grubu Matbaacılar Sitesi, 1. Cad. No: 115 (Milliyet Gazetesi arkası) 34560 Bağcılar-İstanbul
Phone: +90.212.413 33 33 - Fax: +90.212.413 33 34

Serdar Karabatı
skarabati@bilgi.edu.tr

Soldan sağa:

1-Saksofoncu David Binney'in Bastion of Sanity albümünde kapanış parçası/_____ on the Barroom Floor (Wayne Shorter).

2-_____ Don't Mean a Thing (Duke Ellington)/Danimarkalı trompetçi Palle Mikkelborg'un Miles Davis için yazdığı bestelerden oluşan kayıt.

3-Piyanist ve besteci Jason Moran'in bir albümünde bu kelime geçer.

4-Earl Hines, Coleman Hawkins, Dinah Washington, Wes Montgomery, Sonny Stitt ile çalış(mış bir davulcu: _____ Johnson (1923-1966)/Kanadalı avantgarde topluluk Klaxon Gueule'in Muets albümünde bir bölüm.

5-Çok ünlü bir caz vokalistinin ismi.

6-Charles Mingus'un bir albümünde bu kelime geçer.

Yukarıdan aşağıya:

1-Bir müzik şirketi/Peter Eldridge, Luciana Souza, Kate McGarry, Theo Bleckmann ve Lauren Kinhan'dan oluşan yeni vokal grubu.

2-Fa notasının harf karşılığı/Bir reggae üstadı: Peter _____/Bir Weather Report albümü: _____ Sing the Body Electric.

3-Laika olarak tanınan şarkıcının soyadı.

4-_____ Love Supreme (John Coltrane)/1967 yapımı bir The Jazz Crusaders albümü: _____ Huh/Mi notasının harf karşılığı/Blue _____ Green (Miles Davis).

5-New Orleans, Louisana ile özdeşleşmiş, Fransız adalarından, İspanyol, Portekiz sömürgelerinden Amerika'ya gelmiş, bir tarafıyla Afrika kökenli olan halklara ve bu karışık topluluğun müziklerine verilen isim.

6-Piyanist Kevin Hays'in ilk dönem kayıtlarından: Sweet _____/Bir müzik şirketi: Thirsty _____

	1	2	3	4	5	6
1						
2						
3						
4						
5						
6						

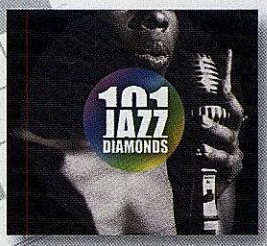

GEÇEN SAYININ DOĞRU CEVABI

	1	2	3	4	5	6
1	S	P	H	E	R	E
2	E	E	S	T	E	R
3	S	T	A	C	K	G
4	A	E	B	O	O	M
5	M	E	A	L	O	U
6	E	D	W	E	B	B

Bu sayıdaki bulmacayı doğru olarak yanıtlayanlar CD kazanıyor!

İsim, adres ve telefonlarınızı yazmayı e-mail'lerinizi u n u t m a y ı n !

Jazz/Bulmaca
Matbaacılar Sitesi
No. 115 Bağcılar
34560 / İstanbul

Bulmacamızı doğru olarak cevaplayan aşağıda isimleri olan okurlarımız bizden CD kazanmışlardır.

Çağatay Afyon - Kazasker/İstanbul
Suudi Kunduz - Karabağlar/İzmir
Şule Canberk - Samatya/İstanbul
Ayşegül Yılmaz - Bostancı/İstanbul
Mehtap Çakıroğlu - Cihangir/İstanbul

ÇAZGIR

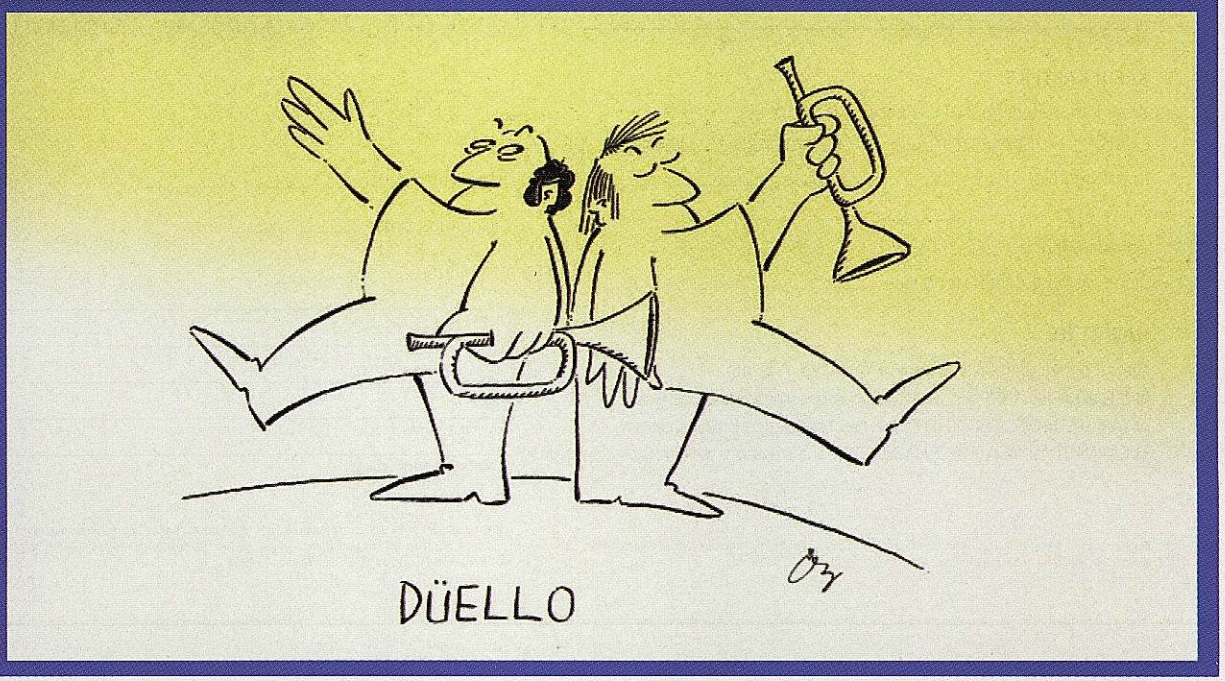

Özman

Klasik müziği anlayarak dinlemeye ne dersiniz?

Klasik müziğin belki de hiç açmadığınız o kapısını aralamanın zamanı geldi!

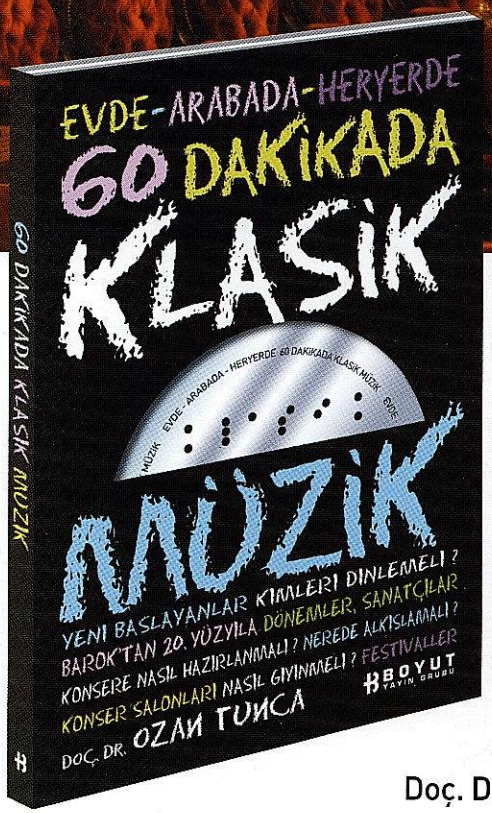

CD-kitap

Klasik müziği anlamak, öğrenerek dinlemek ve sonunda 7'den 70'e herkesin keyif alması için...

Sadece 60 dakikada tamamlamak zorunda kaldığı konferanslarında edindiği tecrübelerle, dinleyicileri en gerekli ve en doğru bilgiyi aktarmak fikri ile yola çıkan Ozan Tunca, müzik adına söylemek istediği her şeyi bu CD-kitapta topladı.

- Klasik müziği neden dinlemeli
- Nasıl daha çok zevk alabiliriz
- Dinlerken nelere dikkat etmeli
- Konserde nasıl giyinmeli
- Nerede alkışlamalı
- Baroktan 20. yy'a dönemler
- Müzik terminolojileri ve enstrümanları

Her CD- Kitap satışı ile Altı Nokta Körler Vakfı'na bir CD bağışlanıyor.

Klasik müzik dünyasının kapıları görme engelli vatandaşlarımız içinde aralanıyor. Satın aldığınız her CD-Kitap ile **Altı Nokta Körler Vakfı**'na, Braille alfabesi ile özel hazırlanmış CD zarfı içinde **60 Dakikada Klasik Müzik CD**'si adınıza bağışlanacaktır.

Doç. Dr. Ozan Tunca

Kültürel bir dünyaya adım atan gençler için de çok önemli bir kaynak. Yolda, işte, okulda.. her yerde dinleyerek de klasik müziği öğrenebileceksiniz. Müzik derslerinde de yerini alacak bu çalışmayı hemen edinmek ve adresinize kargo ücreti alınmadan gönderilmesi için **Hemen arayın!**

BOYUT YAYIN GRUBU

www.boyut.com.tr

Boyut Yayın Danışma Hattı 0212 444 53 53

Sabah "on"dan önce ordayız!
GÜNAYDIN KARGO
Aras Cargo'nun sunduğu Günaydın Kargo hizmetiyle, 2 kg'a kadar olan tüm gönderileriniz, ertesi gün saat 10:00'dan önce istediğiniz adrese ulaşır. Çaylar demlenmeden, gazeteler gelmeden...
444 25 52
www.arascargo.com
ARAS CARGO, BİR ARAS HOLDİNG KURULUŞUDUR.
EFQM
Committed to excellence
Ulusal Kalite Hareketi
aras cargo
önem taşır...